

ਹਰਮਨ

ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ, ਮਾਤਾ ਸਾਹਿਬਾਨ,
ਬੰਦਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਪਾਲਸਾ ਜੀ ਦੇ

ਸੰਪਾਦਕ
ਗੰਡਾ ਸਿੰਘ

ਪਬਲੀਕੇਸ਼ਨ ਬਿਊਰੋ
ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਪਟਿਆਲਾ

ਹਰਮਨ

ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ, ਮਾਤਾ ਸਾਹਿਬਾਨ,
ਬੰਦਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਪਾਲਸਾ ਜੀ ਦੇ

ਸੰਪਾਦਕ
ਗੰਡਾ ਸਿੰਘ

ਹੁਕਮਨਾਮੇ

ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ, ਮਾਤਾ ਸਾਹਿਬਾਨ,
ਬੰਦਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਦੇ

ਸੰਪਾਦਕ
ਗੰਡਾ ਸਿੰਘ

ਪਬਲੀਕੇਸ਼ਨ ਬਿਊਰੋ
ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਪਟਿਆਲਾ

©
ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਪਟਿਆਲਾ

HUKAMNAME

Guru Sahibaan, Mata Sahibaan, Banda Singh Ate Khalsa Ji De
(Punjabi)
by
Ganda Singh

ISBN 81-7380-589-X

1999
ਕਾਪੀਆਂ : 2100
ਮੁੱਲ : 140-00 ਰੁਪਏ

ਦੂਸਰੇ ਸੰਸਕਰਣ ਬਾਰੇ

ਪੰਜਾਬੀ ਜਗਤ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਦੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ, ਜੋ ਵੱਖ ਵੱਖ ਮੌਕਿਆਂ ਤੇ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਸੰਗਤਾਂ ਵੱਲ ਲਿਖੇ ਸਨ, ਧਾਰਮਿਕ ਅਤੇ ਇਤਿਹਾਸਕ ਪੱਥਰਾਂ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਨ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਰੰਭ ਤੋਂ ਹੀ ਬੜੀ ਮਾਨਤਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇਤਿਹਾਸਕ ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕ ਮਹੱਤਤਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਹ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਗੁਰਮੁਖੀ ਲਿਪੀ ਦੀਆਂ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਸੈਲੀਆਂ ਦੇ ਵੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਨਮੂਨੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਗੁਰਮੁਖੀ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਬਾਰੇ ਕਾਫ਼ੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ।

ਇਹ ਸੰਕਲਨ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਦੇ ੮੫ ਨਿਸ਼ਾਨ ਅਤੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਸਟਾਕ ਵਿਚ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਦਾ ਇਹ ਦੂਸਰਾ ਅੰਡੀਸ਼ਨ ਵੱਟੇ ਆਫਸੈਟ ਦੀ ਵਿਧੀ ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਲਤੀ ਦੀ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਨਾ ਰਹੇ।

ਆਸ ਹੈ ਪਾਠਕ ਇਸ ਦੂਸਰੇ ਸੰਸਕਰਣ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕਰਨਗੇ।

ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ
ਪਟਿਆਲਾ

ਸ. ਸ. ਜੌਹਲ
ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ

ਮੁਖਬੰਧ

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਤਿੰਨ ਸੌ ਸਾਲਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਉਤਸਵ ਤੇ ਕਈ ਅਨਮੌਲ ਪੁਸਤਕਾਂ ਲਿਖਵਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਪਥਲੀਕੇਸ਼ਨ ਕਮੇਟੀ, ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਨੇ 42 ਕਿਤਾਬਾਂ ਤਿਆਰ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਇਕ ਲੰਬੀ ਚੈੜੀ ਸਕੀਮ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਵਿਚੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਅੱਗੇ ਛਪ ਚੁੱਕੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਪੁਸਤਕ, 'ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ, ਮਾਤਾ-ਸਾਹਿਬਾਨ, ਬੰਦਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਖਾਲਸਾ ਜੀ' ਵੀ ਉਸੇ ਲੜੀ ਦਾ ਹੀ ਇਕ ਮਣਕਾ ਹੈ।

ਇਹ ਪੁਸਤਕ ਤਿਆਰ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਜ਼ਿੱਮੇਦਾਰੀ, ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ 'ਪੰਜਾਬ ਇਤਿਹਾਸ ਅਧਿਐਨ ਵਿਭਾਗ' ਨੂੰ ਦਿਤੀ ਗਈ ਸੀ ਤੇ 'ਡਾਕਟਾ' ਗੰਡਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੂੰ ਉਚੇਚੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰਾ ਮਸਾਲਾ ਸਿਹੜਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੜੀ ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਿਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਇਤਿਹਾਸਕ ਖੋਜੀਆਂ ਕੋਲੋਂ ਮਿਲ ਸਕੇ, ਨੂੰ ਕਿਤਾਬੀ ਰੂਪ ਵਿਚ ਇਸ ਮਹਾਤ ਸਮਾਰੋਹ ਦੇ ਸਮੇਂ ਛਾਪਣ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਛਾਪਣ ਵੇਲੇ ਉਹ ਹਰ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦਾ ਉਤਾਰਾ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦੇਣ ਤਾਂ ਜੋ ਸ਼ਰਧਾਲੂ ਗੁਰ ਸਿੱਖ ਤੇ ਇਤਿਹਾਸਕ ਖੋਜੀ ਵੀ ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਤੋਂ ਪੂਰਾ ਪੂਰਾ ਲਾਭ ਉਠਾ ਸਕਣ।

ਮੈਨੂੰ ਬੜੀ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਹੋਈ ਹੈ, ਕਿ ਜਿਸ ਕੰਮ ਦੀ ਬਾਬਤ ਸਰਦਾਰ ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਹਿਸਟੋਰੀਅਨ, ਸਰਦਾਰ ਹੀਰਾ ਸਿੰਘ ਦਰਦ ਅਤੇ ਹੋਰ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਸਿੱਖ-ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਪੇਸ਼ੀ ਕਈ ਚਿਰਾਂ ਤੋਂ ਸੁਪਨਾ ਵੇਖ ਰਹੇ ਸਨ, ਉਹ ਹੁਣ ਪੂਰਾ ਹੋ ਰਹਿਆ ਹੈ। ਇਸ 'ਇਤਿਹਾਸਕ' ਰਚਨਾ ਰਾਹੀਂ ਸਿੱਖ ਕੰਮ ਦੀ 'ਬਹੁਮੁੱਲੀ ਦੌਲਤ' ਪਾਠਕਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ।

ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਵਿਚ ਕੁਲ ੮੯ ਨਿਸ਼ਾਨ ਤੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਤੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 38 ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਘਟ ਨੌਵੇਂ ਪਤਸ਼ਾਹ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਜੀ ਦੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 22 ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹੁਕਮਨਾਮਿਆਂ ਦੀ ਸ਼ੈਲੀ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਰੰਭ

੧ੴ ਗੁਰੂ ਸਤਿ, ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਾਂ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀਓ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਫਿਰ ਸੰਗਤ ਦੇ ਮੁਖੀਆਂ ਦੇ ਨਾਂ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਅਸੀਸ “ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਨਾ, ਜਨਮ ਸੰਵਰੇਗਾ”, ਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦਿਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸਨ। ਉਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇ ਦਾ ਵਰਣਨ ਹੁੰਦਾ ਜਿਸ ਦੀ ਖਾਤਰ ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਲਿਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਅਧੀਰਲੇ ਹੁਕਮਨਾਮਿਆਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਲੱਛਣ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹਦਾਇਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸੰਗਤ ਜੋ ਚੀਜ਼ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭੇਜੇ, ਉਹ ਮਸੰਦਾਂ ਰਾਹੀਂ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਆਪ ਸਿੱਧੀ ਲਿਆਵੇ ਜਾਂ ਫਿਰ ਹੁੰਡੀ ਕਰਵਾ ਕੇ ਭੇਜੇ।

ਡਾਕਟਰ ਰੰਡਾ ਸਿੰਘ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹੁਕਮਨਾਮਿਆਂ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਸੰਪਾਦਕੀ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਿਆਂ ਇਕ ਦੋ ਇਤਿਹਾਸਕ ਸਵਾਲ ‘ਖਾਲਸਾ’ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਉਤੇ ਉਠਾਏ ਹਨ। ਨਿਰਸੰਦੇਹ ਇਹ ਬੜੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਵਾਲ ਹਨ, ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਉਤੇ ਹੋਰ ਖੋਜ ਤੇ ਹੋਰ ਅਧਿਐਨ ਦੀ ਬੜੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਖਿਆਲ ਹੈ ਕਿ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਚਿਰ ਹੋਰ ਸੋਮਿਆਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਘੱਖਿਆ ਜਾਂ ਪੜਤਾਲਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਚਿਰ ਤਕ ਇਹ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਮੰਨੀਆਂ ਪ੍ਰਮੰਨੀਆਂ ਲੀਹਾਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਨਾ ਸਮਝੀਏ।

ਕਿਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਨਾਰੇਗ

ਮਈ ੧, ੧੯੬੭
ਪਟਿਆਲਾ

ਵਾਈਸ ਚਾਂਸਲਰ,
ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ

ਸੰਪਾਦਕ ਵਲੋਂ

ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਂ ਦੇ ਹੁਕਮਨਾਮਿਆਂ ਦੀ ਧਾਰਮਕ ਮਾਨਤਾ ਤਾਂ ਸੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਬਹੁਤ ਸੀ ਅਤੇ ਜਦ ਵੀ ਮੇਵੜਾ ਕਿਸੇ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਲੈ ਕੇ ਕਿਸੇ ਸੰਗਤ ਦੇ ਟਿਕਾਣੇ ਪੁਜਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਥੇ ਦੀ ਸਾਰੀ ਸੰਗਤ ਇਕੱਠੀ ਹੋ ਕੇ ਉਸ ਦਾ ਸੁਆਗਤ ਕਰਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸੰਗਤ ਦਾ ਮੁਖੀਆ ਖੜਾ ਹੋ ਕੇ ਬੜੇ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਨਿੰਵ ਕੇ ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਲੈਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਪਰ ਰਖ ਕੇ ਸੰਗਤ ਵਿਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਸਭ ਨੂੰ ਵਾਚ ਕੇ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਸੀ। ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਸੰਗਤ ਦਾ ਮੁਖੀਆ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੜੇ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਪਾਸ ਰਖਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਉਥੇ ਦੀ ਧਰਮਸਾਲਾ (ਗੁਰਦੁਆਰੇ) ਵਿਚ ਖਾਸ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਥਾਂ ਤੇ ਰਖਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਖਾਸ ਮੌਕਿਆਂ ਪੁਰ ਸੰਗਤਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਵਾਉਂਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਵਿਚ ਲਿਖੇ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਹਰ ਸਿੱਖ ਸਿਰ ਮੱਥੇ ਮੰਨਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਫਰਮਾਇਸ਼ ਦੀ ਪਾਲਨਾ ਵਿਚ ਹਿੱਸਾ ਪਾਉਣਾ ਆਪਣਾ ਧਾਰਮਕ ਫਰਜ਼ ਸਮਝਦਾ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹੁਕਮਨਾਮਿਆਂ ਰਾਹੀਂ ਜਿਥੇ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਂ ਅਤੇ ਬਾਹਰਲੀਆਂ ਸਿੱਖ ਸੰਗਤਾਂ ਵਿਚ ਸੰਬੰਧ ਬਣੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ ਉਥੇ ਗੁਰੂ ਕੇ ਘਰ, ਲੰਗਰ ਆਦਿ ਵਿਚ ਕਦੀ ਬੜੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਆਉਂਦੀ ਅਤੇ ਵੇਲੇ ਕੁਵੇਲੇ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਸਭ ਲੋੜਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਗੁਰੂ ਕੇ ਲੰਗਰ ਲਈ ਰਸਦਾਂ, ਧਰਮ ਅਸਥਾਨਾਂ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਲਈ ਮਾਇਆ, ਬਾਉਂ ਬਾਈਂ ਦੀਆਂ ਸੰਗਤਾਂ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਲਈ ਸਹਾਇਤਾ, ਜੁੱਧਾਂ ਜੰਗਾਂ ਲਈ ਜੰਗੀ ਹਾਥੀ, ਹਥਿਆਰ ਅਤੇ ਅਸਵਾਰਾਂ ਆਦਿ ਲਈ ਜਦ ਵੀ ਫਰਮਾਇਸ਼ ਹੁੰਦੀ ਸੀ ਤਾਂ ਦੂਰੋਂ ਨੇੜਿਉਂ ਹਰ ਥਾਂ ਤੋਂ ਸਭ ਕੁਝ ਪੁੱਜ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਕੇ ਮੜਾਨੇ ਸਦਾ ਭਰਪੂਰ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਪਰ ਇਹ ਗੱਲ ਤਾਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਹੀ ਸੀ। ਸਮਾਂ ਬੀਤ ਜਾਣ ਨਾਲ ਇਹ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਧਾਰਮਕ ਮਾਨਤਾ ਦੇ ਨਾਲੋਂ ਨਾਲ ਇਤਿਹਾਸਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਵਾਲੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਵੀ ਬਣ ਗਏ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਲਈ ਵੱਡ-ਮੁੱਲੇ ਮੂਲ-ਸੋਮੇ ਹੋ ਗਏ। ਕਾਸ਼, ਕਿ ਇਹ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਜਾਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਹੁਣ ਤਕ/ਕਾਇਮ ਰਹਿ ਗਏ ਹੁੰਦੇ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਦਾ

ਇਤਿਹਾਸ ਲਿਖੇ ਜਾਣ ਵਿਚ ਸਹਾਈ ਹੁੰਦੇ। ਪਰ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ।

ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਹੁਕਮਨਾਮਿਆਂ ਦੇ ਅਲੋਪ ਹੋ ਜਾਣ ਦੇ ਦੋ ਖਾਸ ਵੱਡੇ ਕਾਰਣ ਹਨ। ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਇਹ ਕਿ ਸਤਾਰੂਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਅੰਤ ਅਤੇ ਅਠਾਰੂਵੀਂ ਦੇ ਸੁਤੂ ਵਿਚ ਜਦ ਕਈ ਇਕ ਮਸੰਦਾਂ ਦੇ ਕੁਰਾਹੇ ਪੈ ਜਾਣ ਕਰਕੇ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਥਾ ਅਤੇ ਵਿਚੇਲੀਗੀ ਬੰਦ ਕਰਨੀ ਪੈ ਗਈ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ, ਜੋ ਕਈ ਥਾਈਂ ਸੰਗਤਾਂ ਦੇ ਮੁਖੀ ਵੀ ਸਨ, ਪਿਛੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਸੰਭਾਲ ਕੇ ਰਖਣ ਲਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਘਟ ਗਈ ਅਤੇ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਬਾਦ ਦੀਆਂ ਨਸਲਾਂ ਵਿਚ ਲਗਭਗ ਖਤਮ ਹੀ ਹੋ ਗਈ, ਜਿਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖਾਨਦਾਨਾਂ ਪਾਸ ਦੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਉੱਕੇ ਹੀ ਅਲੋਪ ਹੋ ਗਏ।

ਦੂਸਰਾ ਕਾਰਣ ਹੁਕਮਨਾਮਿਆਂ ਦੇ ਅਲੋਪ ਹੋਣ ਦਾ ਸੀ ਅਠਾਰੂਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਛੇ ਦਹੱਕਿਆਂ ਵਿਚ ਦੇਸ ਦੀ ਬਿਖੜੀ ਰਾਜਸੀ ਹਾਲਤ, ਜੋ ਸੰਨ ੧੭੧੦ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ੧੭੬੪ ਤਕ ਜ਼ਿਆਦਾ ਚਿੰਤਾ-ਜਨਕ ਰਹੀ। ੧੦ ਦਸੰਬਰ ਸੰਨ ੧੭੧੦ ਈ. (੨੯ ਸੱਵਾਲ ਸੰਨ ੪ ਬਹਾਦੁਰ ਸ਼ਾਹੀ, ੧੭੨੨ ਹਿਜਰੀ) ਨੂੰ ਬੰਦਾ ਸਿੰਘ ਬਹਾਦਰ ਦੇ ਵਿਰੁਧ ਮੁਹੰਮ ਪਰ ਚੜ੍ਹੇ ਹੋਏ ਬਹਾਦੁਰ ਸ਼ਾਹ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੇ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁਧ ਕਤਲਿਆਮ ਦੇ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰ ਦਿਤੇ ਸਨ ਕਿ ਜਿਥੇ ਕਿਧਰੇ ਵੀ ਸਿੱਖਾਂ ਮਿਲ ਜਾਣ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿਤੇ ਜਾਣ [ਅਖਬਾਰਿ-ਦਰਬਾਰਿ-ਮੁਅੱਲਾ, ਰਾਜਸਥਾਨ ਸਟੇਟ ਆਰਕਾਈਵਜ਼, ਬੀਕਾਨੇਰ]। ਇਸੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਫੁਰਖਸੀਅਰ ਨੇ ਸੰਨ ੧੭੧੯ ਵਿਚ ਬੰਦਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਅਠ ਸੌ ਦੇ ਲਗਭਗ ਸਾਥੀ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਦਿੱਲੀ ਵਿਚ ਕਤਲ ਤੋਂ ਬਾਦ ਮੁੜ ਦੋਹਰਾਇਆ ਕਿ ਜਿਥੇ ਵੀ ਇਸ ਧਰਮ ਦੇ ਲੋਕ ਮਿਲਣ ਬਿਨਾਂ ਪੁੱਛ-ਗਿੱਢ ਦੇ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿਤੇ ਜਾਣ — ਹਰ ਜਾ ਕਿ ਇੰਦੀ ਫਿਰਕਾ ਰਾ ਯਾਬੰਦ ਬੇ-ਤਅਮਲ ਬਿ-ਕੁਸੰਦ [ਮਿਫਤਾਹ-ਉ-ਤਵਾਰੋਖ, ੩੮੮]। ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਮੁਹੰਮਦ ਸ਼ਾਹ ਵੇਲੇ ਲਾਹੌਰ ਦੇ ਹਾਕਮਾਂ ਅਬਦ-ਸਮੱਦ ਖਾਨ, ਝਕਰੀਆ ਖਾਨ ਅਤੇ ਯਾਹੀਆ ਖਾਨ ਦੇ ਵੇਲੇ ਤਾਂ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਭਾਈ ਬਣੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਫੌਜਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਟੋਲ ਟੋਲ ਕੇ ਫੜਦੀਆਂ ਅਤੇ ਤਸੀਹੇ ਦੇ ਦੇ ਕੇ ਮਾਰਦੀਆਂ ਸਨ। ਅਹਿਮਦ ਸ਼ਾਹ ਦੇ ਵੇਲੇ ਲਾਹੌਰ ਦੇ ਹਾਕਮ ਮੀਰ ਮਨੁੱਥ (ਮੁਅਈਨੁਲ-ਮੁਲਕ) ਨੇ ਤਾਂ ਅੱਤੇ ਹੀ ਚੁਕ ਲਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿੱਖਾਂ ਦਾ ਬਾਕਾਇਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਤਲਾਂ ਵਿਚ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਹੀ ਸਿੱਖ, ਬੱਚੇ, ਬੁੱਢੇ ਅਤੇ ਜਵਾਨ ਮਾਰੇ ਗਏ। ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿਚ ਜਦ ਕਿ ਅਨੇਕਾਂ ਉਥੇ ਉਥੇ ਖਾਨਦਾਨ ਮਲੀਆ ਮੇਟ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਕਈ ਧਰਮ ਅਸਥਾਨ ਬਰਬਾਦ ਹੋ ਗਏ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਾਸ ਦੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਕੀ ਬਚਣੇ ਸਨ? [ਮੈਲਕਮ,

ਸਕੈਂਚ ਔਫ ਦੀ ਸਿਖਸ, ੮੫; ਲਤੀਫ, ਹਿਸਟਰੀ ਔਫ ਦੀ ਪੰਜਾਬ, ੧੯੮੩, ਹਿਸਾਲਾ-ਇ-ਸਾਹਿਬ ਨੁਮਾ, ੧੯੮-੨੦੦; ਹਿਸਟਰੀ ਔਫ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸਹੀਦ ਗੰਜ, ਲਾਹੌਰ, ੧-੧੪)। ਪੰਜਾਬ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸਿੱਖਾਂ ਪਰ ਚੂਕਿ ਇਸ ਪਰਕਾਰ ਦੇ ਕੋਈ ਝੱਖੜ ਨਹੀਂ ਸਨ ਝੁੱਲੇ, ਇਸ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰੰਭ ਵਿਚ ਜ਼ਰੂਰ ਕੁਝ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਬਚ ਰਹੇ। ਪਰ ਉਥੋਂ ਵੀ ਸਾਰੇ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇ। ਕੁਝ ਤਾਂ ਸਮੇਂ ਦੇ ਗੋੜ ਨਾਲ ਉਥੇ ਵੀ ਜਾਇਆ ਹੋ ਗਏ ਜਾਪਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਈਆਂ ਦਾ ਪਤਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲੱਗ ਹੋਣਾ, ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਛੋਟੋਗ੍ਰਾਫ ਜਾਂ ਨਕਲਾਂ ਨਹੀਂ ਲਈਆਂ ਜਾ ਸਕੀਆਂ।

ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਸੰਬੰਧੀ ਮਸਾਲਾ, ਫਾਰਸੀ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬੀ ਲਿਖਤੀ ਅਤੇ ਛਪੀਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂ, ਪਟੇ, ਤਸਵੀਰਾਂ, ਵਹੀਆਂ ਦੇ ਲੇਖ, ਸਰਕਾਰੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਸਰਕਾਰੀ ਮੁਨਸੀ-ਖਾਨਿਆਂ ਅਤੇ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀਆਂ ਵਿਚ ਪਈਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਆਦਿ ਦੀਆਂ ਨਕਲਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਯਾਦਗਾਰੀ ਵਸਤਾਂ ਇਕੱਠੀਆਂ ਕਰਨ ਦਾ ਖਿਆਲ ਤਾਂ ਭਾਵੇਂ ਪੰਜਾਬ ਸਾਲ ਤੋਂ ਉਪਰ ਦਾ ਚਲਿਆ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਪਰ ਹੁਕਮਨਾਮਿਆਂ ਵਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਧਿਆਨ ਸੰਨ ੧੯੨੯ ਤੋਂ ਹੋਇਆ ਜਦ ਕਿ ਲਾਹੌਰੋਂ ਨਿਕਲਦੇ ਪੰਜਾਬੀ ਰਿਸਾਲਿਆਂ 'ਰਣਜੀਤ-ਨਗਾਰ' ਅਤੇ 'ਫੁਲਵਾੜੀ' ਵਿਚ ਕੁਝ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੰਬੰਧੀ ਨੋਟ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਹੋਏ। ਸਨ ੧੯੩੩ ਵੀਂ ਵਿਚ ਮੈਨੂੰ ਖਾਲਸਾ ਕਾਲਜ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰੋਂ ਪੰਜ ਮਹੀਨੇ ਲਈ ਬੰਗਾਲ, ਬਿਹਾਰ ਅਤੇ ਯੂ. ਪੀ. ਵਿਚ ਇਤਿਹਾਸਕ ਖੋਜ ਸੰਬੰਧੀ ਜਾਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਮੈਨੂੰ ਚਾਲੀ ਦੇ ਲਗ ਭਗ ਹੁਕਮਨਾਮਿਆਂ ਦੇ ਛੋਟੋਗ੍ਰਾਫ ਮਿਲ ਗਏ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ੩੪ ਦੇ ਅਸਲ ਸ੍ਰੀ ਹਰਮੰਦਰ ਸਾਹਿਬ ਪਟਨੇ ਵਿਚ ਹਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿਉਂ ਜਿਉਂ ਮੌਕਾ ਬਣਦਾ ਰਿਹਾ, ਬਾਦ ਵਿਚ ਭੀ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਕਈ ਥਾਵਾਂ ਤੋਂ ਇਕੱਠੇ ਹੁੰਦੇ ਗਏ। ਸੰਨ ੧੯੪੫ ਵਿਚ ਜਦ ਸਿੱਖ ਹਿਸਟਰੀ ਸੋਸਾਇਟੀ ਕਾਇਮ ਹੋਈ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਵਲੋਂ ਭਾਈ ਰਣਧੀਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਸੇਵਾ ਸੋਸਾਇਟੀ ਨਾਲ ਲਾਈ ਗਈ ਤਾਂ ਸੋਸਾਇਟੀ ਲਈ ਹੋਰ ਇਤਿਹਾਸਕ ਮਸਾਲਾ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲੋਂ ਨਾਲ ਹੁਕਮਨਾਮਿਆਂ ਦੀ ਖੋਜ ਪੜਤਾਲ ਵੀ ਜਾਰੀ ਰਹੀ। ਅਗਸਤ-ਸਤੰਬਰ ੧੯੪੭ ਵਿਚ ਲਹਿੰਦੇ ਪੰਜਾਬ ਤੋਂ ਆਏ ਲਿਖਤੀ ਗੰਥਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕੁਝ ਹੁਕਮਨਾਨੇ ਵੀ ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੇ ਸੰਚੇ ਵਿਚ ਆ ਗਏ। ਤਿੰਨ ਵਾਰੀ ਭਾਈ ਰਣਧੀਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਉਚੇਚੇ ਇਸ ਕੰਮ ਲਈ ਯੂ. ਪੀ. ਅਤੇ ਬਿਹਾਰ ਵਲ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ, ਜਿਥੋਂ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸਾਹਿਬਾਨ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੇ ਸਿਖ ਘਰਾਣਿਆਂ ਤੋਂ ਇਹ ਕਈ ਹੁਕਮਨਾਮਿਆਂ ਦੇ ਛੋਟੋਗ੍ਰਾਫ ਲਿਆਏ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇਸ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਮਿਹਨਤ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਹਿਯੋਗ ਲਈ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹਾਂ। ਨੋਸ਼ਹਿਰਾ ਪੰਨੂਆਂ ਦੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਸੁਰਗਵਾਸੀ ਬਾਬੂ ਗੁਰਬਚਨ ਸੰਘ ਖਾਲਸਾ ਕਾਲਜ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਰਾਹੀਂ

ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਸਨ। ਪਿੰਡ ਫਲੜੇ-ਭਾਈਕੇ ਅਤੇ ਪਿੰਡ ਭਾਈ ਰੂਪੇਕੇ ਦੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਸਨ ੧੯੪੮ ਵਿਚ ਪਟਿਆਲੇ ਹੋਈ ਸਿੱਖ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨਲ ਕਾਨਫਰੰਸ ਦੀ ਨੁਮਾਇਸ਼ ਵਿਚ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਫੋਟੋਗ੍ਰਾਫ ਉਦੋਂ ਭਾਈ ਚੇਤ ਸਿੱਖ ਜੀ ਫਲੜੇ-ਭਾਈਕੇ ਅਤੇ ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਭਾਈ ਅਰਿਦਮਨ ਸਿੱਖ ਜੀ ਬਾਗੜੀਆਂ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਲਈ ਗਏ ਸਨ।

ਇਸ ਸੰਚੀ ਵਿਚ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨੀਸਾਣ ਅਤੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵੀ ਸੋਮਿਆਂ ਤੋਂ ਪਰਾਪਤ ਹੋਏ ਹਨ ਜਾਂ ਜਿਥੇ ਉਹ ਹੁਣ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਥਾਉਂ
ਥਾਈਂ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੇ
ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਜਨਾਂ ਮਿੱਤਰਾਂ ਦਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਇਸ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਵੀ
ਪਕਾਰ ਦਾ ਸਹਿਯੋਗ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਦਿਲੋਂ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹਾਂ।

ਸਰਦਾਰ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨਾਂਗ, ਵਾਈਸ ਚਾਂਸਲਰ, ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਪਟਿਆਲਾ, ਖਾਸ ਤੌਰ ਤੇ ਧੰਨਵਾਦ ਦੇ ਪਾਤਰ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਏ ਉਤਸਾਹ ਅਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹੋਸਲੇ ਨਾਲ ਕਈ ਵਹਿਆਂ ਤੋਂ ਖੁੱਟੇ ਪਈ ਹੋਈ ਇਕ ਸੰਗੀ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਸਿਰੇ ਚੜ੍ਹਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਬਣਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਸਰਦਾਰ ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਰਿਸ਼ਟਟਾਰ, ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਦਾ ਵੀ ਅਤੀ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਿਛਲੇ ਪੰਡੀਆਂ ਵਹਿਆਂ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿਚ ਮੌਰੀ ਅਨੇਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਲੋਇਰ ਮਾਲ, ਪਟਿਆਲਾ

੧ ਜਨਵਰੀ ੧੯੬੭

ਗੰਡਾ ਸਿੰਘ

ਹਕਮਨਾਮਿਆਂ ਸੰਬੰਧਪੀ

ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੀਸਾਣਾਂ ਅਤੇ ਹੁਕਮਨਾਮਿਆਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦੱਸੀ ਜਾ ਸਕਣੀ
ਬੜੀ ਐਥੀ ਹੈ । ਇਸ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਮਨ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਹੈ । ਗੁਰੂ
ਸਾਹਿਬਾਨ ਦੇ ਹੱਥੀਂ ਲਿਖੇ ਨੀਸਾਣਾਂ ਅਤੇ ਪੱਤਰਾਂ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਹੀ ਇਤਨੇ ਅਮੋਲਕ
ਹਨ ਕਿ ਅਨੇਕਾਂ ਭਾਰਤੀ ਅਤੇ ਬਾਹਰਲੇ ਵਿਦਵਾਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿਚ ਸਨ ।
ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰੀ ਇਸ ਸੰਚੇ ਰਾਹੀਂ
ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ । ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਕ ਇੱਥੇ ਮਨੋਰਥ ਲਈ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਹੋ ਜਾਣਾ ਇਕ ਬੜੀ
ਭਾਰੀ ਗੱਲ ਹੈ । ਥੋੜੀ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਲਈ ਇਹ ਇਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਦਾ ਕੰਮ ਦੇਣਗੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ
ਨਾਲ ਕਿ ਅੱਗੇ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕੀ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਪਰਖੇ ਅਤੇ ਨਖੇੜੇ ਜਾ ਸਾਂਕਾਆ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ
ਕੋਈ ਜਾਹਲੀ ਲਿਖਤ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਪਰ ਚਲਾਈ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕੇਗੇ ।
ਸਿੱਖ ਸੰਗਤਾਂ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਂ ਦੇ ਹੱਥੀਂ-ਲਿਖੇ ਹੁਕਮਨਾਮਿਆਂ ਲਈ ਸੇਰਧਾ ਅਤੇ
ਮਾਨਤਾ ਅਤੇ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹ ਅਤੇ ਇੱਛਾ ਦਾ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਮਾਇਕ ਫਾਇਦਾ
ਉਠਾਉਣ ਲਈ ਕਈ ਇਕ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਨਕਲੀ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਘੜ ਲਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ
ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਾ ਕੇ ਭੇਟਾ ਉਗਰਾਹੁਣ ਲਈ ਥਾਉਂ ਥਾਈਂ ਲਈ ਫਿਰਦੇ ਸਨ । ਚੁਨੌਂਚਿ
ਗਾਨੀ ਖਾਨ ਨਥੀ ਖਾਨ ਅਤੇ ਪੀਰ ਬੁਧੂ ਸਾਹ ਸਦੋਹੀਏ ਨੂੰ ਬਪਸ਼ੇ ਹੋਏ ਗੁਰੂ
ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਅਸਲੀ ਹੁਕਮਨਾਮਿਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਹੋਰ ਵੀ ਨਕਲੀ
ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਸੰਨ ੧੯੪੭ ਵਿਚ ਹੋਈ ਦੇਸ ਦੀ ਵੰਡ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਖਣ ਵਿਚ
ਆਇਆ ਕਰਦੇ ਸਨ ।

ਅਜੇਹਿਆਂ ਨਕਲੀ ਹੁਕਮਨਾਮਿਆਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਹੀ ਸੁਰਗਵਾਸੀ ਗਿਆਨੀ ਹੀਰਾ ਸਿੰਘ ਜੀ 'ਦਰਦ' ਨੇ ਪੋਹ-ਮਾਘ ੧੯੮੯ ਬਿਕਰਮੀ (ਦਸੰਬਰ ੧੯੨੯-ਜਨਵਰੀ ੧੯੩੦) ਦੇ ਰਿਸਾਲਾ 'ਫੁਲਵਾੜੀ' ਦੇ ਸਿੱਖ-ਇਤਿਹਾਸ ਨੰਬਰ ('ਨਿਾ ੩੮੩') ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਸੀ :

ਇਹ ਪਰਿੱਧ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਗਨੀ ਖਾਂ ਨਥੀ ਖਾਂ ਨੂੰ ਦਸਮੇਸ਼ ਪਿਤਾ ਜੀ ਨੇ ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਦਿਤਾ ਸੀ। ਪਰ ਹਣ ਨਥੀ ਖਾਂ ਗਨੀ ਖਾਨ ਵਾਲ ਕਈ

ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਵੇਖਣ ਵਿਚ ਆਏ ਹਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਰ ਵੀ ਕਈ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਹਨ। ਜੇ ਕੋਈ ਵਿਦਵਾਨ ਤੇ ਖੋਜੀ ਇਸ ਪਾਸੇ ਸਮਾਂ ਦੇਵੇ ਅਤੇ ਲਿਖਤਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰੇ ਤਾਂ ਖੋਜ ਪੜਤਾਲ ਮਗਰੋਂ ਦਸ਼ੇਸ਼ ਪਿਤਾ ਜੀ ਦੇ ਦਸਖਤ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖਾਸ ਨਿਸ਼ਾਨ ਪਛਾਣ ਲੈਣੇ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਜੇ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਲਿਖੇ ਜਾਂ ਦਸਖਤੀ ਅਸਲੀ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਲਭ ਲਏ ਜਾਣ ਤਾਂ ਇਹ ਇਕ ਭਾਰੀ ਸਫਲਤਾ ਹੋਵੇਗੀ।

'ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਅਤੇ ਅਹਿਦਨਾਮੇ' ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਇਥੇ ਹੀ ਸਰਦਾਰ ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਸੀ :

ਇਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਅਮੋਲਕ ਹਨ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀਰੇ ਜਵਾਹਰਾਤ ਦਾ ਮੁੱਲ ਕੇਵਲ ਜੌਹੀ ਹੀ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਇਤਿਹਾਸਕ ਰਤਨਾਂ ਦਾ ਮੁੱਲ ਕੇਵਲ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ ਹੀ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸਿੱਖ ਕੌਮ ਦੀ ਇਹ ਬਹੁ-ਮੁੱਲੀ ਦੌਲਤ ਘਟੇ ਕੌਡੀਆਂ ਵਿਚ ਰੁਲ ਰਹੀ ਹੈ।...[ਕਾਸ਼ ਕਿ] ਕਿਸੇ ਗੁਰੂ ਪਿਆਰੇ ਅਤੇ ਇਤਿਹਾਸ-ਪੇਮੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਇਤਿਹਾਸ ਲਈ ਦਰਦ ਪੈਦਾ ਹੋ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਬਹੁ-ਮੁੱਲੇ ਇਤਿਹਾਸਕ ਮਸਾਲੇ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਲਗ ਪਵੇ।

ਸੁਕਰ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ੩੭ ਵਰਿਆਂ ਪਿਛੋਂ ਸਰਦਾਰ ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਗਿਆਨੀ ਹੀਰਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਦਰਦ-ਭਰੀ ਇੱਛਾ ਪੂਰੀ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਚੀ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਹੋਣ ਨਾਲ ਜਿਥੇ ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਇਕ ਬਾਂ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਗਏ ਹਨ, ਉਥੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਹੋਰ ਹੁਕਮਨਾਮਿਆਂ ਦੀ ਪਰਖ ਪੜਤਾਲ ਵੀ ਕਾਢੀ ਸੌਖੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ।

ਜਿਵੇਂ ਨਿਜੀ ਚਿਠੀ-ਪੱਤਰ ਵਿਗਿਆਨਕ ਇਤਿਹਾਸ ਲਈ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਮੂਲ ਸੋਸੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਤਿਵੇਂ ਹੀ ਇਹ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਧਾਰਮਕ, ਰਾਜਸੀ, ਭਾਈਚਾਰਕ, ਸਾਹਿਤਕ ਅਤੇ ਆਰਥਕ ਇਤਿਹਾਸ ਲਈ ਬਹੁ-ਮੁੱਲੇ ਮੂਲ-ਮਸਾਲੇ ਦਾ ਅਦੁੱਤੀ ਖਜ਼ਾਨਾ ਹਨ।

ਇਸ ਸੰਚੀ ਵਿਚ ਕੁਲ ੮੯ ਨੀਸਾਣੂ ਅਤੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ :

ਪੰਜਵੇਂ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ	ਨੀਸਾਣ (ਆਰੰਭ ਵਿਚ)	੧
ਛੇਵੇਂ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ	ਦੋ ਨੀਸਾਣ ਅਤੇ ਦੋ ਹੁਕਮਨਾਮੇ (੧-੩)	੪
ਬਾਬਾ ਗੁਰਦਿੱਤਾ ਜੀ	ਹੁਕਮਨਾਮਾ	(੪)
ਸਤਵੇਂ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਰਾਇ	ਨੀਸਾਣ	(੫)
ਅਠਵੇਂ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ	ਹੁਕਮਨਾਮਾ	(੬)
ਨੌਵੇਂ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਾਦਾਰ	ਇਕ ਨੀਸਾਣ, ੨੨ ਹੁਕਮਨਾਮੇ (੭-੨੯)	੨੩
ਮਾਤਾ ਗੁਜਰੀ ਜੀ	ਹੁਕਮਨਾਮੇ	(੩੦-੩੧)
ਦਸਵੇਂ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ	ਨੀਸਾਣ, ਹੁਕਮਨਾਮੇ (੩੨-੯੫)	੩੪
ਬਾਬਾ ਬੰਦਾ ਸਿੰਘ ਬਹਾਦਰ	ਹੁਕਮਨਾਮੇ	(੯੬-੯੭)
ਮਾਤਾ ਸੁੰਦਰੀ ਜੀ	ਹੁਕਮਨਾਮੇ	(੯੮-੧੩, ੧੬, ੧੯, ੨੦)
ਮਾਤਾ ਸਾਹਿਬ ਦੇਵੀ ਜੀ	ਹੁਕਮਨਾਮੇ	(੧੪, ੧੫, ੨੨, ੧੮ ੧੯-੧੫)
ਖਾਲਸਾ ਜੀ (ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ)	ਹੁਕਮਨਾਮਾ	(੮੬)
ਤਖਤ ਹਰਿਮੰਦਰ ਸਾਹਿਬ		
ਪਟਨਾ	ਹੁਕਮਨਾਮਾ	(੮੭)

ਹੁਕਮਨਾਮਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਨਕਲਾਂ ਭੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਕਿ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੜ੍ਹਨ ਅਤੇ ਸਮਝਨ ਵਿਚ ਕੋਈ ਦਿੱਕਤ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਂ ਦੇ ਨੀਸਾਨਾਂ ਦੇ ਅੱਖਰ ਤਾਂ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਪਰ ਦਸਵੇਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਦੇ ਖਾਸ ਨੀਸਾਣ ਨਕਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕੇ। ਉਹ ਫੋਟੋ-ਬਲਾਕਾਂ ਵਿਚ ਦੇਖੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲੇ ਚਾਰ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਹੱਥ-ਲਿਖਤ ਅਤੇ ਨੀਸਾਣ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਏ। ਪੰਜਵੇਂ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਨੀਸਾਣ ਕਰਤਾਰਪੁਰ (ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜਾਲੰਘਰ) ਵਿਚ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਲਿਖੀ ਬੀੜ ਵਿਚੋਂ ਹੂ-ਬਹੂ ਉਤਾਰਾ ਹੈ ਜੋ ੧੮ ਅਗਸਤ, ੧੯੪੪ ਈ. ਨੂੰ ਭਾਈ ਮਹਾਂ ਸਿੰਘ ਜੀ ਐਡੀਟਰ 'ਖਾਲਸਾ ਸਮਾਚਾਰ' ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹ ਡਾਕਟਰ ਭਾਈ ਜੋਧ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨਾਲ ਇਸ ਬੀੜ ਸੰਬੰਧੀ ਖੋਜ ਪੜਤਾਲ ਕਰਨ ਉਥੇ ਗਏ ਸਨ।

ਛੇਵੇਂ ਗੁਰੂ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਦੋ ਨੀਸਾਣ ਅਤੇ ਦੋ ਹੁਕਮਨਾਮੇ (੧-੩) ਹਨ ਜੋ ਪੂਰਬ (ਅੱਜ ਕਲ੍ਹੇ ਦੇ ਉੱਤਰ-ਪ੍ਰਦੇਸ਼) ਦੀ ਸੰਗਤ ਦੇ ਨਾਉਂ ਹਨ। ਪਹਿਲੇ

ਹੁਕਮਨਾਮੇ (੨) ਦੇ ਅੰਤ ਪੁਰ ਗੁਰੂ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਦਾ ਆਪਣਾ ਨਾਉਂ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਗੁਰਦਿੱਤੇ ਦਾ ਹੁਕਮਨਾਮਾ (੪) ਵੀ ਪੂਰਬ ਦੀ ਸੰਗਤ ਦੇ ਨਾਉਂ ਹੀ ਹੈ। ਸਤਵੇਂ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਰਾਏ ਜੀ ਦਾ ਕੇਵਲ ਇਕੋ ਹੀ ਹੁਕਮਨਾਮਾ (੬) ਲੱਭਾ ਹੈ, ਜੋ ਸੰਗਤ ਪਟਣ ਦੇ ਨਾਉਂ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਪਰ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਨੀਸਾਣ ਤਾਂ ਭਾਵੇਂ ਨਹੀਂ ਪਰ ਆਰੰਭ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੁਭ ਨਾਉਂ ਦਿੱਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਲਿਖਾਰੀ ਦੀ ਲਿਖਤ ਨੌਵੇਂ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਜੀ ਵਲੋਂ ਪਟਣ ਦੀ ਸੰਗਤ ਦੇ ਨਾਉਂ ਲਿਖੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ (੨੭) ਨਾਲ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਪਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਆਪਣੀ ਲਿਖਤ ਮੌਜੂਦ ਹੈ।

ਨੌਵੇਂ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਦਾ ਇਕ ਨੀਸਾਣ ਅਤੇ ੨੨ ਹੁਕਮਨਾਮੇ (੨-੨੯) ਇਸ ਸੰਚੀ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਅਤੇ ਦੋ (੩੦-੩੧) ਮਾਤਾ ਗੁਜਰੀ ਜੀ ਦੇ।

ਮਾਤਾ ਗੁਜਰੀ ਜੀ ਦੇ ਹੁਕਮਨਾਮਿਆਂ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਉਂ ਨਹੀਂ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਉਪਰ ਦੀ ਲਿਖਤ ਸੰਬੰਧੀ ਵੀ ਪੂਰੇ ਯਕੀਨ ਨਾਲ ਕੁਝ ਕਹਿ ਸਕਣਾ ਅੰਖਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਟਾਕਰਾ ਕਰ ਸਕਣ ਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਲਿਖਤਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈਆਂ। ਇਸ ਲਈ ਇਕ ਖਿਆਲ ਇਹ ਵੀ ਉਠਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਜੀ ਦੀ ਮਾਤਾ — ਮਾਤਾ ਨਾਨਕੀ ਜੀ—ਦੇ ਹੋਣ। ਪਰ ਇਹ ਖਿਆਲ ਬਹੁਤ ਵਜਨਾਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਤਾ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਨੇ ਬਾਹਰੀ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਬਹੁਤਾ ਉਘਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਜੀ ਦੇ ਪੂਰਬ ਦੇ ਸਫਰ ਵੇਲੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਯੂ ਵੀ ਪੱਤੇਹ ਸਾਲ ਦੇ ਲਗ ਭਗ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸਫਰ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਅਗੇ ਪਿੱਛੇ ਹੋਣ ਸਮੇਂ ਵਹੀਰ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਮਾਤਾ ਗੁਜਰੀ ਜੀ ਅਤੇ ਮੁਖੀ ਸਿੱਖ ਹੀ ਕਰਿਆ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ ਪਹਿਲਾ ਖਿਆਲ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪ੍ਰਭਲ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਮਾਤਾ ਗੁਜਰੀ ਜੀ ਵਲੋਂ ਹੀ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਉਪਰ ਦੀਆਂ ਨਿਜੀ ਲਿਖਤਾਂ ਅਤੇ ਲਿਖਾਰੀ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਭੀ ਇਕੋ ਹੱਥ ਦੀਆਂ ਹੀ ਹਨ। ਪਰ ਫੇਰ ਭੀ ਚੰਕਸੀ ਵਜੋਂ ਅਸੀਂ ਓਥੇ ਇਹ (?) ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਪਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਇਸ ਸੰਚੇ ਵਿਚ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ੩੪ (੩੨-੬੫) ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਨੀਸਾਣੁ ਕੇਵਲ ਇਕ ਹੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਚੂਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਵੀ ਕਈ ਇਕ ਨੀਸਾਣ ਅਤੇ ਹੱਥ-ਲਿਖਤਾਂ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਹਰ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਉਤੇ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨੀਸਾਣ ਅਤੇ ਲਿਖਤ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਇਕ ਤੋਂ ਵਧ ਹੋਰ ਵੱਖਰਾ ਨੀਸਾਣ ਇਸ ਸੰਚੇ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਹੁਕਮਨਾਮਿਆਂ ਦਾ ਰਿਵਾਜ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਤੋਂ ਬਾਦ ਭੀ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਖਾਲਸੇ ਦੇ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬਾਂ ਤੋਂ ਖਾਸ ਇਤਿਹਾਸਕ ਮੌਕਿਆਂ ਪਰ ਵੀਹਵੀਂ ਸਦੀ ਵਿਚ ਵੀ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਜਾਰੀ ਹੁੰਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਇਥੇ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਤੋਂ ਬਾਦ ਦੇ ਬਾਬਾ ਬੰਦਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਦੋ ਹੁਕਮਨਾਮੇ (੬੬-੬੭), ਮਾਤਾ ਸੰਦਰਗੀ ਜੀ ਦੇ ਨੌ ਹੁਕਮਨਾਮੇ (੬੮-੬੯, ੭੮, ੭੯, ੮੦) ਅਤੇ ਮਾਤਾ ਸਾਹਿਬ ਦੇਵੀ ਜੀ ਦੇ ਨੌ (੨੪, ੨੫, ੨੬, ੨੭, ੨੯-੩੦) ਸ਼ਾਮਲ ਕਰ ਲਏ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿਚ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਅਤੇ ਤਖਤ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਰ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਇਕ ਇਕ ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਵੀ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੀਆਂ ਬੀੜਾਂ

ਅਤੇ ਹੁਕਮਨਾਮਿਆਂ ਪਰ ਦੇ ਨੀਸਾਣ

ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸਮਿਆਂ ਵਿਚ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਵਿਚ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਫਰਮਾਨਾਂ ਵਿਚ ਦਸਖਤਾਂ ਵਜੋਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਆਪਣਾ ਨਾਉਂ ਨਹੀਂ ਸਨ ਲਿਖਿਆ ਕਰਦੇ। ਲਿਖਤ ਦੇ ਸਹੀ ਅਤੇ ਪਰਵਾਨ ਹੋਣ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਉਸ ਉਤੇ ਕੇਵਲ ਆਪਣਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੀ ਦਿੰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਸ਼ਾਨ ਆਮ ਕਰਕੇ ਫਾਰਸੀ ਦਾ ਅੱਧਾ ਅੱਖਰ ਸੁਆਦ ਅਤੇ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਅਰਥ 'ਸਹੀ' ਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਇਸੇ ਦੀ ਨਕਲ ਪਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਿੱਖ ਅਤੇ ਹਿੰਦੂ ਰਾਜੇ, ਮਹਾਰਾਜੇ ਅਤੇ ਸਰਦਾਰਾਂ ਵੀ ਆਪਣਾ ਨਾਉਂ ਲਿਖਣ ਦੀ ਥਾਂ ਗੁਰਮੁਖੀ ਜਾਂ ਦੇਵ-ਨਾਗਰੀ ਅੱਖਰਾਂ ਵਿਚ 'ਸਹੀ' ਹੀ ਲਿਖਦੇ ਸਨ। ਅਤਾਗੁਰੀਂ ਸਦੀ ਤਕ ਇਹ ਹੀ ਰਵਾਜ਼ ਸੀ। ਜਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੀ ਸਦੀ ਵਿਚ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਦੇਖਾ ਦੇਖਿ ਕਿਧਰੇ ਰਾਜਿਆਂ ਅਤੇ ਸਰਦਾਰਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨਾਉਂ ਲਿਖਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਤਾਂ ਭੀ ਕਈ ਵਾਰੀ ਨਾਉਂ ਲਿਖਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਉਪਰ 'ਸਹੀ' ਸ਼ਬਦ ਲਿਖ ਦਿੰਦੇ ਸਨ। ਜਦ ਆਪਣੇ ਨਾਉਂ ਦੀਆਂ ਮੋਹਰਾਂ ਦਾ ਰਵਾਜ਼ ਵਧਿਆ ਤਾਂ ਭੀ ਕਈ ਵਾਰੀ 'ਸਹੀ' ਲਿਖ ਹੁੰਦਾ ਰਿਹਾ।

ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਜਦ ਕੋਈ ਪੇਮੀ ਸਿੱਖ ਨਿਜੀ ਪਾਠ ਲਈ ਜਾਂ ਧਰਮਸਾਲਾਂ, ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ, ਡੋਰਿਆਂ, ਆਦਿ ਵਿਚ ਅਸਥਾਪਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੀਆਂ ਬੀੜਾਂ ਲਿਖਵਾਉਂਦੇ ਸਨ ਤਾਂ ਕਈ ਵਾਰ ਉਹ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਲਈ ਆਉਣ ਵੇਲੇ ਇਹ ਲਿਖਤੀ ਬੀੜਾਂ ਨਾਲ ਲੈ ਆਉਂਦੇ ਸਨ ਤਾਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਹੱਥਾਂ ਦੀ ਉਸ ਪਰ ਲਿਖਤ ਪੁਆ ਲੈਣ। ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਸ਼ਰਧਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਮ-ਭਾਵਨਾਂ ਤੋਂ ਸ੍ਰੂ ਕੇ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਉਸ ਬੀੜ ਪਰ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਲਿਖਤ ਪਾ ਦਿੰਦੇ ਸਨ। ਉਹ ਇਸ ਪਰ ਆਪਣਾ ਨਾਉਂ ਨਹੀਂ

ਸਨ ਲਿਖਦੇ, ਬਲਾਂਕ ੧ ਓ ਸਤਿ ਨਾਮ, ੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ, ੧ ਓ ਗੁਰ ਸਤਿ, ਆਦਿ ਸ਼ਬਦ ਲਿਖ ਦਿੰਦੇ ਸਨ। ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਲਿਖਤ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਮਾਤਰ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਜਾਂ ਯਾਦ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਸਿੱਖ ਸੰਗਤਾਂ ਇਸ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨਾ ਆਪਣਾ ਸੁਭਾਗ ਸਮਝਦੀਆਂ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦੇਖਣ ਨਾਲ ਗੁਰੂ ਦੀ ਪਰਤੱਥ ਮੂਰਤਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਜਾਂਦੀ ਸੀ।

ਇਹ ਲਿਖਤ ਜਾਂ ਨਿਸ਼ਾਨ ਕੇਵਲ ਇਕ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਸੀ, ਉਸ ਬੀੜ ਦੇ ਸਰਬ-ਸੁੱਧ ਜਾਂ ਪਰਵਾਨ ਹੋਣ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਹੁੰਦੀ। ਨਕਲਾਂ ਚੂਕਿ ਬਹੁਤੀਆਂ ਖਾਰੀ ਬੀੜ ਦੀਆਂ ਹੀ ਹੁੰਦੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਕਲਾਂ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਹੋਰ ਨਕਲਾਂ ਸੌਖਿਆਂ ਪਰਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਕਈ ਥਾਈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਖਾਰੀ ਬੀੜਾਂ ਪਰ ਵੀ 'ਨੀਸਾਣੁ' ਦੇਖਣ ਵਿਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਿਸ਼ਾਨਾਂ ਤੋਂ ਕਿਸੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਸੱਕ ਨਹੀਂ ਪੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੀਆਂ ਕਈ ਪੁਰਾਤਨ ਲਿਖਤੀ ਬੀੜਾਂ ਪਰ 'ਨਿਸ਼ਾਨ' ਸ਼ਬਦ ਚੂਕਿ 'ਨੀਸਾਣੁ' ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਤਕਨੀਕੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਭੀ ਕਈ ਥਾਈਂ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਲਿਖਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਬਲਕਿ ਗੁਰੂ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਇਕ ਥਾਂ ਆਪਣਾ ਨਾਉਂ ਲਿਖਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੋਰ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਨੇ ਆਪਣਿਆਂ ਹੁਕਮਨਾਮਿਆਂ ਦੇ ਆਦਿ ਜਾਂ ਅੰਤ ਪਰ ਕਿਧਰੇ ਵੀ ਆਪਣਾ ਨਾਉਂ ਨਹੀਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਆਪਣੇ ਨਾਉਂ ਦੀ ਕਿਧਰੇ ਕੋਈ ਮੋਹਰ ਲਾਈ ਹੈ। ਕੇਵਲ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੀ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਦੀ ਯਾਦ ਦਾ ਹੀ ਸੂਚਕ ਹੈ। ਨਿਸ਼ਾਨਾਂ ਅਤੇ ਹੁਕਮਨਾਮਿਆਂ ਵਿਚ ਜੋ ਸ਼ਬਦ ਆਮ ਆਏ ਹਨ, ਉਹ ਹਨ :

੧ ਓ ਸਤਿਨਾਮ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ
ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

੧ ਓ ਗੁਰ ਸਤਿ, ੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰੂ, ਗੁਰ ਸਤਿ, ਗੁਰੂ ਸਤਿ, ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ,
ਗੁਰੂ ਰਖਗ, ਗੁਰੂ ਰਖੇਗ, ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣਾ

ਇਥੇ ਪੂਰਾ ਮੂਲ ਮੰਤਰ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੀ ਸਿਫਤ ਸਲਾਹ ਹੈ, ਅਤੇ ੧ ਓ ਗੁਰੂ ਸਤਿ,
੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ, ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ, ਆਦਿ ਮੂਲ ਮੰਤਰ ਦੇ ਹੀ ਛੋਟੇ ਰੂਪ ਹਨ।

'ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣਾ' ਤੋਂ ਮਤਲਬ ਗੁਰ-ਸ਼ਬਦ, ਗੁਰਬਾਣੀ ਅਰਥਾਤ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦਾ ਸਿਮਰਣ ਹੈ। 'ਗੁਰ ਰਖਗੁ' 'ਗੁਰੂ ਰਖੇਗਾ,' 'ਗੁਰੂ ਬਾਹੁੜੀ ਕਰੇਗਾ' ਤੋਂ ਭਾਵ ਗੁਰੂ ਦੀ ਆਤਮਕ ਮਿਹਰ ਅਤੇ ਰੱਖਿਆ ਦੀ ਅਸੀਸ ਹੈ। ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੀ ਯਾਦ ਅਤੇ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੇ ਸਿਮਰਣ ਤੋਂ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਮਨ ਸੁੱਤੇ ਹੀ ਦ੍ਰਵਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਰਮਲ ਹੋ ਕੇ ਜੀਵਨ ਸੰਵਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਅਸੀਸ ਹੁਕਮਨਾਮਿਆਂ ਵਿਚ ਥਾਂ ਪਰ ਥਾਂ ਦਿੱਤੀ ਹੋਈ ਹੈ।

ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਹੁਕਮਨਾਮਿਆਂ ਪਰ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਜ਼ਰਾ ਕੁ ਵੱਖਰੇ ਢੰਗ ਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਤੋਂ ਉਪਰ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਖੜੀ ਕਿਰਪਾਨ ਜਾਂ ਖੰਡੇ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੈ। ਟਾਵੇਂ ਟਾਵੇਂ ਥਾਈਂ ਦੇ ਕਿਰਪਾਨਾਂ ਦੇ ਵੀ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹਨ। ਉਸ ਦੇ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਇਕ ਬਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਇਕ ਜਾਂ ਦੋ ਬਿੰਦੀਆਂ ਜਾਂ ਹਾਈਡੋਫ਼ (.. -) ਹਨ। ਇਸ ਦੇ ਤਲੇ ਦੋ ਲਕੀਰਾਂ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤਲੇ ਇਕ ਛੋਟਾ ਏਕਾ (੧) ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਥਾਦ, ਇਕ ਦੋ, ਤਿੰਨ, ਜਾਂ ਚਾਰ ਵਾਰ ਅਖਰ 'ਸ' ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਫੇਰ ਦੋ ਲਕੀਰਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਇਕ ਵੱਡਾ ੧ ਅਤੇ ਨੀਚੇ ਦੋ ਛੋਟੇ ਛੋਟੇ 'ਰ' ਅਖਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਥਾਦ ਇਕ ਬਿੰਦੀ। ਇਸ ਤੁਰ੍ਹਾਂ ਨਿਸ਼ਾਨ ਪੂਰਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਨੀਚੇ ਫੇਰ ਦੋ ਲਕੀਰਾਂ ਪਾ ਕੇ ਆਪਣੀ ਫਰਮਾਇਸ਼ ਬਹੁੜ ਹੀ ਸੰਖੇਪ ਕਰ ਕੇ ਦਿੱਤੀ ਹੋਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਫਰਮਾਇਸ਼ ਲੰਬੀ ਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਇਕ ਸ਼ਬਦ ਲਈ ਇਕ ਅਖਰ ਹੀ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ, ਜੇ ਇਕ ਤੇਲਾਂ ਸੋਨਾ ਭੇਜਣ ਦੀ ਫਰਮਾਇਸ਼ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਕੇਵਲ ਇਹ ਅਖਰ ਹੀ ਹੋਣਗੇ, ੧) ਸ ਭ, ਅਰਥਾਤ '੧' ਇਕ ਲਈ, 'ਸ' ਸੋਨੇ ਲਈ ਅਤੇ 'ਭ' ਭੇਜਣ ਲਈ। ਇਸੇ ਤੁਰ੍ਹਾਂ ਰੂਪਈਏ ਲਿਖ ਕੇ 'ਹ' ਅਖਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਅਰਥ ਹਨ ਕਿ ਹੁੰਡੀ ਕਰਾਏ ਕੇ ਭੇਜਣੇ। ਜੇ ਰਕਮ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਬਖਸ਼ੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਨਾਉਂ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਇਹ ਇਥੇ ਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖਾਰੀ ਦੀ ਲਿਖਤ ਵਿਚ ਨਾਉਂ ਦਿੱਤਾ ਹੋਇਆ ਹੋਵਾਂਦਾ ਹੈ।

ਹੁਕਮਨਾਮਿਆਂ ਦਾ ਲਿਖਣ-ਢੰਗ

ਨੇਵੇਂ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦੁਰ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤਕ ਦੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਂ ਦੇ ਆਪਣੀ ਹੱਦੀਂ ਲਿਖੇ ਹੋਏ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਸ ਸੰਚੇ ਵਿਚ ਆਏ ੨੨ ਹੁਕਮਨਾਮਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ੧੭ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਲਿਖੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਦੇ ਪੰਜ (੮,੨੫ ੨੭, ੨੮, ੨੯) ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਅਤੇ ਸੰਗਤਾ ਆਦਿ

ਦੇ ਨਾਉਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥੋਂ ਲਿਖੇ ਹਨ ਹੋਏ ਅਤੇ 'ਤਲੇ ਵਿਸਤਾਰ ਲਿਖਾਰੀ ਦਾ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਮਾਤਾ ਗੁਜਰੀ ਜੀ ਦੇ ਦੇਵੇਂ ਹੁਕਮਨਾਮੇ (੩੦-੩੧) ਭੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਨ।

ਜਿਵੇਂ ਉਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਇਸ ਗੱਲ ਵਿਚ ਵਿਲੱਖਣ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਪਰ ਨਿਸ਼ਾਨ ਇਕ ਖਾਸ ਨਿਰਾਲੇ ਢੰਗ ਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੁਕਮਨਾਮਿਆਂ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਅਤੇ ਪੜਤਾਲ ਤੋਂ ਸਾਫ਼ ਪਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਲਿਖਣ ਵੇਲੇ ਲਿਖਾਰੀ ਨੂੰ ਖਾਸ ਬੁਲਾ ਲੈਂਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਪਰ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਲਿਖਣੇ ਹੁੰਦੇ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਰ ਆਪਣੇ ਖਾਸ ਨਿਸ਼ਾਨ ਪਾ ਕੇ ਇਸ਼ਾਰੇ ਮਾਤਰ ਸੰਖੇਪ ਕਰ ਕੇ ਫੁਰਮਾਇਸ਼ ਲਿਖ ਦਿੰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਲਿਖਾਰੀ ਨੂੰ ਸਮਝਾ ਦਿੰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਹੁਕਮਨਾਮੇ/ਦਾ ਵਿਸਤਾਰ ਕਿਵੇਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਦ ਸਭ ਤੋਂ ਨੀਰੇ ਲਿਖਾਰੀ ਪਹਿਲਾਂ ੯੭ ਗੁਰੂ ਸਤਿ, ੯੮ ਸਤਿਗੁਰੂ, ਜਾਂ ੯੯ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀਓਂ, ਵਖਰੀ ਸਤਰ ਵਿਚ ਲਿਖ ਕੇ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਅਤੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੇ ਨਾਉਂ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਲਿਖਤ ਆਰੰਭ ਕਰਦਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੁਸਲਮਾਨ ਲਿਖਾਰੀ ਅੱਲਾ ਦੇ ਨਾਉਂ ਨਾਲ ਅਤੇ ਹਿੰਦੂ ਗਣੇਸ਼, ਰਾਮ, ਕਿਸ਼ਨ ਆਦਿ ਦੇ ਨਾਉਂ ਨਾਲ 'ਬਿਸਿੱਲਾ-ਉ-ਰਹਿਮਾਨ-ਰਹੀਮ' ਅਤੇ 'ਗਣੇਸ਼ਾਇ ਨਮਾ' ਆਦਿ ਲਿਖ ਕੇ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਮੁਸਲਮਾਨ ਅਤੇ ਸਿੱਖਾਂ ਵਿਚ ਹੁਣ ਤਕ ਭੀ ਇਹ ਰਿਵਾਜ਼ ਚਲਿਆ ਆ ਰਿਹਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਿੱਖ ਆਪਣੀ ਲਿਖਤ '੯੭ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ' ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਲਿਖਾਰੀ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੇ ਮਜ਼ਮੂਨ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਆਰੰਭ ਕਰਦਾ ਸੀ : "ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ [ਜਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ] ਜੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ", ਤਾਕਿ ਅਗਲੇ ਨੂੰ ਜਿਸ ਦੇ ਕਿ ਨਾਉਂ ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਏ ਕਿ ਜੋ ਕੁਝ ਭੀ ਇਸ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਉਹ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦਾ ਹੀ ਵਿਸਤਾਰ ਹੈ। ਛਾਰਸੀ ਵਿਚ ਇਸ ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਲਿਖਤ ਨੂੰ ਹਸਥੁਲ-ਹੁਕਮ, ਹਸਥੁਲ-ਅਮਰ ਅਤੇ ਹਸਥੁਲ-ਅਰਸ਼ਾਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿਸੇ ਵੱਡੇ ਵਲੋਂ ਲਿਖੀ ਹੋਈ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਚਿੱਠੀ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ I am directed to write that, ਅਰਥਾਤ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਲਿਖਣ ਦੀ ਹਦਾਇਤ ਹੋਈ ਹੈ। ਜੇ ਕਿਸੀ ਖਾਸ ਗੱਲ ਪਰ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਜਾਂ 'ਜ਼ਰੂਰ' ਸ਼ਬਦ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਲਿਖਤ ਖਤਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਵਲੋਂ ਅਸੀਸ ਲਿਖੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਫੇਰ ਲਿਖਣ ਦੀ

ਤਾਰੀਖ (ਬਿਕਰਮੀ ਸੰਮਤ ਅਤੇ ਮਿਤੀ, ਚੰਦਰਮਾ ਦੀ ਸੁਦੀ, ਵਦੀ, ਜਾਂ ਸੂਰਜੀ ਪਰਵਿਸ਼ਟਾ) ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਅੰਤ ਵਿਚ ਸਤਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਤਾਂ ਕਿ ਕਿਸੀ ਹੋਰ ਵਲੋਂ ਆਖੇਪ ਜਾਂ ਵਾਧੇ ਘਾਟੇ ਦੀ ਗੁਜ਼ਾਇਸ਼ ਨਾ ਰਹੇ। ਜੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਿਖਤ ਪੂਰੀ ਹੋ ਚੁਕਣ ਤੋਂ ਬਾਦ ਫੇਰ ਭੀ ਕੁਝ ਲਿਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਪੈ ਜਾਏ ਤਾਂ ਇਸ ਨਵੀਂ ਲਿਖਤ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿਚ ਕੁਲ ਸਤਰਾਂ ਦਾ ਜੋੜ ਫੇਰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਕਈ ਵਾਰ ਸਭ ਤੋਂ ਅਖੀਰ ਇਹ ਲਿਖ ਦਿਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੇਵੜੇ (ਡਾਕੀਏ ਜਾਂ ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਲੈ ਕੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ) ਨੂੰ ਕੀ ਕੁਝ ਦੇਣਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 'ਇਕ ਰੂਪਯਾ ਮੇਵੜੇ ਨੋ ਦੇਣਾ', ਆਦਿ।

ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਲਿਖਾ-ਪੜ੍ਹੀ ਲਈ ਇਕ ਬਾਕਾਇਦਾ ਦਫਤਰ ਕਾਇਮ ਹੋਇਆ ਹੋਇਆ ਪਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਥੇ ਕਿ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿਚ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਚਿੱਠੀ-ਪੱਤਰ ਬਾਹਰ ਭੇਜਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਰ ਰਜਿਸਟਰ ਦਾ ਕ੍ਰਮ-ਅਨੁਸਾਰ ਅੰਕ ਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਜੋ ਲਿਖਾਰੀ ਦੀ ਲਿਖਤ ਦੇ ਉਪਰ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਾਲ ਲਿਖੇ ਗਏ ਹੁਕਮਨਾਮਿਆਂ ਦੀਆਂ ਨਕਲਾਂ ਭੀ ਰਖੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹੋਣ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਦਫਤਰਾਂ ਵਿਚ ਰਖੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਰ ਹਾਲ ਤਕ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਸੰਚੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਇਹ ਗੱਲ ਨਿਸਚੇ ਨਾਲ ਕਹੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਹੁਕਮਨਾਮਿਆਂ ਪਰ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਅੰਕਾਂ ਤੋਂ ਅਨਮਾਨ ਜ਼ਰੂਰ ਇਹ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਰਿਕਾਰਡ ਭੀ ਅੰਤਲੀ ਵਾਰ ਆਨੰਦਪੁਰ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਬਾਦ ਹੋਰ ਸਾਹਿਤ ਭੰਡਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਸਰਜਾ ਦੀ ਭੇਟ ਹੋ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।

ਮਾਤਾ ਗੁਜਰੀ ਜੀ ਦੇ ਦੇਵੇਂ ਹੁਕਮਨਾਮੇ (੩੦-੩੧) ਚੰਕਿ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਾਂਦਰ ਜੀ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿਚ, ਲਿਖੇ ਗਏ ਜਾਪਦੇ ਹਨ ਇਸ ਲਈ ਲਿਖਾਰੀ ਨੇ ਇਕ ਪਰ "ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ 'ਜੀ ਕੀ ਆਗਿਆ ਹੈ ..." ਅਤੇ ਦੂਸਰੀ ਪਰ "ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਮੰਨਣਾ ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਜੀ ਕੀ ਖੁਸ਼ੀ ਵਾਚਣੀ ..." ਲਿਖਿਆ ਹੈ।

ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਤੋਂ ਬਾਦ ਬਾਬਾ ਬੰਦਾ ਸਿੰਘ ਬਹਾਦੁਰ ਦੀ ਪਦਵੀ ਕੇਵਲ ਇਕ ਫੌਜੀ ਅਤੇ ਰਾਜਸੀ ਆਗੂ ਦੀ ਹੀ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਨਾਂਦੇੜ ਵਿਚ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕਾ ਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਸਿੰਘ ਸਜ਼ਾਇਆ ਅਤੇ ਖਾਲਸੇ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਲਈ ਪੰਜਾਬ ਭੇਜਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦੀ ਧਾਰਮਕ ਪੋਜ਼ਿਸ਼ਨ ਹੋਰ ਖਾਲਸਿਆ ਵਾਲੀ ਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਚੰਕਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਦੇਹਾਂਤ ਹੋ ਚੁਕਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਵਲੋਂ ਜਾਰੀ ਹੋਏ ਹੁਕਮਨਾਮਿਆਂ ਪਰ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਂ ਅਤੇ ਮਾਤਾ ਜੀ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦੀ ਥਾਂ ਗੁਰੂ ਕੇ ਇਕ ਸਰਧਾਵਾਨ ਸਿੰਘ ਵਾਲੀ ਮੋਹਰ ਸੀ ਜੋ ਇਸ ਭਾਵ ਦੀ ਸੂਚਕ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਜ੍ਰੂਮੇ ਲਗੀ ਹੋਈ 'ਦੇਗ' ਅਤੇ

'ਤੇਰਾ' ਰਾਹੀਂ ਜਨਤਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸਾਧਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਰਾਹੀਂ ਪਰਾਪਤ ਹੋਈ ਤੁਰਤ ਸਹਾਇਤਾ ਅਤੇ ਫਤਹਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ-ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀਆਂ ਬਖਸ਼ਸ਼ਾਂ ਹਨ। ਮੋਹਰ ਦੇ ਲਫਜ਼ ਸਨ :

ریگ و قیمع و فتح و نصرت بیدرنگ
یافت از نانک گور و گوبند سنگ

ਦੇਗੋ ਤੇਗੋ ਫਤਹਿ ਉ ਨਸਰਤ ਬੇ-ਦਿਰੰਗ
ਯਾਡਤ ਅਜ ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ

ਇਹ ਮੋਹਰ ਹੀ ਬਾਦ ਵਿਚ ਖਾਲਸੇ ਵਲੋਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਿੱਕਿਆਂ ਉੱਤੇ ਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਠੱਪਿਆਂ ਵਾਸਤੇ ਪਰਵਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੀ।

ਇਸ ਮੋਹਰ ਤੋਂ ਬਾਦ ਲਿਖਾਰੀ ਦੀ ਲਿਖਤ ਸੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ '੧੭ ਫਤੇ ਦਰਸਨੁ' ਸ਼ਬਦ ਹਨ ਜਿਸ ਦੇ ਅਰਥ ਹਨ : ੧੭ ਕਾਰ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ (ਸਿਮਰਨ) ਨਾਲ ਫਤਹਿ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਬਾਬਾ ਬੰਦਾ ਸਿੰਘ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਭੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਉਸ ਵੇਲੇ ਕੁਝ ਖਾਲਸੇ ਨੇ ਇਹ ਸਮਝਿਆ ਕਿ ਸਾਇਦ ਬਾਬਾ ਬੰਦਾ ਸਿੰਘ ਇਸ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਵਲੋਂ ਕਹੀ ਗਈ 'ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਫਤਹਿ' ਦੀ ਥਾਂ ਚਾਲੂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਦਾ ਕੁਝ ਕੁ ਵਿਰੋਧ ਹੁੰਦਾ ਦੇਖ ਕੇ ਇਸ ਦੀ ਥਾਂ 'ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਫਤਹਿ' ਹੀ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀ ਗਈ।

ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਲਿਖਾਰੀ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੀ ਲਿਖਤ ਨੂੰ 'ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਆਗਿਆ ਹੈ' ਨਾਲ ਆਰੰਭ ਕਰਿਆ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਬੰਦਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਵੇਲੇ ਚੂੰਕਿ ਦਸਵੇਂ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਜੋਤੀ ਜੋਤ ਸਮਾ ਚੁੱਕੇ ਸਨ ਅਤੇ ਦੇਹ-ਪਾਰੀ ਗੁਰੂ ਦੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਦਾ ਲਈ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਹੁਣ ਖਾਲਸੇ ਪਰ ਹੁਕਮ ਕੇਵਲ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ-ਪੁਰਖ ਸੱਚੇ-ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਹੀ ਲਾਗੂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦਾ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਮੁਖ ਰਖ ਕੇ ਬਾਬਾ ਬੰਦਾ ਸਿੰਘ ਨੇ 'ਸ੍ਰੀ ਸੱਚੇ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕਾ ਹੁਕਮ ਹੈ' ਨਾਲ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਲਿਖੇ ਜਾਣ ਦੀ ਪ੍ਰਥਾ ਤੌਰੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲਪੁਰਖ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ ਹੋ", ਅਤੇ ਖਾਲਸੇ ਦਾ ਰਾਖਾ ਗੁਰੂ (ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ-ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ) ਨੂੰ ਦਸਦੇ ਹੋਏ ਉਸੇ ਦੇ ਸਿਮਰਣ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਕਿ 'ਜਨਮ ਸਵਰੋਗ'। ਅੰਤ ਵਿਚ ਬਾਬਾ ਬੰਦਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਵਲੋਂ ਲਿਖਿਆ: "ਮੇਰਾ ਹੁਕਮ ਹੈ 'ਜੋ ਖਾਲਸੇ ਦੀ ਰਹਿਤ ਰਹੇਗਾ ਤਿਸ ਦੀ ਗੁਰੂ ਬਾਹੁੜੀ ਕਰੇਗਾ'।

ਮਾਤਾ ਸੁਦਰੀ ਅਤੇ ਮਾਤਾ ਸਾਹਿਬ ਦੇਵੀ ਜੀ ਦੇ ਹੁਕਮਨਾਮਿਆਂ (੬੮-੬੯) ਪਰ ਪਹਿਲਾਂ ਉਪਰ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਣੀ ਹੱਥੀਂ ਪਹਿਲੀ ਸਤਰ ਵਿਚ

'੧੭ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ' ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਸਤਰ ਵਿਚ 'ਸਰਬਤ ਸੰਗਤ ਗੁਰੂ ਰਖੈਗਾ' ਆਦਿ ਲਿਖਿਆ ਹੈ। ਕਉ ਪਰ ਸ਼ਬਦ 'ਸੰਗਤ' ਦੀ ਥਾਂ 'ਖਾਲਸਾ' ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਕਉ ਪਰ ਇਥੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਉਸ ਦਾ ਨਾਉਂ ਜਾਂ ਸੰਗਤ ਦਾ ਅਸਥਾਨ ਦਿੱਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਖੇਪ ਕਰ ਕੇ ਫੁਰਮਾਇਸ਼ ਦਾ ਭੀ ਜ਼ਿਕਰ ਹੈ।

ਲਿਖਾਰੀ ਦੀ ਲਿਖਤ '੧੭ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ' 'ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਜੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ' ਨਾਲ ਸੁਰੂ ਹੋਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿਚ ਸੰਮਤ, ਮਿਤੀ ਅਤੇ ਸਤਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਨੰਬਰ ੨੫, ੨੭, ੨੯ ਪਰ ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਸਾਹਿਬ ਦੇਵੀ ਜੀ ਦਾ ਨਾਉਂ ਦਿੱਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੱਥ-ਲਿਖਤ ਨੂੰ ਪਛਾਣਨ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਪੈਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਮਾਤਾ ਸੁਦਰੀ ਅਤੇ ਮਾਤਾ ਸਾਹਿਬ ਦੇਵੀ ਜੀ ਦੇ ਹੁਕਮਨਾਮਿਆਂ ਨੂੰ ਨਖੋੜਨਾ ਸੰਖਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅੰਤ ਵਿਚ ਦੋ ਹੁਕਮਨਾਮੇ (੬੮-੬੯) ਤਖਤ ਸਾਹਿਬਾਂ ਦੇ ਇਸ ਸੰਚੀ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਨੰਬਰ ੬੯ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਤੋਂ ਜਾਰੀ ਹੋਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨੰਬਰ ੬੭ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਰ ਸਾਹਿਬ ਪਟਨਾ ਤੋਂ। ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਦੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਪਰ 'ਅਕਾਲ ਸਹਾਇ ਖਾਲਸਾ ਜੀ' ਦੀ ਮੋਹਰ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਲਿਖਾਰੀ ਦੀ ਲਿਖਤ 'ਸਤਿ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਜੀ ਕੇ ਖਾਲਸੇ ਕਾ ਬਚਨ ਹੈ' ਨਾਲ ਸੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਪਟਨਾ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਪਰ "੧੭ ਸਤਿ ਗਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਦੇਗੋ ਤੇਗੋ ਫਤਹਿ ਉ ਨਸਰਤ ਬੇ-ਦਿਰੰਗ, ਯਾਡਤ ਅਜ ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ" ਦੀ ਮੋਹਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਵੱਖਰੀ ਸਤਰ ਵਿਚ "੧੭ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤੇ"। ਲਿਖਾਰੀ ਦਾ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੀ ਲਿਖਤ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਰੰਭ ਹੁੰਦੀ ਹੈ :

"ਲਿਖਤਮ ਤਖਤ ਦਰਬਾਰ ਹਜ਼ੂਰ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਰ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਤੇ।"

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਦ ਇਕ ਦੋਹਰਾ ਲਿਖ ਕੇ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਮਹੰਤ, ਪੁਜਾਰੀ ਸਿੰਘਾਂ, ਅਰਦਾਸੀਏ, ਦਰੋਗੇ ਆਦਿ ਦੇ ਨਾਉਂ ਲਿਖ ਕੇ ਕੰਤ ਨਗਰ ਅਦਿ ਦੇ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਬੋਧਨ ਕੀਤਾ ਹੈ :

ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਪਿਆਰੇ। ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਸਵਾਰੇ।

ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਮੰਨੇ। ਸੁਭ ਜਨਮੁ ਧੰਨ ਧੰਨੇ।

ਪਰ-ਉਪਕਾਰੀ ਸਨਮੁਖਿ ਦਰਬਾਰੀ । ਉਜਲ ਮਸਤਕ ਪਰਮ ਸੁਜਾਨ ।
ਮੁਖ ਉਜਾਗਰ । ਜਗਤ ਮੈਂ ਗੁਰ-ਦਰਗਹਿ ਪ੍ਰਵਾਨਿ ।
ਸਰਬ ਉਪਮਾ ਜੋਗ ਸ੍ਰੀ ਸਰਬਤ ਖਾਲਸਾ ਬਾਸੀ ਕੰਤ ਨਗਰ ਕੇ...
ਦੋਹਾਂ ਹੁਕਮਨਾਮਿਆਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿਚ ਸੰਮਤ ਅਤੇ ਮਿਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੋਈ ਹੈ ।

ਸੰਗਤਾਂ ਦੇ ਅਸਥਾਨ

ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਂ ਦੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਇੱਕੇ ਦੁੱਕੇ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਨਾਉਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਘਟ ਲਿਖੇ ਹੋਏ ਹਨ । ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਇਹ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ ਤੇ ਉਘੇ ਅਸਥਾਨਾਂ ਦੀਆਂ ਸੰਗਤਾਂ ਦੇ ਨਾਉਂ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿਥੇ ਕਿਤੇ ਕੁਝ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਨਾਉਂ ਆਏ ਭੀ ਹਨ ਉਹ ਭੀ ਸੰਗਤਾਂ ਦੇ ਮੁਖੀਆਂ ਦੇ ਨਾਉਂ ਹੀ ਹਨ । ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਬਹੁਤੇ ਭਾਵੇਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਪਟਨਾ ਨਿਵਾਸੀ ਇਕ ਬੇਬੇ ਪੈੜੀ ਬਾਈ ਦਾ ਭੀ ਨਾਉਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ । ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸੂਚਕ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਵੇਲੇ ਭੀ ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਦਾ ਪਰਚਾਰ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਵਿਚ ਖਾਸ ਅਹਿਮੀਅਤ ਰਖਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਪੂਰਬ ਵਿਚ ਪਟਨੇ ਤਕ ਆਮ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਧਰੇ ਕਿਧਰੇ ਸੰਗਤਾਂ ਦੀ ਧਾਰਮਕ ਅਗਵਾਈ ਭੀ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਦੇ ਹੱਥ ਸੀ । ਕੁਝ ਕੁ ਹੁਕਮਨਾਮਿਆਂ ਵਿਚ ਨਾਮਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਚੌਥੀ ਹੈ । ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਕੇਵਲ ਇਕ ਸ਼ਹਿਰ ਨਾਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਬਲਕਿ ਉਸ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਇਲਾਕਿਆਂ ਨਾਲ ਹੈ ਜਿਥੇ ਦੀਆਂ ਕਿ ਸੰਗਤਾਂ ਦੇ ਉਹ ਮੁਖੀ ਸਨ । ਉੱਜ ਬਨਾਰਸ, ਪਟਨਾ ਅਦਿ ਸ਼ਹਿਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਚ ਸਿੱਖੀ ਦੇ ਇਤਨੇ ਵੱਡੇ ਅਤੇ ਉਘੇ ਕੇਂਦਰ ਸਨ ਅਤੇ ਪੁਰਾਤਨ ਸਮਿਆਂ ਤੋਂ, ਅਤੇ ਖਾਸ ਕਰ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦੁਰ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਂ ਨਾਲ ਇਤਨਾ ਗੁੜ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸਿੱਧਾ ਸੰਬੰਧ ਸੀ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਾਈਂ ਇਤਨੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਅਤੇ ਗਿਣਤੀ ਵਿਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੰਗਤਾਂ ਸਨ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਸੰਗਤਾਂ ਦੇ ਨਾਉਂ ਲਿਖੇ ਗਏ ਹੁਕਮਨਾਮਿਆਂ ਵਿਚ ਮੁਖੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਦਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੋਣਾ ਇਕ ਸੁਭਾਵਕ ਗੱਲ ਸੀ । ਇਸ ਸੰਚੇ ਵਿਚ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸੰਗਤਾਂ ਦੇ ਅਸਥਾਨਾਂ ਅਤੇ ਮੁਖੀਆਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਆਇਆ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸੂਚੀਆਂ ਅੰਤਕਾਂ ਵਿਚ ਵੱਖਰੀਆਂ ਭੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ।

ਹੁਕਮਨਾਮਿਆਂ ਦੇ ਮਜ਼ਮੂਨ

ਹੁਕਮਨਾਮਿਆਂ ਦਾ ਆਮ ਉਦੇਸ਼ ਪਰਚਾਰ ਲਈ ਹਿਦਾਇਤਾਂ, ਗੁਰੂ ਕੇ ਲੰਗਰ ਲਈ ਕਾਰ-ਭੇਟ ਦੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਮੁਖ-ਅਸਥਾਨ ਪਰ ਪਹੁੰਚ ਦਾ ਪਰਬੰਧ, ਸਿਖ ਸੰਗਤਾਂ ਪਰ ਆਪਣੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਰਾਹੀਂ ਗੁਰੂ ਅਤੇ ਸੰਗਤਾਂ ਦਾ ਮੇਲ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣਾ,

ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਆਪਸ ਵਿਚ ਮੇਲ ਰਖਣ ਲਈ ਹੁਕਮ, ਵੇਲੇ ਕੁਵੇਲੇ ਲੋੜੀਦੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਲਈ ਫੁਰਮਾਇਸ਼ਾਂ, ਬਾਹਰ ਗੁਰਪੁਰਬਾਂ ਲਈ ਸੰਗਤਾਂ ਨੂੰ ਉਤਸਾਹ, ਖਾਸ ਖਾਸ ਮੌਕਿਆਂ ਪਰ ਸੰਗਤਾਂ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਕੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਵਿਚ ਆਉਣ ਲਈ ਸੌਂਦਾ, ਸੰਗਤਾਂ ਨੂੰ 'ਖਾਲਸਾ' ਕਰਨ ਦੀ ਇਤਲਾਹ, ਮਸਿਦਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਥਾ ਦੇ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿਤੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਿਚੋਲਗੀਰੀ ਹਟਾ ਦੇਣ ਬਾਬਤ ਬਾਹਰ ਦੀਆਂ ਸੰਗਤਾਂ ਨੂੰ ਖਬਰਾਂ ਪਹੁੰਚਾਉਣਾ ਆਦਿ ਸੀ ।

ਇਤਿਹਾਸਕ ਵਾਕਿਆਤ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ

ਭਾਵੇਂ ਦੋ ਤਿੰਨ ਹੁਕਮਨਾਮਿਆਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਚ ਇਤਿਹਾਸਕ, ਵਾਕਿਆਤ ਦਾ ਬਹੁਤਾ ਸਿੱਧਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਤਾਂ ਭੀ ਕਈਆਂ ਹੁਕਮਨਾਮਿਆਂ ਵਿਚ ਲਿਖੀਆਂ ਫੁਰਮਾਇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਕੁਝ ਕੁ ਇਤਿਹਾਸਕ ਵਾਕਿਆਤ ਵਲ ਇਸ਼ਾਰੇ ਜ਼ਰੂਰ ਮਿਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਧਾਰਮਕ, ਭਾਈਚਾਰਕ ਅਤੇ ਰਾਜਸੀ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਅਤੇ ਵਿਸਥਾਰਨ ਵਿਚ ਸਹਾਈ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ।

ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦੁਰ ਜੀ ਦੇ ਸੂਬਾ ਬਿਹਾਰ (ਪਟਣੇ) ਦੇ ਸੰਗਤ ਦੇ ਮੁਖੀਆਂ ਭਾਈ ਦਿਆਲ ਦਾਸ ਭਾਈ ਰਾਮ ਰਾਇ ਆਦਿ ਦੇ ਨਾਉਂ ਹੁਕਮਨਾਮੇ (੧੩) ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ "ਅਸੀਂ ਪਰੈ ਰਾਜੇ ਜੀ ਕੇ ਸਾਥ ਗਏ ਹਾਂ ਕਬੀਲਾ ਹਮੇਂ ਪਟਨੇ ਮੌਛਡਾ ਹੈ ।" ਇਸ ਤੋਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਆਪਣੇ ਕਬੀਲੇ ਨੂੰ ਪਟਨੇ ਛੱਡ ਕੇ ਕਿਸੇ ਰਾਜਾ ਜੀ ਨਾਲ ਪੱਧਰੇ ਨੂੰ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਫੁਰਮਾਇਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਿਸੇ ਅੱਛੀ ਵੱਡੀ ਹਵੇਲੀ ਵਿਚ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ । ਦੋ ਹੁਕਮਨਾਮਿਆਂ (੧੫, ੧੬) ਵਿਚ ਆਪ ਦੇ ਮੁੰਘੇਰ ਵਿਚ ਰਾਜੇ ਦੇ ਲਸ਼ਕਰ ਨਾਲ ਛਾਉਣੀ (ਮੁਕਾਮ) ਕਰਨ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਅਗਲੇ (੧੭) ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਆਪ ਅਸਨ ਕੋਚ ਮੁਕਾਮ ਪਰ ਹਨ । ਜੋ ਕਿਧਰੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹੁਕਮਨਾਮਿਆਂ ਵਿਚ 'ਰਾਜੇ ਜੀਂ ਦਾ ਨਾਉਂ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਿਖੇ ਜਾਣ ਦੀਆਂ ਤਾਰੀਖਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਇਤਿਹਾਸਕ ਗੁੜਲਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਖੁਲ੍ਹੇ ਜਾਂਦੀਆਂ । ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿਚ ਸਾਨੂੰ ਹੋਰ ਇਤਿਹਾਸਕ ਸੋਮਿਆਂ ਦੀ ਦੇਖ ਭਾਲ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡੀ ਬਹੁਤੀ ਅਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ । ਰਾਜਸਥਾਨ ਸਟੇਟ ਆਰਕਾਈਵਜ਼ ਡੀਪਾਰਟਮੈਂਟ ਵਿਚ ਪਏ ਅਖਬਾਰਾਤਿ-ਦਰਬਾਰਿ-ਮੁਅੱਲਾ ਵਿਚ (ਜੋ ਪੁਰਾਣੀ ਜੈ ਪੁਰ ਰਿਆਸਤ ਤੋਂ ਹੁਣ ਬੀਕਾਨੇਰੇ ਵਿਚ ਆ ਗਏ ਹੋਏ ਹਨ) ੨੫ ਰੱਬੀ-ਉਲ-ਅੱਵਲ ਸਨ ੪ ਬਹਾਦੁਰ-ਸ਼ਾਹੀ (੧੩ ਮਈ, ਸੰਨ ੧੯੧੦ ਈ.) ਦੀ ਖਬਰ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ

ਜੀ ਦੇ ਜ਼ਿਕਰ ਸੰਬੰਧੀ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਤਿਆਗ ਮੱਲ (ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦੁਰ) ਦੀ ਥਾਂ ਗੁਰੂ ਹੈਨ ਜੋ ਆਸਾਮ ਵਿਚ ਸੁਰਗਵਾਸੀ ਮਹਾਰਾਜਾ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਦੇ ਨਾਲ ਸਨ [ਮਾਖਿਜ਼ ਤਵਾਰੀਖਿ ਸਿੱਖਾਂ, ਪੰਨਾ ੮੩]। ਇਸ ਤੋਂ ਇਹ ਇਸ਼ਾਰਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ੧੩ ਵਿਚ ਜਿਸ ਰਾਜਾ ਜੀ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਹੈ ਉਹ ਜੈਪੁਰ ਰਿਆਸਤ ਦਾ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦੁਰ ਆਸਾਮ ਵਿਚ ਸਨ। ਪਰ ਮਿਤੀ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਇਤਨਾ ਕੁ ਸੱਕ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਸਾਮ ਵਿਚ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਮੇਲ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਰਾਜਾ ਜੀ ਨਾਲ ਪਟਨੇ ਤੋਂ ਪਰੇ ਨੂੰ ਗਏ ਹੋਣ।

੨੧ ਨੰਬਰ ਪਰ ਦਿਤੇ ਹੋਏ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ (ਜਨਮ-ਨਾਉਂ ਗੋਬਿੰਦ ਦਾਸ) ਦੀ ਵਧਾਈ ਅਤੇ ੨੩ ਨੰਬਰ ਵਿਚ ਪਟਨੇ ਦੀ ਸੰਗਤ ਵਲੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਹੋਣ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਹੈ।

ਭਾਈ ਦਿਆਲ ਦਾਸ ਭਾਈ ਰਾਮ ਰਾਇ ਆਦਿ ਪਟਨੇ ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵਸਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਜੋ ਫੁਰਮਾਇਸ਼ (੨੪) ਕੀਤੀ ਹੈ ਉਸ ਵਿਚ ਪੰਜ ਥਾਂਚੇ ਮੀਨਾ ਪੁਰੀ ਬਾਸਣਾਂ ਦੇ ਨਵਾਬ ਸੈਫ ਖਾਨ ਨੂੰ ਦੇਣ ਲਈ ਮੰਗਾਏ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਸਿੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਵਾਬ ਸੈਫ ਥਾਂ ਨਾਲ ਆਪ ਦੇ ਚੰਗੇ ਮਿਤਰਾਨਾ ਸੰਬੰਧ ਸਨ। ਇਹ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਸ਼ਾਹ ਜਹਾਨ ਦੇ ਬਖਸ਼ੀ ਤਰਬੀਅਤ ਖਾਨ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸੈਫ਼ੁੰਦੀਨ ਮਹਿਮਾਦ, ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਫਕੀਰੁਲਾ, ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸ਼ਾਹ ਜਹਾਨ ਨੇ ਸੈਫ ਥਾਂਨ ਦਾ ਖਿਤਾਬ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਨੇ ਸੰਨ ੧੦੮੭ ਹਿਜਰੀ, ਸੰਨ ੧੯੮੮ ਈ., ਵਿਚ ਸਰਹੰਦ ਦੀ ਅਮਲਦਾਰੀ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਨਾਉਂ ਪੁਰ ਪਿੰਡ ਸੈਫ਼ਾਬਾਦ ਆਬਾਦ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਥੇ ਹੀ ਆਪਣੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਕਰ ਲਈ ਸੀ। ਇਥੇ ਹੀ ਇਸ ਨੇ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦੁਰ ਨੂੰ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇਣ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਸੀ। ਸੰਨ ੧੯੪੭ ਤਕ ਇਹ ਪਿੰਡ ਪਟਿਆਲਿਓਂ ਰਾਜਪੁਰੇ ਨੂੰ ਜਾਂਦੀ ਸੜਕ ਪਰ ਚਾਰ ਮੀਲ ਦੀ ਵਿਥ ਪਰ ਬਹਾਦਰਗੜ੍ਹ ਕਿਲੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਮਹਾਰਾਜਾ ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਪਟਿਆਲੇ ਵਾਲੇ (ਸੰਨ ੧੭੮੫—੮੨ ਈ.) ਨੇ ਸੈਫ ਖਾਨ ਦੇ ਵਾਰਸਾਂ ਨੂੰ ਪੱਕੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਅਤੇ ਜਗੀਰ ਦੇ ਕੇ ਇਹ ਲੈ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦੁਰ ਦੇ ਨਾਉਂ ਪਰ ਇਸ ਦਾ ਨਾਉਂ ਬਹਾਦਰਗੜ੍ਹ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿਚ ਇਥੇ ਦੋ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਮੌਜੂਦ ਹਨ। ਇਕ ਕਿਲੇ ਅੰਦਰ ਅਤੇ ਇਕ ਬਾਹਰ ਸੜਕੋਂ ਪਾਰ, ਜੋ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਬਹਾਦੁਰਗੜ੍ਹ ਕਰ ਕੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੈ [ਸੈਫ ਖਾਨ ਦੇ ਹੋਰ ਹਾਲ ਲਈ ਦੇਖੋ ਮੁਆਸਿਰੁਲ ਉਮਰਾ, ਜਿਲਦ ਦੁਸਰੀ, ੮੭੯—੮੫; ਮੁਆਸਿਰਿ-ਅਲਮਗੀਰੀ]।

ਸੰਮਤ ੧੭੫੦ ਬਿਕ੍ਰਮੀ, ਫੱਗਣ ਸੁਦੀ ੫ (੧੯ ਫਰਵਰੀ, ਸੰਨ ੧੯੬੪) ਤੋਂ

ਪਹਿਲੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਭੀ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਪਰ ਕੋਈ ਤਾਗੋਖ ਨਹੀਂ ਦਿਤੀ ਹੋਈ, ਇਸ ਲਈ ਢਾਕੇ ਤੋਂ ਜੰਗੀ ਹਾਥੀ (੩੫) ਮਹਾਵਤਾਂ ਨੂੰ ਦੇਣ ਲਈ ਦੁਪੱਟੇ ਖਾਸਗੀ, ਹਥਿਆਰ, ਢਾਲਾਂ (੩੭), ਅਤੇ ਤੇਗੇ, ਚੀਰੇ ਮੁਕੈਸੀ ਸੁਨਹਿਰੀ (੪੦) ਆਦਿ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਮੌਕਿਆਂ ਸੰਬੰਧੀ ਮੰਗਾਏ ਸਨ ਜਾਂ ਸੁਭਾਵਕ ਹੀ ਪੈਣ ਵਾਲੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਮੁਖ ਰਖ ਕੇ, ਕਹਿ ਸਕਣਾ ਆੰਖਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਕ ਗੱਲ ਜ਼ਰੂਰ ਹੈ ਕਿ ਪਹਾੜੀ ਰਾਜਿਆਂ ਦੀ ਈਰਖਾ ਦੇ ਕਾਰਣ ਚੂਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕੁਝ ਲੜਾਈਆਂ ਹੋ ਚੁਕੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਲੋਕ ਕਿਸੇ ਭੀ ਵੇਲੇ ਕੀ ਉਪੱਦਰ ਖੜਾ ਕਰ ਦੇਣ ਜਿਸ ਦਾ ਅਚਾਨਕ ਹੀ ਟਾਕਰਾ ਕਰਨਾ ਪੈ ਜਾਏ। ਇਸ ਲਈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਲਈ ਤਿਆਰ ਰਹਿਣਾ, ਜੰਗੀ ਸਾਮਾਨ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨਾ, ਆਪਣੇ ਸਿੰਘਾਂ ਨੂੰ ਬਹਾਦੁਰੀਆਂ ਕਰਨ ਪੁਰ ਇਨਾਮ ਦੇਣ ਲਈ ਲੋੜੀਦੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਦਾ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਮੁਖ ਰੱਖ ਕੇ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੰਮਤ ੧੭੫੦ ਫੱਗਣ ਸੁਦੀ ੫ (੧੯ ਫਰਵਰੀ, ਸੰਨ ੧੯੬੪ ਈ.) ਦੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ (੪੨) ਵਿਚ ਸੰਗਤ ਨੂੰ ਇਕ ਤੋਪ ਸਣੇ ਸਾਰੇ ਸਾਜ਼ ਦੇ ਬਿਸੇਏ ਨੂੰ ਦਰਸ਼ਨ ਆਉਣ ਵੇਲੇ ਨਾਲ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਇਸ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਜਿਤਨੇ ਭੀ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਮਿਲਦੇ ਹਨ, ਲਗਭਗ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਪਰ ਲਿਖਣ ਦੀਆਂ ਤਾਰੀਖਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ ਜਿਸ ਤੋਂ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵੇਲੇ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੁਨਸ਼ੀਆਨੇ ਨੂੰ ਮੁੜ ਤਰੀਕੇ ਦਿਤੀ ਅਤੇ ਸੰਵਾਰਿਆ ਸੀ।

‘ਤੇਰਾ ਘਰ ਮੇਰਾ ਅਸੈ’

ਸੰਮਤ ੧੭੫੩ ਭਾਦੋਂ ਦੋ (੨ ਅਗਸਤ, ੧੯੬੬ ਈ.) ਦੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਬਾਬਾ ਹੂਲ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਭਾਈ ਤਲੋਕਾ ਅਤੇ ਭਾਈ ਰਾਮਾ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦੇਖਿਆਂ ਹੀ ਜ਼ਰੂਰ ਅਸਵਾਰਾਂ ਦੀ ਜਮੀਅਤ ਲੈ ਕੇ ਛੇਤੀ ਆਨੰਦਪੁਰ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਤਾਕੀਦੀ ਹੁਕਮ ਲਿਖਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖਾਨਦਾਨ ਨੂੰ ‘ਤੇਰਾ ਘਰ ਮੇਰਾ ਅਸੈ’ ਕਹਿ ਕੇ ਨਿਵਾਜਿਆ ਅਤੇ ਲਿਖਿਆ ਕਿ ‘ਮੇਰੀ ਤੇਰੇ ਉਪਰਿ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ’। ਇਸੇ ਭਾਵ ਦਾ ਇਕ ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਰੂਪੇ ਕੀ ਸੰਗਤ ਦੇ ਮੁਖੀ ਭਾਈ ਸੁਖੀਆ ਨੂੰ ਭੀ ਲਿਖਿਆ ਜੋ ਉਸੇ ਤਾਰੀਖ, ਦੋ ਭਾਦੋਂ ਸੰਮਤ ੧੭੫੩, ਦਾ ਪਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਭੀ ਹਜ਼ੂਰ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦੇਖਦੇ ਹੀ ਅਸਵਾਰ ਪਿਆਦੇ ਬੰਦੂਕੀ ਜਮੀਅਤ ਲੈ ਕੇ ਸਿਤਾਬੀ ਆਵਣ ਲਈ ਆਖਿਆ ਅਤੇ ‘ਭਾਈ ਰੂਪੇ ਦਾ ਘਰ ਮੇਰਾ ਘਰ ਹੈ’ ਕਹਿ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਭੀ ਨਿਵਾਜਿਆ। ਇਹ ਉਹ ਦਿਨ ਸਨ ਜਦੋਂ ਕਿ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਅੰਰੰਗਜ਼ੇਬ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਉਸ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸ਼ਾਹਜਹਾਨ ਮੁਅੱਜ਼ਮ ਸ਼ਾਹ ਆਲਮ ਜੁਲਾਈ

੧੯੬੯ ਦੇ ਆਖਰੀ ਹਫ਼ਤੇ ਲਾਹੌਰ, ਮੁਲਤਾਨ, ਉੱਚ ਵਲ ਨੂੰ ਚਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਆਨੰਦਪੁਰ ਨੂੰ ਸਾਹੀ ਲਸਕਰ ਦੀ ਚੜ੍ਹਾਈ ਤੋਂ ਖਤਰਾ ਪੈਦਾ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਬਚਿੜ੍ਹ ਨਾਟਕ ਦੇ ਤੇਕੜੇਂ ਧਿਆਇ ਦੇ ਆਰੰਭ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ :

ਤਬ ਅਉਰੰਗ ਮਨ ਮਾਹਿ ਰਿਸਾਵਾ
ਮਦ੍ਦ ਦੇਸ ਕੇ ਪੂਰ ਪਠਾਵਾ ॥ ੧ ॥
ਤਿਹ ਆਵਤ ਸਭ ਲੋਕ ਡਰਾਨੇ ।
ਬਡੇ ਬਡੇ ਗਿਰ ਹੋਰ ਲੁਕਾਨੇ ।
ਹਮ ਹੂੰ ਲੋਕਨਿ ਅਧਿਕ ਡਰਾਯੋ ।
ਕਾਲ ਕਰਮ ਕੇ ਮਰਮ ਨਾ ਪਾਯੋ ॥ ੨ ॥

ਪਰ ਇਹ ਖਤਰਾ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਤਕਲੀਫ਼ ਦੇ ਟਲ ਗਿਆ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਕਥਨ ਅਨੁਸਾਰ :

ਸੰਤਨ ਕਸਟ ਨ ਦੇਖਨ ਪਾਯੋ ।
ਆਪ ਹਾਥ ਦੈ ਨਾਥ ਬਚਾਯੋ ॥ ੨੩ ॥

ਚੇਤ ੧੭੫੫ ਬਿਕ੍ਰਮੀ (ਮਾਰਚ, ਸੰਨ ੧੯੬੯ ਈ.) ਵਿਚ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਦ ਦੇ ਜਿਤਨੇ ਭੀ ਹੁਕਮਨਾਮਿਆਂ ਵਿਚ ਸੰਗਤਾਂ ਨੂੰ ਕਾਰ-ਭੇਟ ਬਾਬਤ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਹਿਦਾਇਤਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਕਿ “ਜੋ ਗੁਰੂ ਦੇ ਨਵਿਤ ਕਾ ਹੋਵੇ ਗੋਲਕ ਦਸਵੰਧ ਮੰਨਤ ਸੋ ਹਜ਼ੂਰ ਆਪ ਲੈ ਆਵਣਾ ਮਸੰਦਾਂ ਨੋ ਮੰਨਣਾ ਨਾਹੀ” (੪੬, ੪੮, ੪੯, ੫੦) ਅਤੇ “ਜਿਸ ਦਾ ਨ ਹੋਵੈ ਆਵਣਾ ਤਿਸੁ ਹੁਕਮ ਦੇਖਿ ਕੇ ਹੁੰਡੀ ਕਰਾਇ ਭੇਜਣੀ ਆਪਣੀ ਅਰਦਾਸ ਲਿਖ ਕੈ ਹਜ਼ੂਰ ਭੇਜਣੀ” (੫੨-੫੩)। ਮਾਲੂਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵੇਲੇ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਕੁਝ ਚਿਰ ਪਹਿਲਾਂ ਮਸੰਦਾਂ ਦੇ ਗੁਰੂ ਕੀ ਕਾਰ-ਭੇਟਾ ਪੂਰੀ ਦਿਆਨਿਤਦਾਰੀ ਨਾਲ ਹਜ਼ੂਰ ਨਾ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਸੰਬੰਧੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਇਤਨੀਆਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੋ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਲਨ ਅਤੇ ਕਾਰ ਵਿਹਾਰ ਇਤਨੇ ਸਿੱਖੀ ਦੇ ਆਸੇ ਵਿਹੁਧ ਹੋ ਗਏ ਸੀ ਕਿ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਵਾਸਤੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਚਾਰਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਰਹਿ ਗਿਆ ਕਿ ਮਸੰਦਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਥਾ ਨੂੰ ਉੱਕਾ ਹੀ ਉਡਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਏ ਅਤੇ ਥਾਉਂ ਥਾਈਂ ਨੱਖਾਂ ਨੂੰ ਹੁਕਮਨਾਮਿਆਂ ਰਾਹੀਂ ਸੂਚਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਏ ਕਿ ਅੱਗੇ ਨੂੰ ਕਾਰ-ਭੇਟ ਅਤੇ ਦਸਵੰਧ ਦੀ ਰਕਮ ਸਿੱਧੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸ ਆਪ ਜਾਂ ਹੁੰਡੀ ਕਰਾ ਕੇ ਪਹੁੰਚਾਈ ਜਾਇਆ ਕਰੇ ਅਤੇ ਮਸੰਦਾਂ ਮੰਨਿਆਂ ਨੂੰ ਨਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਏ ਅਤੇ ਨਾਂ ਹੀ ਗੁਰੂ ਕੇ ਨਮਿਤ ਦਸਵੰਧ ਆਦਿ ਦੀ

ਰਕਮ ਜਾਂ ਹੋਰ ਫੁਰਮਾਇਸ਼ ਦੀ ਵਸਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿਤੀ ਜਾਏ, ਅਤੇ ਹਜ਼ੂਰ ਨੇ ਅੰਤ ਇਥੋਂ ਤਕ ਹੁਕਮ ਦੇ ਦਿਤੇ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉੱਕਾ ਹੀ ਬਾਬੀਕਾਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਏ ਤਾਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖਾਂ ਨਾਲ ਕੈੜਾ ਵਰਤਾਉ ਜਾਂ ਦਸਵੰਧ ਜਾਂ ਮੰਨਤ ਆਦਿ ਦੀ ਰਕਮ ਵਿਚ ਕੋਈ ਬਚ-ਦਿਆਨਤੀ ਕਰ ਸਕਣ ਦੀ ਗੁਜਾਇਸ਼ ਹੀ ਨਾ ਰਹੇ। ਜਿਵੇਂ ਉਪਰ ਲਿਖਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਇਹ ਹੁਕਮ ਸਨ ੧੯੬੯ ਦੀ ੧੨ ਮਾਰਚ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਦ ਕਿ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਖੰਡੇ ਦਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕਾ ਕੇ ਖਾਲਸਾ ਸਾਜਣ ਦੀ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਖਾਲਸਾ ਸਾਜਣ ਤੋਂ ਦੋ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਤਕ ਇਹ ਦੁਹਰਾਏ ਜਾਂਦੇ ਰਹੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਿ ਹਰ ਥਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਰ ਪੂਰੀ ਵਰਤੋਂ ਹੋਣ ਲਗ ਪਏ, ਖਾਲਸੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਸਿੱਧੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨਾਲ ਹੋ ਜਾਣ ਅਤੇ ਮਸੰਦ ਮਸੰਦੀਆਂ ਦੀ ਮੰਨਤ ਅਤੇ ਬਿਰੋਲਗੀਰੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਏ।

‘ਖਾਲਸਾ’

ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਹੁਕਮਨਾਮਿਆਂ ਵਿਚ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਆਮ ਆਉਂਦੇ ਹਨ : “ਤੁਸੀਂ ਮੇਰਾ ਖਾਲਸਾ ਹੋ”, “ਸੰਗਤ ਮੇਰਾ ਖਾਲਸਾ ਹੈ” (੪੬, ੪੮, ੫੦-੫੧ ਆਦਿ) ਇਸ ਲਈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਅਰਥਾਂ ਵਿਚ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਇਥੇ ਵਰਤੋਂ ਵਿਚ ਆਇਆ ਹੈ ਉਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੰਕੇਤਕ ਹੈ। ‘ਖਾਲਸਾ’ ਜਾਂ ‘ਖਾਲਸਾ’ ਦਾ ਮੂਲ ਖਾਲਿਸ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਅਰਥ ਹਨ : ਨਿਰਮਲ, ਸਾਫ਼, ਪਵਿੱਤਰ। ਪਰ ‘ਖਾਲਸਾ’ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਰਥਾਂ ਵਿਚ ਮੁਗਲ ਰਾਜ ਵਿਚ ਉਸ ਮੁਲਕ ਜਾਂ ਮੁਲਕ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਜਾਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਰਬੰਧ ਸਿੱਧਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਜਾਂ ਸਰਕਾਰ ਵਲੋਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਾਲੀਆ ਸਿੱਧਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਜਾਂ ਸਰਕਾਰੀ ਖਜ਼ਾਨੇ ਵਿਚ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਜਾਗੀਰਦਾਰ ਜਾਂ ਜ਼ਿਮੀਦਾਰ ਦਾ ਉਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਹੁੰਦਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਰਥਾਂ ਵਿਚ ਹੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਵਰਤਿਆ ਹੈ ਜਦ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਸੰਦਾਂ ਦੀ ਬਿਰੋਲਗੀਰੀ ਉਡਾ ਕੇ ਸਿਖ ਸੰਗਤਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੁਖੀਆਂ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਸਿੱਧਾ ਸਬੰਧ ਜੋੜ ਲਿਆ। ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਸਭ ਸਿਖ ਅਤੇ ਸੰਗਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ‘ਖਾਲਸਾ’ ਹੋ ਗਏ।

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਇਹ ਖਾਲਸਾ ਸ਼ਬਦ ਸਮੂਹਕ ਤੌਰ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਲਈ ਭੀ ਵਰਤਿਆ ਹੈ ਜੋ ਸੰਮਤ ੧੭੫੫ ਦੀ ਬਸਾਖੀ (੩੦ ਮਾਰਚ ਸਨ ੧੯੬੯ ਈ.) ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਖੰਡੇ ਦਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕ ਕੇ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸਿੰਘ ਸਜ ਗਏ ਅਤੇ ਜੋ ਆਪਣਾ ਪਹਿਲਾ ਧਰਮ ਤਿਆਗ ਕੇ, ਜਾਤ ਪਾਤ ਦੇ ਭਰਮਾਂ ਅਤੇ ਵਖੇਵਿਆਂ ਅਤੇ ਕੁਲਾਚਾਰੀ ਦੇ ਬੰਧਨਾਂ ਤੋਂ ਆਜ਼ਾਦ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਕਿਰਤਾਂ ਦੇ ਤੰਗ

ਦਾਇਰਿਆਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਆਏ, ਅਰਥਾਤ ਧਰਮ-ਨਾਸ, ਕੁਲ-ਨਾਸ ਅਤੇ ਕਿਰਤ-ਨਾਸ ਹੋ ਕੇ ਸਾਰਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਆਪਣੇ ਸਬੰਧ ਤੌੜ ਕੇ ਗੁਰੂ ਕੇ ਖਾਲਸੇ ਬਣ ਗਏ। ਪਰ ਚੰਗਿ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਬੁਦ ਆਪਣੇ ਸਾਜੇ ਸਿੰਘਾਂ ਤੋਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕ ਕੇ ਆਪ ਭੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਹੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਆਪ ਭੀ ਉਹੋ ਹੀ ਰਹਿਤ ਪਰਵਾਨ ਅਤੇ ਧਾਰਣ ਕਰ ਲਈ ਜੈ ਖਾਲਸੇ ਵਾਸਤੇ ਨਿਯਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਗੁਰੂ ਅਤੇ ਸਿੱਖ ਦਾ ਫਰਕ ਭੀ ਸਿਟ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕੋ ਹੋ ਕੇ ਸਾਰੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰੀ ਸਿੰਘ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਖਾਲਸਾ ਹੋ ਗਏ। ਸਿੱਖ ਸੰਗਤਾਂ ਦਾ ਜਿਥੋਂ ਤਕ ਮਾਲੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਸੀ ਉਹ ਗੁਰੂ ਕਾ ਖਾਲਸਾ ਹੋ ਗਈਆਂ ਅਤੇ ਰੂਹਾਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮੂਹ ਸਿੰਘ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਖਾਲਸਾ ਹੋ ਗਏ।

'ਖਾਲਸਾ' ਸ਼ਬਦ ਗੁਰੂ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ (੩) ਵਿਚ ਭੀ ਆਇਆ ਹੈ ਜਿਥੇ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ : "ਪੂਰਬ ਦੀ ਸੰਗਤ ਗੁਰੂ ਦਾ ਖਾਲਸਾ ਹੈਂਇ", ਅਰਥਾਤ ਉਧਰ ਕੋਈ ਮਸੰਦ ਨਿਯਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸੇ ਲਈ ਅਗੇ ਚਲ ਕੇ ਦਰਜ ਹੈ ਕਿ "ਰੁਪਯੇ ਸਇ ਸਤਿ ਦੀ ਹੁੰਡੀ ਕਰਿ ਭੇਜਣਾ।" ਇਥੇ ਇਹ ਕੇਵਲ ਅਪਣੱਤ ਅਤੇ ਨਿਜ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿਚ ਭੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਹੋ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪਣੱਤ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿਚ ਹੀ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਜੀ ਨੇ ਭੀ ਵਰਤਿਆ ਹੈ (੮)।

"ਜੋ ਸਿੱਖ ਮਿਲੇ, ਮੇਲ ਲੈਵਣਾ"

ਜਦ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਖਾਲਸਾ ਸਾਜਿਆ ਅਤੇ ਨਵੀਂ ਰਹਿਤ ਦਾ ਪਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਕੇਸ ਧਾਰਣ ਕਰਨ, ਜਾਤ ਪਾਤ ਤਿਆਗਨ, ਤਮਾਕੂ ਤੋਂ ਪਰਹੇਜ਼, ਮਸੰਦਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਮੰਨਣ, ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਕੁਲਾਰੀਤਾਂ, ਮੂਰਤਿ-ਪੁਜਕ ਧਰਮਾਂ ਅਤੇ ਭਿੰਨ ਭੇਦੀ ਕਿਰਤਾਂ ਦੇ ਉਚ ਨੀਚ ਦੇ ਵਹਿਮਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਸੰਗਤ ਵਿਚ ਅਭੇਦ ਵਰਤਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਸੀ। ਇਹ ਹੁਕਮ ਪੁਰਾਣੇ ਮਿਲ-ਗੋਡਾ ਧਰਮ ਨਾਲੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਨ। ਪਰ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਰਸਮਾਂ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਵਰਿਅਤਾਂ ਅਤੇ ਜਨਮ-ਜਨਮਾਂਤਰਾਂ ਤੋਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਉਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉੱਕੱਕਰ ਹੋਈਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ ਕਿ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦਾ ਇਕ ਅਟੁੱਟ ਹਿੱਸਾ ਬਣ ਚੁੱਕੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੱਬੀ ਕਾਨੂੰਨ ਸਮਝੀ ਬੈਠੇ ਸਨ ਜਿਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਸਤਣਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿਚ ਵੱਡੇ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਬੁਧੀਮਾਨ ਮਨੁੱਖ ਭੀ ਬਹੁਤੀ ਵਾਰੀ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਆਦਤਾਂ ਅਤੇ ਸੰਸਕਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਲੋਹਾਂ ਵਿਚ ਫਸਿਆ ਹੀ ਅੰਨ੍ਹੇ ਵਾਹ ਜੀਵਨ ਬਤੀਤ ਕਰੀ ਚਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਨਸਕ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਕਰਕੇ ਨਵੇਂ ਗਿਆਨ ਰਾਹੀਂ ਮਿਲਦੇ ਸਿੱਧੇ ਰਸਤੇ ਨੂੰ ਭੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਨ ਤੋਂ ਝਿਜਕੀ

ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਵਿਰਲੇ ਹੀ ਸੂਰਥੀਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਗਿਆਨ ਦੀ ਪਰੇਰਨਾ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੇ ਮਨ ਦੀਆਂ ਵਾਗਾਂ ਮੌਡ ਕੇ ਆਪਣੇ ਕਰਮਾਂ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਰਾਹੇ ਤੋਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਸਨ ਉਹ ਸਿਰਲੱਥ ਸੂਰੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸੀਸ ਗੁਰੂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰ ਕੇ ਖਾਲਸਾ ਰਹਿਤ ਨੂੰ ਪਰਵਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਪਰ ਅਨੇਕਾਂ ਐਸੇ ਢਿੱਲੜ ਭੀ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਲੀਹਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਸਕਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਨਾ ਕੇਵਲ ਆਪ ਹੀ ਪਿਛਾਂ-ਹਿੱਚੁ ਸਨ ਬਲਕਿ ਹੋਰਨਾਂ ਨੂੰ ਭੀ ਪੁਰਾਣੇ ਪਿਤਾ-ਪੁਰਖੀ ਕੁਲ-ਧਰਮ ਦੇ ਨਾਉਂ ਪਰ ਅੱਗੇ ਵਹਨੋਂ ਰੋਕਦੇ ਸਨ। ਕਮਜ਼ੋਰ ਅਤੇ ਬੁਜ਼ਦਿਲ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਇਹ ਖਾਸਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਨੂੰ ਲਕਾਊਣ ਲਈ ਦੂਸਤਿਆਂ ਦੀ ਦਲੇਰੀ ਨੂੰ ਆਪ-ਹੁਦਰਾ-ਪਨ ਕਹਿ ਕੇ ਨਿੰਦਦਾ ਅਤੇ ਭੰਡਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੀ ਵਤੀਰਾ ਕੁਝ ਕੁਲੋਕਾਂ ਨੇ ਖਾਲਸੇ ਦੇ ਵਿਰੁਧ ਅਖਤਿਆਰ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਇਥੇ ਤਕ ਕਿ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਪੁਰਾਤਨ ਖਿਆਲੀਏ ਖੱਤਰੀਆਂ ਅਤੇ ਬਰਾਹਮਣਾਂ ਨੇ ਨਾ ਕੇਵਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭਾਈਚਾਰੇ 'ਚੋਂ ਛੱਕ ਹੀ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਪਾਰਕ ਬਾਈਕਾਟ ਕਰ ਦਿਤਾ ਬਲਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਅਨੇਕਾਂ ਢੰਗਾਂ ਨਾਲ ਤੰਗ ਭੀ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਪਰ ਹਠੀਲੇ ਖਾਲਸਿਆਂ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਦਾ ਡਟ ਕੇ ਟਾਕਰਾ ਕੀਤਾ। ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਹਾਕਮਾਂ ਨੇ ਭੀ ਪੁਰਾਤਨੀ ਪਿੜਿਆਂ ਦਾ ਹੀ ਪੱਖ ਪੂਰਿਆ, ਪਰ ਅੱਤ ਹਾਕਮਾਂ ਨੇ ਇਨਸਾਫ਼ ਕਰ ਕੇ ਵਪਾਰਕ ਬਾਈਕਾਟ ਤੁੜਵਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਸੁਕਾਨਾਂ ਖੁਲ੍ਹਵਾ ਦਿੱਤੀਆਂ। ਇਸ ਨਾਲ ਆਪਸ ਵਿਚ ਮੇਲ ਭੀ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਅਨੇਕਾਂ ਖੱਤਰੀਆਂ ਬਰਾਹਮਣਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਗੁਨਾਹ ਬਖਸ਼ਾਏ ਅਤੇ ਉਹ ਸੰਗਤ ਵਿਚ ਮੇਲ ਲਈ ਗਏ [ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਸੋਭਾ, ਧਿਆਇ ਪ, ਦ, ੭]। ਅਨੇਦੁਪੁਰੋਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛੱਕ ਕੇ ਜਿਥੇ ਕਿਧਰੇ ਭੀ ਖਾਲਸੇ ਗਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਸਿੰਘਾਂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਦਾ ਟਾਕਰਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ, ਖਾਸ ਕਰ ਪੂਰਬ ਵਿਚ ਜਿਥੇ ਕਿ ਬਰਾਹਮਣੀ ਜ਼ਾਤ ਪਾਤ ਅਤੇ ਵਹਿਮਾਂ ਭਰਮਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤਾ ਜ਼ੋਰ ਸੀ ਅਤੇ ਹਣ ਤਕ ਚਲਿਆ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪਰ ਖਾਲਸਿਆਂ ਦੀ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜਦ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਦਾ ਜ਼ੋਰ ਘਟ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਭੁੱਲਾਂ ਬਖਸ਼ਾ ਕੇ ਸੰਗਤ ਵਿਚ ਮਿਲਨਾ ਚਾਹਿਆ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੇਲ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਪਰ ਮਾਲੂਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਧਰੇ ਕਿਧਰੇ ਕੁਝ ਕੁ ਨੂੰ ਸੰਗਤ ਵਿਚ ਮੇਲਣੇ ਝਿਜਕ ਸੀ, ਸ਼ਾਇਦ ਇਸ ਕਰ ਕੇ ਕਿ ਉਹ ਜਾਂ ਤਾਂ ਮਸੰਦੀਏ ਸਨ ਅਤੇ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਖਾਲਸਿਆਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਸ਼ਾਇਦ ਕੁਝ ਕੁ ਪੁਰਾਣੇ ਮਸੰਦ ਮਸੰਦੀਆਂ ਨੇ ਭੀ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਗਤਾਂ ਵਿਚ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹਿਆ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਮੰਨਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਕਰਕੇ ਸੰਗਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੇਲਣੇ ਝਿਜਕਦੀਆਂ ਹੋਣ। ਇਸ ਲਈ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ੧੦ ਫੁੱਟਾਂ, ਸੰਮਤ ੧੨ਪਾਂ (੯ ਫੁੱਟਾਂ, ਸੰਨ ੧੯੦੨) ਦੇ

ਹੁਕਮਨਾਮਿਆਂ ਵਿਚ ਸੰਗਤਾਂ ਨੂੰ ਹਿਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ “ਜੋ ਸਿਖੁ ਮਿਲੈ ਸੋ ਮੇਲ
ਲੈਵਣਾ ਮੇਰੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ ਦਿਕਤ ਨਾਹੀ ਕਰਣੀ” (੫੪-੫੯)।

ਦੱਖਣ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾ ਕੁਚ

ਅਨੰਦਪੁਰ ਅਤੇ ਚਮਕੌਰ ਦੀਆਂ ਜੰਗਾਂ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਜਦ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਐਰੰਗਜ਼ੇਬ
ਨੂੰ ਦੱਖਣ ਵਿਚ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਦੱਖਣ ਆ ਕੇ ਮਿਲਣ ਲਈ
ਸੁਨੋਹਾ ਭੇਜਿਆ। ਪਰ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਸ਼ਾਹੀ ਬਖਸ਼ੀਆਂ ਅਤੇ ਦੀਵਾਨਾਂ ਦਿਆਂ
ਵਹਿਦਿਆਂ ਅਤੇ ਕੁਰਾਨ ਦੀਆਂ ਕਸਮਾਂ ਦਾ ਇਤਨਾ ਕੌੜਾ ਤਜਰਬਾ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ
ਤੁਰਤ ਹੀ ਦੱਖਣ ਨੂੰ ਤੁਰ ਜਾਣ ਦੀ ਥਾਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੂੰ ਇਕ ਪੱਤਰ ਲਿਖਣਾ ਯੋਗ
ਸਮਝਿਆ ਤਾਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਸਾਰੀ ਹਕੀਕਤ ਦੱਸ ਦਿੱਤੀ ਜਾਏ। ਆਪ ਨੇ ਆਪਣੇ
ਸੰਸਾਰ-ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਪੱਤਰ ‘ਜਫਰਨਾਮੇ’ ਵਿਚ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਤੇਰਾ
ਲਿਖਤੀ ਫਰਮਾਨ ਅਤੇ ਜ਼ਬਾਨੀ ਸੁਨੋਹਾ ਮਿਲ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ
ਅਹਿਲਕਾਰਾਂ ਪਰ ਕੋਈ ਇਤਥਾਰ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਕੁਰਾਨ ਦੀਆਂ ਭੀ ਝੂਠੀਆਂ ਸੁਗੰਦਾਂ
ਖਾ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਮੂਹੋਂ ਕੁਝ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਕੁਝ ਹੋਰ
ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਅਗਰ ਆਪਣੇ ਬਚਨ ਪਰ ਟਿਕਿਆ ਰਹੇ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਵਲ
ਫਰਮਾਨ ਭੇਜੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਓਥੇ ਆਉਣ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਹਾਂ।

ਇਹ ਪੱਤਰ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਭਾਈ ਦਯਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹੱਥੋਂ
ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਪਾਸ ਦੱਖਣ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ। ਪਰ ਦਯਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦਾ ਦੱਖਣ ਵਿਚ ਬਾਦਸ਼ਾਹ
ਨੂੰ ਆਪ ਮਿਲ ਸਕਣਾ ਅਤੇ ਪੱਤਰ ਪਹੁੰਚਾਉਣਾ ਕੋਈ ਸੌਖੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ
ਗੱਲ ਦੀ ਖਬਰ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਭਾਈ ਦਯਾ ਸਿੰਘ ਨੇ ਇਕ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਦੇ ਦਿੱਤੀ
ਸੀ। ਇਸ ਵੇਲੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੀ ਉਮਰ ੬੦ ਵਰ੍ਹੇ ਦੀ ਹੋ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ
ਬੀਮਾਰੀ ਦੀਆਂ ਖਬਰਾਂ ਭੀ ਉੜ ਰਹੀਆਂ ਅਤੇ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਕਦ ਉਸ ਦੀ
ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਏ। ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਚੁੰਕਿ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨਾਲ ਲਿਖਾ-ਪੜ੍ਹੀ ਸੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ
ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਆਉਣ ਪਰ ਦੱਖਣ ਜਾਣਾ ਪਰਵਾਨ ਭੀ ਕਰ ਲਿਆ
ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੋਰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਉੜੀਕ ਕਰਨ ਨਾਲੋਂ
ਖੁਦ ਹੀ ਦੱਖਣ ਜਾ ਕੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨਾਲ ਗੱਲ ਬਾਤ ਕਰਨ ਦਾ ਮਨ ਬਣਾ ਲਿਆ
[ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਸੋਂਗ, ਅਧਿਆਇ ੧੪, ਅੰਕ ੬੦੦]।

ਸੋ ਸਾਖੀ ਪੋਥੀ ਦੀ ੧੦੫-ਵੀਂ ਸਾਖੀ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਨੇ ਸੰਮਤ ੧੭੬੩, ਕੱਤਕ ਸੁਦੀ ੫ (੩੦ ਅਕਤੂਬਰ, ਸੰਨ ੧੭੦੬ ਈ.), ਨੂੰ ਦੱਖਣ ਨੂੰ
ਕੁਚ ਕੀਤਾ। ੨੦ ਕੱਤਕ, ਸੰਮਤ ੧੭੬੩ (੨੧ ਅਕਤੂਬਰ, ਸੰਨ ੧੭੦੬) ਦੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ

(੬੨) ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਜੀ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਕਿ “ਕਿ ਅਸਾਂ ਦੱਖਣ ਨੋ ਕੂਚ ਕੀਤਾ ਹੈ”।
ਇਸ ਦੇ ਅਰਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਹਜ਼ੂਰ ਇਸ ਤਰੀਕ ਤਕ ਚਲ ਪਏ ਹੋਏ ਸਨ।
ਪਰਤੀਤ ਇਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੱਖਣ ਨੂੰ ਜਾਣ ਲਈ ਆਪ ਨੇ ਅਗਾਊਂ ਤੰਬੂ ਅਤੇ ਵਹੀਰ
ਪਹਿਲਾਂ ਤੇਰਨੀ ਸੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਮ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ
ਸਰਬਤ ਸੰਗਤ ਬੈਰਾੜਾਂ ਕੀ ਵਲ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਲਿਖ ਦਿਤੇ ਕਿ “ਜਿਨਿ ਸਿੱਖ ਸਾਡੇ ਨਾਲ
ਚਲਣਾ ਹੋਇ ਤਿਨਿ ਹੁਕਮੁ ਦੇਖਦਿਆਂ ਹਜ਼ੂਰ ਆਵਣਾ” (੬੨)। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ
ਹੀ ਭਾਈ ਬਿਰਾਜ ਸਿੰਘ, ਭਾਈ ਬੁਲਾਕੀ ਸਿੰਘ, ਭਾਈ ਬਾਜ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਭਾਈ
ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਉਪੇਕਾ ਨੂੰ ਇਕ ਇਕ ਅੱਛਾ ਬੈਲ ਗੱਡੀਆਂ (ਬਹਿਲਾਂ) ਲਈ ਭੇਜਣ
ਵਾਸਤੇ ਫੁਰਮਾਇਸ਼ ਲਿਖ ਭੇਜੀ। ਨਾਲ ਜਾਣ ਲਈ ਸੰਗਤਾਂ ਤੋਂ ਆਉਣ ਵਾਲੇ
ਸਿੰਘਾਂ ਨੂੰ ਉੜੀਕਣ ਅਤੇ ਸਾਥ ਮਿਲਾਉਣ ਲਈ ਵਹੀਰ ਦੇ ਪੜਾਉ ਕੁਦਰਤੀ ਹੀ
ਛੋਟੇ ਛੋਟੇ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਕੱਤਕ ਸੁਦੀ ੫ (੩੦ ਅਕਤੂਬਰ) ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੁਚ ਆਰੰਭ
ਹੋ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦ ਕਿ ਆਖਰੀ ਗੱਡ ਦਮਦਮੇ ਸਾਹਿਬ ਤੋਂ ਤੁਰ ਪਈ ਹੋਵੇਗੀ
ਜਿਸ ਨਾਲ ਕਿ ਹਜ਼ੂਰ ਖੁਦ ਹੋਣਗੇ [Cf. *Travels of Guru Tegh Bahadur and Guru Govind Singh*, 117]।

੬੩ ਅਤੇ ੬੪ ਅੰਕਾਂ ਦੇ ਪਉਲ ਅਤੇ ਖਾਰਾ ਦੀਆਂ ਸੰਗਤਾਂ ਦੇ ਨਾਉਂ ਦੇ
ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਬੜੀ ਵੱਡੀ ਇਤਿਹਾਸਕ ਮਹੱਤਾ ਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ
ਜੀ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ਇਕ ਬੜੀ ਭਾਰੀ ਗੁੰਡਲ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਸੰਮਤ
੧੭੬੪ ਬਿਕ੍ਰੀ ੧ ਕੱਤਕ (੨ ਅਕਤੂਬਰ, ਸੰਨ ੧੭੦੭) ਦੇ ਲਿਖੇ ਹੋਏ ਹਨ ਜਦ
ਕਿ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਬਹਾਦੁਰ ਸ਼ਾਹ ਨਾਲ ੨੩ ਜੁਲਾਈ ਸੰਨ ੧੭੦੭ ਈ.
(੪ ਜਮਾਦੀ-ਉਲ-ਅਵਲ, ੧੭੬੪ ਹਿਜਰੀ) ਨੂੰ ਹੋਈ ਬਾਕਾਇਦਾ ਮੁਲਾਕਾਤ ਨੂੰ ਦੋ
ਗਿਰੀਨੇ ਅੱਠ ਦਿਨ ਹੋ ਚੁਕੇ ਸਨ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਥੋੜੇ ਦਿਨਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਪੰਜਾਬ ਆਪਣੇ
ਸੁਸਥਾਨ ਅਨੰਦਪੁਰ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਮੁੜਨ ਵਾਲੇ ਸਨ।

ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਪਿੱਛੇ ਦੇਖ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ ਕਿ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਐਰੰਗਜ਼ੇਬ ਵਲ ਦੱਖਣ ਵਿਚ
ਜਫਰਨਾਮੇ ਲੈ ਕੇ ਗਏ ਹੋਏ ਭਾਈ ਦਯਾ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਚੁੰਕਿ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੇਰ ਹੋ ਗਈ
ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਪਹੁੰਚਾ ਸਕਣ ਸੰਬੰਧੀ ਕੋਈ ਖਬਰ ਭੀ ਨਹੀਂ
ਸੀ ਆਈ, ਇਸ ਲਈ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ, ਜਿਸ ਬਾਬਤ ਉਹ
ਪਹਿਲਾਂ ਜਫਰਨਾਮੇ ਵਿਚ ਰਜਾਮੰਦੀ ਦੇ ਚੁੱਕੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਦੱਖਣ ਨੂੰ ਤੁਰ ਪਏ ਸਨ।
ਪਰ ਜਦ ਉਹ ਰਾਜਸਥਾਨ ਵਿਚ ਬਧੀਰ ਦੇ ਲਾਗੇ ਪੁਜੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਖਣ ਤੋਂ
ਮੁੜਦਾ ਹੋਇਆ ਭਾਈ ਦਯਾ ਸਿੰਘ ਆ ਮਿਲਿਆ ਅਤੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਬਾਦਸ਼ਾਹ

ਐਰੰਗਜ਼ੇਬ ਨੇ ਹਜ਼ੂਰ ਨੂੰ ਦੱਖਣ ਆਉਣ ਲਈ ਫਰਮਾਨ ਅਤੇ ਆਦਮੀ ਭੇਜ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਹੀ ਇਹ ਖਬਰ ਭੀ ਆ ਗਈ ਕਿ ਐਰੰਗਜ਼ੇਬ 20 ਫਰਵਰੀ ਸੰਨ ੧੯੦੭ (੨੪ ਜੀਕਦਾ, ੧੯੧੯ ਹਿਜਰੀ) ਨੂੰ ਅਹਿਮਦਨਗਰ ਵਿਚ ਚਲਾਣਾ ਕਰ ਗਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਚੂੰਕਿ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਅੱਗੇ ਦੱਖਣ ਨੂੰ ਜਾਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮਕਸਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਰਿਹਾ ਇਸ ਲਈ ਆਪ ਉਥੋਂ ਹੀ ਪੰਜਾਬ ਵਲ ਨੂੰ ਮੁੜ ਪਏ।

ਬਹਾਦੁਰਸ਼ਾਹ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ

ਇਤਨੇ ਨੂੰ ਐਰੰਗਜ਼ੇਬ ਦਾ ਵੱਡਾ ਪੁੱਤਰ ਸ਼ਾਹਜ਼ਾਦਾ ਮੁਅੱਜਸ਼ ਸ਼ਾਹ ਆਲਮ ਵਾਹੇ ਦਾਹੀ ਆਪਣੇ ਛੋਟੇ ਭਾਈ ਆਜ਼ਮ ਨਾਲ ਲੜਾਈ ਵਿਚ ਤਖਤ ਦਾ ਛੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆ ਪੁੱਜਾ। ਆਜ਼ਮ ਨੇ ਵੱਡੇ ਭਰਾ ਦੇ ਹੱਕ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਨਸੀਹਤਾਂ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਹੋਣ ਦਾ ਇਲਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅਹਿਲਕਾਰ ਅਤੇ ਫੇਜ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਹੋ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਖਜ਼ਾਨੇ ਪਰ ਭੀ ਉਸ ਨੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਵੇਲੇ ਬਹਾਦੁਰ ਸ਼ਾਹ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸੋਂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਲੜਾਈ ਵਿਚ ਸਹਾਇਤਾ ਮੰਗੀ। ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸ ਕੋਈ ਬਹੁਤੀ ਛੋਜ਼ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕੇਵਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਪੌਜ਼ੀਸ਼ਨ ਦੇ ਕਾਰਣ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਸੀਸ ਦਾ ਚਾਹਵਾਨ ਸੀ। ਜੇ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਦੀ ਥਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਇਸ ਵੇਲੇ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾ ਕੇ ਬਹਾਦੁਰ ਸ਼ਾਹ ਨੂੰ ਇਕ ਕਰੜੀ ਸੱਟ ਮਾਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ। ਬਹਾਦੁਰ ਸ਼ਾਹ ਦੇ ਪੜਦਾਦੇ ਜਹਾਂਗੀਰ ਨੇ ਗੁਰੂ ਅੰਚਨ ਨੂੰ ਤਸੀਹੇ ਦੇ ਕੇ ਸ਼ਹੀਦ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਨੂੰ ਗਵਾਲੀਅਰ ਵਿਚ ਕੈਦ ਰਖਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਦਾਦਾ ਸ਼ਾਹਜਹਾਨ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਤੰਗ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਪਿਛੇ ਐਰੰਗਜ਼ੇਬ ਨੇ ਗੁਰੂ ਹਰਿਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਬੁਲਾਇਆ ਸੀ ਜਿਥੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦੇਹਾਂਤ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਸ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਪਿਤਾ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦੁਰ ਨੂੰ ਸ਼ਹੀਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਖੂਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਘਰ ਘਾਟ ਛੱਡਣ ਪਰ ਮਜ਼ਬੂਰ ਹੋਣਾ ਪਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਚਾਰ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦੇ, ਮਾਤਾ ਅਤੇ ਅਨੇਕਾਂ ਸਿੰਘ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋਏ ਸਨ। ਹੁਣ ਇਸ ਵੇਲੇ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਦਾ ਇਕ ਨਾਦਰ ਮੌਕਾ ਸੀ। ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਐਰੰਗਜ਼ੇਬ ਮਰ ਚੁੱਕਾ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਇਕ ਦੂਸਰੇ ਦੇ ਲਹੂ ਦੇ ਤਿਹਾਏ ਮਰਨ ਮਾਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸਨ। ਰਾਜਪੂਤਾਨੇ ਦੇ ਰਾਜਪੂਤ ਰਾਜੇ ਅਤੇ ਦੱਖਣ ਦੇ ਮਗਾਠੇ ਹੋਰ ਫਤੂਰ ਲਈ ਉਠ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਜੇ ਅਜਿਹੇ ਵੇਲੇ ਕਿਸੇ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿਚ ਚਾਰ ਪੁਸ਼ਤਾਂ ਦੇ ਅਤਿਆਚਾਰਾਂ ਦੇ ਬਦਲੇ ਦੀ ਅੱਗ ਨਾ ਬਲ ਉਠੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਹਿਮਾਲਾ ਪਹਾੜ ਵਰਗਾ ਠੰਡਾ,

ਆਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਜਿੱਤ ਲੈਣ ਵਾਲਾ, ਇਕ ਮਹਾਨ ਨਿਰਵੈਰ ਰੱਬ-ਨੂਪ ਯੋਗੀ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸਨ। ਪਹਾੜੀ ਰਾਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਨ ਦੇ ਵੈਰੀ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਅਤੇ ਦੇਸੋਂ ਕੱਢਣ ਲਈ ਨਿੱਤ ਨਵੀਆਂ ਸਾਜ਼ਸ਼ਾਂ ਘੜਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ, ਪਰ ਜਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਰ ਵੈਰੀ ਚੜ੍ਹ ਆਏ ਤਾਂ ਇਹ ਅਕਾਲ-ਮੁਰਤਿ ਨਿਰਵੈਰ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਭੀ ਜਾ ਪੁਜੇ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਦਾਉਣ ਦੇ ਯੁਧ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਅਲਫ ਖਾਨ ਦੇ ਵਿਹੁਧ ਭੀਮ ਚੰਦ ਕਹਿਲੂਗੀਏ ਦੀ ਜਾ ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਇਥੇ ਭੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸ਼ਾਹਜ਼ਾਦਾ ਮੁਅੱਜਸ਼ ਦੇ ਪਿਛੇ ਦਾਦਿਆਂ ਦੇ ਅਤਿਆਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਭੁਲਾ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਤਖਤ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸਮਝ ਕੇ ਉਸ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਹੋ ਗਏ। ਉਹ ਸੰਤ-ਸਿਪਾਹੀ ਸਨ। ਉਹ ਜੰਗ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿਚ ਆ ਉਤਰੇ ਵੈਰੀ ਨਾਲ ਆਹਮੋ ਸਾਹਮਣੀ ਲੜਾਈ ਵਿਚ ਲੋਹਾ ਲੈਣਾ ਅਤੇ ਖੰਡਾ ਖੜਕਾਉਣਾ ਤਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਸਮਝਦੇ ਸਨ ਪਰ ਪਿਤਾ ਪਿਤਾਮਾ ਦੇ ਜੁਲਮਾਂ ਦਾ ਵੈਰ ਪੁੱਤਰ ਪੋਤਰੇ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹੋਪੜੇ ਤੋਂ ਲੈਣਾ ਧਰਮ ਦੇ ਵਿਹੁਧ ਸਮਝਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੁਅੱਜਸ਼ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ੮ ਜੂਨ, ੧੯੦੭ ਨੂੰ ਜਾਜ਼ਉ ਦੇ ਅਸਥਾਨ ਤੇ ਹੋਣੀ ਆਜ਼ਮ ਨਾਲ ਲੜਾਈ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਵਹੀਰ ਦੇ ਕੁਝ ਸਿੰਘ ਭੇਜ ਦਿੱਤੇ। ਜੰਗ ਵਿਚ ਮੁਅੱਜਸ਼ ਦੀ ਜਿੱਤ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਉਹ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਤਖਤ ਦਾ ਵਾਲੀ ਹੋ ਕੇ ਬਹਾਦੁਰ ਸ਼ਾਹ ਨਾਉਂ ਨਾਲ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਬਣ ਗਿਆ।

ਬਹਾਦੁਰ ਸ਼ਾਹ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ

ਜਾਜ਼ਉ ਦੀ ਲੜਾਈ ਤੋਂ ਡੇਢ ਮਹੀਨਾ ਬਾਦ ਬਹਾਦੁਰ ਸ਼ਾਹ ਦੇ ਸੱਦੇ ਪਰ ੨੩ ਜੁਲਾਈ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਮੌਕੇ ਪਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੇ ਇਕ ਵੱਡ-ਮੁੱਲੀ ਖਿਲਾਤ ਅਤੇ ਸੱਠ ਹਜ਼ਾਰ ਦੀ ਜੜਾਉ ਧੁਖਪੁਖੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਕਿ ਜਿਕਰ ਬਹਾਦੁਰ-ਸ਼ਾਹ-ਨਾਮੇ, ਅਖ਼ਬਾਰਿ-ਦਰਬਾਰਿ-ਮੁਅੱਲਾ ਅਤੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਵੱਡ ਅਤੇ ਵੱਧ ਵਿਚ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਉਦਾਰ-ਚਿੱਤ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਸ਼ਕਰਾਨੇ ਵਜੋਂ ਸੀ। ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਵਲੋਂ ਮਿਲੀ ਖਿਲਾਤ ਦੇ ਜਿਕਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹੁਕਮਨਾਮਿਆਂ ਵਿਚ ਤਿੰਨ ਹੋਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਜਿਕਰ ਹੈ :

੧. ਹੋਰ ਭੀ ਕੰਮ ਗੁਰੂ ਕਾ ਸਦਕਾ ਸਭ ਹੋਤੇ ਹੈਂ।
੨. ਅਸੀਂ ਭੀ ਥੋੜੇ ਹੀ ਦਿਨਾਂ ਨੂੰ ਆਵਾਤੇ ਹਾਂ।
੩. ਜਦ ਅਸੀਂ ਕਹਿਲੂਰ ਆਵਾਤੇ ਤੇਦਿ ਸਰਬਤਿ ਖਾਲਸੇ ਹਥੀਆਰ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ ਹਜ਼ੂਰ ਆਵਣਾ।

'ਹੋਰ ਭੀ ਕੰਮ' ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹੁਕਮਨਾਮਿਆਂ ਵਿਚ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਕੀ ਸਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਬਹਾਦੁਰ-ਸ਼ਾਹ-ਨਾਮਾ, ਅਖਬਾਰਾਤਿ-ਦਰਬਾਰਿ-ਮੁਅੱਲਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਮਕਾਲੀ ਇਤਿਹਾਸ ਜਾਂ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਪਰ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਮਾਲੂਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੰਮ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਾਂ ਬਾਬਤ ਸਨ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਇਹ ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਅਮਨ ਅਮਾਨ ਵਾਲੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਬਹਾਦੁਰ ਸ਼ਾਹ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵੱਡੇ ਵਜ਼ੀਰ ਖਾਨਿ-ਖਾਨਾਨ ਮੁਨਿਮ ਖਾਨ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਮੁਲਾਕਾਤਾਂ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਕੀ ਵਾਹਿਦੇ ਅਤੇ ਭਰੋਸੇ ਦਿਤੇ ਸਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੰਬੰਧੀ ਇਤਿਹਾਸ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦਸਤੇ। ਪਰ ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਆਪਸ ਵਿਚ ਹੋਈਆਂ ਗੱਲਾਂ ਬਾਤਾਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਤਸੱਲੀ-ਬਖਸ਼ ਸਨ ਕਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਪੂਰੀ ਆਸ ਬਲ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਛੇਤੀ ਹੀ ਆਨੰਦਪੁਰ ਨੂੰ ਮੁੜ ਪੈਣਗੇ। ਜੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਦੱਖਣ ਨੂੰ ਜਾਣ ਦਾ ਮਨਸ਼ਾ ਪੰਜਾਬ ਤੋਂ ਨਿਰਾਸਤਾ ਜਾਂ ਰਾਜਸਥਾਨ ਅਤੇ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਵਿਚ ਰਾਜਪੁਤਾਂ ਜਾਂ ਮਰਾਠਿਆਂ ਨੂੰ ਰਾਜ-ਵਿਦਰੋਹ ਲਈ ਭੜਕਾਉਣਾ ਅਤੇ ਬੜਾ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਉਹ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨਾਲ ਗੱਲ-ਬਾਤ ਮੁੱਕਣ ਪਰ ਛੇਤੀ ਹੀ ਥੋੜੇ ਦਿਨਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਦਾ ਖਿਆਲ ਜਾਹਰ ਨਾ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਆਪਣੇ ਕਹਿਲੂਰ ਦੇ ਇਲਾਕੇ ਵਿਚ (ਜਿਥੇ ਕਿ ਆਨੰਦਪੁਰ ਸੀ) ਪਹੁੰਚਣ ਪਰ ਸਰਬਤ ਖਾਲਸੇ ਨੂੰ ਹਥਿਆਰ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ ਆਉਣ ਲਈ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਨੰਦਪੁਰ ਵਾਪਸ ਮੁੜ ਆਉਣ ਦਾ ਪੱਕਾ ਖਿਆਲ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਸੀ ਕਿ ਕਹਿਲੂਰ ਪਹੁੰਚਣ ਪਰ ਸ਼ਾਇਦ ਪਹਾੜੀ ਰਾਜਿਆਂ ਅਤੇ ਸਰਹੰਦ ਦੇ ਨਵਾਬ ਵਲੋਂ ਕੋਈ ਰੋਕ ਪਾਈ ਜਾਏ ਜਿਸ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਖਾਲਸਿਆਂ ਦੀ ਲੋੜ ਪਵੇ।

ਦੱਖਣ ਨੂੰ

ਪਰ ਜਲਦੀ ਹੀ ਪਿੱਛੋਂ ਦੇਸ ਦੀ ਰਾਜਸੀ ਹਾਲਤ ਚੂੰਕਿ ਬਦਲ ਗਈ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਨਾਲ ਹੋਈ ਗੱਲ ਬਾਤ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਿਰੇ ਚੜ੍ਹਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬਹਾਦੁਰ ਸ਼ਾਹ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਰਾਜਪੁਤਾਨੇ ਅਤੇ ਫੇਰ ਹੈਦਰਾਬਾਦ ਵਿਚ ਉਸ ਦੇ ਛੋਟੇ ਭਾਈ ਕਾਮ ਬਖਸ਼ ਵਲੋਂ ਖੜੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਬਗਾਵਤ ਨੂੰ ਮੇਟਣ ਲਈ ਦੱਖਣ ਨੂੰ ਜਾਣਾ ਪੈ ਗਿਆ। ਇਸ ਲਈ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਭੀ ਆਪਣੀ ਚਲ ਰਹੀ ਗੱਲ-ਬਾਤ ਸੰਬੰਧੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੇ ਨਾਲ ਦੱਖਣ ਜਾਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਨਾਂਦੇੜ ਦੇ ਅਸਥਾਨ ਤੇ ਵੱਡਾ ਅਕਤੂਬਰ, ਸਨ ੧੯੦੮ ਈ. ਦੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਆਪ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾ ਗਏ।

ਬੰਦਾ ਸਿੰਘ ਬਹਾਦੁਰ

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਦ ਬਾਬਾ ਬੰਦਾ ਸਿੰਘ ਬਹਾਦੁਰ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਿ ਨਾਂਦੇੜ ਵਿਚ ਤੇ ਸਤੰਬਰ, ੧੯੦੮ ਨੂੰ ਸੂਰਜ ਗ੍ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਸੱਖੀ ਵਿਚ ਲਿਆਂਦਾ ਅਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕਾ ਕੇ ਸਿੰਘ ਸਜਾਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਆ ਕੇ ਸਨ ੧੯੦੯-੧੦ ਈ. ਵਿਚ ਇਥੇ ਮੁਗਲ ਰਾਜ ਉਲਟਾ ਕੇ ਰਖ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਇਲਾਕੇ ਉਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਕੇ ਉਥੇ ਖਾਲਸਾ ਰਾਜ ਕਾਰਿਮ ਕਰ ਲਿਆ। ਪਰ ਸਾਰੇ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਵਿਚ ਫੈਲੀ ਹੋਈ ਮੁਗਲਾਂ ਦੀ ਹਕੂਮਤ ਦੀ ਤਾਕਤ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਰਾਜਾਂ ਵਿਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਬੜੀ ਸੀ, ਹਾਲ ਤਕ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਜਦੁ ਖੁਦ ਬਹਾਦੁਰ ਸ਼ਾਹ ਆਪਣੀ, ਰਾਜਪੁਤਾਂ, ਬੰਦੇਲਿਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਰਾਜਵਾੜਿਆਂ ਦੀ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀ ਫੌਜ ਲੈ ਕੇ ਬੰਦਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਵਿਵਰ੍ਯ ਚੜ੍ਹ ਆਇਆ ਤਾਂ ਸਿੰਘਾਂ ਵਾਸਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਹੁਤੀ ਦੇਰ ਤਕ ਪੱਕੇ ਤੌਰ ਤੇ ਇਕੱਠੇ ਰਹਿ ਸਕਣਾ ਔਖਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਹੋਲੀ ਹੋਲੀ ਉਹ ਜਿੱਤੇ ਹੋਏ ਇਲਾਕੇ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਪਰ ਮਜ਼ਬੂਰ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ੧ ਦਸੰਬਰ ਸਨ ੧੯੧੦ ਈ. ਨੂੰ ਲੋਹਗੜ੍ਹ ਅਤੇ ਸਤਾਰਾਗੜ੍ਹ ਕਿਲੇ ਭੀ ਖਾਲੀ ਕਰਨੇ ਪੈ ਗਏ। ਪਰ ਬੰਦਾ ਸਿੰਘ ਬਰ ਕੇ ਪਹਾੜੀਆਂ ਵਿਚ ਦੀ ਨਿਕਲ ਗਿਆ। ਇਹ ਗੱਲ ਸੁਣ ਕੇ ਬਹਾਦੁਰ ਸ਼ਾਹ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਬੜਾ ਛਿੱਥਾ ਪਿਆ ਅਤੇ ੧੦ ਦਸੰਬਰ (੨੯ ਸ਼ੁਵਾਲ ਸਨ ੪ ਬਹਾਦੁਰ ਸ਼ਾਹੀ, ੧੯੨੨ ਹਿਜਰੀ) ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਕਤਲਾਮ ਦੇ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਬਸ਼ਟੀ-ਉਲ-ਮੁਮਾਲਿਕ ਮਹਾਬਤ ਖਾਨ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸ਼ਾਹਜਹਾਨਾਬਾਦ (ਦਿੱਲੀ) ਦੇ ਇਰਦ ਗਿਰਦ ਦੇ ਫੌਜਦਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਉਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਹੁਕਮ (ਹਸ਼ਲ-ਹੁਕਮ-ਵਾਲਾ) ਲਿਖ ਦੇਵੇ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕਿਧਰੇ ਭੀ ਨਾਨਕ-ਪੂਜ ਸਿਖ ਮਿਲਣ, ਕਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ (- ਨਾਨਕ-ਪ੍ਰਸਤਾਂ ਰਾ ਹਰ ਜਾ ਕਿ ਸ਼-ਯਾਬਦ ਬ-ਕਤਲ ਰਸਾਨੰਦ)।

ਲੋਹਗੜ੍ਹ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਦਸਾਂ ਕੁ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਬੰਦਾ ਸਿੰਘ ਪਠਾਨਕੋਟ ਵਲ ਦੇ ਕੰਢੀ ਦੇ ਇਲਾਕੇ ਵਿਚ ਜਾ ਦੜਕਿਆ ਅਤੇ ਖਾਲਸੇ ਨੂੰ ਮੁੜ ਇਕੱਠਾ ਹੋਣ ਲਈ ਹੁਕਮਨਾਮੇ (ਵੱਡਾ-ਵੱਡਾ) ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਕ ਹੈ (ਵੱਡਾ) ਭਾਈ ਰੂਪੇ-ਵਾਸੀ ਭਾਈ ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਧਰਮ ਸਿੰਘ, ਦਾਨ ਸਿੰਘ, ਸੰਗੇ ਸਿੰਘ ਦੇ ਨਾਉਂ, ਅਤੇ ਦੂਸਰਾ ਹੈ (ਵੱਡਾ) ਜਉਨਪੁਰ ਦੇ ਖਾਲਸੇ ਦੇ ਨਾਉਂ, ਜਿਸ ਪਰ ਮਿਤੀ ਪੋਹੇ ੧੨ ਸੰਮਤ ਪਹਿਲਾ (੧੨ ਦਸੰਬਰ ਸਨ ੧੯੧੦) ਪਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ :

...ਤੁਸੀਂ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ ਹੋ ਪੰਜ ਹਥਿਆਰ

ਬੰਨ੍ਹੂ ਕੈ ਹੁਕਮ ਦੇਖਿਦਿਆਂ ਦਰਸਨਿ ਆਵਣਾ
ਖਾਲਸੇ ਦੀ ਰਹਿਤ ਰਹਣਾ...ਮੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਹੈ ਜੋ ਖਾਲਸੇ
ਦੀ ਰਹਤ ਰਹੇਗਾ ਤਿਸ ਦੀ ਗੁਰੂ ਬਾਹੁੜੀ ਕਰੇਗਾ ਮਿਤੀ
ਪੋਰੋ ੧੨ ਸੰਮਤ ਪਹਿਲਾ ੧

ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਹੁਕਮਨਾਮਿਆਂ ਦੇ ਉੱਪਰ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦੀ ਥਾਂ ਮੋਹਰ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਹੈ
ਜਿਸ ਦੇ ਅੱਖਰ ਹਨ :

ਦੇਗੋ ਤੇਗੋ ਫਤਹਿ ਉ ਨੁਸਰਤ ਬੇ-ਦਿਰੰਗ
ਯਾਫਤ ਅਜ਼ ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ

ਇਸ ਦੇ ਅਰਥ ਪਿੱਛੇ ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਚੁੱਕੇ ਹਨ ।

ਪਰ ਇਕ ਖਾਸ ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਜੋ ਜਉਨਪੁਰ ਦੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੇ ਅੰਤ ਤੇ ਦਿੱਤੀ
ਹੋਈ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਉਹ ਹੈ 'ਸੰਮਤ ਪਹਿਲਾ ੧'। ਪਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ੧੨
ਮਈ ਸਨ ੧੭੧੦ ਨੂੰ ਚੱਪੜ-ਚਿੜੀ ਦੀ ਲੜਾਈ ਵਿਚ ਜਦ ਸਰਹੰਦ ਦਾ ਨਵਾਬ
ਵਜੀਰ ਖਾਨ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਫਤਹਿ ਤੋਂ ਬਾਦ ੧੪ ਮਈ ਨੂੰ ਜਦ ਖਾਲਸੇ ਦਾ
ਸਰਹੰਦ ਪਰ ਕਬਜ਼ਾ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਥੇ ਬੰਦਾ ਸਿੰਘ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਹੇਠ ਖਾਲਸੇ ਦਾ
ਰਾਜ ਹੋ ਗਿਆ ਤਾਂ ਬੰਦਾ ਸਿੰਘ ਨੇ ਇਸ ਜਿੱਤ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਯਾਦ ਵਿਚ ਇਕ
ਨਵਾਂ ਸੰਮਤ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਪਰ ਇਸ ਵੇਲੇ ਖਾਲਸੇ ਦਾ ਰਾਜ ਚੂਕਿ ਬਹੁਤਾ ਚਿਰ
ਨਾ ਰਿਗਾ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸੰਮਤ ਭੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੇਰ ਤਕ ਨਾ ਚਲ ਸਕਿਆ ।

ਭਾਈਚਾਰਕ ਕੰਮਾਂ ਵਿਚ ਸਹਾਇਤਾ

ਮਾਤਾ ਸੁੰਦਰੀ ਜੀ ਅਤੇ ਮਾਤਾ ਸਾਹਿਬ ਦੇਵੀ ਜੀ ਦੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਆਮ ਤੌਰ ਪਰ
ਗੁਰੂ ਕੇ ਲੰਗਰ ਲਈ ਕਾਰ-ਭੇਟ ਸੰਬੰਧੀ ਹਨ, ਪਰ ਕੁਝ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਅਜਿਹੇ ਭੀ ਹਨ,
ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਸੰਗਤਾਂ ਦੀਆਂ ਤਕਲੀਫ਼ਾਂ ਅਤੇ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਮੁਖ ਰਖ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ
ਨਵਿਰਤੀ ਲਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਯਤਨਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਹੈ ।

ਸੰਮਤ ੧੭੧੦ ਬਿਕਰਮੀ, ੧੯ ਕਤਕ (੧੮ ਅਕਤੂਬਰ, ਸਨ ੧੭੨੩ ਈਸਵੀ)
ਦੇ ਮਾਤਾ ਸੁੰਦਰੀ ਜੀ ਵਲੋਂ ਭਾਈ ਚੈਨ ਸਿੰਘ, ਭਾਈ ਭੇਪਤ ਸਿੰਘ, ਭਾਈ ਸੰਗਤ ਸਿੰਘ
ਆਦਿ ਦੇ ਨਾਉਂ ਲਿਖੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ (੧੩) ਵਿਚ ਦਰਜ ਹੈ :

...ਭਾਈ ਲਾਲ ਪਾਲਾ ਤੁਮਾਰੇ ਪਾਸ ਆਏ ਹੈਨ । ਭਾਈ ਸੰਗੇ ਨਾਲ
ਉਨ ਕਾ ਲੇਖਾ ਹੈ ਸੋ ਸੰਗੇ ਭੀ ਤੁਮਾਰੇ ਪਾਸ ਆਵਤਾ ਹੈ ।

ਸਰਬਤਿ ਖਾਲਸਾ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਹੈ । ਜੋ ਕੁਛ ਵਾਜਬੀ ਗੱਲ ਹੋਵੇ
ਸੋ ਕਰ ਦੇਵਣੀ । ਰਿਆਇਤ ਕਿਸੀ ਕੀ ਨਾਹੀ ਕਰਣੀ । ਤੁਮਾਰੇ ਸਭ
ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ਹੋਣਗੇ । ਧਰਮ ਨਿਆਉ ਕਰ ਕੈ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਦੇਵਣਾ ।...

ਸੰਮਤ ੧੭੧੭ ਭਾਦਰੋ ੯ (੧੦ ਅਗਸਤ, ਸਨ ੧੭੩੦) ਦੇ ਪਟਨਾ ਰਕਾਬਗੰਜ
ਕੀ ਸੰਗਤ ਦੇ ਨਾਉਂ ਹੁਕਮਨਾਮੇ (੮੦) ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ :

...ਸਰਬਤ ਖਾਲਸਾ ਵਾਸੀ ਪਟਨੇ ਰਕਾਬਗੰਜ ਕਾ ਗੁਰੂ ਰਖੇਗਾ
ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਨਾ ਜਨਮ ਸਵਾਰਣਾ ੨੫) ਪਚੀਸ ਰੁਪਯੇ
ਬੇਬੇ ਨੂਪੀ ਕੀ ਲੜਕੀ ਨੇ ਬਿਆਹ ਨੇ ਬਖਸ਼ੇ ਹੈਨ
ਤੁਸਾਂ ਹੁਕਮ ਦੇਖਦੇ ਪਚੀਸ ਰੁਪਯੇ ਨੂਪੀ ਨੂੰ ਦੇਵਣੇ
ਨਿਹਾਲ ਹੋਵੇਗੇ...

ਮਾਤਾ ਸਾਹਿਬ ਦੇਵੀ ਜੀ ਦੇ ਸੰਮਤ ੧੭੧੭ ਦੇ ਮਾਘ ਦੀ ਸੰਗਰਾਂਦ (੩੦ ਦਸੰਬਰ
ਸਨ ੧੭੩੪ ਈ.) ਦੇ ਭਾਈ ਮਾਨ ਸਿੰਘ ਜੋਗ ਲਿਖੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ (੮੫) ਵਿਚ ਪਟਣ
ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਵਿਚ ਸਿੱਖ ਸੰਗਤਾਂ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਲਈ ਇਕ ਅੱਡਾ ਨਵਾਂ ਖੂਹ ਲਗਵਾਉਣ
ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ :

ਭਾਈ ਮਾਨ ਸਿੰਘ ਗੁਰੂ ਰਖੇਗਾ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣਾ ਜਨਮ ਸਵਾਰਣਾ
ਅਗੇ ਭਾਈ ਬਿਨਤੇ ਦੀ ਮਾਰਫਤ ਖੂਹ ਪਟਣ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਦੇ ਵਿਚ
ਨਵਾਂ ਬਣਵਾਇ ਦੇਵਣਾ ਜੋ ਕੁਛ ਲੋਗੇ ਸੋ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਲੇਖੇ
ਲਾਵਣਾ ਜੋ ਸਿੱਖ ਪਾਣੀ ਪੀਵਨਗੇ ਭਲਾ ਹੋਗਾ... ਖੂਹਹੱਡਾ ਬਣਵਾਇ ਦੇਵਣਾ...

ਅੰਤ ਵਿਚ ਦੋ ਹੁਕਮਨਾਮੇ (੮੬, ੮੭) ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ
ਤਖਤ ਹਰਿਮੰਦਿਰ ਸਾਹਿਬ ਪਟਨਾ ਸਾਹਿਬ ਵਲੋਂ ਹਨ । ਪਹਿਲਾ ਸੰਮਤ ੧੮੧੯ ਵਸਾਖ
੩ (੧੨ ਅਪ੍ਰੈਲ, ਸਨ ੧੭੫੯ ਈ.) ਦਾ ਪਟਨੇ ਦੀ ਸੰਗਤ ਨੇ ਨਾਉਂ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ
ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਿਰ ਸਾਹਿਬ ਪਰ ਲਾਉਣ ਲਈ (੧੨੫) ਰੁਪਏ ਦੀ ਵੁਰਮਾਇਸ਼ ਹੈ । ਦੂਸਰਾ
ਸੰਮਤ ੧੮੧੮ ਬਿਕਰਮੀ ਮਾਘ ਸੁਦੀ ੫ (੮ ਫਰਵਰੀ, ਸੰਨ ੧੮੬੨ ਈ.) ਦਾ ਸੰਗਤ
ਕੰਠਨਗਰ, ਮਹੇਸੂਦੇ ਆਦਿ ਦੇ ਨਾਉਂ ਝੰਡੇ ਅਤੇ ਪਰਕਰਮਾਂ ਦੇ ਫਰਸ਼ ਦੀ ਸੇਵਾ
ਸੰਬੰਧੀ ਹੈ । ਇਸ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਤੋਂ ਉਸ ਵੇਲੇ ਦੇ ਮਹੱਤ ਸਾਹਿਬ, ਪੁਜਾਰੀ ਸਿੰਘਾਂ, ਗਰੰਥੀ
ਅਤੇ ਅਰਦਾਸੀਏ ਸਿੰਘਾਂ ਦੇ ਨਾਮਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਚਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਭੀ ਪਤਾ ਲਗਦਾ
ਹੈ ਕਿ ਓਦੋਂ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਿਰ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ 'ਦਰਬਾਰ ਸ੍ਰੀ ਪੰਡੂੜਾ ਜੀ' ਭੀ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ ।
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦਾ ਬਚਪਨ ਦਾ ਪੰਡੂੜਾ ਹੁਣ ਤਕ ਓਥੇ ਬਰਾਜਮਾਨ ਹੈ ।

ਆਰਥਕ ਵਾਕਫ਼ੀ

ਇਸ ਸੰਚੀ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁਕਮਨਾਮਿਆਂ ਤੋਂ ਜਿੱਥੇ ਅਨੇਕ ਤਰਾਂ ਦੀ ਇਤਿਹਾਸਕ, ਧਾਰਮਕ ਅਤੇ ਭਾਈਚਾਰਕ ਵਾਕਫ਼ੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਉਥੇ ਕੁਝ ਕੁ ਆਰਥਕ ਵਾਕਫ਼ੀ ਭੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਮਿਸਾਲ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਸੰਗਤਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਖਾਸ ਖਾਸ ਵਸਤਾਂ ਦੀ ਫਰਮਾਇਸ਼ ਪਾਈ ਗਈ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਬੀਂ ਉਹ ਖਾਸ ਚੰਗੀਆਂ ਬਣਦੀਆਂ ਜਾਂ ਪਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ :

ਢਾਕਾ

ਹਥਿਆਰ, ਤੇਗੇ (ਤਲਵਾਰਾਂ), ਢਾਲਾਂ (ਮੁੱਲ ਇਕ ਦਾ ਦਸ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਪੰਜਾਹ ਰੁਪਏ ਤਕ), ਕਪੜੇ, ਚੀਰੇ ਮੁਕੈਸ਼ੀ ਸੁਨਹਿਰੀ (ਮੁੱਲ ਇਕ ਦਾ ਚਾਲੀ ਰੁਪਏ ਤਕ) ਦੁਪੱਟੇ ਖਾਸਗੀ (੩੭,੮੦) ਜੰਗੀ ਹਾਥੀ (੩੫)

ਬਨਾਰਸ

ਕਪੜੇ

ਭਾਈ ਹੂਪਾ (ਮਾਲਵਾ, ਪੰਜਾਬ)

ਬਲਦ (ਬੈਲ), ਉੱਠ (੪੪, ੬੪)

ਪਟਨਾ

ਇਲਾਚੇ, ਗੁੜ੍ਹੇ ਦਾ ਕਪੜਾ, ਖਾਰਵਾ, ਨਵਾਰ, ਤਣਾਵਾਂ, ਪਗੜੀਆਂ (੨,੧੫,੨੪) ਮੀਠਾ ਪੁਰੀ ਬਾਸਨ, ਸੁਰਾਹੀਆਂ, ਪਿਆਲੇ (੨੪) ਕੋਇਲਾਂ ਬੋਲਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਿਖਲਾਈਆਂ ਹੋਈਆਂ (੨) ਕਬੂਤਰ ਚੰਗਾ ਦਮ ਭਰਨ ਵਾਲੇ (੨)

ਲਖਨਊ

ਤੋਪਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਾਜ਼ (੪੨)

ਸੰਮਤ ੧੭੫੯ ਫਰਗਣ ਦੇ ਮਹੀਨੇ (ਫਰਵਰੀ ਸਨ ੧੭੦੦ ਈ.) ਨੂੰ ਡੇਢ ਤੋਲੇ ਸੌਨੇ ਦਾ ਮੁੱਲ ਸਵਾ ਉਨੀਂ ਰੁਪਏ, ਅਰਥਾਤ ਇਕ ਤੌਲੇ ਦਾ ਮੁੱਲ ੧੨ ਰੁਪਏ ੮੩ ਪੈਸੇ ਸੀ (੫੦)। ਪਰ ਸੰਮਤ ੧੭੬੪ ਨੂੰ ਕਤਕ ਦੇ ਮਹੀਨੇ (ਅਕਤੂਬਰ ਸਨ ੧੭੦੧ ਈ.) ਵਿਚ ਇਹ ਭਾਉ ਚੜ੍ਹ ਕੇ ਵੀਹ ਰੁਪਏ ਤੌਲਾ ਹੋ ਗਿਆ (੮੩, ੬੪)। ਇਸ ਦਾ ਪਰਤਖ ਕਾਰਣ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਰਾਜਸੀ ਹਿਲ-ਜੂਲ ਅਤੇ ਵਪਾਰਕ ਬੋ-ਪਰਤੀਤੀ ਸੀ। ਸਨ ੧੭੦੦ ਈ. ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਕਰਕੇ ਰਾਜਸੀ ਅਮਨ ਅਮਾਨ ਸੀ, ਪਰ

ਅਕਤੂਬਰ ੧੭੦੧ ਵਿਚ ਹਿਲਜੂਲ ਮਚੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਐਰੰਗਜ਼ੇਬ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਦ ਤਖਤ ਲਈ ਬਹਾਦੁਰ ਸ਼ਾਹ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਛੋਟੇ ਭਰਾ ਆਜਮ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਈ ਲੜਾਈ ਨੂੰ ਚਾਰ ਮਹੀਨੇ ਹੀ ਬੀਤੇ ਸਨ। ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਰਾਜਪੂਤਾਨੇ ਵਲ ਧਾਈ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਦੱਖਣ ਵਿਚ ਬਗਾਵਤ ਹੋਣ ਦੀਆਂ ਖਬਰਾਂ ਉਡ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਅਜਿਹੇ ਚਿੰਤਾ ਅਤੇ ਡਗ ਮਗ ਦੇ ਵੇਲੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਭਾਉ ਚੜ੍ਹ ਜਾਣੇ, ਅਤੇ ਖਾਸ ਕਰ ਸੋਨੇ ਦਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਸਮੇਂ ਹਰ ਕੋਈ ਕਾਬੂ ਕਰ ਲੈਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕੁਦਰਤੀ ਸਨ।

ਹੁਕਮਨਾਮਿਆਂ ਦੀ ਬੋਲੀ ਅਤੇ ਲਿਪੀ

ਸਾਰੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਵਾਰਤਾ ਵਿਚ ਲਿਖੇ ਹੋਏ ਹਨ ਅਤੇ ਬੋਲੀ ਬੜੀ ਸਰਲ ਅਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਕਿਤੇ ਕੋਈ ਗੁੰਝਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ ਕਿ ਕਈ ਥਾਂ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦ ਦੁਹਰਾਏ ਗਏ ਹੋਏ ਹਨ, ਪਰ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਉਤੇ ਜੋਰ ਦੇਣਾ ਲੋੜੀਦਾ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਵਾਰਤਾ ਲਿਖਣ ਦੇ ਢੰਗ ਅਨੁਸਾਰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹੁਕਮਨਾਮਿਆਂ ਦਾ ਢੰਗ ਇਸ ਕਰ ਕੇ ਅਨੇਖਾ ਹੈ ਕਿ ਉਕਿਓਂਕਿ ਇਹ ਗੁਰੂ ਜੀ ਵਲੋਂ ਆਪਣੇ ਸਰਧਾਲੂ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ, ਇਕੇ ਦੁੱਕੇ ਨੂੰ, ਜਾਂ ਸਮੂਹਕ ਤੌਰ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸੰਗਤਾਂ ਨੂੰ, ਲਿਖੇ ਗਏ ਸਨ। ਸਮੇਂ ਦੇ ਬੀਤਦੇ ਜਾਣ ਨਾਲ ਸਿੱਖਾਂ ਅਤੇ ਸੰਗਤਾਂ ਦੇ ਨਾਮਾਂ ਵਿਚ ਭੀ ਤਬਦੀਲੀ ਹੁੰਦੀ ਰਹੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ 'ਗੁਰੂ ਕੇ ਸਿੱਖ' ਤੋਂ 'ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਖਾਲਸੇ' ਅਤੇ ਫੇਰ 'ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਜੀ ਕੇ ਖਾਲਸੇ' ਹੋਏ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਸੀਸ ਦੇਣ ਦੇ ਢੰਗ ਵਿਚ ਭੀ ਫਰਕ ਆਉਂਦਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਲਿਖਣ ਦੇ ਸਟਾਇਲ ਵਿਚ ਭੀ ਤਬਦੀਲੀ ਹੁੰਦੀ ਗਈ। ਪਹਿਲਿਆਂ ਹੁਕਮਨਾਮਿਆਂ ਦੇ ਅੰਤ ਤੇ ਤਾਰੀਖ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਹੋਈ, ਪਰ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਜਦ ਆਪਣੇ ਮੁਨਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਬਾਕਾਇਦਾ ਦਫਤਰੀ ਸ਼ਕਲ ਦਿੱਤੀ ਤਾਂ ਨਾ ਕੇਵਲ ਹੁਕਮਨਾਮਿਆਂ ਪਰ ਤਾਰੀਖ ਹੀ ਦੇਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਈ ਬਲਕਿ ਅੰਤ ਵਿਚ ਲਿਖਾਰੀ ਦੀ ਲਿਖਤ ਦੀਆਂ ਸਤਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਭੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣ ਲਗ ਪਈ ਅਤੇ ਨੰਬਰ ਭੀ ਲਗਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਏ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਹੁਕਮਨਾਮਿਆਂ ਦੀ ਲਿਖਤ ਤੋਂ ਗੁਰਮੁਖੀ ਲਿਪੀ ਦਾ ਵਿਕਾਸ ਭੀ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਅੱਖਰਾਂ ਦੀ ਬਨਾਵਟ ਵਿਚ ਕਿਵੇਂ ਫਰਕ ਪੈਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਕਿਨ੍ਹਾਂ ਪੜਾਵਾਂ ਵਿਚ ਦੀ ਲੰਘ ਕੇ ਅਜ ਕਲ ਦੇ ਰੂਪ ਤਕ ਪੁੱਜੇ ਹਨ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਲੁਧਿਆਣੇ ਦੇ ਹੱਦੂਰ ਪਿੰਡ ਦੀ ਇਕ ਪੁਰਾਣੀ ਬਾਉਲੀ ਦੀਆਂ ਪਉੜੀਆਂ ਦੀਆਂ ਕੰਧਾਂ ਪਰ ਪੁਰਾਤਨ ਪੰਜਾਬੀ ਲਿਖਤਾਂ ਮਿਲੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸੰਬੰਧੀ ਖਿਆਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਤੋਂ ਭੀ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਫੋਟੋਗ੍ਰਾਫ਼ ਸਰਕਾਰ

ਹਿੰਦ ਦੇ ਆਰਕਿਲੋਜੀਕਲ ਮਹਿਕਮੇ ਨੇ ਲੈ ਲਏ ਹਨ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੰਬੰਧੀ ਖੋਜ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਸਾਹਿਬ ਤਕ ਦੀ ਪੂਰੀ ਪੈਂਤੀ ਦੀ ਸਾਡੇ ਪਸ਼ ਕੋਈ ਯਕੀਨੀ ਲਿਖਤ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ। ਬਾਬਾ ਮੋਹਨ ਵਾਲੀਆਂ ਦੱਸੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਪੋਥੀਆਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਪਟਿਆਲੇ ਵਿਚ ਬਾਵਾ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਪਾਸ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਸਰੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਹੋਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਦੇ ਕਸਬਾ ਯਾਹੀਆਪੁਰ (ਅਹੀਆ ਪੁਰ) ਵਿਚ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਸ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਦੀ ਲਿਖਤ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਗੱਲ ਯਕੀਨੀ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਤਾਂ ਭੀ ਇਹ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਲਿਖਾਈ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਅੱਖਰ ਹਨ ਅਤੇ ਗੁਰਮੁਖੀ ਲਿਖਤ ਦੀ ਪਰਾਚੀਨ ਪਰਨਾਲੀ ਦਾ ਇਕ ਚੰਗਾ ਨਮੂਨਾ ਹਨ। ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਨਿਜੀ ਲਿਖਤ ਦੇ ਚਾਰ ਪਤਰੇ ਅਤੇ ਇਕੋ ਨਿਸ਼ਾਨ ਇਸ ਸੰਚੇ ਵਿਚ ਹਨ। ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦੁਰ ਜੀ ਦੀਆਂ ੨੩ ਲਿਖਤਾਂ ਹਨ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਦੀਆਂ ੩੪। ਫੋਟੋਗ੍ਰਾਫਿਕ ਕੈਮਰੇ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਿਖਤਾਂ ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਆਕਾਰ ਦਾ ਬਣਾ ਕੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਅੱਖਰ ਚੁਣ ਕੇ ਕੈਮਰੇ ਨਾਲ ਜਾਂ ਪਤਲੇ ਪਾਰਦਰਸ਼ਕ ਕਾਗਜ਼ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਰੇਖਾਂ ਚਿੱਤਰ ਕੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਇਕੱਲੇ ਇਕੱਲੇ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਲਿਖਤ ਦੀ ਪੈਂਤੀ (ਵਰਨ ਮਾਲਾ) ਬਣਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਜਿਵੇਂ ਹੁਕਮਨਾਮਿਆਂ ਪਰ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਂ ਅਤੇ ਲਿਖਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਤੋਂ ਸਪਸ਼ਟ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਂ ਦੇ ਵੇਲੇ ਭੀ ਲਿਖਤ ਦੇ ਦੋ ਢੰਗ ਪਰਚਲਤ ਸਨ : ਇਕ ਹਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਵਖਰੀ ਵਖਰੀ ਨਿਜੀ ਲਿਖਤ ਅਤੇ ਦੂਸਰੀ ਮੁਨਸ਼ੀਆਨਾ ਲਿਖਾਰੀਆਂ (ਕਾਤਿਬਾਂ) ਦੀ ਲਿਖਤ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਡਾਰਸੀ ਲਿਖਤਾਂ ਵਿਚ ਰਵਾਜ਼ ਸੀ। ਆਮ ਲਿਖਤ ਚਲੰਤ ਹੁੰਦੀ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਡਾਰਸੀ ਵਿਚ ਸ਼ਿਕਸਤਾ ਜਾਂ ਚਲੰਤ ਨਸਤਾਲੀਕ ਅਤੇ ਦੂਸਰੀ ਕਿਤਾਬੀ ਨੁੱਕ ਦੀ (ਨਸਤਾਲੀਕ ਕਿਤਾਬਤੀ)। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਲਿਖਣ-ਢੰਗਾਂ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਦੀ ਖੋਜ ਪੜਤਾਲ ਲਈ ਇਹ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਨਿੱਗਰ ਅਤੇ ਮਹੱਤਾ-ਪੂਰਨ ਸਹਾਇਤਾ ਦੇ ਸੋਮੇ ਹਨ।

ਹੁਕਮਨਾਮਿਆਂ ਵਿਚ ਜ਼ਿਕਰ ਵਾਲੀਆਂ ਸਿੱਖ ਸੰਗਤਾਂ ਦੇ ਟਿਕਾਣੇ :

ਹੁਕਮਨਾਮਿਆਂ ਵਿਚ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸੰਗਤਾਂ ਦੇ ਟਿਕਾਣਿਆਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਆਇਆ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਸਮੇਂ ਦੇ ਬੀਤਦੇ ਜਾਣ ਨਾਲ ਕੁਝ ਸੰਗਤਾਂ ਦੇ ਟਿਕਾਣੇ ਵੱਡੇ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਦਾ ਹੀ ਹਿੱਸਾ ਬਣ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦ ਹਸਤੀ ਮਿਟ ਗਈ ਹੈ। ਸਾਇਦ ਕੁਝ ਕੁ ਦੇ ਨਾਉਂ ਭੀ ਬਦਲ ਗਏ ਹੋਣ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਅਜ ਕਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਣਾ ਆਖਾ ਹੈ, ਪਰ ਅਜਿਹੇ ਥਾਂ ਬੜੇ ਹਨ।

ਆਲਮਗੰਜ (੨), ਸ਼ਹਿਰ ਪਟਨੇ ਦਾ ਹਿੱਸਾ

ਸਹਜ਼ਾਦਪੁਰ (੧੫), ਚੜ੍ਹਦੇ ਬੰਗਾਲ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪਬਨਾ ਵਿਚ

ਸਾਦਲਪੁਰ (੮੭), ਇਹ ਅਸਥਾਨ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪੂਰਨੀਆ, ਬਿਹਾਰ, ਵਿਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਵਿਚ ਇਸ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਹੈ ਉਹ ਲਕਸ਼ਮੀਪੁਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪੂਰਨੀਆਂ ਵਿਚ ਹੈ

ਸਿਲਹਰ (੩੫, ੩੭) ਚੜ੍ਹਦੇ ਬੰਗਾਲ (ਪਾਕਿਸਤਾਨ) ਦਾ ਇਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਰ ਸੋਨਦੀਪ (੩੫, ੩੭), ਇਹ ਢਾਕੇ ਦੇ ਲਾਗੇ ਚੜ੍ਹਦੇ ਬੰਗਾਲ ਵਿਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਸੰਦਲਪੁਰ (੮੭), ਦੇਖੋ ਸਾਦਲ ਪੁਰ

ਕਹਲੂਰ (੬੩, ੬੪) ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਪੁਰਾਣੀ ਰਿਆਸਤ ਬਿਲਾਸਪੁਰ ਦਾ ਇਲਾਕਾ

ਕੰਤਨਗਰ (੮੭), ਕਾਂਤ ਨਗਰ ਚੜ੍ਹਦੇ ਬੰਗਾਲ ਦੇ ਦਿਨਾਜਪੁਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਠਾਕੁਰਗਾਊਂ ਦੇ ਇਲਾਕੇ ਵਿਚ ਇਕ ਪਿੰਡ ਹੈ ਜੋ ਇਕ ਹਿੰਦੂ ਤੀਰਥ ਹੈ

ਖਾਰਾ (੬੪) ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਚ ਸਰਹਾਲੀ ਤੋਂ ਦੱਖਣ-ਚੜ੍ਹਦੇ ਨੂੰ ਅਤੇ ਗੰਡੀਵਿੰਡ ਤੋਂ ਉੱਤਰ ਨੂੰ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਚੜ੍ਹਦੇ ਪਾਸੇ ਪਿੰਡ ਚੋਲ੍ਹਾ ਹੈ ਗਾਜ਼ੀਪੁਰ ਜ਼ਮਾਨੀਆ (੭੨), ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਬਨਾਰਸ ਦੇ ਉੱਤਰ ਨੂੰ ਗੰਗਾ ਦੇ ਕੰਢੇ ਦਾ ਇਕ ਸ਼ਹਿਰ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ

ਚਿਟਗਾਂਗ (੩੫, ੩੭), ਚਿਟਗਾਂਗ, ਚੜ੍ਹਦੇ ਬੰਗਾਲ ਵਿਚ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਰ ਚਿਤੌਰੀਆ (੮੭), ਦੇਖੋ ਸਾਦਲਪੁਰ

ਚੋਲ੍ਹਾ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਚ ਇਕ ਪਿੰਡ, ਸਰਹਾਲੀ ਤੋਂ ਦੱਖਣ-ਚੜ੍ਹਦੇ ਨੂੰ ਖਾਰਾ ਤੋਂ ਚੜ੍ਹਦੇ ਨੂੰ, ਰੱਤੋਕੇ ਤੋਂ ਉੱਤਰ-ਲਹਿੰਦੇ ਨੂੰ ਅਤੇ ਪੱਥੋਪੁਰੇ ਤੋਂ ਲਹਿੰ ਦੇ ਨੂੰ

ਜਉਨਪੁਰ (੬੯), ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦਾ ਜ਼ਿਲਾ ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਰ
ਜਮਾਲਪੁਰ (੩੦), ਚੜ੍ਹਦੇ ਬੰਗਾਲ ਦੇ ਮੈਨ ਸਿੰਘ ਜ਼ਿਲੇ ਵਿਚ ਇਕ ਕਸਬਾ,
ਬਿਹਾਰ ਵਿਚ ਮੁੰਘੇਰ ਦੇ ਜ਼ਿਲੇ ਵਿਚ ਭੀ ਇਸ ਨਾਉਂ ਦਾ ਇਕ ਕਸਬਾ ਹੈ
ਢਾਕਾ (੩੫, ੩੭, ੪੦, ੫੭), ਚੜ੍ਹਦੇ ਬੰਗਾਲ ਹੁਣ (ਪਾਕਿਸਤਾਨ) ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ
ਦਸੂਹਾ (੫੩), ਜ਼ਿਲਾ ਹੋਸ਼ਿਆਰਪੁਰ, ਪੰਜਾਬ, ਦੀ ਇਕ ਤਹਸੀਲ
ਦੇਹਰਾਦੂਨ (੫), ਜਿਥੇ ਬਾਬਾ ਰਾਮਗਿ ਦਾ ਡੇਰਾ ਹੈ
ਪਾਲ (੬੩),
ਨਉਸ਼ਹਾ (੪੮, ੫੨, ੫੮, ੮੩), ਨੌਜ਼ਹਿਰਾ, ਜ਼ਿਲਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਪੰਜਾਬ
ਪਟਨ ਫਰੀਦ (੬, ੮, ੨੭, ੨੮, ੫੦, ੫੧, ੬੯, ੮੧, ੮੨, ੮੪, ੮੫), ਪਾਕ
ਪਟਨ (ਹੁਣ ਪਾਕਿਸਤਾਨ) ਪੰਜਾਬ
ਪਟਨਾ (੨, ੧੦, ੧੩, ੧੭, ੨੧-੨੩, ੬੮, ੭੭, ੭੯, ੮੦, ੮੮, ੮੯),
ਬਿਹਾਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ
ਪਿਰਾਗ (੫੬), ਪਰਯਾਗ, ਅਲਾਹਬਾਦ, ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼
ਪੂਰਨੀਆ, ਪੂਰਨੀਆ, (੮੭), ਬਿਹਾਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦਾ ਜ਼ਿਲਾ
ਫਫੜੇ, ਫਫੜੇ ਭਾਈ ਕੇ (੮੭), ਜ਼ਿਲਾ ਬਠਿੰਡਾ ਦੀ ਤਹਸੀਲ ਮਾਨਸਾ ਵਿਚ ਇਕ
ਪਿੰਡ, ਜੋ ਬਠਿੰਡੇ ਤੋਂ ਜਾਖਲ ਨੂੰ ਜਾਂਦੀ ਰੇਲ ਪਰ ਬੁਢਲਾਡਾ ਸਟੇਸ਼ਨ ਤੋਂ
ਉੱਤਰ-ਲਹਿੰਦੇ, ਅਹਿਮਦਪੁਰ ਤੋਂ ਉੱਤਰ ਅਤੇ ਨਰਿੰਦਰਪੁਰੇ ਤੋਂ ਉੱਤਰ-
ਚੜ੍ਹਦੇ ਨੂੰ ਹੈ। ਇਥੇ ਭਾਈ ਬਹਿਲੋਕੇ ਬਸਦੇ ਹਨ
ਬਕਾਲਾ (੩੦), ਬਾਬਾ ਬਕਾਲਾ, ਜ਼ਿਲਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਪੰਜਾਬ
ਬਨਾਰਸ (੬, ੧੦, ੧੧, ੧੪, ੧੬, ੧੮, ੧੯, ੬੮, ੮੫, ੮੮), ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦਾ
ਪਰਸਿਧ ਹਿੰਦੂ ਤੀਰਥ ਅਸਥਾਨ ਜੋ ਵਾਰਾਣਸੀ ਅਤੇ ਕਾਸ਼ੀ ਕਰਕੇ ਭੀ ਪਰਸਿਧ ਹੈ
ਬਹਿਰਖਾਲ (੮੭), ਦੇਖੋ ਸਾਦਲ ਪੁਰ
ਬਿਹਾਰ (੧੫), ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਜਿਸ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਪਟਨਾ ਹੈ
ਬੈਰਾੜ (੬੨), ਇਲਾਕਾ, ਫ਼ਤੀਦਕੋਟ ਦੇ ਇਰਦ ਗਿਰਦ ਦਾ, ਜਿਥੇ ਬੈਰਾੜ ਕਬੀਲੇ
ਦੇ ਜੱਟਾਂ ਦੇ ਪਿੰਡ ਹਨ
ਭਵਾਨੀਪੁਰ (੮੭), ਇਲਾਕਾ ਪੂਰਨੀਆ (ਬਿਹਾਰ)
ਭਾਈ ਰੂਪਾ (੩੩, ੪੪, ੫੮, ੬੨, ੬੬), ਪਟਿਆਲੇ ਤੋਂ ਬਠਿੰਡੇ ਨੂੰ ਜਾਂਦੀ ਰੇਲ
ਦੇ ਫੂਲ ਮੰਡੀ ਸਟੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਉੱਤਰ ਨੂੰ ਦਸ ਗਿਆਰਾਂ ਮੀਲ ਪਰ। ਇਸ ਦੇ

ਉੱਤਰ-ਚੜ੍ਹਦੇ ਨੂੰ ੨ ਮੀਲ ਤੇ ਭਦੇੜ ਹੈ ਅਤੇ ਲਹਿੰਦੇ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਕੁ ਮੀਲ
ਤੇ ਪਿੰਡ ਗੁਮਟੀ ਕਲਾਂ ਹੈ
ਮਹੇਸੂਆ (੮੭), ਮਹੇਸੁਪੁਰ (?) ਬੰਗਾਲ ਦੇ ਜੈਸੋਰ ਜ਼ਿਲੇ ਵਿਚ ਇਕ ਸ਼ਹਿਰ। ਦੇਖੋ
ਸਾਦਲਪੁਰ
ਮਾਛੀਵਾੜਾ (੮੬), ਜ਼ਿਲਾ ਲੁਧਿਆਣਾ, ਪੰਜਾਬ, ਵਿਚ ਸਤਲੁਜ ਦੇ ਕੰਢੇ ਇਕ ਛੋਟਾ
ਕਸਬਾ
ਮਿਰਜਾਪੁਰ (੨੦), ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਗੰਗਾ ਦੇ ਸੱਜੇ ਕੰਢੇ ਇਕ ਜ਼ਿਲਾ ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਰ
ਮੁੰਝੇਰ (੨, ੧੫, ੧੬), ਮੁੰਘੇਰ, ਬਿਹਾਰ ਵਿਚ ਇਕ ਸ਼ਹਿਰ
ਰਕਾਬ ਗੰਜ (੬੮, ੮੦), ਪਟਨਾ ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ
ਰੂਪਾ, ਭਾਈ, ਦੇਖੋ ਭਾਈ ਰੂਪਾ

ਨੀਸਾਣਾਂ ਅਤੇ ਹੁਕਮਨਾਮਿਆਂ ਦਾ ਵੇਰਵਾ

ਆਰੰਭ ਵਿਚ — ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਜੀ ਦਾ ਨੀਸਾਣ

- ੧ ਛੇਵੇਂ ਗੁਰੂ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਦੇ ਦੋ ਨੀਸਾਣ (ਹੱਥ-ਲਿਖਤ ਮੁਲ ਮੰਤ्र)

[ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸੀਸ ਮਹਿਲ ਕਰਤਾਰਪੁਰ, ਅਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਸਿੱਖ ਅਜਾਇਬ ਘਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਚ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਵਿੱਚੋਂ]
- ੨ ਛੇਵੇਂ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਸਾਹਿਬ ਵਲੋਂ ਸੰਗਤਿ ਪਟਣ ਆਲਮਗੰਜ ਬੀਨਾ ਅਤੇ ਮੁੰਗੇਰ ਆਦਿ ਜੋਗ

“...ਇਕ ਦਾਸੀ ਰਹਣਾ...ਸੰਗਤਿ ਸਰਬਤਿ ਇਮ ਮੱਜਤਿ ਹੋਇ ਤਿਵੇਂ ਰਹਣਾ...”

[ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਰ ਸਾਹਿਬ ਪਟਣਾ ਵਿਚ]
- ੩ ਛੇਵੇਂ ਗੁਰੂ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਹੁਕਮੁ

“...ਪੂਰਬ ਦੀ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰੂ ਦਾ ਖਾਲਸਾ ਹੋਇ...ਤੁਸਾਂ ਸਭਨਾ ਰਲ ਕੇ ਗੁਰਪੁਰਬ ਦੀ ਕਾਰ ਕਰਣੀ...”
- ੪ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਗੁਰਦਿੰਤਾ ਜੀ ਵਲੋਂ ਭਾਈ ਜਾਪੂ ਤਥਾ ਗੁਰਦਾਸ ਜੋਗ

“...ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਹੈਇ ਗੁਰੂ ਕੇ ਨਾਵੇ ਵਿਚ ਰਹਣਾ ਜਿਸ ਤੇ ਜਨਮ ਸਵਰੇ...”

[ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਰ ਸਾਹਿਬ ਪਟਣਾ ਵਿਚ]
- ੫ ਨੀਸਾਣੁ ਸਤਵੇਂ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਰਾਇ ਜੀ ਦਾ

ਸੰਮਤ ੧੭੧੯ ਬਿ. ਸਨ (੧੯੫੮ ਈ.) ਵਿਚ ਲਿਖੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਅੰਦਰ
- ੬ ਅਠਵੇਂ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਸੰਗਤਿ ਪਟਣ (ਫਰੀਦ ਕੇ) ਦੀ ਜੋਗ

“...ਸੰਗਤਿ ਧਰਮਸਾਲਿ ਆਵਦੇ ਰਹਣਾ ਆਰਤੀ ਸੋਹਲਾ ਕਰਣਾ...”

[ਸਿੱਖ ਰੈਫਰੈਂਸ ਲਾਇਬਰੇਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਚ]
- ੭ ਨੀਸਾਣੁ ਨੌਵੇਂ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦੁਰ ਸਾਹਿਬ ਵਲੋਂ ਸਾਹਿਬ ਪਟਣ ਦਾ ਵੇਰਵਾ

ਸੰ. ੧੭੨੮ ਬਿ. ਭਾਦੋਂ ੧੦ (੧੧ ਅਗਸਤ ੧੯੭੧) ਨੂੰ ਸੰਪੂਰਨ ਹੋਈ ਪੋਥੀ ਵਿਚੋਂ [ਸਿੱਖ ਰੈਫਰੈਂਸ ਲਾਇਬਰੇਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ]

- ੮ ਨੌਵੇਂ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦੁਰ ਸਾਹਿਬ ਵਲੋਂ ਸੰਗਤਿ ਪਟਣ ਕੀ ਜੋਗ

ਸਰਬਤਿ ਸੰਗਤਿ ਦੀਵਾਲੀ ਨੋ ਦਰਸਨਿ ਆਵਣਾ...ਪਟਣ ਦੀ ਸੰਗਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀਉ ਦਾ ਖਾਲਸਾ ਹੈ...”

[ਸਿੱਖ ਰੈਫਰੈਂਸ ਲਾਇਬਰੇਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ]
- ੯ ਨੌਵੇਂ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦੁਰ ਜੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਸੰਗਤਿ ਬਨਾਰਸ ਜੋਗ

“...ਭਾਈ ਕਲਿਆਨ ਦਾਸੁ ਦਾ ਹਰਿ ਭਾਂਤਿ ਖਸਮਾਨਾ ਕਰਣਾ...”

[ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਬੜੀ ਸੰਗਤਿ ਬਨਾਰਸ ਵਿਚ]
- ੧੦ ਨੌਵੇਂ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦੁਰ ਦਾ ਹੁਕਮ, ਭਾਈ ਜਵੇਹਰੀ ਸੰਗਤ (ਬਨਾਰਸ) ਜੋਗ

“...ਸਿਰੀਧਰ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਸੇਵਾ ਕਰਣੀ ਅਲੂਢਾ...ਦੇਣਾ...”

[ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਬੜੀ ਸੰਗਤਿ ਬਨਾਰਸ ਵਿਚ]
- ੧੧ ਨੌਵੇਂ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦੁਰ ਦਾ ਹੁਕਮ ਸੰਗਤਿ ਬਨਾਰਸ ਜੋਗ

“...ਕਾਰਬਾਰ ਲੋਚ ਕੇ ਸੰਗਤਿ ਭਾਈ ਜਵੇਹਰੀ ਨੋ ਦੇਣੀ...ਜਵੇਹਰੀ ਭਾਈ ਦਿਆਲ ਦਾਸ ਪਾਸ ਪਹੁਚਾਵੇਗਾ ਹਜੂਰਿ ਪਹੁੰਚੇਗੀ...”

[ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਬੜੀ ਸੰਗਤਿ ਬਨਾਰਸ ਵਿਚ]
- ੧੨ ਨੌਵੇਂ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦੁਰ ਜੀ ਵਲੋਂ ਭਾਈ ਦਿਆਲ ਦਾਸ ਰਾਮ ਰਾਇ ਜੋਗ

“...ਰਾਤ ਰਾਤ ਕਰਿ ਕੈ ਬਹੁਤ ਸਿਤਾਬੀ ਸਾਥ ਹਮਾਰੇ ਪਾਸ ਆਇ ਪਹੁੰਚਣਾ... ਢੀਲ ਪਾਉ ਘੜੀ ਕੀ ਨਾਹੀ ਕਰਣੀ...”

[ਜਾਦਿਆਂ ਰਾਹ ਮੁਕਾਮ ਤੋਂ]
- ੧੩ ਨੌਵੇਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਵਲੋਂ ਸੰਗਤਿ ਪਟਣਾ ਦੇ ਨਾਮ

“...ਅਸੀਂ ਪਰੈ ਰਾਜੇ ਜੀ ਕੇ ਸਾਥ ਗਏ ਹਾਂ ਕਬੀਲਾ ਹਮੇਂ ਪਟਣੈ ਮੋ ਛੋਡਾ ਹੈ... ਕੋਈ ਅਵਲ ਹਵੇਲੀ ਹੋਵੇ ਬਡੀ...ਤਿਸ ਮੋ ਕਬੀਲੇ ਹਮਾਰੇ ਰਖਣੈ...”

[ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਰ ਸਾਹਿਬ ਪਟਣਾ ਵਿਚ]
- ੧੪ ਨੌਵੇਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਸੰਗਤਿ ਬਨਾਰਸ ਕੀ ਤੇ ਸੂਬੇ ਕੀ ਜੋਗ

“...ਪਿਛੇ ਕਾਰ ਭਾਈ ਦਿਆਲ ਦਾਸ ਪਾਸ ਭੇਜੀ ਥੀ ਸਭ ਹਜੂਰਿ ਪਹੁੰਚੀ ਭਾਈ ਦਿਆਲ ਦਾਸ ਕਰੇ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰੂ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਕੰਠ ਮੰਨਣਾ...”

[ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਬੜੀ ਸੰਗਤਿ ਬਨਾਰਸ ਵਿਚ]

੧੫ ਨੌਵੇਂ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦੁਰ ਜੀ ਵਲੋਂ ਭਾਈ ਦਿਆਲ ਦਾਸ ਆਦਿ ਸੰਗਤਿ ਪਟਣਾ ਜੋਗੁ

“...ਅਸਾਂ ਮੁਗਰੇ ਛਾਵਣੀ ਕੀਤੀ ਹੈ...ਭਾਈ ਜੀ ਪਰੇ ਕੇ ਜੁ ਤੁਮਾਰੇ ਸੂਬੇ ਕੇ ਮਸੰਦ ਹਨ ਸਖਬਤਿ ਸੰਗਤਿ ਪਰੇ ਕੀ ਲੈ ਕੇ ਦਰਸਨਿ ਆਵਣਾ...”

[ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮਦਿਰ ਸਾਹਿਬ ਪਟਣਾ ਵਿਚ]

੧੬ ਨੌਵੇਂ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦੁਰ ਸਾਹਿਬ ਵਲੋਂ ਸੰਗਤਿ ਬਨਾਰਸ ਕੇ ਸੂਬੇ ਕੀ ਜੋਗੁ

“...ਕਾਰਬਾਰ ਹੋਵੇ ਸੰਗਤਿ ਨੇ ਭਾਈ ਦਿਆਲ ਦਾਸ ਪਾਸ ਪਹੁਚਾਵਣੀ...ਮੁਗਰੇ ਛਾਵਣੀ ਹੋਈ ਹੈ ਜੋ ਸਿਖੁ ਦਰਸਨ ਕੇ ਆਵੇਗਾ। ਤਿਜ ਕੇ ਮਨੋਰਥ ਗੁਰੂ ਪੂਰੇ ਕਰੇਗਾ...”

[ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਬੜੀ ਸੰਗਤਿ ਬਨਾਰਸ ਵਿਚ]

੧੭ ਨੌਵੇਂ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦੁਰ ਸਾਹਿਬ ਵਲੋਂ ਸੰਗਤਿ ਪਟਣੇ ਦੀ ਜੋਗੁ

“...ਅਸੁਨ ਕੋਚ ਹੈ। ਸਤਗੀ ਰੁਪਯਾਂ ਕੀ ਵਸਤ ਲਿਖੀ ਹੈ ਡੇਰੇ ਕੇ ਵਾਸਤੇ ਹੁਕਮ ਦੇਖਦੇ ਹੀ ਭੇਜਣੀ...”

[ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮਦਿਰ ਸਾਹਿਬ ਪਟਣਾ ਵਿਚ]

੧੮ ਨੌਵੇਂ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦੁਰ ਸਾਹਿਬ ਵਲੋਂ ਸੰਗਤਿ ਬਨਾਰਸ ਜੋਗੁ

“...ਅਸੀਹ ਰੁਪਯੇ ਕਾਰ ਕੇ ਪਹੁਚੇ...”

[ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਬੜੀ ਸੰਗਤਿ ਬਨਾਰਸ ਵਿਚ]

੧੯ ਨੌਵੇਂ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦੁਰ ਸਾਹਿਬ ਵਲੋਂ ਸੰਗਤਿ ਬਨਾਰਸ ਜੋਗੁ

“...ਕਾਰ ਸੰਗਤਿ ਦੀ ਏਕ ਸਉ ਛਿਆਸਠ ਰੁਪਯੇ...ਹਜ਼ੂਰਿ ਆਏ...”

[ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਬੜੀ ਸੰਗਤਿ ਬਨਾਰਸ ਵਿਚ]

੨੦ ਨੌਵੇਂ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦੁਰ ਸਾਹਿਬ ਵਲੋਂ ਸੰਗਤਿ ਮਿਰਚਾਪੁਰ ਜੋਗੁ

“...ਕਾਰਬਾਰ ਕਰਿ ਕੇ ਸੰਗਤਿ ਭਾਈ ਦਿਆਲ ਦਾਸ ਪਾਸ ਭੇਜਣੀ ਹਜ਼ੂਰਿ ਪਹੁਚੇਗੀ...ਪਿਛੇ ਕਾਰ ਦੀਈ ਥੀ ਸੁ ਪਹੁਚੀ...”

[ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਬੜੀ ਸੰਗਤਿ ਬਨਾਰਸ ਵਿਚ]

੨੧ ਨੌਵੇਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਵਲੋਂ ਸੰਗਤਿ ਪਟਣਾ ਜੋਗੁ

“...ਗੋਬਿੰਦ ਦਾਸ ਕੀ ਬਧਾਈ ਉਪਰਿ ਸੰਗਤਿ ਖਰਚ ਕੀਆ ਗੁਰੂ ਕੀ ਦਰਗਾਹ ਥਾਂਇ-ਪਸਾ...ਸਰਪਾਉ ਭੇਜਿਆ ਹੈ ਪਟਣਾ ਗੁਰੂ ਕਾ ਘਰੁ ਹੈ...”

[ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮਦਿਰ ਸਾਹਿਬ ਪਟਣਾ]

੨੨ ਨੌਵੇਂ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦੁਰ ਜੀ ਵਲੋਂ ਸੰਗਤਿ ਪਟਣੇ ਕੀ ਜੋਗੁ

“...ਕਾਰ ਭੇਟ ਕਪੜੇ ਭਾਈ ਮਿਹਰ ਚੰਦ ਭਾਈ ਕਲਿਆਨ ਰਾਇ ਹਥਿ ਭੇਜੀ ਥੀ ਸੋ ਹਜ਼ੂਰਿ ਪਹੁਚੀ...ਪਟਣਾ ਗੁਰੂ ਕਾ ਘਰੁ ਹੈ...”

[ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮਦਿਰ ਸਾਹਿਬ ਪਟਣਾ ਵਿਚ]

੨੩ ਨੌਵੇਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਵਲੋਂ ਸੰਗਤਿ ਪਟਣੇ ਜੋਗੁ

“...ਸੰਗਤਿ ਸੇਵਾ ਗੋਬਿੰਦ ਦਾਸ ਕੀ ਕਰਤੀ ਹੈ ਤੁਮਾਰੀ ਸੇਵਾ ਸੰਗਤਿ ਕੀ ਗੁਰੂ ਕੀ ਦਰਗਹ ਥਾਂਇ ਪੜੇਗੀ...”

[ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮਦਿਰ ਸਾਹਿਬ ਪਟਣਾ]

੨੪ ਨੌਵੇਂ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦੁਰ ਦਾ ਹੁਕਮੁ ਭਾਈ ਦਿਆਲ ਦਾਸ ਭਾਈ ਰਾਮਰਾਇ ਜੋਗੁ

“...ਪੱਜ ਖਾਂਚੇ ਬਾਸਣ ਮੀਨਾਪੁਰ ਕਿਆਂ ਕੇ...ਦਿਲੀ ਭਾਈ ਕਲਿਆਣ ਦੀ ਧਰਮਸਾਲਾ ਪਹੁਚਾਵਣੇ ਨਵਾਬ ਸੈਫ ਖਾਂ ਨੋ ਦੇਣੇ ਹਨਿ...”

[ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮਦਿਰ ਸਾਹਿਬ ਪਟਣਾ]

੨੫ ਨੌਵੇਂ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦੁਰ ਜੀ ਵਲੋਂ ਭਾਈ ਬੱਠਾ ਸਰਬਤਿ ਸੰਗਤਿ ਜੋਗੁ

“...ਭਾਈ ਬੱਠਾ ਤੂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੁ ਅਸਹਿ ਸੰਗਤਿ ਲੈ ਕੇ ਦਰਸਨਿ ਆਵਣਾ...”

[ਸਿੱਖ ਰੈਫਰੈਂਸ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਚ]

੨੬ ਨੌਵੇਂ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦੁਰ ਜੀ ਵਲੋਂ ਸੰਗਤਿ (ਪਟਣ ਫਰੀਦ ਕੇ) ਜੋਗੁ

“...ਭਾਈ ਬੱਠਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਪ੍ਰਤੁ ਹੈ ਜੁ ਆਖੇ ਸੋ ਸੰਗਤਿ ਮੰਨਣਾ”

[ਸਿੱਖ ਰੈਫਰੈਂਸ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਚ]

੨੭ ਨੌਵੇਂ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦੁਰ ਜੀ ਵਲੋਂ ਸੰਗਤਿ ਪਟਣ ਜੋਗੁ

“...ਭਾਈ ਬੱਠਾ ਤੂਸਾਂ ਦਰਸਨਿ ਆਵਣਾ...”

[ਸਿੱਖ ਰੈਫਰੈਂਸ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਚ]

੨੮ ਨੌਵੇਂ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦੁਰ ਸਾਹਿਬ ਵਲੋਂ ਭਾਈ ਬੱਠੇ ਜੋਗੁ

“ਭਾਈ ਬੱਠਾ ਤੂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਪ੍ਰਤੁ ਅਸਹਿ...”

ਸਰਬਤਿ ਸੰਗਤਿ ਲੈ ਕੇ ਹਜ਼ੂਰਿ ਦਰਸਨਿ ਆਵਣਾ...”

[ਸਿੱਖ ਰੈਫਰੈਂਸ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ]

- ੩੬ ਦਸਵੇਂ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦੁਰ ਜੀ ਵਲੋਂ ਪਟਣ ਦੀ ਸੰਗਤਿ ਜੋਗੁ**
 "...ਜੁ ਸਿਖ ਭਾਈ ਬਠੇ ਨਾਲਿ ਦਰਸਨਿ ਆਵਗੁ ਸੋ ਨਿਹਾਲ ਹੋਗੁ ਸਿਖਾਂ ਪੁਤਾਂ
 ਦਾ ਸੇਵਾ ਦਾ ਵੇਲਾ ਹੈ..."
 [ਸਿੱਖ ਰੈਫਰੈਂਸ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਚ]
- ੩੦ ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਜੀ (?) ਵਲੋਂ ਭਾਈ ਮਲਾ ਭਾਈ ਬਾਘਾ ਜੋਗੁ**
 — ਦੋ ਬੈਲਾਂ ਅਤੇ ਖਚਰ ਦੀ ਚੋਰੀ —
 "...ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਖਚਰ ਜਾਣੀ ਪਾਵੈ ਨਾਹੀ ਮੁਜਰਾ ਹੋਗੁ..."
 [ਨਉਸ਼ਹਰਾ ਪੱਠ੍ਹਾਂ ਵਿਚ]
- ੩੧ ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਜੀ ਗੁਜਰੀ (?) ਜੀ ਵਲੋਂ ਸੰਗਤਿ ਧੀਰ ਬਸੀਆਂ ਜੋਗੁ**
 "...ਨਾਇਕ ਜੀ ਤੁਸਾਡੀ ਅਰਦਾਸਿ ਆਈ ਚਿਰ ਹੋਇਆ ਹੈ ਹੁਣ ਮੇਵੜੇ ਭੇਜੇ
 ਹਨ ਕਾਰ ਭੇਟ ਦੇਣਾ..."
 [ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮਦਰ ਸਾਹਿਬ ਪਟਣਾ ਵਿਚ]
- ੩੨ ਨੀਸਾਣ ਪਾ. ੧੦**
 ਬੜਾ ਬਾਬਾ (ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ) ਸੰਮਤ ੧੭੪੮ ਹਾੜ ਸੁਦੀ ਤ੍ਰਿਓਦਸੀ ਦੇ
 ਲਿਖਤ ਵਿਚ।
- ੩੩ ਦਸਵੇਂ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਵਲੋਂ ਭਾਈ ਮਿਹਰਚੰਦ ਰੂਪੇ ਜੋਗੁ**
 "...ਤੁਸਾਂ ਆਵਣਾ ਰਹਣਾ ਨਾਹੀ..."
 [ਪਿੰਡ ਭਾਈ ਰੂਪੇ ਕੇ ਵਿਚ]
- ੩੪ ਦਸਵੇਂ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦਾ ਰੁੱਕਾ ਭਾਈ ਰੂਪੇ ਕਿਆਂ ਜੋਗੁ**
 ਘੜੇ ਘੜੀਆਂ ਬਲਦ ਚਰਨ ਦੇਣੇ ਸੰਬੰਧੀ।
 [ਪਿੰਡ ਭਾਈ ਰੂਪੇਕੇ ਵਿਚ]
- ੩੫ ਦਸਵੇਂ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਵਲੋਂ ਸੰਗਤਿ ਢਾਕਾ ਚਟਗਾਵ ਅੰਦਿ
 ਜੋਗੁ**
 "...ਹੱਛਾ ਹਾਥੀ ਜੰਗੀ ਭੇਜਣਾ..."
 [ਸੰਗਤਿ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਢਾਕਾ ਵਿਚ]
- ੩੬ ਦਸਵੇਂ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਵਲੋਂ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੋਗੁ**
 ਮਾਘ ਸੁਦੀ ੮ ਸੰਮਤ ੧੭੪੮ ਬਿ., ੧੭ ਜਨਵਰੀ ੧੯੬੨ ਈ.
 "...ਕਾਰ ਸੰਗਤਿ ਲੈ ਆਵਣਾ..."
 [ਹਰਿਮਦਰ ਸਾਹਿਬ ਪਟਣਾ ਵਿਚ]

- ੩੭ ਦਸਵੇਂ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਵਲੋਂ ਸੰਗਤਿ ਢਾਕੇ ਕੀ ਲਸ਼ਕਰ ਕੀ
 ਆਦਿ ਜੋਗੁ**
 "...ਕਾਰ ਭੇਟ ਮੰਤ ਕਪੜਾ ਹਥਿਆਰ ਢਾਲ ਜੋ ਗੁਰੂ ਜੋ ਨਵਿਤ ਕੀ ਕਵਡੀ
 ਹੋਵੈ ਸੋ ਭਾਈ ਹੁਲਾਸ ਚੰਦ ਨੋ ਦੇਣੀ..."
 [ਸੰਗਤਿ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਢਾਕਾ ਵਿਚ]
- ੩੮ ਦਸਵੇਂ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਵਲੋਂ ਰਾਮਦਾਸ ਉਗਰ ਸੇਨ ਜੋਗੁ**
 "...ਕਾਰ ਬਲਦ ਜੋੜੇ ਤੁਸਾ ਮਾਤਾ ਜੀ ਪਾਸ ਮੁਜਰਾ ਕੀਤਾ ਸਭ ਹਜ਼ੂਰ
 ਪਹੁੰਚਿਆ..."
 [ਸਿੱਖ ਰੈਫਰੈਂਸ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਚ]
- ੩੯ ਦਸਵੇਂ ਗੁਰੂ ਵਲੋਂ ਭਾਈ ਰਾਮਰਾਇ ਅਤੇ ਦਾਈ ਲਾਡੋ ਦੇ ਨਾਮ**
 ਗੁ. ਮੈਣੀ ਸੰਗਤਿ ਪਟਣਾ ਵਿਚ ਸੁਰਖਿਤ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ੪੦ਵੇਂ ਪੱਤਰੇ
 ਉੱਤੇ ਚਸਪਾਂ ਹੈ।
 [ਗੁ. ਮੈਣੀ ਸੰਗਤਿ ਪਟਣਾ ਵਿਚ]
- ੪੦ ਦਸਵੇਂ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਵਲੋਂ ਸੰਗਤ ਢਾਕੇ ਕੀ ਗਿਰਦ
 ਨਿਵਾਹੀ ਜੋਗੁ**
 ੧੭੪੮ ਬਿ. ਜੇਠ ਸੁਦੀ ੫, ੨੨ ਮਈ ੧੯੬੧ ਈ.
 ...ਭਾਈ ਹੁਲਾਸ ਚੰਦ ਹਜ਼ੂਰ ਆਇਆ ਸੰਗਤਿ ਕਾ ਮੁਜਰਾ ਕੀਆ ਨਉ ਸੈ ਰੂਪਯੇ
 ਕੀ ਹੁੰਡੀ ਚੀਰੇ ਕਪੜੇ ਤੇਗੇ ਹਜ਼ੂਰਿ ਪਹੁੰਚੇ..."
 [ਸੰਗਤਿ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਢਾਕਾ ਵਿਚ]
- ੪੧ ਦਸਵੇਂ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਵਲੋਂ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੋਗੁ**
 ਅੱਸੂ ਵਦੀ ੧੦, ਸੰਮਤ ੧੭੪੮ ਬਿ., ੮ ਅਕਤੂਬਰ ੧੯੬੨ ਈ.
 "...ਇਕ ਬੁਲਗਾਰ ਬੋਇਦਾਰ ਭੇਜਣੀ..."
 [ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮਦਰ ਸਾਹਿਬ ਪਟਣਾ ਵਿਚ]
- ੪੨ ਦਸਵੇਂ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਵਲੋਂ ਭਾਈ ਸੰਗਤੀਆ ਜੋਗੁ**
 ਫਗਣ ਸੁਦੀ ੫ ਸੰਮਤ ੧੭੫੦, ੧੯ ਫਰਵਰੀ ੧੯੬੪
 "...ਸੰਗਤਿ ਬਿਸ਼ੇਏ ਨੋ ਦਰਸਨਿ ਆਵਣਾ...ਇਕ ਤੁਪਕ ਸਾਜ ਸੁਧਾ
 ਲੈ ਆਵਣਾ..."
 [ਗੁ. ਅਹੀਆ ਗੰਜ ਲੇਖਨਊ]

੪੩ ਦਸਵੇਂ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਵਲੋਂ ਭਾਈ ਤਲੋਕਾ ਭਾਈ ਰਾਮਾ ਜੋਗੁ
ਭਾਦੋਂ ੨, ਸੰਮਤ ੧੭੫੩, ੨ ਅਗਸਤ, ੧੯੬੯

“...ਤੁਧ ਜਮੀਅਤ ਲੈ ਕੇ ਅਸਾਡੇ ਹਜ਼ੂਰ ਆਵਣਾ ਤੇਰਾ ਘਰੂ ਮੇਰਾ ਅਸੈ...”
[ਮਹਾਰਾਜਾ ਸਾਹਿਬ ਪਟਿਆਲਾ, ਬੁਰਜ ਬਾਬਾ ਆਲਾ ਸਿੰਘ, ਕਿਲਾ ਮੁਬਾਰਿਕ]

੪੪ ਦਸਵੇਂ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਵਲੋਂ ਸੰਗਤਿ ਰੂਪੇ ਕੀ ਜੋਗੁ
“.....ਅਸਵਾਰ ਪਿਆਦੇ ਬੰਦੂਕੀ ਜਮੀਅਤ ਲੈ ਕੇ ਤੁਸਾਂ ਆਵਣਾ ਮੇਰੀ ਬਹੁਤ
ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ...ਸਿਤਾਬੀ ਆਵਣਾ...”
[ਪਿੰਡ ਭਾਈ ਰੂਪੇ ਕੇ ਵਿਚ]

੪੫ ਦਸਵੇਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਵਲੋਂ ਸੰਗਤਿ ਸ਼ਾਹਜਾਦੇ
ਅਜੀਮੁੱਦੀਨ ਦੇ ਲਸਕਰ ਕੀ ਦੇ ਨਾਮ
ਸਾਵਣ ੨੪ ਸੰਮਤ ੧੭੫੫, ੨੪ ਜੁਲਾਈ ੧੯੬੯ ਈ.
“...ਭਾਈ ਮੁਹਕਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਭਾਈ ਸਤੀ ਦਾਸ...੧੦੦ ਸਉ ਤੇਲਾ ਸੋਨਾ
ਫਰਮਾਇਸ ਕਾ ਕਰਿ ਭੇਜਣਾ...ਤੁਸਾਡਾ ਘਰੂ ਮੇਰਾ ਅਸੈ...”
[ਉਚਲਾ ਪਿੰਡ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪੂਰਨਿਆਂ, ਦੇ ਗੁਰਦਵਾਰੇ ਵਿਚ]

੪੬ ਦਸਵੇਂ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਵਲੋਂ ਸੰਗਤਿ ਮਾਛੀਵਾੜੇ ਕੀ ਜੋਗੁ
੧੭੫੫ ਬਿ. ੧੪ ਚੇਤ, ੧੨ ਮਾਰਚ ੧੯੬੯
“...ਇਕ ਤੋਲੇ ਸੋਇਨੇ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਦੇਖਦੇ ਸਿਤਾਬੀ ਹਜੂਰ
ਭੇਜਣਾ...ਗੋਲੇਕ ਦਸਵੰਧ ਮੰਨਤ ਸੋ ਹਜੂਰ ਆਪ ਲੈ ਆਵਣਾ ਮੰਸਦੀਂ ਨੋ
ਮੰਨਣਾ ਨਾਹੀਂ.....”
[ਸੈਟਰਲ ਸਿੱਖ ਅਜਾਇਬ ਘਰੂ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ]

੪੭ ਦਸਵੇਂ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਵਲੋਂ ਭਾਈ ਦੇਸ ਰਾਜ ਸੰਗਤਿ ਸਹਲਗੁ
ਫਹਿਜ਼ਿਆਂ ਕੇ ਜੋਗੁ
ਵੈਸਾਖ ੨੧ ਸੰਮਤ ੧੭੫੬, ੨੫ ਅਪ੍ਰੈਲ ੧੯੬੯
“...ਕਾਰ ਸੰਗਤਿ ਭਾਈ ਦੇਸ ਰਾਜ ਨੂੰ ਦੇਣੀ...”
[ਪਿੰਡ ਫੱਫੜੇ ਭਾਈ ਕੇ ਵਿਚ]

੪੮ ਦਸਵੇਂ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਵਲੋਂ ਸੰਗਤਿ ਨਉਸ਼ਹਰੇ ਕੀ ਜੋਗੁ
੧੭੫੬ ਬਿ. ੪ ਕਤਕ, ੫ ਅਕਤੂਬਰ ੧੯੬੯
“...ਸੰਗਤਿ ਦੀਵਾਲੀ ਨੋ ਦਰਸ਼ਨ ਆਵਣਾ...ਸੰਗਤਿ ਮੇਰੀ ਖਾਲਸਾ ਹੈ...”
[ਨਉਸ਼ਹਰਾ ਪੱਨੂਆਂ ਵਿਚ]

੪੯ ਦਸਵੇਂ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਵਲੋਂ ਸੰਗਤਿ ਸਾਰੰਗਦੇਉ ਜੋਗੁ

੧੭੫੬ ਬਿ. ੪ ਕਤਕ, ੫ ਅਕਤੂਬਰ ੧੯੬੯

“...ਸੰਗਤਿ ਦੀਵਾਲੀ ਨੂੰ ਦਰਸ਼ਨ ਆਉਣਾ...ਤੁਸੀਂ ਮੇਰਾ ਖਾਲਸਾ
ਹੋਏਂ...”

[ਪਿੰਡ ਸਿਰਹਾਲੀ ਵਿਚ]

੫੦ ਦਸਵੇਂ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਵਲੋਂ ਸੰਗਤਿ ਪਟਣ ਫਰੀਦ ਕੇ ਕੀ ਜੋਗੁ
੧੭੫੬ ਬਿ. ੪ ਫੱਗਣ, ੧ ਫਰਵਰੀ ੧੭੦੦ ਈ.

“...ਸੰਗਤਿ ਮੇਰਾ ਖਾਲਸਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਕੇ ਨਵਿਤ ਕਾ ਹੋਵੇ ਸੋ ਵਿਸ਼ੇਏ ਨੂੰ ਹਜੂਰ
ਲੈ ਕੇ ਦਰਸ਼ਨ ਆਵਣਾ...ਹੋਰਸ ਕਿਸੇ ਮਸੰਦ ਨੂੰ ਨਾਹੀ ਮੰਨਣਾ...”

[ਸਿੱਖ ਰੈਫਰੈਂਸ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਚ]

੫੧ ਦਸਵੇਂ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਵਲੋਂ ਸੰਗਤਿ ਪਟਣ ਸ਼ੇਖ ਫਰੀਦ ਜੋਗੁ
੧੭੫੭ ਬਿ. ਮੱਘੋਂ ੪, ੪ ਨਵੰਬਰ ੧੭੦੦ ਈ.

“...ਸੰਗਤਿ ਮੇਰਾ ਖਾਲਸਾ ਹੈ ਜੋ ਗੁਰੂ ਕੇ ਨਵਿਤ ਕਾ ਹੋਵੇ ਸੋ ਕਿਸੇ ਮਸੰਦ
ਨੋ ਨਾਹੀ ਦੇਵਣਾ ਆਪਣੇ ਪਾਸ ਰਖਣਾ...”

[ਸਿੱਖ ਰੈਫਰੈਂਸ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਚ]

੫੨ ਦਸਵੇਂ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਵਲੋਂ ਸੰਗਤਿ ਨਉਸ਼ਹਰਾ ਜੋਗੁ
੧੭੫੭ ਬਿ. ੪ ਮੱਘ, ੪ ਨਵੰਬਰ ੧੭੦੦ ਈ.

“...ਸੰਗਤਿ ਮੇਰਾ ਖਾਲਸਾ ਹੈ ਜੋ ਗੁਰੂ ਕੇ ਨਵਿਤ ਕਾ ਹੋਇ ਸੋ ਹੋਰਸ ਕਿਸੇ
ਨੋ ਨਾਹੀ ਦੇਣਾ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਪਾਸ ਰਖਣਾ...ਇਕ ਤੋਲਾ ਸੋਨਾ ਫਰਮਾਇਸ
ਹੁੰਡੀ ਕਰਾਇ ਭੇਜਣੀ...”

[ਨਉਸ਼ਹਰਾ ਪੱਨੂਆਂ ਵਿਚ]

੫੩ ਦਸਵੇਂ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਵਲੋਂ ਸੰਗਤਿ ਦਸੂਹਾ ਜੋਗੁ
੧੭੫੭ ਬਿ. ੪ ਮੱਘ, ੪ ਨਵੰਬਰ ੧੭੦੦ ਈ,

“...ਸੰਗਤਿ ਮੇਰਾ ਖਾਲਸਾ ਹੈ ਜੋ ਗੁਰੂ ਕੇ ਨਵਿਤ ਕਾ ਹੋਵੇ ਸੋ ਬਿਨੁ ਹੁਕਮ
ਕਿਸੇ ਨੋ ਨਾਹੀ ਦੇਣਾ...ਫਰਮਾਇਸ ਸੋਨਾ ਤੋਲਾ ਡੇਢੂ ਲੋਚ ਕੈ ਦੇਣਾ...”

[ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਰ ਸਾਹਿਬ ਪਟਣਾ ਵਿਚ]

੫੪ ਦਸਵੇਂ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਵਲੋਂ ਭਾਈ ਮਿਹਰ ਚੰਦੁ ਪੇਸ਼ਕਾਰ ਜੋਗੁ
੧੭੫੮ ਬਿ. ੧੦ ਫੱਗਣ, ਵੰਡ ਫਰਵਰੀ ੧੭੦੨ ਈ.

“...ਪੇਸ਼ਕਾਰ ਖੁਫੀਏ ਨਵੀਸ ਕਾ ਮੇਰਾ ਖਾਲਸਾ ਹੈ...ਰੁਪਯੇ ੨੫ ਪੰਜੀਹ
ਫੁਰਮਾਇਸ ਲਿਖੀ ਹੈ...ਸ਼ਿਤਾਬੀ ਹੁੰਡੀ ਕਰਾਇ ਭੇਜਣੀ...ਅਰੁ ਹਬੀਆਰ ਬੰਨ੍ਹ
ਕੇ ਦਰਸ਼ਨਿ ਆਵਣਾ.....”

[ਗੁ. ਅਹੀਆ ਗੰਜ ਲਖਨਊ ਵਿਚ]

੫੫ ਦਸਵੇਂ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਵਲੋਂ ਭਾਈ ਮਿਹਰ ਚੰਦ ਧਰਮ ਚੰਦ
ਜੋਗੁ

੧੭੫੮ ਬਿ. ੧੦ ਫੱਗਣ, ਵੰਡ ਫਰਵਰੀ ੧੭੦੨ ਈ.

“...ਤੁਸੀਂ ਮੇਰਾ ਖਾਲਸਾ ਹੋ ਇਕੁ ਸਉ ਇਕੁ ੧੦੧ ਰੁਪਯਾ ਹਾਬੀ ਦੀ
ਫੁਰਮਾਇਸ...ਸ਼ਿਤਾਬੀ ਹੁੰਡੀ ਕਰਾਇ ਭੇਜਣੀ..ਮਸੰਦ ਮਸੰਦੀਏ ਨਾਲਿ ਨਾਹੀ
ਮਿਲਣਾ ਨਾਹੀ ਮੰਨਣਾ...”

[ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਰ ਸਾਹਿਬ ਪਟਣਾ ਵਿਚ]

੫੬ ਦਸਵੇਂ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਵਲੋਂ ਸੰਗਤਿ ਪਿਰਾਗ ਜੋਗੁ

੧੭੫੮ ਬਿ. ੧੦ ਫੱਗਣ, ਵੰਡ ਫਰਵਰੀ ੧੭੦੨ ਈ.

“...ਪ ਪੰਜ ਤੋਲੇ ਸੋਨਾ ਫੁਰਮਾਇਸ ਲਿਖੀ ਹੈ...ਹੁਕਮੁ ਦੇਖਦੇ...ਹੁੰਡੀ ਕਰਾਇ
ਭੇਜਣੀ ਜੋ ਕਿਛੁ ਗੁਰੂ ਕੇ ਨਵਿਤ ਕਾ ਹੋਵੈ ਸੋ ਹੋਰੁ ਕਿਸੇ ਨੋ ਨਾਹੀ ਦੇਣਾ
ਹਜ਼ੂਰ ਪਹੁੰਚਣਾ ਆਪ ਵਿਚ ਪਿਆਰ ਕਰਨਾ ਸੰਗਤਿ ਹਥਿਆਰ ਬੰਨ੍ਹ
ਕੈ ਦਰਸ਼ਨਿ ਆਵਣਾ ..”

[ਗੁ. ਅਹੀਆ ਗੰਜ ਲਖਨਊ ਵਿਚ]

੫੭ ਦਸਵੇਂ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਵਲੋਂ ਭਾਈ ਬਿੰਦੂਬਨ
ਗੁਲਾਲ ਚੰਦ ਜੋਗੁ

੧੭੫੮ ਬਿ. ੧੦ ਫੱਗਣ, ਵੰਡ ਫਰਵਰੀ ੧੭੦੨ ਈ.

“...ਤੁਸੀਂ ਮੇਰਾ ਖਾਲਸਾ ਹੋ ੧੦੧ ਇਕ ਸਉ ਇਕ ਰੁਪਯਾ ਫੁਰਮਾਇਸ
ਹੁਕਮੁ ਦੇਖਦੇ ਹੀ ਹੁੰਡੀ ਕਰਾਇ ਭੇਜਣੀ...ਜੋ ਹਥਿਆਰ ਬੰਨ੍ਹ ਕੈ ਦਰਸ਼ਨਿ
ਆਵਣੁ ਨਿਹਾਲੁ ਹੋਗੁ ...”

[ਸੰਗਤਿ ਗੁਰਦਾਰਾ ਢਾਕਾ ਵਿਚ]

੫੮ ਦਸਵੇਂ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਵਲੋਂ ਸੰਗਤਿ ਨਉਸ਼ਹਰੇ ਕੀ ਜੋਗੁ
੧੭੫੮ ਬਿ. ੧੦ ਫੱਗਣ, ਵੰਡ ਫਰਵਰੀ ੧੭੦੨ ਈ.

“...ਸਰਬਤ ਸੰਗਤਿ ਮੇਰਾ ਖਾਲਸਾ ਹੈ ਸੰਗਤਿ ਮਸੰਦ ਮਸੰਦੀਏ ਨਾਲ ਨਾਹੀ
ਮਿਲਣਾ...ਜੋ ਸਿੱਖ ਮਿਲੇ ਸੋ ਮੇਲ ਲੈਣਾ ਹੋਰ ਦਿਗਤਿ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਕਰਨੀ
ਪਿਆਰ ਕਰਣਾ ਮੇਰੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ. ”

[ਨਉਸ਼ਹਰਾ ਪੱਨੂਆਂ ਵਿਚ]

੫੯ ਦਸਵੇਂ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਵਲੋਂ ਸੰਗਤਿ ਰੂਪੇਆਣੇ ਕੀ ਜੋਗੁ
੧੭੫੮ ਬਿ., ੧੭੦੨ ਈ

“...ਸਰਬਤ ਸੰਗਤਿ ਮੇਰਾ ਖਾਲਸਾ ਹੈ...” ਮਸੰਦ ਮਸੰਦੀਏ ਨੋ ਨਾਹੀ ਮਿਲਣਾ
ਜੋ ਮਿਲੇ ਸੋ ਮੇਲ ਲੈਣਾ...”

[ਭਾਈ ਦੁਰਗਾ ਸਿੰਘ ਪਟਿਆਲਾ]

੬੦ ਦਸਵੇਂ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਵਲੋਂ ਭਾਈ ਸੁਖੀਆ ਭਾਈ
ਪਰਸਾ ਜੋਗੁ
੧੭੫੯ ਬਿ., ੧੭੦੪ ਈ.

“...ਸੰਗਤਿ ਮੇਰਾ ਖਾਲਸਾ ਹੈ ਅਸਵਾਰ ਪਿਆਦੇ ਬੰਦੂਕਚੀ ਭਲੇ ਭਲੇ ਜੁਆਨ
ਸਾਥ ਲੈ ਕੇ ਹਜ਼ੂਰ ਆਵਣਾ...”

[ਭਾਈ ਦੁਰਗਾ ਸਿੰਘ ਪਟਿਆਲਾ]

੬੧ ਦਸਵੇਂ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਵਲੋਂ ਸੰਗਤਿ ਚੋਲੇ [ਮਾਝੇ] ਦੀ ਜੋਗੁ
[੧੭੫੨ ਬਿ. ਚੇਤੋਂ ਵੰ, ੪ ਮਾਰਚ ੧੭੦੯ ਈ.]

“...ਰੁਪਯੇ ੨੦ ਬੀਹੀ ਹਜ਼ੂਰਿ ਭੇਜਣੇ ਪੈਸੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੋ ਖਰਚਣ ਨੋ ਚਾਹੀਦੇ ਹੈਨ
ਜੋ ਸਿੱਖ ਹਥਿਆਰ ਬੰਨ੍ਹ ਕੈ ਹਜ਼ੂਰ ਆਵੇਗਾ ਨਿਹਾਲ ਹੋਗੁ ..”

[ਨਉਸ਼ਹਰਾ ਪੱਨੂਆਂ ਵਿਚ]

੬੨ ਦਸਵੇਂ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਵਲੋਂ ਬੈਰਾੜਾਂ ਅਤੇ ਭਾਈ ਰੂਪੇ ਕੀ
ਸੰਗਤਿ ਦੇ ਨਾਮ

੧੭੫੩ ਬਿ. ਕਤਕੋਂ ੨੦, ੨੧ ਅਕਤੂਬਰ ੧੭੦੯ ਈ.

“...ਅਸਾਂ ਦੱਖਣ ਨੋ ਕੂਚ ਭੀਤਾ ਹੈ ਜਿਨਿ ਸਿਖ ਸਾਡੇ ਨਾਲਿ ਚਲਣਾ ਹੋਇ
ਤਿਨਿ ਹੁਕਮੁ ਦੇਖਦਿਆਂ ਹਜ਼ੂਰ ਆਵਣਾ. .”

[ਪਿੰਡ ਭਾਈ ਰੂਪੇਕੇ]

੬੩ ਦਸਵੇਂ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਵਲੋਂ ਧਉਲ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਜੋਗੁ
੧੭੬੪ ਬਿ. ਕਤਕ ੧, ੨ ਅਕਤੂਬਰ ੧੭੦੭ ਈ.

ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਬਾਹਦੁਰ ਸ਼ਾਹ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ "...ਅਸੀਂ ਭੀ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੀ ਦਿਨਾਂ ਨੂੰ
ਆਵਤੇ...ਜਦਿ ਅਸੀਂ ਕਹਲੂਰ ਆਵਤੇ ਤਦਿ ਸੂਬਤਿ ਖਾਲਸੇ ਹਥਿਆਰ ਬੰਨ੍ਹ
ਕੇ ਹਜ਼ੂਰਿ ਆਵਣਾ..."

੬੪ ਦਸਵੇਂ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਵਲੋਂ ਸੰਗਤਿ ਖਾਰਾ ਜੋਗੁ
ਲਗਭਗ ੧੭੬੪ ਬਿ. ਕਤਕ ੧, ੨ ਅਕਤੂਬਰ, ੧੭੦੭
ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਬਾਹਦੁਰ ਸ਼ਾਹ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ। ਕਹਲੂਰ ਪੁੱਜਣ ਪਰ ਖਾਲਸੇ ਨੂੰ
ਆਉਣ ਲਈ ਹੁਕਮ
[ਭਾਈ ਬੱਨੋਆਣੀਆਂ ਪਾਸ ਬੜੇਤ ਉਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਵਿਚ]

੬੫ ਦਸਵੇਂ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਵਲੋਂ ਸੰਗਤਿ ਬਨਾਰਸ ਜੋਗੁ
੧੭੬੪ ਬਿ. ੬ ਫੱਗੂਨ, ੩ ਫਰਵਰੀ ੧੭੦੮ ਈ.
"...੮੦ ਚਾਲੀਸ ਰੂਪਏ ਕਿਰਪਾ ਸਿੰਘ ਨੋ ਬਖਸ਼ੇ ਹਨ
...ਹੁਕਮੁ ਦੇਖਦੇ ਡੇਰੇ ਦੇਣੇ..."
[ਗ. ਬੜੀ ਸੰਗਤਿ ਬਨਾਰਸ ਵਿਚ]

੬੬ ਬਾਬਾ ਬੰਦਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਵਲੋਂ ਭਾਈ ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਪਰਮ ਸਿੰਘ
ਵਾਸੀ ਰੂਪੇ ਕੇ ਜੋਗੁ
“...ਸਰਬਤ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਜੀਓ ਦਾ ਖਾਲਸਾ ਹੈ...ਹੁਕਮੁ ਦੇਖਦਿਆਂ ਈ
ਪੰਜੇ ਹਥਿਆਰ ਬੱਧਿ ਆਵਣਾ..."
[ਪਿੰਡ ਭਾਈ ਰੂਪੇ ਕੇ ਵਿਚ]

੬੭ ਬਾਬਾ ਬੰਦਾ ਸਿੰਘ ਵਲੋਂ ਸਰਬਤ ਖਾਲਸਾ ਜਉਨਪੁਰ ਜੋਗੁ
੧੨ ਪੋਹ ਸੰਮਤ ੧, ੧੨ ਦਸੰਬਰ ੧੭੧੦ ਈ.
“...ਪੰਜ ਹਥਿਆਰ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ ਹੁਕਮ ਦੇਖਦਿਆਂ ਦਰਸਨ ਆਵਣਾ...
ਖਾਲਸੇ ਦੀ ਰਹਤ ਰਹਿਣਾ.. ਦਾਰੂ ਅਮਲ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਖਾਣਾ...।”
[ਭਾਕਟਰ ਗੰਡਾ ਸਿੰਘ, ਪਟਿਆਲਾ]

੬੮ ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਸੁੰਦਰੀ ਜੀ ਵਲੋਂ ਸੰਗਤਿ ਵਾਸੀ ਪਟਣੇ ਕੀ ਜੋਗੁ
੧੭੬੪ ਬਿ. ਕੱਤਕ ੧੧, ੧੨ ਅਕਤੂਬਰ ੧੭੧੧ ਈ.
“...੨੦੦ ਦੁਇ ਸੈ ਰੂਪਈਐ ਲੰਗਰ ਕੇ ਖਰਚ ਵਾਸਤੇ...ਹੁਕਮ ਦੇਖਦੇ
ਹੁੰਡੀ ਕਰਾਇ ਭੇਜਣੇ...ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਪੁੱਤ ਫਰਜੰਦ ਹੋ...”
[ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਰ ਸਾਹਿਬ ਪਟਣਾ ਵਿਚ]

੬੯ ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਸੁੰਦਰੀ ਜੀ ਵਲੋਂ ਸਰਬਤਿ ਖਾਲਸਾ ਵਾਸੀ ਪਟਣਾ ਜੋਗੁ
੧੭੬੮ ਬਿ. ਵੈਸਾਖ ੧, ੨੯ ਮਾਰਚ ੧੭੨੧ ਈ.
“...ਭਾਈ ਚੇਤ ਸਿੰਘ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਮੇਵੜਾ ਹਜ਼ੂਰਿ ਪਹੁਤਾ ਅਰਦਾਸ
ਤੁਮਾਰੀ ਗੁਜਰਾਨੀ...ਇਸ ਤੇ ਪਿਛੇ ਕਾਰ ਭੇਟ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਨਮਿਤ
ਕੀ...ਹਜ਼ੂਰ ਭੇਜੀ ਥੀ ਸੋ ਮਾਫਕ ਅਰਦਾਸਾਂ ਸਭ ਪਹੁਤਾ...”
[ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਰ ਸਾਹਿਬ ਪਟਣਾ ਵਿਚ]

੭੦ ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਸੁੰਦਰੀ ਜੀ ਵਲੋਂ ਸੰਗਤਿ ਵਾਸੀ ਪਟਣੇ ਜੋਗੁ
੧੭੬੯ ਬਿ. ਅੱਸੂ ੧੬, ੨੦ ਸਤੰਬਰ ੧੭੨੨ ਈ.
“...੨੦੦ ਦੁਇ ਸੈ ਰੂਪਏ ਲੰਗਰ ਕੇ ਖਰਚ ਨੋ...ਹੁੰਡੀ ਕਰਾਇ ਕੇ...
ਭੇਜਣੀ...”
[ਹਰਿਮੰਦਰ ਸਾਹਿਬ ਪਟਣਾ ਵਿਚ]

੭੧ ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਸੁੰਦਰੀ ਜੀ ਵਲੋਂ ਸਰਬਤਿ ਖਾਲਸਾ ਵਾਸੀ ਪਟਣਾ ਜੋਗੁ
੧੭੬੯ ਬਿ. ਅੱਸੂ ੧੬, ੨੦ ਸਤੰਬਰ ੧੭੨੨ ਈ.
“...ਕਾਰ ਭੇਟ ਸੁਖ ਮੰਨਤ ਦਸਉਂਧ ਚਲੀਹਾ ਗੋਲਕ...ਹੋਵੇ ਸੋ ਲੰਗਰ
ਦੇ ਖਰਚ ਨੋ ਛਿਮਾਹੀ ਦੀ ਛਿਮਾਹੀ ਹਜ਼ੂਰ ਭੇਜਿਆ ਕਰਣੀ...”
[ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਰ ਸਾਹਿਬ ਪਟਣਾ ਵਿਚ]

੭੨ ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਸੁੰਦਰੀ ਜੀ ਵਲੋਂ ਸੰਗਤਿ ਗਾਜ਼ੀਪੁਰ-ਜ਼ਮਾਨੀਆ ਜੋਗੁ
੧੭੮੦ ਬਿ. ੩ ਹਾੜ, ੨ ਜੂਨ ੧੭੨੩ ਈ.
“...੫੦ ਪਚਾਸ ਰੂਪਏ ਲੰਗਰ ਦੇ ਖਰਚ ਨੋ ਤੁਸਾਂ ਉਪਰ ਫਰਮਾਇਸ਼
ਹੋਈ ਹੈ...ਹੁੰਡੀ ਕਰਾਇ ਕੇ ਸਿਤਾਬੀ.. ਹਜ਼ੂਰ ਭੇਜਣੀ...”
[ਗ. ਗਊ ਘਾਟ ਪਟਣਾ ਵਿਚ]

੭੩ ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਸੁੰਦਰੀ ਜੀ ਵਲੋਂ ਭਾਈ ਚੈਨ ਸਿੰਘ ਭਾਈ ਆਲਮ ਸਿੰਘ ਜੋਗੁ
੧੭੮੦ ਬਿ. ਕੱਤਕ ੧੬, ੧੮ ਅਕਤੂਬਰ ੧੭੨੩ ਈ.
ਭਾਈ ਲਾਲ ਪਾਲਾ ਤੁਮਾਰੇ ਪਾਸ ਆਏ ਹੈਨ ਭਾਈ ਸੰਗੇ ਨਾਲ ਇਨ ਕਾ
ਲੇਖਾ ਹੈ ਧਰਮ ਨਿਆਉ ਕਰ ਕੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਦੇਵਣਾ...”
[ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਰ ਸਾਹਿਬ ਪਟਣਾ ਵਿਚ]

**੭੪ ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਸਾਹਿਬ ਦੇਵੀ ਜੀ ਵਲੋਂ ਸਰਬਤਿ ਕਬੀਲਾ
ਭਾਈ ਰਾਮੇ ਕਾ ਜੋਗ**

੧੯੮... ੧੭...ਈ.

“...ਭਾਈ ਦੁੱਨਾ ਸੱਭਾ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਅਸਾਡੀ ਵਲੋਂ ਫਿਰਿ ਰਹੇ ਹੋ ਅਗੁ ਕਾਰ
ਭੇਟ ਲੰਗਰ ਨੇ ਕਦੀ ਕਿਛੁ ਨਹੀਂ ਭੇਜਦੇ...”

[ਭਾਈ ਦੁਰਗਾ ਸਿੰਘ ਪਟਿਆਲਾ ਪਾਸ]

**੭੫ ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਸਾਹਿਬ ਦੇਵੀ ਜੀ ਵਲੋਂ ਭਾਈ ਆਲਮ ਸਿੰਘ
ਜਮਾਇਤਦਾਰ ਜੋਗ**

੧੯੮੩ ਬਿ. ਅੱਸੂ ਵਦੀ ੧੦, ੧੦ ਸਤੰਬਰ ੧੯੨੯ ਈ.

“...ਗੁਰੂ ਪੂਰਾ ਤੁਸਾਡੀ ਤੇਗ ਦੇਗ ਫਤਹ ਕਰੇ...ਲੰਗਰ ਵਾਸਤੇ ਫਰਮਾਇਸ਼
ਦੇਖਦੇ ਹੀ ਸਿੰਘਾਂ ਪਾਸੋਂ ਕਾਰ ਕਰਿ ਕੈ, ਹੁੰਡੀ ਕਰਵਾਇ ਗੁਰਬਖਸ਼ ਭਗਤੇ
ਮੇਵੜੇ ਕੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰਣੀ...”

[ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮਦਿਰ ਸਾਹਿਬ ਪਟਣਾ ਵਿਚ]

੭੬ ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਸੁਂਦਰੀ ਜੀ ਵਲੋਂ ਕਬੀਲਾ ਭਾਈ ਰਾਮੇ ਕਾ ਜੋਗ

੧੯੮੫ ਬਿ. ੧੩ ਅੱਸੂ, ੧੩ ਸਤੰਬਰ ੧੯੨੯ ਈ.

“...੨੧ ਇਕੀ ਰੁਪਯੇ ਤੁਸਾਡੇ ਸੂਰੇ ਮੇਵੜੇ ਕੀ ਮਾਰਫਤਿ ਹਜੂਰਿ ਪਹੁੰਚੇ...
[ਪਿੰਡ ਭਾਈ ਰੂਪੇਕੇ ਵਿਚ]

੭੭ ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਸਾਹਿਬ ਦੇਵੀ ਜੀ ਵਲੋਂ ਸੰਗਤਿ ਪਟਣਾ ਜੋਗ

੧੯੮੫ ਬਿ. ਚੇਤ ਸੁਦੀ ੯, ੨੧ ਮਾਰਚ ੧੯੨੯ ਈ.

“...ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਪੁਤ ਫਰਜ਼ੀਦ ਹਹੁ ਗੁਰੂ ਪੂਰਾ ਤੁਸਾਡੀ ਹਰ ਥਾਥ ਰਖਿਆ ਕਰੇ
ਰੁਪਯੇ ਤਿਹਤਰ ਤੇਰਾ ਆਨੇ, ੧੩॥—)...)ਮਾਰਫਤਿ ਸਿੱਧੂ ਸਿੰਘ ਹਜੂਰ ਪਹੁੰਚੇ ..”

[ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮਦਿਰ ਸਾਹਿਬ ਪਟਣਾ ਵਿਚ]

**੭੮ ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਸਾਹਿਬ ਦੇਵੀ ਜੀ ਵਲੋਂ ਸਰਬਤਿ ਖਾਲਸਾ
ਵਾਸੀ ਬਨਾਰਸ ਜੋਗ**

੧੯੮੬ ਬਿ. ਚੇਤ ਸੁਦੀ ੧੧, ੧੯ ਮਾਰਚ ੧੯੩੦ ਈ.

“...ਲੰਗਰ ਵਾਸਤੇ ਰੂਪੈ ੫੦ ਪੰਜਾਹਿ ਫਰਮਾਇਸ਼ ਕਾਰ ਕਰਿ ਹੁੰਡੀ
ਮਾਰਫਤ ਭਾਈ ਸਿੱਧੂ ਸਿੰਘ ਮੇਵੜਾ ਹਜੂਰ ਭੇਜਣੀ...”

[ਗੁ. ਬੜੀ ਸੰਗਤਿ ਬਨਾਰਸ ਵਿਚ]

੭੯ ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਸੁਂਦਰੀ ਜੀ ਵਲੋਂ ਸਰਬਤਿ ਖਾਲਸਾ ਵਾਸੀ ਪਟਣੇ ਜੋਗ

੧੯੮੭ ਬਿ. ੧੯ ਜੇਠ, ੧੭ ਮਈ ੧੯੩੦ ਈ.

“...੨੧ ਇਕੀਸ ਰੁਪਯੇ ਕੀ ਹੁੰਡੀ ਤੁਸਾਂ ਭੇਜੀ, ਸੋ ਹਜੂਰਿ ਪਹੁੰਤੀ...”

[ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮਦਿਰ ਸਾਹਿਬ ਪਟਣਾ ਵਿਚ]

੮੦ ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਸੁਂਦਰੀ ਜੀ ਵਲੋਂ ਸਰਬਤ ਖਾਲਸਾ ਵਾਸੀ ਪਟਣਾ ਜੋਗ

੧੯੮੭ ਬਿ. ਭਾਦਉ ੯, ੧੦ ਅਗਸਤ ੧੯੩੦ ਈ.

“...ਪਚੀਸ ਰੁਪਯੇ ਬੇਬੇ ਨੂਪੀ ਕੀ ਲੜਕੀ ਨੇ ਬਿਆਹ ਨੇ ਬਖਸ਼ੇ ਹੈਨ ਤੁਸਾਂ
ਹੁਕਮੁ ਦੇਖਦੇ.. ਨੂਪੀ ਨੇ ਦੇਵਣੇ ..”

[ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮਦਿਰ ਸਾਹਿਬ ਪਟਣਾ ਵਿਚ]

**੮੧ ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਸਾਹਿਬ ਦੇਵੀ ਜੀ ਵਲੋਂ ਖਾਲਸਾ ਵਾਸੀ ਪਟਣ
ਸ਼ੇਖ ਫਰੀਦ ਜੋਗ**

੧੯੮੭ ਪੋਹੇ ੨, ਦਸੰਬਰ ੨, ੧੯੩੦ ਈ.

“...ਗੁਰੂ ਕੇ ਨਮਿੱਤ ਕੀ.. ਕਉਂਡੀ ਦਮੜੀ ਜੋ ਹੋਵੈ ਸੋ ਹੁੰਡੀ ਕਰਾਇ ਭੇਜਣੀ
[ਸਿੱਖ ਰੈਫਰੈਂਸ ਲਾਇਬਰੇਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਚ]

੮੨ ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਸਾਹਿਬ ਦੇਵੀ ਜੀ ਵਲੋਂ ਖਾਲਸਾ ਪਟਣ ਸ਼ੇਖ ਫਰੀਦ ਜੋਗ

੧੯੮੮ ਪੋਹੇ ੨੩, ਦਸੰਬਰ ੨੩, ੧੯੩੧ ਈਸਵੀ

“...ਪ ਪੰਜ ਰੁਪਯੇ ਤੁਸਾਡੇ ਭਾਈ ਮਾਨ ਸਿੰਘ ਮੇਵੜੇ ਕੀ
ਮਾਰਫਤ ਹਜੂਰ ਪਹੁੰਚੇ...”

[ਸਿੱਖ ਰੈਫਰੈਂਸ ਲਾਇਬਰੇਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਚ]

**੮੩ ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਸਾਹਿਬ ਦੇਵੀ ਜੀ ਵਲੋਂ ਖਾਲਸਾ ਵਾਸੀ
ਨਉਸ਼ਹਰਾ ਪੱਨੂਆਂ ਜੋਗ**

੧੯੮੯ ਬਿ. ਹਾਤ ੧, ੩੦ ਮਈ ੧੯੩੨ ਈ.

“...ਯਾਰਹ ਰੁਪਯੇ ਲੰਗਰ ਦੇ ਖਰਚ ਨੋ...ਸੋ ਹੁੰਡੀ ਕਰਾਇ ਕੇ ਤਾਮ ਸਿੰਘ
ਮੇਵੜੇ ਕੇ ਮਾਰਫਤ ਹਜੂਰਿ ਭੇਜਣੀ...”

[ਨਉਸ਼ਹਰਾ ਪੱਨੂਆਂ ਵਿਚ]

**੮੪ ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਸਾਹਿਬ ਦੇਵੀ ਜੀ ਵਲੋਂ ਖਾਲਸਾ ਵਾਸੀ ਪਟਣ
ਸ਼ੇਖ ਫਰੀਦ ਕਾ ਜੋਗੁ**

੧੭੮੯ ਬਿ. ੧੭ ਮੱਘ, ੧੭ ਨਵੰਬਰ ੧੭੩੨ ਈ.

“...੧੪ ਚਉਥੇ ਰੂਪਯੇ ਤੁਸਾਡੇ ਭਾਈ ਮਾਣ ਸਿੰਘ ਕੀ
ਮਾਰਫਤ ਹਜੂਰਿ ਪਹੁਤੇ...”

[ਸਿੱਖ ਰੈਫਰੈਂਸ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਚ]

੮੫ ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਸਾਹਿਬ ਦੇਵੀ ਜੀ ਵਲੋਂ ਭਾਈ ਮਾਨ ਸਿੰਘ ਜੋਗੁ
੧੭੯੧ ਬਿ. ਮਾਘ ੧, ੩੦ ਦਸੰਬਰ ੧੭੩੪ ਈ.

“...ਭਾਈ ਬਿਨਤੇ ਦੀ ਮਾਰਫਤ ਖੂਹ ਪਟਣ ਸ਼ੇਖ ਫਰੀਦ ਦੇ ਵਿਚ ਨਵਾਂ
ਬਣਵਾਇ ਦੇਵਣਾ ਜੋ ਕੁਛ ਲਗੇ ਸੋ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਲੇਖੇ ਲਾਵਣਾ...”

[ਸਿੱਖ ਰੈਫਰੈਂਸ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਚ]

੮੬ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਕੇ ਖਾਲਸੇ ਜੀ ਵਲੋਂ ਸਮੁਹ ਵਾਸੀ ਪਟਣ ਕੀ ਜੋਗੁ
੧੮੧੯ ਬਿ. ਵਿਸਾਖ ੩, ੧੨ ਅਪ੍ਰੈਲ ੧੭੫੮ ਈ.

“...ਰੂਪਏ ਸਵਾ ਸਉ ੧੨੫ ... ਭਾਈ ਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਜੋਗ ਦੇਵਣੇ ...
ਹੋਰ ਗੁਰੂ ਕਾ ਦਸਵੰਦੂ ਚਲੀਹਾ ਝਾਰ ਭੇਟ ... ਦੀਪਮਾਲਾ ਉਤੇ
ਲੈ ਆਵਣਾ...”

[ਸਿੱਖ ਰੈਫਰੈਂਸ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਚ]

**੮੭ ਤਖਤ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਡਰ ਸਾਹਿਬ ਪਟਣਾ ਵਲੋਂ ਸੰਗਤਿ ਵਾਸੀ ਕੰਤਨਗਰ
ਮਹੇਸੂਏ ਆਦਿ ਜੋਗੁ**

੧੮੧੮ ਬਿ. ਮਾਘ ਸੁਦੀ ੫, ੪ ਫਰਵਰੀ ੧੮੬੨ ਈ.

“...ਥਹੁਤ ਰੋਜ਼ ਸੇ ਆਪ ਸਭਿ ਪਿਆਰੋ ਕੀ ਟਹਲ ਭਾਵਨੀ ਹਜੂਰ ਮੈਂ
ਦਾਖਿਲ ਨਹੀਂ ਹੁਈ ਹੈ। ਹੋਰ ਈਹਾ ਝੰਡੇ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਔਰ ਪ੍ਰਕਰਮੇ ਕੇ
ਛੁਸ ਕੀ ਟਹਲ ਹੋਣੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰ ਹੈ ਸੋ ਆਪ ਸੁਭਤ ਕੀ ਕ੍ਰਿਤ
ਭਾਵਨੀ ਸੇ ਹੋਗਾ...”

[ਗ. ਲਕਸ਼ਪੀਪੁਰ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪੂਰਨੀਆ ਵਿਚ]

ਹੁਕਮਨਾਮੇ

ਵਿਸ਼ੇ ਸੂਚੀ

੧੯

ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖ
ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਦਿ
ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦਾ 'ਨੀਸਾਣੁ'
ਸੰਪਾਦਕ ਵਲੋਂ
ਹੁਕਮਨਾਮਿਆਂ ਸੰਬੰਧੀ

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੀਆਂ ਬੀੜਾਂ ਅਤੇ
ਹੁਕਮਨਾਮਿਆਂ ਪਰ ਦੇ ਨੀਸਾਣੁ
ਹੁਕਮਨਾਮਿਆਂ ਦਾ ਲਿਖਣ-ਢੰਗ
ਸੰਗਤਾਂ ਦੇ ਅਸਥਾਨ
ਹੁਕਮਨਾਮਿਆਂ ਦੇ ਮਜ਼ਮੂਨ
ਇਤਿਹਾਸਕ ਵਾਕਿਆਤ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ
'ਤੇਰਾ ਘਰ ਮੇਰਾ ਅਸੈ'

'ਖਾਲਸਾ'

'ਜੇ ਸਿਖ ਮਿਲੈ ਮੇਲ ਲੈਵਣਾ'

ਦੱਖਣ ਨੂੰ ਪੇਹਿਲਾ ਕੂਚ

ਬਹਾਦੁਰ ਸ਼ਾਹ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ

ਬਹਾਦੁਰ ਸ਼ਾਹ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ

ਦੱਖਣ ਨੂੰ

ਬੰਦਾ ਸਿੰਘ ਬਹਾਦੁਰ

ਭਾਈਚਾਰਕ ਕੰਮਾਂ ਵਿਚ ਸਹਾਇਤਾ

ਆਰਥਕ ਵਾਕਫੀ

ਹੁਕਮਨਾਮਿਆਂ ਦੀ ਬੋਲੀ ਅਤੇ ਲਿਪੀ

ਹੁਕਮਨਾਮਿਆਂ ਵਿਚ ਜ਼ਿਕਰ ਵਾਲੀਆਂ ਸਿਖ ਸੰਗਤਾਂ ਦੇ ਟਿਕਾਣੇ

ਨੀਸਾਨਾਂ ਅਤੇ ਹੁਕਮਨਾਮਿਆਂ ਦਾ ਵੇਰਵਾ

ਹੁਕਮਨਾਮੇ - ਅਸਲ ਅਤੇ ਨਕਲਾਂ ੧-੮੭

ਹੁਕਮਨਾਮਿਆਂ ਵਿਚ ਆਏ ਉਘੇ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਨਾਉਂ

ਹੁਕਮਨਾਮਿਆਂ ਵਿਚ ਆਏ ਕੁਝ ਕੁ ਐਥੇ ਸ਼ਬਦ

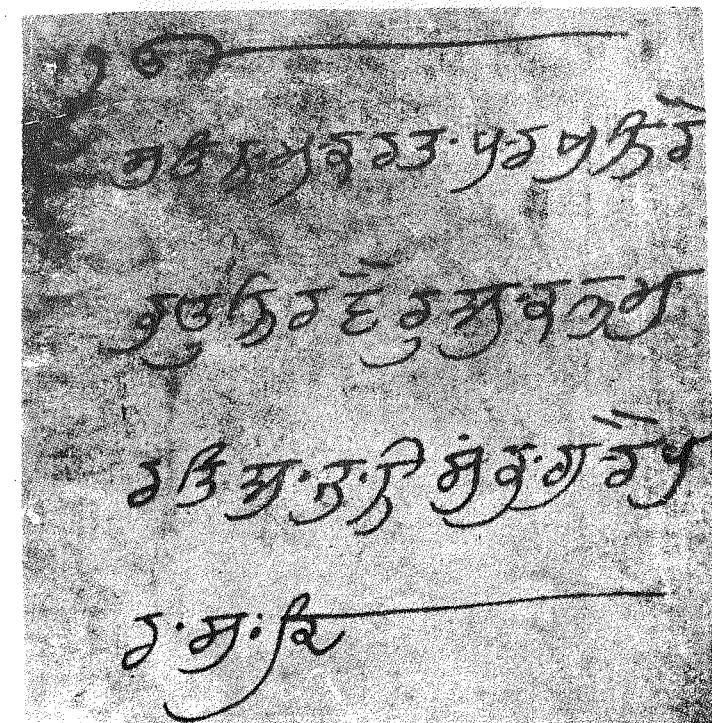
ਤਤਕਰਾ

ਆਰੰਭ ਵਿਚ
੫
੬
੧੩
੧੫
੨੦
੨੦
੨੧
੨੩
੨੪
੨੬
੨੮
੩੦
੩੧
੩੨
੩੩
੩੪
੩੬
੩੭
੩੮
੩੯
੪੦
੪੧
੪੨
੬੧-੬੩
੬੩
੨੪੩
੨੪੪

ਛੇਵੇਂ ਗੁਰੂ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਦੇ ਨੀਸ਼ਾਣੁ - ਮੂਲ ਮੰਤ੍ਰ

ਕੌਰਤਾਰਪਰ ਵਿਚ ਸੁਰੱਖਿਤ ਸਾਂ ਗਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਲਿਖੀ ਬੀੜ ਵਿਚੋ-

ਕਾਂਦਰੀ ਸਿੱਖ ਅਜਾਇਬ ਘਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਚ ਸੁਰੱਖਿਤ ਪ੍ਰਾਚੀਨ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਵਿਚੋ-

ਛੇਵੇਂ ਗੁਰੂ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਸਾਹਿਬ ਵਲੋਂ ਸੰਗਤਿ ਪਟਣ,
ਆਲਮਗੰਜ, ਬੀਨਾ ਤੇ ਮੰਗੇਰ ਆਦਿ ਜੋਗ

“...ਇਕ ਦਾਸੀ ਰਹਣਾ...ਸੰਗਤਿ ਸਰਬਤਿ ਇਕ ਮੱਜਤਿ ਹੋਇ ਤਿਵੈਂ ਰਹਿਣਾ...

[ਇਸ ਤੋਂ ਅਗਲੇ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਦੇਖੋ ਪੰਨਾ ੬੪]

੧੭ ਗੁਰੂ ਸਤਿ

ਤਾਰਾ ਚੰਦ ਦਾ
ਖਸਮਾਨਾ
ਕਰਣਾ

ਲਾਲ ਦਾਸ ਦੀ
ਧੀ ਆਇਗੀ ਹੋਇ
ਬੋਹਤੁ ਮਾਨ ਰਖ
ਣਾ ਸੇਵਾ ਕਰਣੀ

ਭਾਈ ਜਾਪੁ ਭਾਈ ਗੁਰੁਦਾਸ ਭਾਈ ਲਾਲ ਭਾਈ ਸੰਗ
ਤੀਏ ਭਾਈ ਅਨੰਤਾ ਭਾਈ ਸਾਮਦਾਸੁ ਭਾਈ ਨਥਾ ਭਾਈ ਬਨਵਾਲੀ
ਭਾਈ ਨਾਨਾ ਭਾਈ ਗਜੁਭਾਨ ਭਾਈ ਸੇਠ ਜੈਤਾ ਭਾਈ ਮਥਰੇ ਅੰਨ੍ਹੇ
ਤੇ ਭਾਈ ਹਰਿਰਾਮ ਭਾਈ ਕੇਵਲ ਰਾਮੁ ਭਾਈ ਰਾਮਰਾਉ ਭਾਈ ਦਰਗਹ ਕੇਸੁ
ਭਾਈ ਮਨੋਹਰੇ ਭਾਈ ਪਖਰੀਏ ਭਾਈ ਜਗਜੀਵਨੁ ਭਾਈ ਰਾਮੁਰਾਇ
ਭਾਈ ਗੋਪੀ ਭਾਈ ਕਿਰਪਾਲੇ ਭਾਈ ਬਨਾਰਸੀਏ ॥ ਕਲਿਆਣੇ
ਭਾਈ ਗੰਗੇ ॥ ਜਗ ਜੀਵਨ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ॥ ਸੁਕੇਰ ॥ ਜੈਰਾਮੁ ॥
ਹਰਿਦੇ ਰਾਮ ॥ ਡੇਡੇ ॥ ਬਿਹਾਰੀ ॥ ਦਿਆਲੇ ॥ ਬਲ ॥ ਜਗ ਦਾਸੁ
ਮਹੇਸੇ ॥ ਚੇਤੁ ॥ ਕਲਿਆਣੇ ॥ ਉਤਮ ॥ ਦਿਆਲ ਚਢਾ ॥ ਉਤਮ ਹਰੁ
ਦੁਆਰਕਾ ਦਾਸੁ ॥ ਮੋਹਣ ਦਾਸੁ ॥ ਨਿਹਾਲ ॥ ਰੋਪੀ ॥ ਸੁਦਰੁ
ਸੰਗੀਤੇਏ ॥ ਜਾਪੁ ॥ ਸੁਦਰ ਗੁਰਦਾਸ ਬਾਸੁ ॥ ਕਿਸਨ ॥ ਧਰਮਾ
ਪਿਰਥੀ ਮਲ ॥ ਦਰਗਹ ਮਲ ॥ ਹਰਦਾਸੁ ॥ ਵਿਰਦੇ ॥ ਰਾਉ ॥

[ਇਸ ਤੋਂ ਅਗਲੇ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਦੇਖੋ ਪੰਨਾ ੬੫]

ਗੁਰਦਾਸ ॥ ਸਾਈਵਿੱਤਾ ॥ ਸਰਬਤ ਸੰਗਤਿ ਪਟਵੇਂ ਕੀ ਤਥਾ ਆਲੁ-
ਮ ਗੰਜ ਚੀ ॥ ਸ਼ੇਰਪੁਰ ਕੀ ॥ ਬੀਨ੍ਹ ॥ ਮੁਗੋਰ ਕੀ ਸੰਗਤਿ
ਪਰਾਂਦ ਕੇ ਵਾਡੇ ਪਾਸੇ ਲਿਖਤੇ ਗਹਰੇ ਹਰਿ ਗੁਰਿੰਦੁ

[ਪਿੰਨਾ ਵੱਡ ਤੋਂ ਅੱਗੇ]

[ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਦਿਵਿ ਸਾਹਿਬ ਪਟਨਾ ਵਿਚ]

[ਪਿੰਨਾ ਵੱਡ ਤੋਂ ਅੱਗੇ]

ਕਰਤਾਰ ਕਰਤਾਰ ਵਾਚਣੀ ਗੁਰੂ ਤੁਸਾਡੀ ਲਾਜ ਰ
 ਖਗੁ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣਾ ਜਨਮੁ ਸਵਰੁ ਸੰਗ
 ਤ ਦੀ ਕਾਮਨਾ ਗੁਰੂ ਪੂਰੀ ਕਰੋਂਗੇ ਸੰਗਤੀ ਦਾ
 ਰੁਜ਼ਗਾਰੁ ਹੋਗੁ ਇਕ ਦਾਸੀ ਰਹਣਾ ਮਾਸੁ ਮਛੀ ਦੇ ਨੇੜੇ
 ਨਹੀਂ ਆਵਣਾ ਸੰਗਤਿ ਦੀ ਚੀਠੀ ਪਹੁੰਚੀ ਹਕੀਕਤਿ ਸਭ
 ਮਾਲੂਮ ਹੋਈ ਸੰਗਤਿ ਦੀ ਮਨਸਾ ਪੂਰੀ ਹੋਗੁ ਗੁਰੂ
 ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੋਇ ਸੰਗਤਿ ਸਰਬਤਿ ਇਕ ਮਜ਼
 ਤਿ ਹੋਹਿ ਤਿਵੇਂ ਰਹਣਾ ਜਾਪੇ ਗੁਰਦਾਸ ਨਾਲ ਲਾਗ ਰਹ
 ੨. ਲਾ ਕਾਰਵਾਰ ਇਨਾ ਨੋ ਦੋਂਦਿਆਂ ਰਹਣਾ ਸੰਗਤੀ ਉਪ
 ਰਿ ਗੁਰੂ ਦੀ ਖਰੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਇ ਸੰਗਤੀ ਦਾ ਰੁਜ਼ਗਾਰੁ ਹੋ
 ਗਾ ਸੰਗਤਿ ਆਪ ਵਿਚਿ ਇਕਤੁ ਕਰਣਾ ਸੰਗ
 ਤੀ ਦੀ ਖਰੀ ਖੁਸ਼ੀ ਗੁਰੂ ਦੀਨਾ ਦੇ ਹੋਂਦੇ ਹੋਇਂ ਸਭ ਮੇਰੇ
 ਪੁਤ ਹੈਨਿ ਸਭਨਾ ਇਕਤੇ ਜੀਐ ਹੋਣਾ
 ਆਗੇ ਕਾਰਵਾਰੁ ਲੇ ਦੇ ਹਥ ਲਿਖ ਬੇਜੀ ਹੋਇ ਓਹ
 ਸਭ ਕਾਰ ਕਰਿ ਭੇਜਣੀ॥ ਇਲਾਇਚੇ ਮੁਲ ਦਹਾ
 ਦਸ ੧੦ ਮੈਥੇ ਭੇਜਣੇ॥ ਇਕ ਬਾਸਲਾ ਗਾ
 ਜੇ ਦਾ ਭਰਿ ਭੇਜਣਾ ਜਿਥਹੁ ਕਿਥਹੁ ਟੋਲ ਭੇਜਣੇ
 ਇਕ ਜੋੜੀ ਕੋਇਲ ਦੇ ਬਚੇ ਪਾਲਣੇ ਵੱਡੇ ਹੋਨਿ ਬੋਲ
 ਣਿ ਲਗਨਿ ਤਾਂ ਪਿੰਜਰੇ ਵਿਚਿ ਪਾਇ ਕੇ ਭੇਜਣੇ ਇਕ
 ਜੋੜਾ ਪਟਣੇ ਦੇ ਕੁਕੇ ਕਬੂਤਰ ਭੇਜਣੈ ਬਹੁਤੁ
 ਦਮ ਪਕੜਨਿ ਟੋਲ ਕੇ ਭਾਲ ਭੇਜਣੇ
 ਭਾਈ ਦਿਆਲੇ ਗੁਰੂ ਤੇਰੀ ਰਖੇਗੇ ਤੇਰਾ ਪਗਟ ਪਹੁੰਚਾ
 ਗੁਰੂ ਬਾਈ ਪਾਇਆ ਬਾਈਹ ਰੁਪਯੇ ਭੇਟ ਪਹੁੰਚੀ ੨੨) ੧੫)
 ਗੁਰੂ ਸਭ ਬਾਈ ਭਾਈ ਤੁਸਾਡਾ ਜੀਉ ਪਿੰਡ ਸਭ ਗ
 ਰੂ ਦਾ ਹੋਇ

੩

ਛੇਵੇਂ ਗੁਰੂ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਹੁਕਮੁ

“...ਪੂਰਬ ਦੀ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰੂ ਦਾ ਖਾਲਸਾ ਹੋਏਂ...
...ਤੁਸਾਂ ਸਭਨਾਂ ਰਲ ਕੇ ਗੁਰਪੁਰਬ ਦੀ ਕਾਰ ਕਰਣੀ.....”

[ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਿਰ ਸਾਹਿਬ ਪਟਨਾ ਸ਼ਹਿਰ]

੩

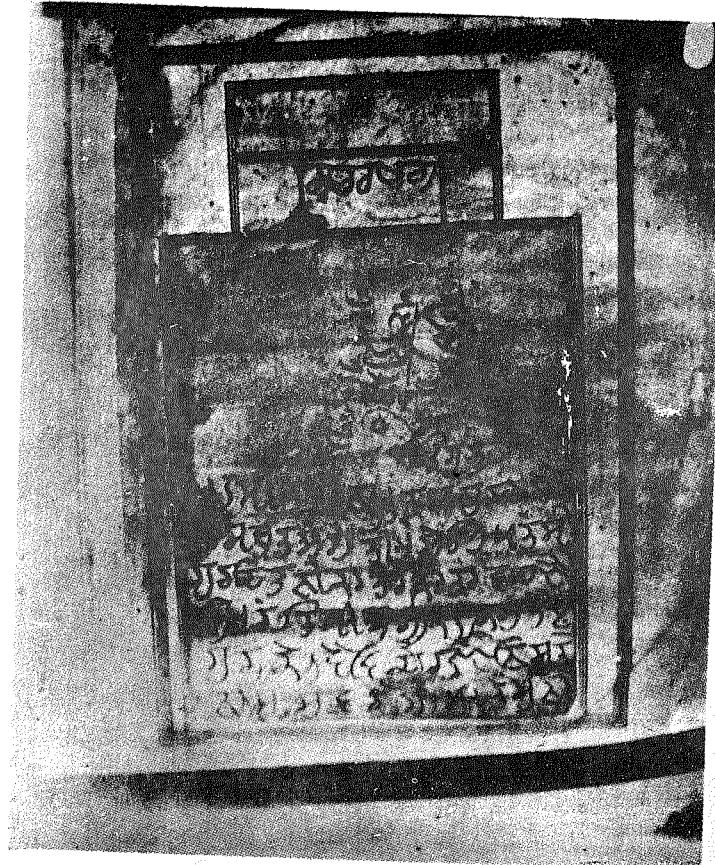
ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣਾ
ਜਨਮੁ ਸ
ਵਰੂ

੧ ਓ ਸਤਿ ਗੁਰੂ

ਦੁਇ ਜੋੜੀ ਕੁਕੋ ਖਰੇ ਭਾਲਿ ਬਹੁਤ ਦਮ ਪਕੜਦੇ ਹੋਨ ਉਹ ਟੋਲ ਕੇ ਭੇਜਣੇ ਜਹ ਕਹਾ ਤੇ
ਭੇਜਣੇ ਚਗੇ ਟੋਲ ਕੇ ਭੇਜਣੇ

ਭਾਈ ਜਾਪੂ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸੁ ਭਾਈ ਮੁਰਾਰੀ ਭਾਈ ਜੈਤਾ ਭਾਈ ਦਿਆਲਾ
ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣਾ ਜਨਮੁ ਸਵਰੈ। ਸੰਗਤਿ ਦੀ ਲਾਮਨਾ ਪੂਰੀ ਹੋਗੁ
ਸੰਗਤਿ ਦਾ ਰੁਜਗਾਰ ਹੋਗੁ ਸੰਗਤਿ ਕੀ ਕਾਰ ਜੁ ਲੇਹਗੁ ਗੁਰੂ ਦੀ ਆ
ਗਿਆ ਹੋਇ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਣਾ ਇਕ ਦਾਸ ਭਲੀ ਜੁਗਤਿ ਰਹਣਾ ਮਾਸੁ
ਮਛੀ ਦੇ ਨੇੜੇ ਨਹੀਂ ਆਵਣਾ। ਪੂਰਬ ਦੀ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰੂ ਦਾ ਖਾਲਸਾ
ਹੈਇ ਉਪਰੰਤਿ ਗੁਰੂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈਇ ਭਾਈ ਜਾਪੂ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸੁ ਤੁਸਾਂ ਸ
ਭਨਾ ਰਲਕੇ ਗੁਰਪੁਰਬ ਦੀ ਕਾਰ ਕਰਣੀ ਜਿਸ ਦਾ ਰੁਪਯਾ ਗੁਰੂ ਦੀ ਕਾਰ ਵਿ
ਚਿ ਪਵਗੁ ਤਿਸ ਦਾ ਗੁਰੂ ਦੀ ਦਰਗਹ ਥਾਇ ਪਵਗੁ ਤਿਸ ਨੋ ਕਦੇ ਕਿਛੁ ਬੁੜੁ
ਨ ਹੋਸਉ ਏ ਹਵਾਲ ਸਵ ਕੀ ਹੋਇ ਰੁਪਯੇ ਸਇ ਸਤਿ ਦੀ ਹੁੰਡੀ ਕਰਿ ਭੇਜਣੀ
ਪੰਦਰਹ ਜੋੜੇ ਮੈਨੇ ਸਵਾਇ ਭੇਜਣਾ ਪੰਦਰਹ ਬਾਬਾ ਜੀਉ ਨੇ ਸਵਾਇ ਭੇਜਣਾ

ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਗੁਰਦਿੱਤਾ ਜੀ ਵਲੋਂ ਭਾਈ ਜਾਪੁ ਤਥ ਗੁਰਦਾਸ ਜੋਗੁ
“...ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਕਾ ਹੁਕਮ ਹੋਇ ਗੁਰੂ ਕੇ ਨਾਵੇਂ ਵਿਚ ਰਹਣਾ ਜਿਸ ਤੇ ਜਨਮ ਸਵਰੇ.....”

[ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਿਰ ਸਾਹਿਬ ਪਟਣਾ ਵਿਚ]

ਗੁਰ ਰਖਗੇ

ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜ
ਪਣਾ ਜਨਮੁ
ਸਵਰੇ ਸਹੀ ਕਰ ਮਨਣਾ

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰੂ

ਮਹਾ ਸ੍ਰੀ ਭਾਈ ਜਾਪੁ ਤਥਾ ਗੁਰਦਾਸ ਤ
ਬਾ ਸੁਭਤ ਮੰਗਤੀ ਪਾਸੇ ਲਿਖਤੇ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰਦਿੱਤਾ ਜੀ ਕਰਤਾਰ ਕਰਤਾਰ ਵਾਚਣੀ
ਉਪਰੰਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਹੈਇ
ਗੁਰੂ ਕੇ ਨਾਵੇਂ ਵਿਚਿ ਰਹਣਾ ਜਿਸ ਤੇ
ਜਨਮ ਸਵਰੇ ਗੁਰਦਿੱਤੇ ਮੁੰਜਹ

੫

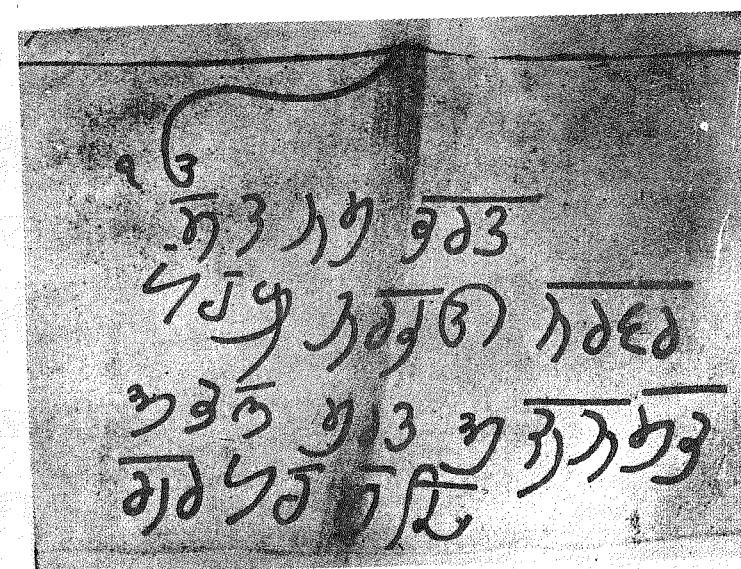
੧੬

ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ
ਨਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ
ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

੫

ਨੀਸ਼ਾਣੁ ਸੱਤਵੇਂ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਰਾਏ ਜੀ ਦਾ

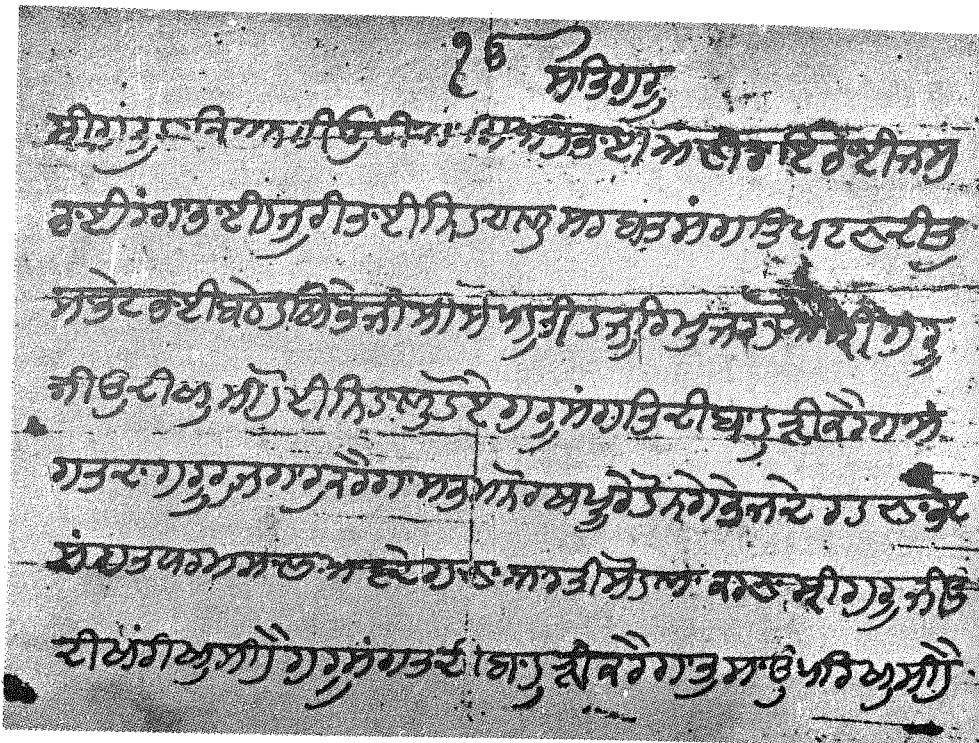
ਸੰਮਤ ੧੭੧੯ ਬਿ. (ਸਨ ੧੯੫੮ ਈ.) ਵਿਚ ਲਿਖੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ

[ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਰਾਮਰਾਏ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਡੇਰੇ ਦੇਹਰਾਦੂਨ ਵਿਚੋਂ ਉਲੀਕ
ਜੀ. ਬੀ. ਸਿੰਘ, ੯੫/੨]

੬

ਅਠਵੇਂ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੀ ਦੀ ਆਗਿਆ
 ਸੰਗਤਿ ਪਟਣ [ਫਰੀਦ ਕੇ] ਦੀ ਜੋਗ
 "...ਸੰਗਤਿ ਧਰਮਸਾਲਿ ਆਵਦੇ ਰਹਣਾ ਆਰਤੀ ਸੋਹਲਾ ਕਰਣਾ..."

[ਸਿੱਖ ਰੈਫਰੈਂਸ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਚ]

੬

੧੬ ਸੰਡਿਗੁਰ

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੀਉ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ ਭਾਈ ਅਣੀ ਰਾਏ ਭਾਈ ਜਸੁ
 ਭਾਈ ਹੋਗਾ ਭਾਈ ਹਜੂਰੀ ਭਾਈ ਨਿਹਚਲੁ ਸਰਬਤ ਸੰਗਤਿ ਪਟਣ ਦੀ ਤੁ
 ਸਾ ਭੇਟ ਭਾਈ ਬਠੇ ਹਥਿ ਭੇਜੀ ਸੀ ਸੋ ਪਹੁੰਚੀ ਹਜੂਰਿ ਮੁਜਗਾ ਹੋਆ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
 ਜੀਉ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਨਿਹਾਲੁ ਹੋਏ ਗੁਰੂ ਸੰਗਤਿ ਦੀ ਬਾਹੁੜੀ ਕਰੈਗਾ ਸ
 ਗਤ ਦਾ ਗੁਰੂ ਰੁਜਗਾਰੁ ਕਰੈਗਾ ਸਭ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ਹੋਨਗੇ ਭੇਜਦੇ ਰਹਣਾ ਭੇਟ
 ਸੰਗਤ ਧਰਮਸਾਲ ਆਵਦੇ ਰਹਣਾ ਆਰਤੀ ਸੋਹਲਾ ਕਰਣਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀਉ
 ਦੀ ਖੜੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ ਗੁਰੂ ਸੰਗਤਿ ਦੀ ਬਾਹੁੜੀ ਕਰੈਗਾ ਤੁਸਾ ਉਪਰਿ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ ॥

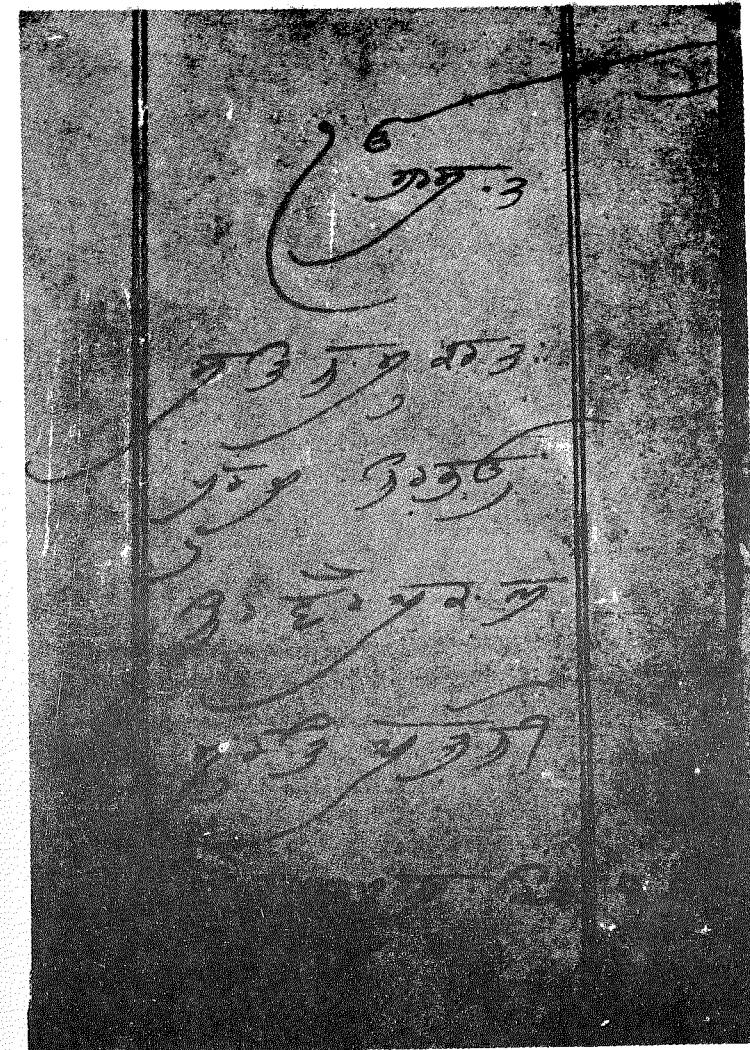
੭

ੴ ਗੁਰਸਤਿ

ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ
 ਪੁਰਖ ਨਿਰਭਉ
 ਨਿਰਵੈਰ ਅਕਾਲ
 ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ
 ਸੈਭੇ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ

੭

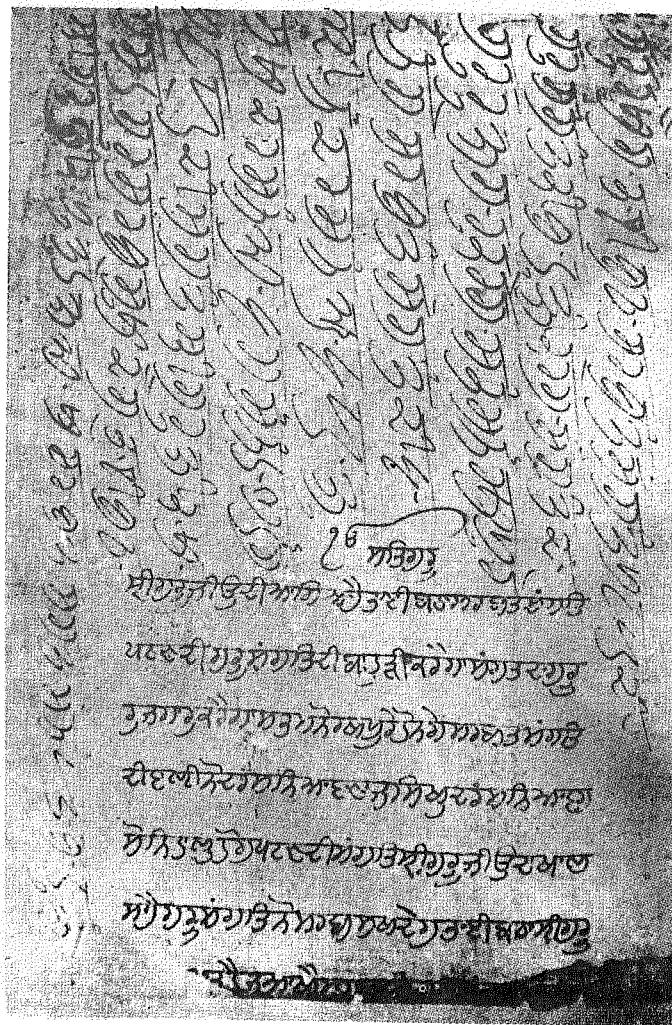
ਨੀਸਾਣੁ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦੁਰ
 ਸੰ. ੧੯੨੮ ਬਿ. ਭਾਦੋ ੧੦ (੧੧ ਅਗਸਤ, ੧੯੭੧ ਈ.) ਨੂੰ ਸੰਪੂਰਨ ਹੋਈ ਪੱਥੀ ਵਿਚੋਂ

[ਸਿੱਖ ਰੈਫਰੇਂਸ ਲਾਇਬਰੇਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ]

੮

ਨੇਵੇਂ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦੁਰ ਸਾਹਿਬ ਵਲੋਂ ਸੰਗਤਿ ਪਟਣ ਕੀ ਜੋਗੁ
 "ਸਰਬਤਿ ਸੰਗਤਿ ਦੀਵਾਲੀ ਨੇ ਦਰਸਨਿ ਆਵਣਾ...
 ਪਟਣ ਦੀ ਸੰਗਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਖਾਲਸਾ ਹੈ..."

[ਸਿੱਖ ਰੈਫਰੈਂਸ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀਆਮ੍ਰਿਤਸਰ]

੯

[ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਲਿਖਤ]

ਗੁਰੂ ਰਖਗਾ ਭਾਈ ਬਠਾ ਸਰਬਤਿ ਸੰਗਤਿ ਪਟਣ ਦੀ
 ਗੁਰੂ ਸੰਗਤਿ ਕੀ ਬਾਹੁੜੀ ਕਰੋਗਾ ਸੰਗਤਿ ਦਾ
 ਗੁਰੂ ਰੁਜਗਾਰੁ ਕਰੋਗਾ ਸਭ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ
 ਹੋਨਗੇ ਸਰਬਤਿ ਸੰਗਤਿ ਦੀਵਾ
 ਭੀ ਨੇ ਦਰਸਨਿ ਆਵਣਾ ਦੀ
 ਸਿਖ ਦਰਸਨਿ ਆਵਣੁ ਜੋ ਨਿਹਾਲ ਹੋਗੁ
 ਪਟਣ ਦੀ ਸੰਗਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾ
 ਲਸਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਸਰਬ ਸੁਖ ਦੇਗੁ ਭਾਈ ਬਠਾ
 ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਪੁੱਤ ਹੋ ਜੁ ਆਖੇ ਸਰਬਤਿ ਸੰਗਤਿ ਪਟਣ ਬਹੁੜੀ

[ਲਿਖਾਰੀ ਦੀ ਲਿਖਤ]

੧੭ ਸਤਿਗੁਰੂ

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀਉ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ ਭਾਈ ਬਠਾ ਸਰਬਤ ਸੰਗਤਿ
 ਪਟਣ ਦੀ ਗੁਰੂ ਸੰਗਤਿ ਦੀ ਬਾਹੁੜੀ ਕਰੈਗਾ ਸੰਗਤਿ ਦਾ ਗੁਰੂ
 ਰੁਜਗਾਰੁ ਕਰੈਗਾ ਸਭ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ਹੋਨਗੇ ਸਰਬਤ ਸੰਗਤਿ
 ਦੀਵਾਲੀ ਨੇ ਦਰਸਨਿ ਆਵਣਾ ਜੋ ਸਿਖ ਦਰਸਨਿ ਆਵਗੁ
 ਸੋ ਨਿਹਾਲ ਹੋਗੁ ਪਟਣ ਦੀ ਸੰਗਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀਉ ਦਾ ਖਾਲ
 ਸਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਸੰਗਤਿ ਨੇ ਸਰਬ ਸੁਖ ਦੇਗੁ ਭਾਈ ਬਠਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
 ਪੁੱਤ ਹੈ ਜੁ ਆਖੇ ਸਰਬਤਿ ਸੰਗਤਿ ਮਨਣਾ ਖੁਸੀ ਹੈ

ੴ

ਨੌਵੇਂ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦੁਰ ਜੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਸੰਗਤਿ ਬਨਾਰਸ ਜੋਗੁ

“...ਭਾਈ ਕਲਿਆਨ ਦਾਸੁ ਦਾ ਹਰਿ ਭਾਂਤਿ ਖਸਮਾਨਾ ਕਰਣਾ...”

[ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਬੜੀ ਸੰਗਤਿ ਬਨਾਰਸ ਵਿਚ]

ੴ

ਗੁਰੂ ਸਤਿ

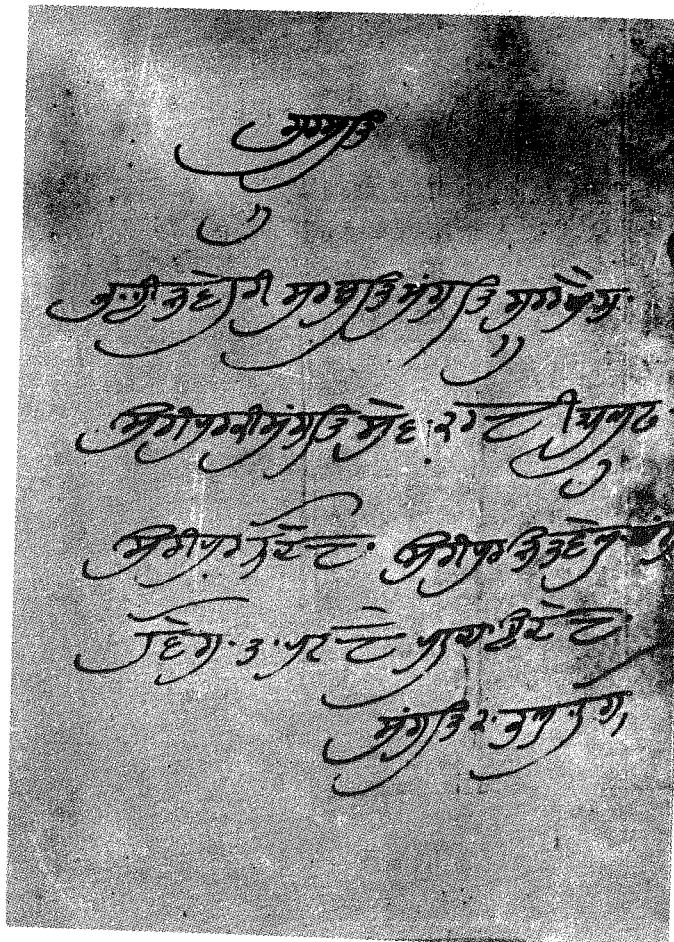
ਭਾਈ ਜਵੇਹਰਿ ਮਲੁ ਸਰਬਤਿ ਸੰਗਤਿ ਬਨਾਰਸ ਕੀ ਗੁ
ਰੂ ਰਖੈਗਾ ਭਾਈ ਕਲਿਆਣ ਦਾਸੁ ਹਜੂਰਿ ਆਇਆ ਸੰਗ
ਤਿ ਕਾ ਮੁਜਰਾ ਦਿਤਾ ਭਾਈ ਕਲਿਆਨ ਦਾਸੁ ਦਾ ਹਰਿ ਭਾਂਤਿ
ਖਸਮਾਨਾ ਕਰਣਾ ਨਿਹਾਲੁ ਹੋਏ

੮੦

ਹੁ ਕ ਮ ਨਾ ਮੇ

੧੦

ਨੇਵੇਂ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦੁਰ ਦਾ ਹੁਕਮ, ਭਾਈ ਜਵੇਹਰੀ
ਸੰਗਤ (ਬਨਾਰਸ) ਜੋਗ
“...ਸਿਰੀਪਰ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਸੇਵਾ ਕਰਣੀ ਅਲੂਢਾ...ਦੇਣਾ...”

[ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਬੜੀ ਸੰਗਤਿ ਬਨਾਰਸ ਵਿਚ]

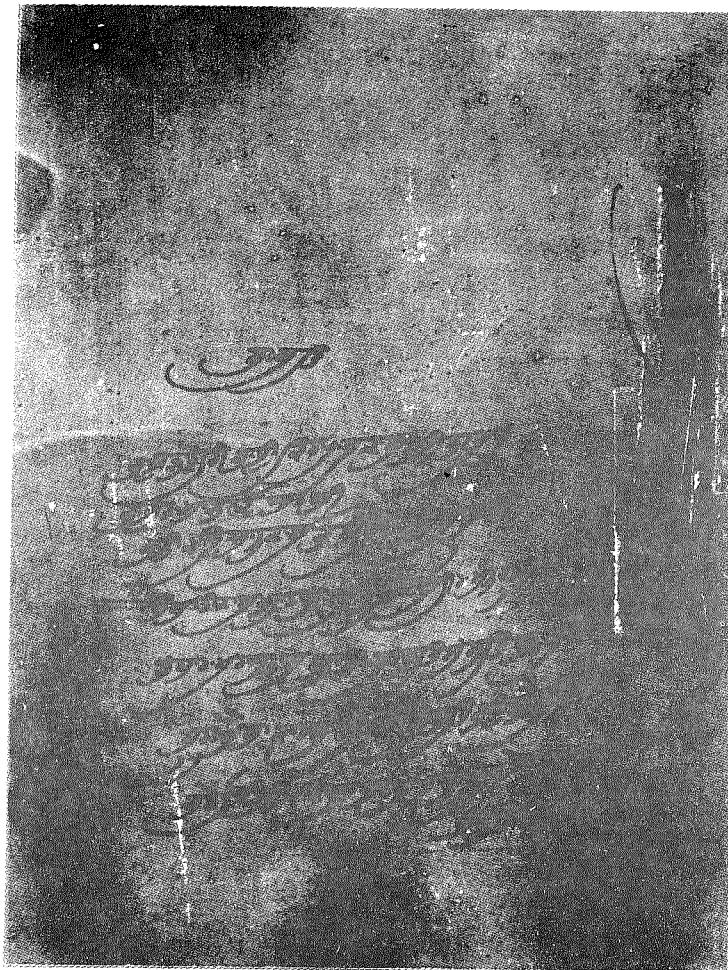
੧੦

ਗੁਰੂ ਸਤਿ

ਭਾਈ ਜਵੇਹਰੀ ਸਰਬਤਿ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰੂ ਰਖੈਗਾ
ਸਿਰੀਪਰ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਸੇਵਾ ਕਰਣੀ ਅਲੂਢਾ
ਸਿਰੀਪਰ ਨੋ ਦੇਣਾ ਸਿਰੀਪਰ ਜਿਤ ਵੇਲਾ ਚੰਗਾ
ਹੋਵੇਗਾ ਤਾ ਪਟਣੇ ਪਹੁੰਚਾਇ ਦੇਣਾ
ਸੰਗਤਿ ਕਾ ਭਲਾ ਹੋਗੁ

੧੧

ਨੌਵੇਂ ਗੁਰੂ ਤੇਰਾ ਬਹਾਦੁਰ ਦਾ ਹੁਕਮ ਸੰਗਤਿ ਬਨਾਰਸ ਜੋਗ
 "...ਕਾਰਬਾਰ ਲੋਚ ਕੇ ਸੰਗਤਿ ਭਾਈ ਜਵੇਹਰੀ ਨੋ ਦੇਣੀ...ਜਵੇਹਰੀ
 ਭਾਈ ਦਿਆਲ ਦਾਸ ਪਾਸੋ ਪਹੁਚਾਵੇਗਾ ਹਜੂਰਿ ਪਹੁਚੇਗੀ..."

[ਗੁਰਦਾਰਾ ਬੜੀ ਸੰਗਤਿ ਬਨਾਰਸ ਵਿਚ]

੧੧

੧੭ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ।

ਗੁਰਸਤਿ

ਭਾਈ ਜਵੇਹਰੀ ਭਾਈ ਕਿਰਪਾਲ ਦਾਸ ਭਾਈ ਜਟਮਲ
 ਭਾਈ ਰਾਮਾ ਜਾਦੋ ਘਾਸੀ
 ਭਾਈ ਕਲਿਆਨ ਦਾਸ ਭੋਤੀ ਸੇਠ ਭਾਈ ਬਾਬੁ ਰਾਇ
 ਭਿਖਾਰੀ ਦਾਸ ਮਹਾਰਾਜ ਦਲਪਤਿ ਦਾਸ ਹੀਰਾ ਮੰਨ ਦੁਰਗ ਦਾਸ
 ਰੀਗਾ ਰਾਮ ਰਘੁਨਾਥ ਮਹਾਂਨੰਦ ਸਰਬਤਿ ਸੰਗਤਿ ਬਨਾਰਸ ਕੀ
 ਗੁਰੂ ਰਖੇਗਾ ਕਾਰਬਾਰ ਲੋਚ ਕੇ ਸੰਗਤਿ ਭਾਈ ਜਵੇਹਰੀ ਨੋ ਦੇਣੀ
 ਜਵੇਹਰੀ ਭਾਈ ਦਿਆਲ ਦਾਸ ਪਾਸ ਪਹੁਚਾਵੇਗਾ ਹਜੂਰਿ ਪਹੁਚੇਗੀ
 ਸੰਗਤਿ ਕਾ ਭਲਾ ਹੋਗੁ ਸੇਵਾ ਕੀ ਵੇਲਾ ਹੇ

੧੨

ਨੌਵੇਂ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦੁਰ ਜੀ ਵਲੋਂ
ਭਾਈ ਦਿਆਲ ਦਾਸ ਰਾਮਰਾਇ ਜੋਗੁ

“...ਕੂਚ ਕੀਏ ਹਮ ਕੇ ਚਾਰ ਦਿਨ ਹੋਏ ਹਹਿ ਰਾਜੇ ਜੀ ਕੇ ਕੂਚ ਕੀਏ ਸਾਤ ਰੋਜ਼
ਹੋਏ ਹੋ...ਰਾਤ ਰਾਤ ਕਰਿ ਕੈ ਬਹੁਤ ਸਿਤਾਬੀ ਸਾਥ ਹਮਾਰੇ ਪਾਸ ਆਇ ਪਹੁਚਣਾ...
ਢੀਲ ਪਾਉ ਘੜੀ ਕੀ ਨਾਹੀ ਕਰਣੀ...”

[ਜਾਂਦਿਆਂ ਰਾਹ-ਮੁਕਾਮ ਤੋਂ]

[ਹਰਿਮੰਦਿਰ ਸਾਹਿਬ ਪਟਣਾਂ ਸਹਿਰ]

੧੨

ਹਮ ਤੁਮਾਰਾ ਬੈਂਕ ਵਾਹ ਦੇ
ਅਤੇ ਤੁ ਬਹੁਤ
ਸਿਤਾਬ ਆਵਲਾ
ਕੂਚ ਸੰਗਤਿ ਕੀ ਬਾਹੁੜੀ ਕਰੋਗਾ

੧੬ ਗੁਰੂ ਸਤਿ

ਭਾਈ ਦਿਆਲਦਾਸੁ ਭਾਈ ਰਾਮਰਾਇ ਭਾਈ ਦਰਬਾਰਾਂ ਭਾਈ ਡੇਡਮਲ
ਸਰਬਤਿ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰੂ ਰਖੇਗਾ
ਕੂਚ ਕੀਏ ਹਮ ਕੇ ਚਾਰ ਦਿਨ ਹੋਏ ਹਹਿ ਰਾਜੇ ਜੀ ਕੇ ਕੂਚ ਕੀਏ ਸਾਤ ਰੋਜ਼
ਹੋਏ ਤੇ ਤੁਮਾਰੇ ਵਾਸਤੇ
ਹਮੇਂ ਨੇ ਮੁਕਾਮ ਕੀਏ ਹੈ ਰਾਤ ਰਾਤ ਕਰਿ ਕੈ ਬਹੁਤ ਸਿਤਾਬੀ ਸਾਥ ਹਮਾਰੇ
ਪਾਸ ਆਇ ਪਹੁਚਣਾ
ਦਉੜਨ ਵਾਲਾ ਕੋਸਾ ਕਰਿ ਕੇ ਆਠ ਪਹਰ ਮੋ ਆਇ ਪਹੁਚਣਾ ਢੀਲ ਪਾਉ
ਘੜੀ ਕੀ ਨਾਹੀ ਕਰਣੀ।

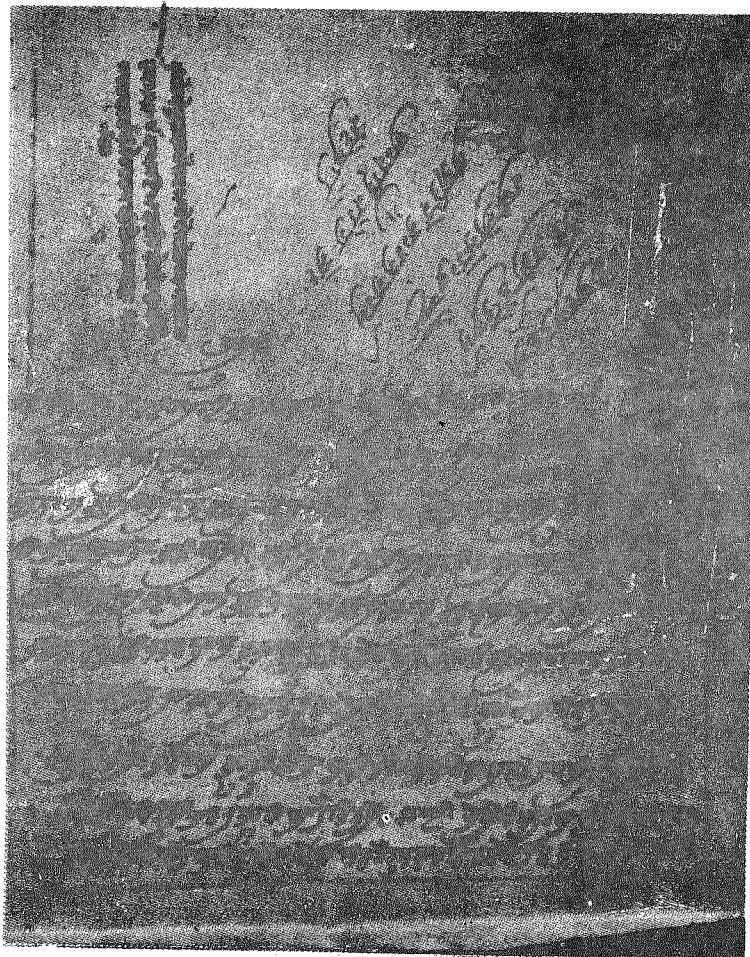
੧੩

ਨੌਵੇਂ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਜੀ ਵਲੋਂ ਸੰਗਤਿ ਪਟਣਾ ਦੇ ਨਾਮ

“... ਅਸੀਂ ਪਰੈ ਰਾਜੇ ਜੀ ਕੇ ਸਾਥ ਗਏ ਹਾਂ...

ਕਬੀਲਾ ਹਮੇਂ ਪਟਣੇ ਮੋਹੋਡਾ ਹੈ... ਕੋਈ ਅਵਲ ਹਵੇਲੀ ਹੁੰਦੇ ਬਡੀ...

ਤਿਸ ਮੋਹੋਲੇ ਹਮਾਰੇ ਰਖਣੈ...

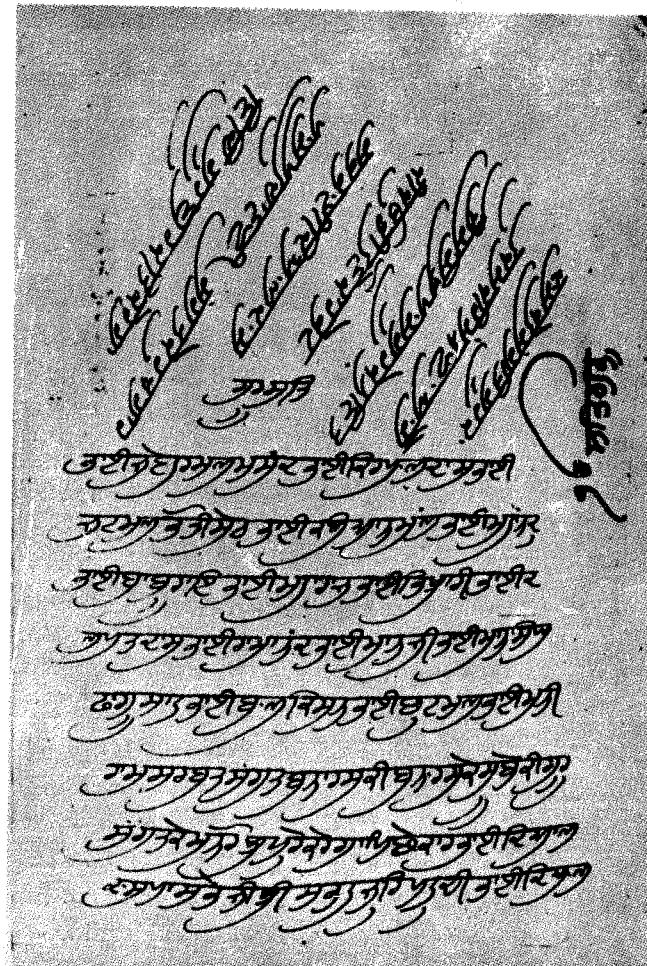
[ਹਰਿਮੰਦਿਰ ਸਾਹਿਬ ਪਟਣਾ ਸ਼ਹਿਰ]

੧੩

ਗੁਰੂ ਸਤਿ
ਭਾਈ ਦਿਆਲ ਦਾਸੁ ਭਾਈ ਰਾਮਰਾਇ ਭਾਈ ਦਰਬਾਰੀ ਭਾਈ ਚੈਨਸੁ
ਭਾਈ ਮਿਹਰਬੰਦ ਭਾਈ ਸੋਭ ਚੰਦੁ
ਭਾਈ ਜੇਠਮਲੁ ਭਾਈ ਡੇਡਮਲੁ ਭਾਈ ਪਹਲਾਦ ਦਾਸੁ ਭਾਈ ਬੰਸੀ
ਭਾਈ ਮੁਰਲੀਧਰੁ ਭਾਈ ਰਾਘ੍ਵ ਦਾਸੁ ਭਾਈ ਦੀਨਾ ਨਾਥ
ਭਾਈ ਮੋਹਨਦਾਸੁ ਭਾਈ ਪਰੀਤਮਦਾਸੁ ਭਾਈ ਨੰਦ ਕੁਆਰ ਭਾਈ ਮਿਹਰਬੰਦੁ
ਭਾਈ ਪਰਾਨ ਨਾਥ ਭਾਈ ਮੁਰਲੀਧਰੁ ਭਾਈ
ਸਿੰਘ ਭਾਈ ਸਦਾਨੰਦ ਭਾਈ ਕਲਵਨੈਨ ਭਾਈ ਰਾਮਰਾਇ ਭਾਈ ਲਾਲਮੰਨ
ਭਾਈ ਛਬੀਲ ਦਾਸੁ ਭਾਈ ਬਾਲ ਗੋਬਿੰਦ
ਭਾਈ ਅਮਾਲੀਆ ਭਾਈ ਕਿਰਪਾਲੁ ਭਾਈ ਬੈਜਨਾਥ ਭਾਈ ਸੰਗਤਿ ਦਾਸੁ
ਭਾਈ ਬਿਬਰ ਸਿੰਘ ਬੇਬੇ ਪੇੜੀ ਬਾਈ
ਭਾਈ ਰਾਮਬੰਦ ਭਾਈ ਭਗਵਾਨ ਦਾਸੁ ਗੁਜਰਮਲੁ ਭਾਈ ਜਗਦੇਉ
ਚਿੰਤਾ ਬਿੰਦਰਾਬਨ ਪਰਾਨ ਨਾਥ ਸਰਬਤਿ ਸੰਗਤਿ ਪਟਣੇ ਕੀ ਸੂਬੇ ਕੀ ਗੁਰੂ
ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਿਸ ਕੈ ਮਨੋਰਥ ਗੁਰੂ ਪੂਰੇ ਕਰੈਗਾ ਅਸੀਂ ਪਰੈ ਰਾਜੇ ਜੀ ਕੇ ਸਾਥ
ਗਏ ਹਾਂ ਕਬੀਲਾ ਹਮੇਂ ਪਟਣੈ
ਮੋਹੋਡਾ ਹੈ ਜਿਨ ਸਿਖ ਵਾਹਗੁਰੂ ਕੀਆ ਹੈ ਤਿਨ ਸੇਵਾ ਕਰਣੀ ਪੈਸੇ ਕੀ
ਮੁਹਰ ਥਾਇ ਪੜੈਗੀ ਸੰਗਤਿ
ਕੀ ਸੇਵਾ ਕੀ ਵੇਲਾ ਹੈ ਜੁ ਸਿਖ ਸੇਵਾ ਕਰੇਗਾ ਤਿਸ ਕੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਮੋ ਬਰਕਤਿ
ਹੋਵੇਗੀ ਸੇਵਾ ਕਾ ਵਖਤ ਹੈ

ਨੌਵੇਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਸੰਗਤਿ ਬਨਾਰਸ ਕੀ ਤੇ ਸੂਬੇ ਕੀ ਜੋਗ

“...ਪਿਛੇ ਕਾਰ ਭਾਈ ਦਿਆਲ ਦਾਸ ਪਾਸ ਭੇਜੀ ਥੀ ਸਭ ਹਜ਼਼ਰਿ ਪਹੁੰਚੀ
ਭਾਈ ਦਿਆਲ ਦਾਸ ਕਹੇ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰੂ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਕਰਿ ਮੰਨਣਾ...”

[ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਬੜੀ ਸੰਗਤਿ ਬਨਾਰਸ ਵਿਚ]

ਦਾਸ ਕਰੇ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰੂ ਕਾ
ਹੁਕਮ ਕਰਿ ਮੰਨਣਾ ਆਗੇ
ਜਿਸ ਜਿਖ ਪਾਸ ਗੁਰੂ ਕੇ ਨਵਿਤ
ਕੀ ਕਉਡੀ ਹੋਵੇ ਕਾਰ ਭੇਟ
ਸਭ ਭਾਈ ਦਿਆਲ ਦਾਸ
ਪਾਸ ਪਹੁੰਚਾਵਣੀ ਸੰਗਤ ਕੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ
ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਬਦਕਤਿ ਕਰੇਗਾ

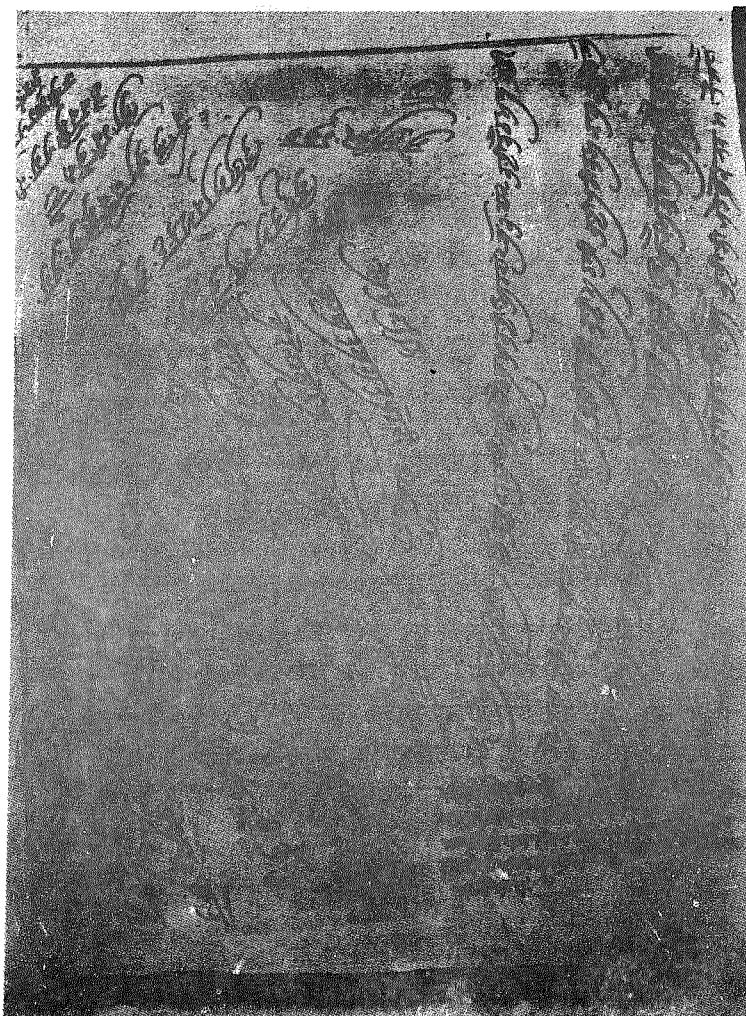
ਗੁਰੂ ਸੰਗਤਿ

ਭਾਈ ਜਵੇਹਰ ਮਲ੍ਲ ਮਸੰਦ ਭਾਈ ਕਿਰਪਾਲ ਦਾਸ ਭਾਈ
ਜਟਮਲ ਭੋਤੀ ਸੇਠ ਭਾਈ ਕਲਿਆਨ ਮਲ ਭਾਈ ਮਹਾਨਦੁ
ਭਾਈ ਬਾਬੂ ਰਾਇ ਭਾਈ ਮਹਾਰਾਜ ਭਾਈ ਭਿਖਾਰੀ ਦ
ਲਪਤਿ ਦਾਸ ਭਾਈ ਰਾਮਾਨੰਦ ਭਾਈ ਮਾਨਜੀ ਭਾਈ ਮਾਨ ਸਿੰਘ
ਵਾਗੂ ਸਾਹ ਭਾਈ ਬਾਲ ਕਿਸਨ ਭਾਈ ਛੁਟਮਲ ਭਾਈ ਮਨੀ
ਰਾਮ ਸਰਬਤ ਸੰਗਤਿ ਬਨਾਰਸ ਕੀ ਬਨਾਰਸ ਕੇ ਸੂਬੇ ਕੀ ਗੁਰੂ
ਸੰਗਤ ਕੇ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ਕਰੇਗਾ ਪਿਛੇ ਕਾਰ ਭਾਈ ਦਿਆਲ
ਦਾਸ ਪਾਸ ਭੇਜੀ ਥੀ ਸਭ ਹਜ਼਼ਰਿ ਪਹੁੰਚੀ ਭਾਈ ਦਿਆਲ

੧੫

ਨੌਵੇਂ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦੁਰ ਜੀ ਵਲੋਂ ਭਾਈ ਦਿਆਲ ਦਾਸ
ਆਦਿ ਸੰਗਤਿ ਪਟਣਾ ਜੋਗੁ

“...ਅਸਾਂ ਮੁੰਗੇਰ ਛਾਵਣੀ ਕੀਤੀ ਹੈ...
ਭਾਈ ਜੀ ਪਰੇ ਕੇ ਜੁ ਤਮਾਰੇ ਸੂਬੇ ਕੇ ਮਸਿਦ ਹਨਿ
ਸਰਬਤਿ ਸੰਗਤਿ ਪਰੇ ਕੀ ਲੇ ਕੇ ਦਰਸਨਿ ਆਵਣਾ ..”

੧੫

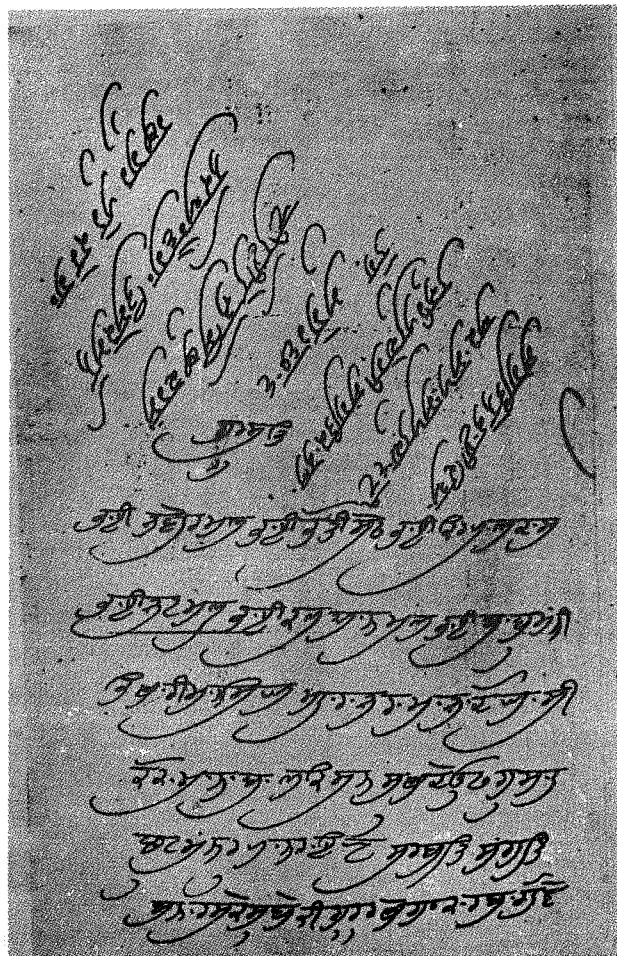
੧੭ ਗੁਰੂ ਸਾਤਿ

ਭਾਈ ਦਿਆਲਦਾਸੁ ਭਾਈ ਰਾਮੇਰਾਇ ਭਾਈ ਦਰਬਾਰੀ ਭਾਈ ਚੈਨਸੁਖੁ
ਭਾਈ ਮਿਹਰਚੰਦ ਸੋਭਾਚੰਦ ਭਾਈ ਜੈਠ ਮਲੁ ਭਾਈ
ਡੇਮਲੁ ਭਾਈ ਨੰਦਕੁਆਰੁ ਭਾਈ ਪਹਲਾਦ ਦਾਸ ਭਾਈ ਬੰਸੀ ਭਾਈ ਮੁਰਲੀ
ਭਾਈ ਪਰੀਤਮਦਾਸੁ ਭਾਈ ਰਾਘੁ
ਦਾਸੁ ਭਾਈ ਮੇਹਨ ਦਾਸੁ ਬੇਬੇ ਪੇੜੀਬਾਈ ਸਰਬਤਿ ਸੰਗਤਿ ਸਿਖਾ ਕੈ ਮਨੋਰਥੁ
ਗੁਰੂ ਪੂਰੇਗਾ ਭਾਈ
ਜੀ ਅਸਾ ਮੁੰਗੇਰ ਛਾਵਣੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਸੰਗਤਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕੀ ਵੇਲਾ ਹੈ
ਭਾਈ ਜੀ ਪਰੇ ਕੇ ਜੁ ਤੁਮਾਰੇ ਸੂਬੇ
ਕੇ ਮਸਿਦ ਹਨਿ
ਸਰਬਤ ਸੰਗਤ ਪਰੇ ਕੀ
ਲੈ ਕੇ ਦਰਸਨਿ ਆ
ਵਣਾ ਜੋ ਸਿਖ ਆਵੈਗਾ
ਤਿਸ ਕਾ ਰੁਜਗਾਰ ਹੋਗ ਸੰਗਤਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕੀ ਵੇਲਾ ਹੈ
ਭਾਈ ਦਿਆਲਦਾਸੁ ਕਹੈ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰੂ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਕਰਿ ਮਨਣਾ
ਸੰਗਤਿ ਕਾ ਗੁਰੂ ਰੁਜਗਾਰ ਕਰੇਗਾ ਅਉਰ ਭਾਈ ਜੀ
ਸਹਜਾਦਪੁਰ ਕੋ ਭੇਰੇ ਕੇ ਖੇਮੇ ਕੇ ਵਾਸਤੇ
ਲਿਖਿਆ ਚਾਹਤੇ ਹਹਿ
ਜਿਉ ਤੁਮ ਕਹਿ ਭੇਜਹ
ਤਿਉ ਹਮ ਹੁਕਮ ਨਾਵਾ ਸੰਗਤਿ
ਕੋ ਲਿਖਹ ਦੋ ਕੋੜੀਆ ਪਗਾ
ਬਿਹਾਰ ਕੀ ਭੇਜਣੀ
ਏਕ ਕੋੜੀ ਪਗਾ ਕੀ
ਚਾਲੀਸ ਰੁਪਯੇ
ਕੀ ਭੇਜਣੀ
ਸੰਗਤਿ ਕਾ ਰੁਜਗਾ
ਰੁ ਹੋਗੁ

੧੬

ਨੌਵੇਂ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦੁਰ ਸਾਹਿਬ ਵਲੋਂ ਸੰਗਤਿ ਬਨਾਰਸ ਕੇ
ਸੂਬੇ ਕੀ ਜੋਗੁ

.....ਕਾਰਬਾਰ ਹੋਵੇ ਸੰਗਤਿ ਨੇ ਭਾਈ ਦਿਆਲ ਦਾਸ ਪਾਸ ਪਹੁੰਚਾਵਣੀ
...ਮੁਗੇਰ ਛਾਵਣੀ ਹੋਈ ਹੈ ਜੋ ਸਿਖ ਦਰਸਨ ਕੋ ਆਵੇਗਾ ਤਿਸ ਕੇ
ਮਨੋਰਥ ਗੁਰੂ ਪੂਰੇ ਕਰੇਗਾ....

| ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਬੜੀ ਸੰਗਤਿ ਬਨਾਰਸ ਵਿਚ |

੧੭

ਸੰਗਤਿ ਨੇ ਭਾਈ ਦਿਆ
ਲ ਦਾਸ ਪਾਸ ਪਹੁੰਚਾਵਣੀ
ਹਜ਼ੂਰ ਪਾਂਚਾਂ ਗੁਰੂ ਸੰਗਤਿ ਬਾ ਬਲਾ
ਗੁਰੂ
ਮੁਗੇਰ ਛਾਵ
ਭੀ ਹੋਈ ਹੈ ਜੋ ਸਿਖ ਦਰਸਨ
ਨ ਕੇ ਅਖੈਕਾ ਜਿਧ ਕੇ ਮਨ
ਵਥ ਕਾਵੁੰ ਪੂਰੇ ਕਰੇਕਾ

ਗੁਰੂ ਸੰਗਤਿ

ਭਾਈ ਜਵੇਹਰ ਮਲ ਭਾਈ ਭੇਤੀ ਸੇਠ ਭਾਈ ਕਿਰਪਾਲ ਦਾਸ
ਭਾਈ ਜਟ ਮਲ ਭਾਈ ਕਲਾਨ ਮਲ ਭਾਈ ਬਾਬੂ ਮਨੀ
ਭਿਖਾਰੀ ਮਾਨ ਸਿੰਘ ਮਹਾਰਾਜ ਰਾਮਾ ਜਾਦੇ ਘਾਸੀ
ਕੋਕਾ ਮਾਨਾ ਬਾਲਕਿਸਨ ਸੁਖਦੇਉ ਫਗੂਸਾਹ
ਛੁਟਮਨ ਰੂਪ ਨਰਾਇਣ ਸਰਬਤਿ ਸੰਗਤਿ
ਬਨਾਰਸ ਕੇ ਸੂਬੇ ਕੀ ਗੁਰੂ ਰਖੇਗਾ ਕਾਰਬਾਰ ਹੋਵੇ

੧੬

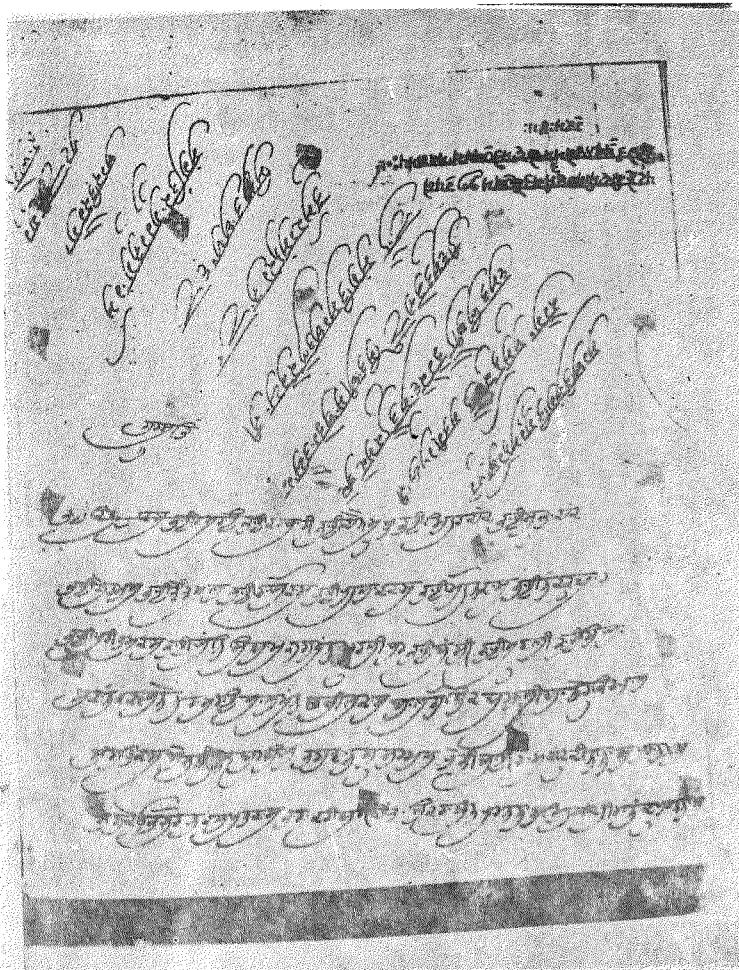
ਸਰਬਤ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰੂ ਮਨੋਰਥ ਪ੍ਰਿ
 ਕਰਗਾ ਅਸੁਣ ਕੌਰ ਹੈ ਸਤਗੀ ਰੂਪਯਾ ਥੀ
 ਵਸਤ ਲਿਖੀ ਹੈ ਛੇਡੇ ਕੇ ਵਾਸਤੇ ਹੁਕਮ ਦੇਖਦੇ
 ਹੀ ਵਸਤ ਭਜਣੀ ਜਿਤਾਬੀ ਸਾਥ ਛੇਤਰ ਤਾਜਾਰ ਹੋ
 ਲਾ ਹੈ ਸੰਗਤਿ ਸਰਬਤ ਲੇ ਕੇ ਭੋਜਾ ਜੀ
 ਤੁਮੈ ਦਰਸਨ ਕਰ ਜਾਣਾ
 ਸਿਤਾਬ ਆਵਣਾ
 ਸੰਗਤਿ ਕਾ ਗੁਰੂ ਹੁਜ਼ਾਰ ਮੇ
 ਬਰਬਤਿ ਕਰੋਆ
 ਪਟਣਾ ਗੁਰੂ
 ਕਾ ਘੜ੍ਹ ਹੈ

ਗੁਰੂ ਸਤਿ

ਭਾਈ ਦਿਆਲ ਦਾਸੁ ਭਾਈ ਰਾਮਰਾਇ ਭਾਈ ਦਰਬਾਰੀ ਭਾਈ ਚੈਨਸੁਖ
 ਭਾਈ ਮਿਹਰਬੰਦ ਭਾਈ ਸੁਗਾ ਚੰਦ
 ਭਾਈ ਜੇਠਮਲੁ ਭਾਈ ਡੇਡਮਲੁ ਭਾਈ ਰਾਮੋਦਾਸੁ ਭਾਈ ਪਹਲਾਦ ਦਾਸੁ
 ਭਾਈ ਸੇਹਨ ਦਾਸੁ ਭਾਈ ਨੰਦ ਕੁਆਰ
 ਭਾਈ ਪਰੀਤਮਦਾਸੁ ਭਾਈ ਘਨਿਸਿਆਮੁ ਜਗਮਨੁ ਮੁਰਲੀਪਰ ਭਾਈ ਬੇਸਿਆ
 ਭਾਈ ਮੁਰਲੀ ਭਾਈ ਸਿੰਘਾ
 ਸਦਾਨੰਦ ਕਵਲਨੈਨ ਰਾਮਰਾਇ ਲਾਲਮੰਨ ਛਬੀਲਦਾਸੁ ਬਾਲ ਗੋਬਿੰਦ
 ਅਮਾਲੀਆ ਫੇਰੂ ਕਿਰਪਾਲ
 ਸੰਗਤਿ ਚਾਸ ਬੈਜਨਾਥ ਝਬਰ ਸਿੰਘ ਭਗਵਾਨੁ ਗੁਜਰਮਲ ਪੇਤੀ ਬਾਈ
 ਰਾਮਰੰਦੂ ਦੀਨਾਨਾਥੁ ਪਰਾਨ ਨਾਥੁ
 ਜਗਦੇਉ ਭੋਜਰਾਜ ਦਲਪਤ ਦਾਸੁ ਭਾਰਾ ਦਰੀਆ ਚਿੰਤਾ ਬਿਦਰਾਬਾਨ
 ਪਰਾਨਨਾਥੁ ਮਿਹਰਬੰਦ ਹੀਰਾ ਨੰਦ ਪਰਾਨਨਾਥੁ

੧੭

ਨੇਵੇਂ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦੁਰ ਸਾਹਿਬ ਵਲੋਂ ਸੰਗਤਿ ਪਟਣੇ ਦੀ ਜੰਗੁ
 " ਅਸੁਣ ਕੋਚ ਹੈ । ਸਤਗੀ ਰੂਪਯਾਂ ਕੀ ਵਸਤ ਲਿਖੀ ਹੈ ਤੇਰੇ ਕੈ
 ਵਾਸਤੇ ਹੁਕਮ ਦੇਖਦੇ ਹੀ ਭੇਜਣੀ..."

[ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਿਰ ਸਾਹਿਬ ਪਟਣਾ ਵਿਚ]

੧੮

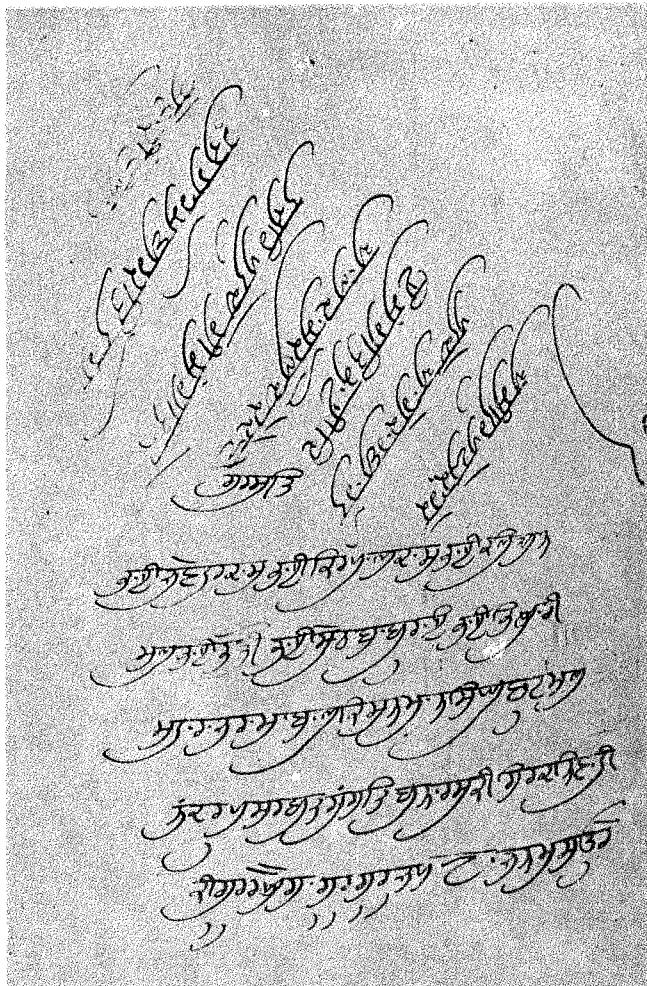
ਅਸੀਂ ਹੁਣੋ ਥਾਰ ਕੇ
ਪਹੁੰਚੇ ਆਗੇ ਕਾਰਖਾਰ ਹੋ
ਵਿ ਸੰਗਤਿ ਭਾਈ ਦੇ
ਆਲ ਦਾਸ ਕੋ ਲੋਚ ਕੇ ਦੇਲੀ
ਹਜ਼ੂਰਿ ਪਹੁੰਚਾਓ ਸੰਗਤਿ ਕੇ
ਚੁਜ਼ਾਰ ਮੋ ਬਹਲ ਤ ਹੋਵਾ
ਸੇਵਾ ਕੀ ਵੇਲਾ ਹੋ

ਗੁਰੂ ਸਤਿੰ

ਬਾਈ ਜਵੇਹਰ ਦਾਸ ਭਾਈ ਕਿਰਪਾਲ ਦਾਸ ਭਾਈ ਕਲਿਆਨ
ਮਲੁ ਭਾਈ ਭੋਤੀ ਭਾਈ ਸੇਠ ਬਾਬੂ ਰਾਇ ਭਾਈ ਭਿਖਾਰੀ
ਮਹਾਰਾਜ ਰਾਮਾ ਬਾਲ ਕਿਸਨ ਮਾਨ ਸਿੰਘ ਛੁਟਮਲ
ਨਦਰੂਪ ਸਰਬਤ ਸੰਗਤਿ ਬਨਾਰਸ ਕੀ ਗਿਰਦ ਨਿਵਾਹੀ
ਕੀ ਗੁਰੂ ਰਖੈਗਾ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣਾ ਜਨਮੁ ਸਉਰੇ

੧੯

ਨੈਵੇਂ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦੁਰ ਸਾਹਿਬ ਵਲੋਂ ਸੰਗਤਿ ਬਨਾਰਸ ਜੋਗੁ
“...ਅਸੀਂ ਰੂਪਯੇ ਕਾਰ ਕੇ ਪਹੁੰਚੇ...”

੧੯

ਨੌਵੇਂ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦੁਰ ਸਾਹਿਬ ਵਲੋਂ ਸੰਗਤਿ ਬਨਾਰਸ ਜੋਗੁ

“...ਕਾਰ ਸੰਗਤਿ ਦੀ ਏਕ ਸਉ ਛਿਆਸਠ ਰੂਪਯੇ...ਹਜ਼ੂਰਿ ਆਏ...”

[ਗੁ. ਬੜੀ ਸੰਗਤਿ ਬਨਾਰਸ ਵਿਚ]

੧੯

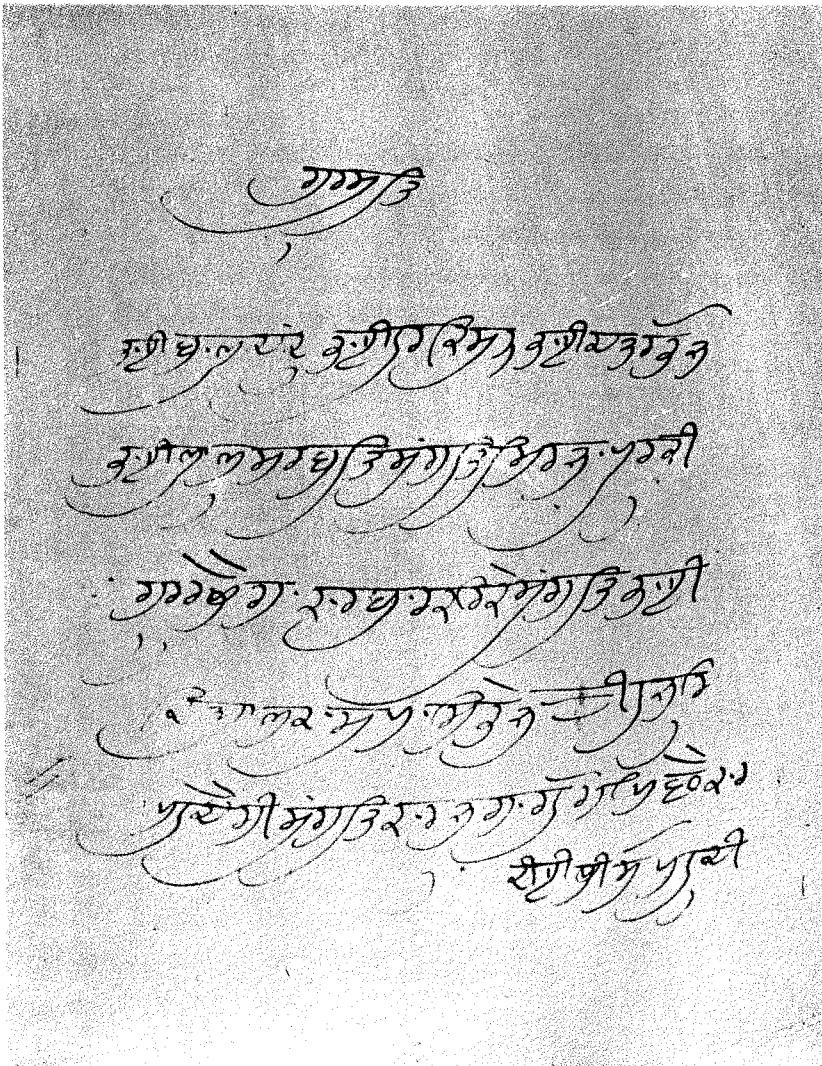
ਗੁਰੂ ਸਤਿ

ਭਾਈ ਦਿਆਲ ਦਾਸ ਭਾਈ ਰਾਮਰਾਇ ਭਾਈ ਜਵੇਹਰੀ ਭਾਈ ਕਿਰਪਾਲ ਦਾਸ
ਭਾਈ ਭੱਤੀ ਕਲਿਆਨ ਦਾਸ ਭਾਈ
ਸਿਰੂ ਸੇਠ ਦਲਪਤ ਭਾਈ ਬਾਬੂਰਾਇ ਭਾਈ ਬਿਖਾਰੀ ਦਾਸ ਸਰਬਤ ਸੰਗਤ
ਬਨਾਰਸ ਕੀ ਗੁਰੂ ਜਪਣਾ
ਜਨਮੁ ਸਉਰੇ ਸੰਗਤ ਕੇ ਮਨੋਰਥ ਗੁਰੂ ਪੂਰੇ ਕਰੇਗਾ ਕਾਰ ਸੰਗਤ ਕੀ ਏਕ ਸਉ
ਛਿਆਸਠ ਰੂਪਯੇ ਸੰਗਤ
ਨੇ ਭਾਈ ਦਿਆਲ ਦਾਸ ਪਾਸ ਭੇਜੇ ਥੇ ਸੋ ਹਜ਼ੂਰਿ ਆਏ ਸੰਗਤ ਕੀ ਬਹੁੜੀ
ਹੋਈ ਆਗੇ ਕਾਰਭੇਟ ਮਨਤ
ਸਭ ਭਾਈ ਦਿਆਲਦਾਸ ਕੇ ਸੰਗਤ ਨੇ ਲੋਚ ਕੇ ਦੇਣਾ ਸੰਗਤ ਕਾ ਰਿਜਕ
ਵਧੇਗਾ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ਗੁਰੂ ਕਰੇਗਾ।

੨੦

ਨੌਵੇਂ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦੁਰ ਸਾਹਿਬ ਵਲੋਂ ਸੰਗਤਿ ਮਿਰਜ਼ਾਪੁਰ ਜੋਗੁ

“...ਕਾਰਬਾਰ ਕਰਿ ਕੇ ਸੰਗਤਿ ਭਾਈ ਦਿਆਲ ਦਾਸ ਪਾਸ ਭੇਜਣੀ
ਹਜੂਰਿ ਪਹੁੰਚੈਗੀ .. ਪਿਛੇ ਕਾਰ ਦੀਈ ਥੀ ਸੁ ਪਹੁੰਚੀ...”

[ਗੁ. ਬੜੀ ਸੰਗਤਿ ਬਨਾਰਸ ਵਿਚ]

੨੦

ਗੁਰੂ ਸਤਿ

ਭਾਈ ਬਾਲ ਚੰਦੁ ਭਾਈ ਹਰਕਿਸਨ ਭਾਈ ਚਤਰ ਭੋਜ
ਭਾਈ ਲਾਲੂ ਸਰਬਤਿ ਸੰਗਤਿ ਮਿਰਜ਼ਾਪੁਰ ਕੀ
ਗੁਰੂ ਰਖੈਗਾ ਕਾਰਬਾਰ ਕਰਿ ਕੇ ਸੰਗਤਿ ਭਾਈ
ਦਿਆਲ ਦਾਸ ਪਾਸ ਭੇਜਣੀ ਹਜੂਰਿ
ਪਹੁੰਚੈਗੀ ਸੰਗਤਿ ਕਾ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਹੋਗ ਪਿਛੇ ਕਾਰ
ਦੀਈ ਥੀ ਸੁ ਪਹੁੰਚੀ

ਨੌਵੇਂ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦੁਰ ਜੀ ਵਲੋਂ ਸੰਗਤਿ ਪਟਣਾ ਜੋਗੁ
 “...ਗੋਬਿੰਦ ਦਾਸ ਕੀ ਬਧਾਈ ਉਪਰਿ ਸੰਗਤਿ ਖਰਚ ਕੀਆ ਗੁਰੂ ਕੀ ਦਰਗਾਹ
 ਥਾਏਂ ਪਯਾ...ਸਰਪਾਉ ਭੋਜਾ ਹੈ...ਪਟਣਾ ਗੁਰੂ ਕਾ ਘਰੁ ਹੈ...”

[ਹਰਿਮੰਦਿਰ ਸਾਹਿਬ ਪਟਣਾ ਸ਼ਹਿਰ]

ਭਾਈ ਦਿਆਲਦਾਸ ਭਾਈ ਰਾਮਰਾਇ ਭਾਈ ਦਰਬਾਰੀ ਭਾਈ ਚੈਨਸੁਖ
 ਭਾਈ ਮਿਹਰਚੰਦ ਭਾਈ ਸੁਭਾ ਚੰਦ
 ਭਾਈ ਜੇਠ ਮਲ੍ਹ ਭਾਈ ਡੇਡਮਲ੍ਹ ਭਾਈ ਨੰਦਕੁਆਰ ਭਾਈ ਦੀਨ ਦਿਆਲ
 ਭਾਈ ਮਿਹਰ ਚੰਦੁ...
 ਨਾਥ ਭਾਈ ਹੀਰਾਨੰਦ ਭਾਈ ਰਾਘੁ ਦਾਸ ਭਾਈ ਪਹਲਾਦ ਦਾਸੁ ਭਾਈ
 ਬੰਸੀਧਰ ਭਾਈ ਮੁਰਲੀਧਰ ..
 ਮੇਹਨਦਾਸੁ ਭਾਈ ਨੈਨਸੁਖ ਭਾਈ ਹਰਕੇਸੁ ਭਾਈ ਛਬੀਲਦਾਸ ਭਾਈ
 ਭਗਵਾਨ ਦਾਸੁ ਭਾਈ...
 ਭਾਈ ਸਦਾਨੰਦ ਭਾਈ ਘਨਿਸਿਆਮੁ ਭਾਈ ਕਵਲਨੈਨ ਭਾਈ ਰਾਮਰਾਇ
 ਭਾਈ ਮੁਰਲੀਧਰ ਭਾਈ...
 ਭਾਈ ਸਿੰਘਾ ਭਾਈ ਸੰਗਤਿ ਦਾਸੁ ਭਾਈ ਬੈਜਨਾਥ ਭਾਈ ਸੁਖਦੇਉ ਭਾਈ
 ਝਬਰ ਸਿੰਘ ਭਾਈ...
 ਮੁ ਭਾਈ ਜਗਮਨ ਭਾਈ ਛਬੀਲਦਾਸੁ ਭਾਈ ਰੂਪਨ ਭਾਈ ਲਾਲਮੰਨ ਭਾਈ
 ਅਨੰਤਦਾਸ ਭਾਈ ਸੁਫੇਰ ਚੰਦ ਭਾਈ ਨੈਨਸੁਖ ਗੁਲਾਲਚੰਦ ਬਾਲਗੋਬਿੰਦੁ
 ਭਾਈ ਭਗਤਾ ਬਿੰਦਰਾਬਨੁ...
 ਪਾਲਾ ਫੇਰੁ ਬੰਸੀਧਰ ਸੁਖਦੇਉ ਮਾਛੀ ਸੁਚਾ ਰਾਮ ਚੈਨਸੁਖ ਹੀਰਾ ਨੰਦ ਪਰਸਰਾਮੁ...
 ਮਿਤਰ ਸੈਣ ਜੀਜਮਲ ਜਗਦੇਉ ਦਲਪਤ ਦਾਸੁ ਭਾਈ ਮਲ੍ਹਕ ਦਾਸੀਆ ਚੇਤਨੁ...
 ਲਛੂਆ ਰਘੁਨਾਥ ਫਤਹਚੰਦ ਬੇਬੇ ਪੇੜੀ ਬਾਈ ਦੀਨਾਨਾਥ ਪਰਾਨਨਾਥ...
 ਸਰਬਤ ਸੰਗਤਿ ਪਟਣੇ ਕੀ ਜਿਨਿ ਸਿਖ
 ਵਾਹਗੁਰੂ ਕੀਆ ਹੈ ਤਿਸ ਕੇ
 ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ਹੋਵਹਿਗੇ ਗੋਬਿੰਦ
 ਦਾਸ ਕੀ ਬਧਾਈ ਉਪਰਿ ਸੰਗਤਿ
 ਖਰਚ ਕੀਆ ਗੁਰੂ ਕੀ ਦਰਗਾਹ ਥਾਏ
 ਪਯਾ ਰੁਪਯੇ ਕੀ ਮੁਹਰ ਥਾਏ ਪੜੀ
 ਪੀਛੇ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਸੋ ਥਾ
 ਇ ਪਈ ਆਗੇ ਜੁ ਸੇਵਾ ਕਰੇਗਾ
 ਤਿਸਕਾ ਭਲਾ ਹੋਗ ਸੰਗਤ ਕੇ ਰੁਜਗਾਰ ਮੋ ਬਰ
 ਕਤਿ ਹੋਗੁ ਭਾਈ ਜੀ ਸਰਪਾਉ ਭੋਜਿਆ ਹੈ
 ਪਟਣਾ ਗੁਰੂ ਕਾ ਘਰੁ ਹੈ ਸੰਗਤਿ ਕਾ ਭਲਾ ਹੋਗੁ

੨੨

ਨੌਵੇਂ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦੁਰ ਜੀ ਵਲੋਂ ਸੰਗਤਿ ਪਟਣੇ ਜੀ ਜੋਗੁ
 "...ਕਾਰ ਭੇਟ ਕਪੜੇ ਭਾਈ ਮਿਹਰਬੰਦ ਭਾਈ ਕਲਿਆਨ ਰਾਇ ਹਥਿ
 ਭੇਜੀ ਥੀ ਸੋ ਹਜੂਰਿ ਪਹੁੰਚੀ... ਪਟਣਾ ਗੁਰੂ ਕਾ ਘਰੁ ਹੈ..."

[ਸ੍ਰਿ ਹਾਰੋਮ ਦਿਵ ਸਾਹਿਬ ਪਟਣਾ ਵਿਚ]

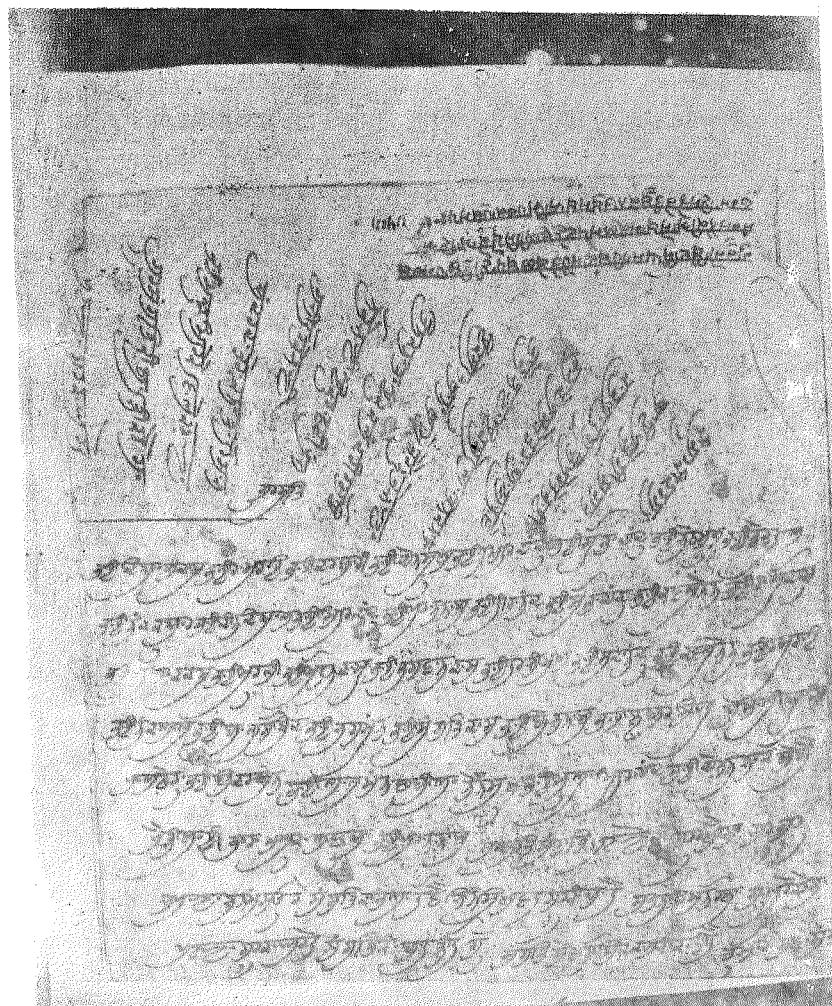
੨੨

ਗੁਰੂ ਸਤਿ

ਭਾਈ ਦਿਆਲਦਾਸੁ ਭਾਈ ਰਾਮਰਾਇ ਭਾਈ ਦਰਬਾਰੀ ਭਾਈ ਚੈਨਸੁਖ ਭਾਈ
 ਮਿਹਰਬੰਦੁ ਭਾਈ ਸੁਭਾਚੰਦੁ
 ਭਾਈ ਜੈ ਸਿੰਘ ਭਾਈ ਚਿਮਨਾ ਭਾਈ ਲਾਲਮਨਿ ਭਾਈ ਜੇਠਮਲ ਭਾਈ ਤੇਡਮਲ
 ਭਾਈ ਪਹਲਾਦ ਦਾਸੁ ਭਾਈ
 ਬੰਸੀਪਰ ਭਾਈ ਮੁਰਲੀ ਭਾਈ ਰਾਘਵਦਾਸੁ ਭਾਈ ਸੇਠ ਛਬੀਲਦਾਸ ਭਾਈ ਪਰੀਤਮ
 ਦਾਸੁ ਭਾਈ ਨੰਦ ਲਾਲ
 ਭਾਈ ਪਰਾਨ ਨਾਥ ਬਖਸ਼ੀ ਮੁਰਲੀਪਰ ਭਾਈ ਹੀਰਾਨੰਦੁ ਭਾਈ ਸੰਗਤਿ ਦਾਸੁ
 ਭਾਈ ਝਬਰ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸੁ ਪਰ
 ਸਰਾਮ ਮੋਹਨਦਾਸੁ ਨੈਨਸੁਖ ਬਾਲਗੋਬਿੰਦੁ ਸੰਕਰਦਾਸੁ ਸਦਾਨੰਦੁ ਸੂਜਾਰਾਮੁ
 ਭਗਵਾਨ ਦਾਸ ਗੁਜਰ
 ਮਲੁ ਸੰਕਰਦਾਸੁ ਨੰਦਲਾਲ ਛਜੂਮਲੁ ਨੰਦ ਕੁਆਰ ਭਾਈ ਜਸੋਧਾ ਨੰਦਨ
 ਮਿਹਰਬੰਦੁ ਪਰਾਨ ਨਾਥ ਬਲੀ-
 ਰਾਮ ਸਭਾਚੰਦ ਜਗਦੇਉ ਦਲਪਤਿਰਾਇ ਅਨੀਰਾਇ ਘਨਸਿਆਮੁ ਸੁਖਦੇਉ
 ਗਜਮਲੁ ਗਜੂਆ ਭਾਗੁ ਮਲ
 ਛਬੀਲਦਾਸੁ ਸੁਫੇਰਾ ਅਮਾਲੀਆ ਫੇਰੂ ਕਿਰਪਾਲਾ ਬੰਸੀ ਸੁਖਦੇਉ ਪੇੜੀ ਬਾਈ
 ਰਾਮਰੰਦ ਹਰਕੇਸੁ
 ਛਬੀਲਦਾਸ ਸੁਭਕਰਣ ਕੇਵਲਰਾਮ ਭਾਗੁ ਅਨੰਤਾ ਮਨਸੁਖ ਬੰਸਤਰਾਇ ਲਛੂਆ
 ਬਾਲਾ ਸਦਾਨੰਦ ਸਾਇ
 ਸਰਬਤ ਸੰਗਤਿ ਪਟਣੇ ਕੀ ਗੁਰ ਰਖੇਗਾ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ
 ਜਪਣਾ ਜਨਮੁ ਸਉਹੇ ਸੰਗਤਿ ਕਾ ਭਲਾ ਹੋਵੈ ਕਾਰ
 ਭੇਟ ਕਪੜੇ ਭਾਈ ਮਿਹਰਬੰਦ ਭਾਈ ਕਲਿਆਨ ਰਾਇ
 ਹਥਿ ਭੇਜੀ ਥੀ ਸੋ ਹਜੂਰਿ ਪਹੁੰਚੀ ਸੰਗਤਿ
 ਕੇ ਰੁਜਗਾਰ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਬਰਕ
 ਤਿ ਕਰੈਗਾ ਪਟਣਾ ਗੁਰੂ
 ਕਾ ਘਰੁ ਹੈ ਸੰਗਤਿ ਕਾ ਭਲਾ ਹੋਵੈਗਾ

੨੩

ਨੌਵੇਂ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦੁਰ ਜੀ ਵਲੋਂ ਸੰਗਤਿ ਪਟਣੇ ਕੀ ਜੋਗੁ
 "...ਸੰਗਤਿ ਸੇਵਾ ਗੋਬਿੰਦ ਦਾਸ ਕੀ ਕਰਤੀ ਹੈ ਤੁਮਾਰੀ ਸੇਵਾ ਸੰਗਤਿ ਕੀ
 ਗੁਰੂ ਕੀ ਦਰਗਹ ਥਾਇ ਪੜ੍ਹੇਗੀ..."

[ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਿਰ ਸਾਹਿਬ ਪਟਣਾ ਸ਼ਹਿਰ]

੨੩

ਗੁਰ ਸਤਿ

ਭਾਈ ਦਿਆਲਦਾਸ ਭਾਈ ਰਾਮਰਾਇ ਭਾਈ ਦਰਬਾਰੀ ਭਾਈ ਚੈਨ ਸੁਖ ਭਾਈਂ
 ਮਿਹਰਚੇਦੁ ਭਾਈ ਸੇਭਾਚੇਦੁ ਭਾਈ ਜੇਠ ਮਲ੍ਹ ਭਾਈ ਛੇਡਮਲ
 ਜਾਈ ਨੰਦਕੁਆਰ ਭਾਈ ਦੀਨਦਿਆਲ ਭਾਈ ਮਿਹਰਚੇਦੁ ਭਾਈ ਪਰਾਨਾਥ
 ਭਾਈ ਹੀਰਾਨੇਦ ਭਾਈ ਸੋਭਾਚੇਦੁ ਭਾਈ ਕਵਲਨੈਨ ਭਾਈ ਰਾਘੋ ਦਾਸੁ
 ਭਾਈ ਪਹਲਾਦ ਦਾਸੁ ਭਾਈ ਮੁਰਲੀ ਭਾਈ ਮੇਹਨਦਾਸੁ ਭਾਈ ਭਗਵਾਨਦਾਸੁ
 ਭਾਈ ਹਰਜੀਮਲ੍ਹ ਭਾਈ ਸਦਾਨੰਦੁ ਭਾਈ ਕਵਲਨੈਨ ਭਾਈ ਰਾਮਰਾਇ
 ਭਾਈ ਨੰਦਲਾਲ ਭਾਈ ਬਾਲੁਗੋਬਿੰਦ ਭਾਈ ਜਗਮਿਨ ਭਾਈ ਸੰਗਤ ਦਾਸੁ ਭਾਈ
 ਬੈਜਨਾਥੁ ਭਾਈ ਝਬਰ ਸਿੰਘ ਅਮਾਲੀਆ ਕਿਰ
 ਪਾਲ ਫੇਰੂ ਭਾਈ ਬਿੰਦਰਾਬਨ ਭਾਈ ਲਾਲਮੰਨ ਛਬੀਲਾ ਨੈਨਮੁਖ ਭਾਈ ਮੂਲਾ
 ਭਾਈ ਮਿਹਰਚੇਦ ਭਾਈ ਚੇਤਨ ਜਾਦੋ ਬੇਬੇ
 ਪੇੜੀ ਭਾਈ ਭਾਰਾ ਮਲ੍ਹਕਾ ਲਛੂਆ ਭਾਈ ਪਰਾਨਾਥੁ ਸਰਬਤਿ ਸੰਗਤਿ ਪਟਣੇ
 ਕੀ ਗੁਰੂ ਰਖੈਗਾ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ
 ਜਪਣਾ ਜਨਮ ਸਉਰੇ ਸੰਗਤਿ ਕਾ ਭਲਾ ਹੋਵੈ ਜਿਨਸਿਖ ਵਾਹਗੁਰੂ ਕੀਆ ਹੈ
 ਸਭਨਾ ਕੇ ਮਨੋਰਥ ਗੁਰੂ ਪੂਰੇ ਕਰੇਗਾ
 ਪਟਣਾ ਗੁਰੂ ਕਾ ਘਰ ਹੈ ਸੰਗਤਿ ਕੀ ਬਾਹੁੜੀ ਹੋਗੁ ਸੰਗਤ ਸੇਵਾ ਗੋਬਿੰਦ ਦਾਸ
 ਕੀ ਕਰਤੀ ਹੈ ਤੁਮਾਰੀ ਸੇਵਾ ਸੰਗਤਿ

ਕੀ ਗੁਰੂ ਕੀ ਦਰਗਹ
 ਥਾਇ ਪੜ੍ਹੇਗੀ ਸੰਗਤ
 ਕਾ ਭਲਾ ਹੋਗੁ ਜੋ ਪਰੇ ਤੇ ਭਾਈ
 ਰਾਜਾ ਦੇ ਪਾਸ ਤੇ ਡੇਰਾ ਆਇਆ ਹੋਵੈ
 ਤਾ ਭੇਜਣਾ ਇਕ ਸੁਹੇਲਾ ਤਿਨ ਕਨਾਤਾਂ
 ਇਕ ਸਹਤਥਾਨਾ ਖਾਸੇ ਡੇਰੇ ਨੂੰ ਭੇਜਣਾ
 ਤਿਨ ਕਨਾਤਾਂ ਇਕੁ ਕਲੇਂਦਰੀ ਰਸੈਇ
 ਨੇ ਭੇਜਣੀ ਇਕੁ ਰਾਵਟੀ ਪਜ
 ਗਜੀ ਹੋਰ ਭੇਜਣੀ
 ਅੰਦਰ ਦਾ ਡੇਰਾ ਕਨਾਤਾਂ ਹੋਰ ਸਾਜ
 ਭਾਈ ਮਲ੍ਹ ਮਿਹਰੇ ਕੇ ਹਵਾਲ ਕਰਣਾ
 ਗੁਰੂ ਸੰਗਤਿ ਕੀ ਬਾਹੁੜੀ ਕਰੇਗਾ
 ਪਟਣਾ ਗੁਰੂ ਕਾ ਘਰ ਹੈ

੨੪

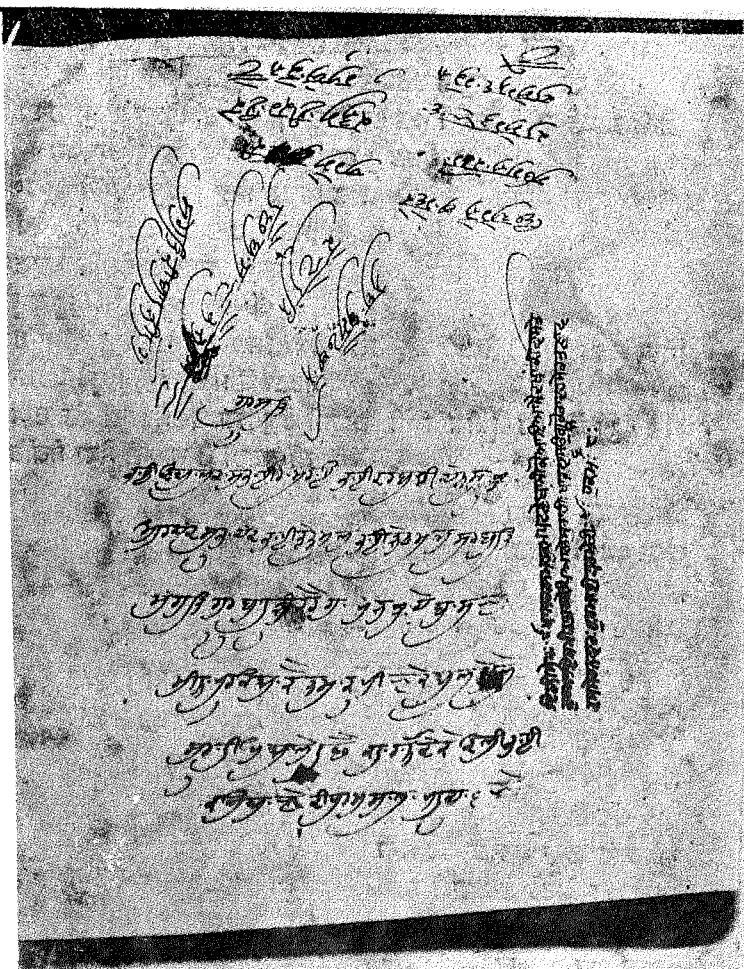
ਗੁਰੂ ਸਤਿ

ਭਾਈ ਦਿਆਲਦਾਸੁ ਭਾਈ ਰਾਮਰਾਇ ਭਾਈ ਦਰਬਾਰੀ ਚੈਨਸਖ
 ਮਿਹਰਚੰਦੁ ਸੁਭਾਚੰਦ ਭਾਈ ਡੇਡਮਲ ਭਾਈ ਜੇਠਮਲ ਸਰਬਤਿ
 ਸੰਗਤਿ ਗੁਰੂ ਬਾਹੁੜੀ ਕਰੈਗਾ ਪੰਜ ਖਾਂਚੇ ਬਾਸਣਾ...
 ਸੁਰਾਹੀ ਪਿਆਲੇ ਹਛੈ ਕਹਾਰਾਂ ਨੋ ਦੇ ਕੇ ਦਿਲੀ ਭਾਈ
 ਕਲਿਆਣੇ ਦੀ ਧਰਮਸਾਲਾ ਪਹੁੱਚਾਵਣੇ

ਨਥਾਬ ਸੈਡ ਖਾਂ ਨ
 ਦੇਣੇ ਹਨਿ
 ਹਛੈ ਬਾਸਣ ਭੇਜਣੇ
 ਸੰਗਤਿ ਕੀ ਬਾਹੁੜੀ ਹੋਗੁ
 ਛਿਆ ਰੇਜੇ ਖਾਰਵੇ ਕੇ
 ਸਉ ਗਜਾ ਕੋਰਾ
 ਦਹਸੇਰ ਤਣਾਵਾ
 ਦਹਸੇਰ ਨਵਾਰ ਭੇ
 ਜਣੀ
 ਧਰਮੇ ਕੀ
 ਕੁੜਮਾਈ ਕਰਾਇ ਕੇ
 ਰੂਪਯੇ ਭੇਜਣੇ

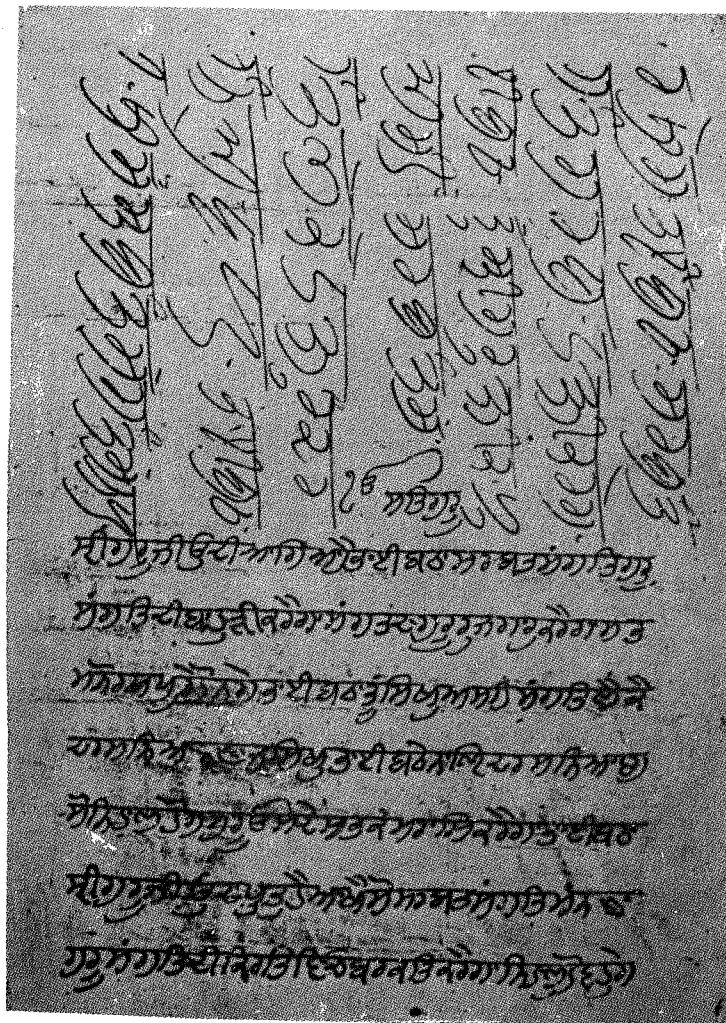
੨੪

ਨੌਵੇਂ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦੁਰ ਦਾ ਹੁਕਮੁ
 ਭਾਈ ਦਿਆਲ ਦਾਸ ਭਾਈ ਰਾਮਰਾਇ ਜੋਗੁ
 "...ਪੰਜ ਖਾਂਚੇ ਬਾਸਣ ਮੀਨਾਪੁਰ ਕਿਆ ਕੇ... ਦਿਲੀ ਭਾਈ ਕਲਿਆਣੇ ਦੀ
 ਧਰਮਸਾਲਾ ਪਹੁੱਚਾਵਣੇ ਨਵਾਬ ਸੈਡ ਖਾਂ ਨੋ ਦੇਣੇ ਹਨਿ..."

੨੫

ਨੌਵੇਂ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦੁਰ ਜੀ ਵਲੋਂ ਭਾਈ ਬਠਾ ਸਰਬਤਿ ਸੰਗਤਿ ਜੋਗੁ
 "...ਭਾਈ ਬਠਾ ਤੂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਪੁਤੁ ਅਸਹਿ
 ਸੰਗਤਿ ਲੈ ਕੇ ਦਰਸਨਿ ਆਵਣਾ..."

[ਸਿੱਖ ਰੈਡਰੈਸ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਚ]

੨੫

[ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਲਿਖਤ]

- [ਗੁਰੂ] ਰਖੇਗਾ ਭਾਈ ਬਠਾ ਸਰਬਤਿ
- [ਸੰ] ਗਤਿ ਗੁਰੂ ਬਾਹੁੜੀ ਕਰੇਗਾ
- [ਭਾ] ਈ ਬਠਾ ਤੂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਪੁ
- [ਤ] ਅਸਹਿ ਸਰਬਤਿ ਸੰ
- [ਗ] ਤਿ ਲੇ ਕੇ ਹਜ਼ੂਰਿ ਦਰ
- ਸਨਿ ਆਵਣਾ ਭਾਈ ਬਠਾ
- [ਆ] ਥੇ ਸੋ ਸੁਭਤਿ ਸੰਗਤਿ ਮੰਨਣਾ

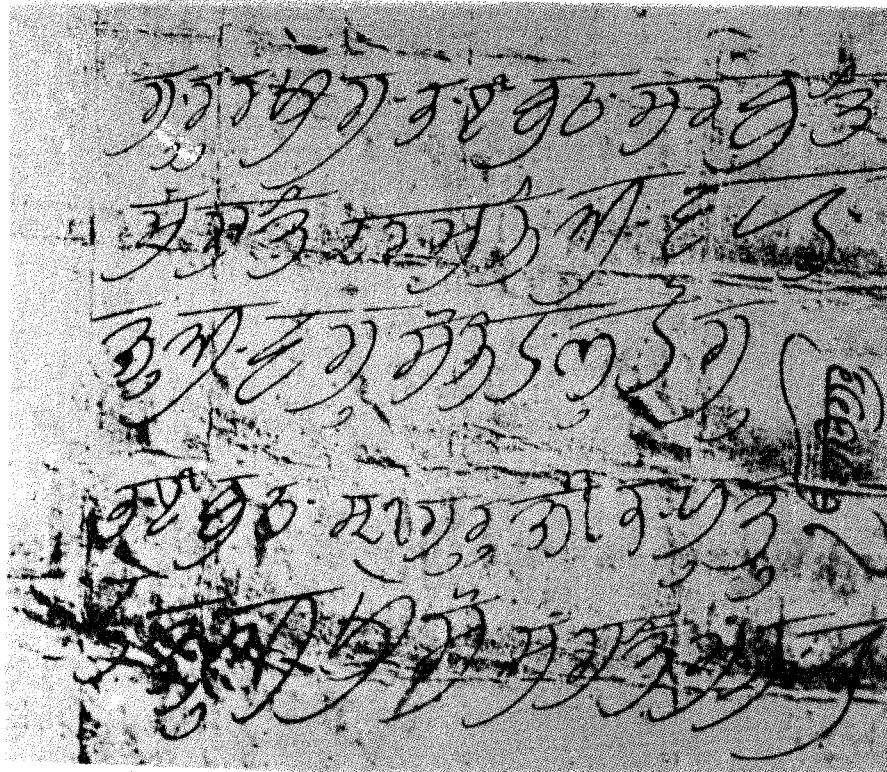
[ਲਿਖਾਰੀ ਦੀ ਲਿਖਤ]

੧੯ ਸਤਿ ਗੁਰੂ

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀਉ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ ਭਾਈ ਬਠਾ ਸਰਬਤ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰੂ
 ਸੰਗਤਿ ਦੀ ਬਾਹੁੜੀ ਕਰੇਗਾ ਸੰਗਤਿ ਦਾ ਗੁਰੂ ਰੁਜਗਾਰੁ ਕਰੇਗਾ ਸਭ
 ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ਹੋਨਗੇ ਭਾਈ ਬਠਾ ਤੂ ਸਿਖ ਅਸਹਿ ਸੰਗਤਿ ਲੈ ਕੈ
 ਦਰਸਨਿ ਆਵਣਾ ਜੁ ਸਿਖ ਭਾਈ ਬਠੇ ਨਾਲਿ ਦਰਸਨਿ ਆਵਗਾ
 ਸੋ ਨਿਹਾਲੁ ਹੋਗੁ ਗੁਰੂ ਓਸ ਦੇ ਸਭ ਕੌਮ ਰਾਸਿ ਕਰੇਗਾ ਭਾਈ ਬਠਾ
 ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀਉ ਦਾ ਪੁਤੁ ਹੈ ਆਖੈ ਸੁ ਸਰਬਤਿ ਸੰਗਤਿ ਮੰਨਣਾ
 ਗੁਰੂ ਸੰਗਤਿ ਦੀ ਕਿਰਤਿ ਵਿਚਿ ਬਰਕਤਿ ਕਰੇਗਾ ਨਿਹਾਲੁ ਹੋਵਹੁਗੇ

੨੯

ਨੈਵੇਂ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦੁਰ ਜੀ ਵਲੋਂ ਸੰਗਤਿ (ਪਟਣ ਫਰੀਦ ਕੇ ਦੀ) ਜੋਗ

[ਸਿੱਖ ਰੈਫਰੈਂਸ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਚ]

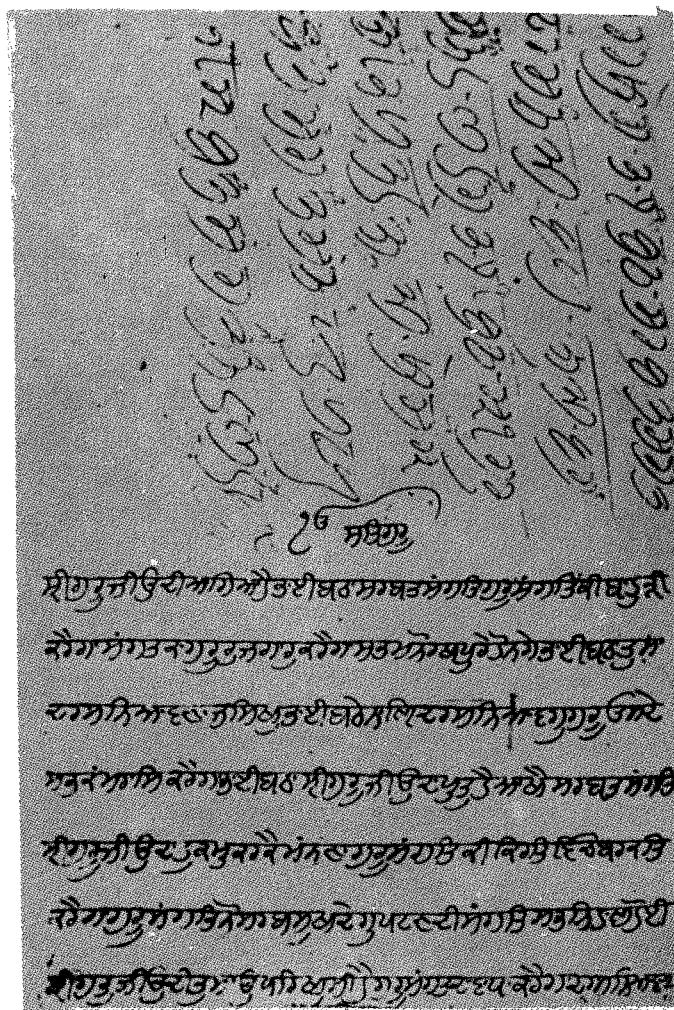
੨੯

੭੭ ਸਤਿਗੁਰ

ਗੁਰੂ ਰਖੇਗਾ ਭਾਈ ਬਠਾ ਸਰਬਤਿ
ਸੰਗਤਿ ਦਰਸਨ ਆਵਣਾ
ਜੋ ਆਵਗੁ ਸੋ ਨਿਹਾਲ ਹੋਗੁ
ਭਾਈ ਬਠਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਪੁਤ੍ਰ
ਹੈ ਜੁ ਆਖੇ ਸੇ ਸੰਗਤਿ ਮਨਣਾ

੨੭

ਨੌਵੇਂ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦੁਰ ਜੀ ਵਲੋਂ ਸੰਗਤਿ ਪਟਣ ਜੋਗ
“...ਭਾਈ ਬਠਾ ਤੁਸਾ ਦਰਸਨਿ ਆਵਣਾ...”

[ਸਿੱਖ ਰੈਫਰੈਂਸ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਚ]

੨੯

[ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਲਿਖਤ]

ਗੁਰੂ ਰਖੇਗਾ ਭਾਈ ਬਠਾ ਸਰਬਤਿ ਸੰਗਤਿ
ਦਰਸਨਿ ਆਵਣਾ ਜੁ ਆਵੈਗਾ
ਸੋ ਨਿਹਾਲ ਹੋਗੁ ਭਾਈ ਬਠਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਕਾ ਪੁਤ ਹੈ ਜੁ ਆਖੇ ਸੁ ਸੁ
ਬਤਿ ਸੰਗਤਿ ਮੰਨਣਾ ਪਟਣ
ਕੀ ਸ੍ਰਬਤਿ ਸੰਗਤਿ ਨਿਹਾਲੁ ਹੋਈ

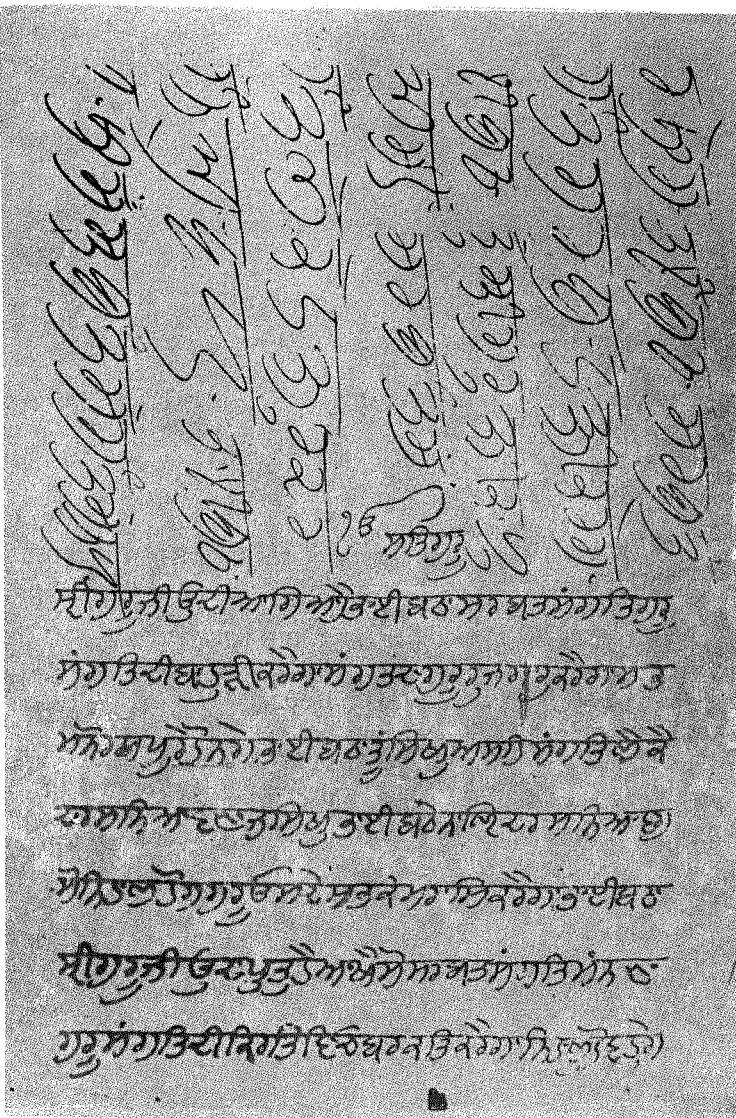
[ਲਿਖਾਰੀ ਦੀ ਲਿਖਤ]

੭੭ ਸਤਿਗੁਰ

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀਉ ਦੀ ਆਗਿਆ ਭਾਈ ਬਠਾ ਸਰਬਤ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰੂ ਸੰਗਤਿ ਕੀ ਬਾਹੁੜੀ
ਕਰੈਗਾ ਸੰਗਤ ਕਾ ਗੁਰੂ ਰੁਜਗਾਰੁ ਕਰੈਗਾ ਸਭ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ਹੋਨਗੇ ਭਾਈ ਬਠਾ ਤੁਸਾ
ਦਰਸਨਿ ਆਵਣਾ ਜੋ ਸਿਖ ਭਾਈ ਬਠੇ ਨਾਲਿ ਦਰਸਨਿ ਆਵਗੁ ਗੁਰੂ ਓਸ ਦੇ
ਸਭ ਕੰਮ ਰਾਸਿ ਕਰੈਗਾ ਭਾਈ ਬਠਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀਉ ਦਾ ਪੁਤ ਹੈ ਆਖੇ ਸਰਬਤ ਸੰਗਤਿ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀਉ ਦਾ ਹੁਕਮੁ ਕਰਕੇ ਮੰਨਣਾ ਗੁਰੂ ਸੰਗਤਿ ਕੀ ਕਿਰਤਿ ਵਿਚ ਬਰਕਤਿ
ਕਰੈਗਾ ਗੁਰੂ ਸੰਗਤਿ ਨੇ ਸਰਬ ਸੁਖ ਦੇਗੁ ਪਟਣ ਦੀ ਸੰਗਤਿ ਸਭ ਨਿਹਾਲ ਹੋਈ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀਉ ਦੀ ਤੁਸਾਂ ਉਪਰਿ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ ਗੁਰੂ ਸੰਗਤ ਦਾ ਵਾਧਾ ਕਰੈਗਾ ਦਰਸਨਿ
ਆਵਣਾ

੨੮

ਨੌਵੇਂ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦੁਰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਵਲੋਂ ਭਾਈ ਬਠੇ ਜੋਗੁ
 "ਭਾਈ ਬਠਾ ਤੂੰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਪੁੜ੍ਹ ਅਸਹਿ...
 ਸਰਬਤਿ ਸੰਗਤਿ ਲੈ ਕੇ ਹਜੂਰਿ ਦਰਸਨਿ ਆਵਣਾ..."

੨੯

[ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਲਿਖਤ]

[ਗੁਰੂ] ਰਖੇਗਾ ਭਾਈ ਬਠਾ ਸਰਬਤਿ
 [ਸੰ] ਗਤਿ ਗੁਰ ਬਾਹੜੀ ਕਰੇਗਾ
 [ਭਾ] ਈ ਬਠਾ ਤੂੰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਪੁ
 [ਤ] ਅਸਹਿ ਸਰਬਤਿ ਸੰ
 ਗਤਿ ਲੈ ਕੇ ਹਜੂਰ ਦਰ
 ਸਨਿ ਆਵਣਾ ਭਾਈ ਬਠਾ
 ਆਖੇ ਸੋ ਸੂਬਤਿ ਸੰਗਤ ਮੰਨਣਾ

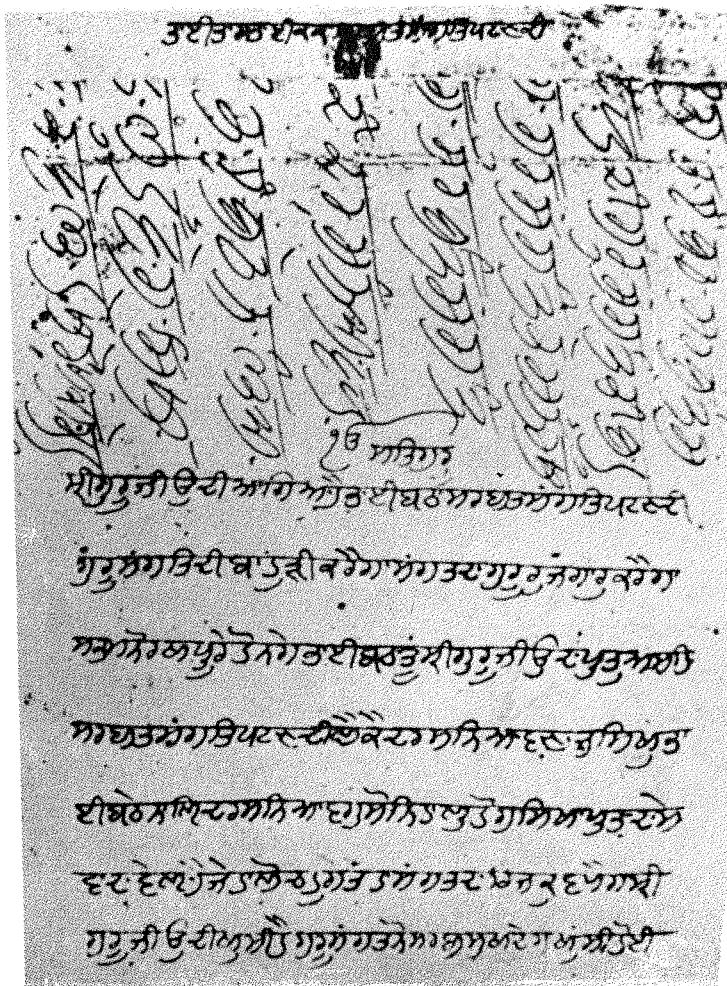
[ਲਿਖਾਰੀ ਦੀ ਲਿਖਤ]

੧੯ ਸਤਿਗੁਰ

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀਉ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ ਭਾਈ ਬਠਾ ਸਰਬਤ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰੂ
 ਸੰਗਤਿ ਦੀ ਬਾਹੁੜੀ ਕਰੈਗਾ ਸੰਗਤ ਦਾ ਗੁਰੂ ਰੁਜਗਾਰੁ ਕਰੈਗਾ ਸਭ
 ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ਹੋਨਗੇ ਭਾਈ ਬਠਾ ਤੂੰ ਸਿਖੁ ਅਸਹਿ ਸੰਗਤਿ ਲੈ ਕੇ
 ਦਰਸਨਿ ਆਵਣਾ ਜੁ ਸਿਖੁ ਭਾਈ ਬਠੇ ਨਾਲਿ ਦਰਸਨਿ ਆਵਗੁ
 ਸੋ ਨਿਹਾਲੁ ਹੋਗੁ ਗੁਰੂ ਓਸ ਦੇ ਸਭ ਕੰਮ ਰਾਸਿ ਕਰੈਗਾ ਭਾਈ ਬਠਾ
 ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀਉ ਦਾ ਪੁੜ੍ਹ ਹੈ ਆਖੇ ਸੋ ਸਰਬਤ ਸੰਗਤਿ ਮੰਨਣਾ
 ਗੁਰੂ ਸੰਗਤਿ ਦੀ ਕਿਰਤਿ ਵਿਚਿ ਬਰਕਤਿ ਕਰੈਗਾ ਨਿਹਾਲੁ ਹੋਵਹੁਗੇ

੨੯

ਨੌਵੇਂ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦੁਰ ਜੀ ਵਲੋਂ ਪਟਣ ਦੀ ਸੰਗਤਿ ਜੋਗੁ
 "...ਜੁ ਸਿਖ ਭਾਈ ਬਠੇ ਨਾਲਿ ਦਰਸਨਿ ਆਵਗੁ ਸੋ ਨਿਹਾਲ ਹੋਗੁ
 ਸਿਖਾਂ ਪੁਤਾ ਦਾ ਸੇਵਾ ਦਾ ਵੇਲਾ ਹੈ..."

[ਸਿੱਖ ਰੈਫਰੈਂਸ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਚ]

੩੦

[ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਲਿਖਤ]

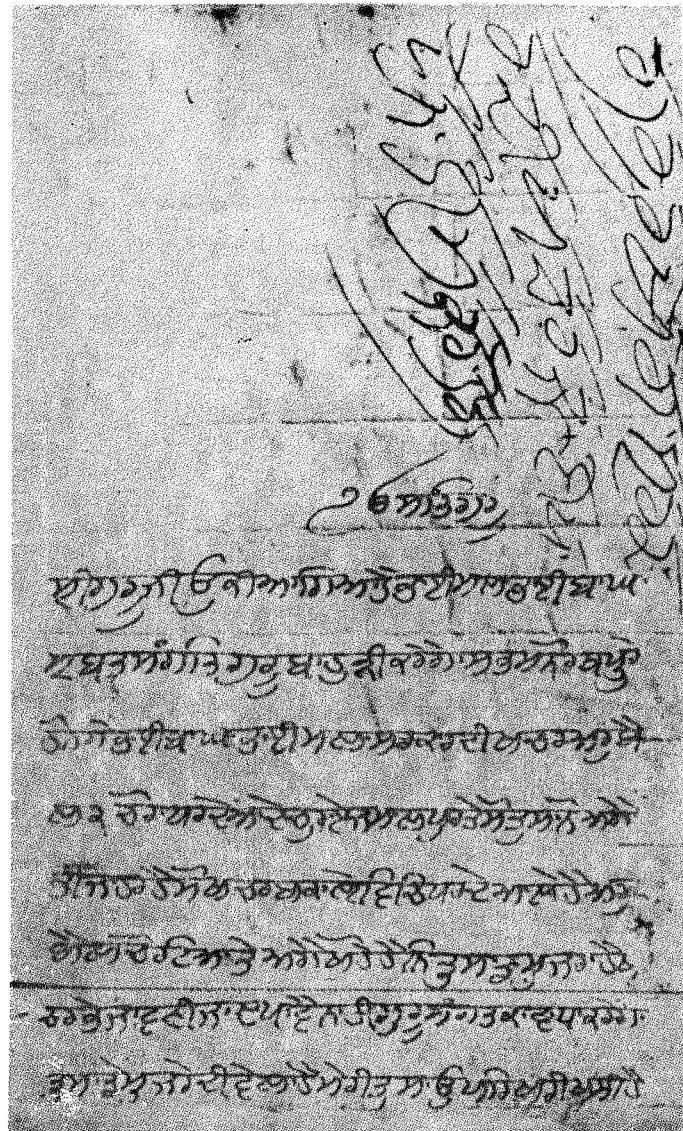
[ਰਖੇ] ਗ੍ਰਾ ਭਾਈ ਬਠਾ ਸਰਬਤਿ ਸੰ
 [ਗਤਿ ਪ] ਟਣ ਦੀ ਗੁਰੂ ਸੰਗਤਿ ਕੀ ਬਾਹੁ
 [ਜੀ ਕਰੇ] ਗਾ ਗੁਰੂ ਸੰਗਤਿ ਕੇ ਮਨੋਰਥ
 [ਪੂਰੇ ਕਰੇ] ਗਾ ਸਰਬਤਿ ਸੰਗਤਿ
 [ਪਟਣ] ਦੀ ਦਰਸਨਿ ਆਵਣਾ
 [ਜ] ...ਭਾਈ ਬਠੇ ਨਾਲ ਆ
 [ਵੇਗਾ ਨਿ] ਹਾਲੁ ਹੋਵੇਗਾ ਸਿਖਾਂ
 [ਕੇ ਸੇ] ਵਾ ਕਾ ਵੇਲਾ ਹੈ...

[ਲਿਖਾਂਦੀ ਦੀ ਲਿਖਤ]

੧੭ ਸਤਿਗੁਰੂ

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀਓ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ ਭਾਈ ਬਠਾ ਸਰਬਤ ਸੰਗਤਿ ਪਟਣ ਦੀ
 ਗੁਰੂ ਸੰਗਤਿ ਦੀ ਬਾਹੁੜੀ ਕਰੈਗਾ ਸੰਗਤਿ ਦਾ ਗੁਰੂ ਰੁਜਗਾਰੁ ਕਰੈਗਾ
 ਸਭ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ਹੋਨਗੇ ਭਾਈ ਬਠਾ ਤੂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਪੁਤੁ ਅਸਿਹ
 ਸਰਬਤਿ ਸੰਗਤ ਪਟਣ ਦੀ ਲੈ ਕੇ ਦਰਸਨਿ ਆਵਣਾ ਜੋ ਸਿਖ ਭਾ
 ਈ ਬਠੇ ਨਾਲਿ ਦਰਸਨਿ ਆਵਗੁ ਸੋ ਨਿਹਾਲੁ ਹੋਗੁ ਸਿਖਾ ਪੁਤਾ ਦਾ ਸੇ
 ਵਾ ਦਾ ਵੇਲਾ ਹੈ ਜੇਹਾ ਲੋਚਹੁਗੇ ਤੇਹਾ ਸੰਗਤਿ ਦਾ ਰਿਜਕੁ ਵਧੈਗਾ ਸ੍ਰੀ
 ਗੁਰੂ ਜੀਓ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ ਗੁਰੂ ਸੰਗਤਿ ਨੇ ਸਰਬ ਸੁਖ ਦੇਗੁ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ

ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ (?) ਵਲੋਂ ਭਾਈ ਮਲਾ ਭਾਈ ਬਾਘਾ ਜੋਗੁ
— ਦੋ ਬੈਲਾਂ ਅਤੇ ਖਚਰ ਦੀ ਚੋਰੀ —
“... ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਖਚਰ ਜਾਣੀ ਪਾਵੈ ਨਾਹੀ ਮੁਜਰਾ ਹੋਗੁ...”

ਗੁਰੂ ਰਖੈਗਾ ਸਰਕਾ
ਰ ਦੀ ਖਚਰ ਜਾਣੀ ਪਾ
ਵੈ ਨਾਹੀ ਮੁਜਰਾ ਹੋਗੁ

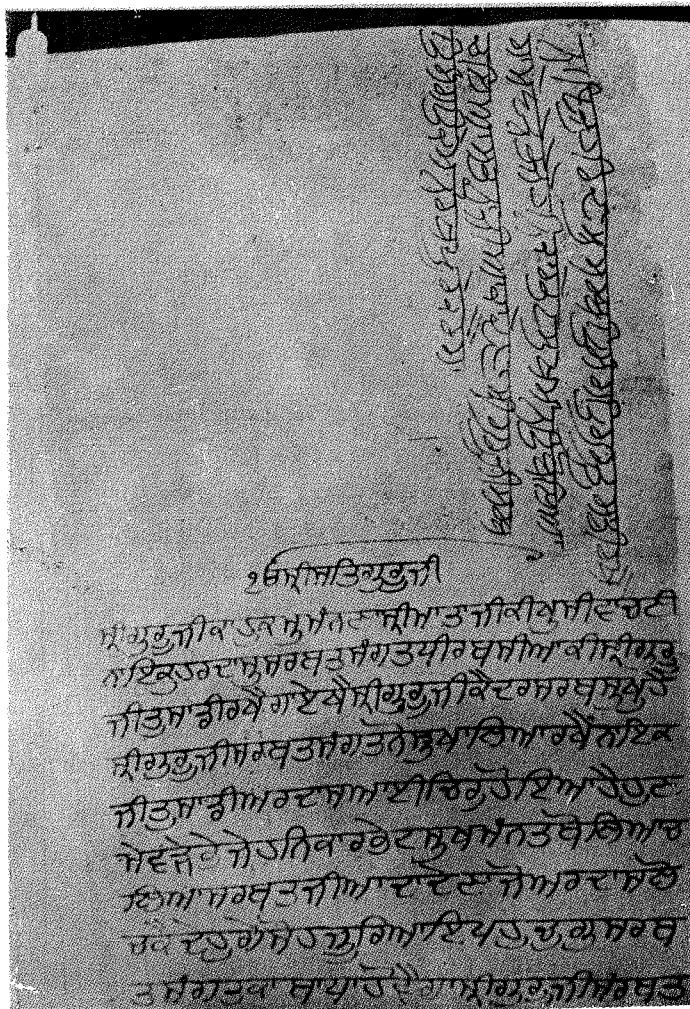
[ਲਿਖਾਰੀ ਦੀ ਲਿਖਤ]

੯੭ ਸਤਿਗੁਰ

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀਉ ਕੀ ਆਗਿਆ ਹੈ ਭਾਈ ਮਲਾ ਭਾਈ ਬਾਘਾ
ਸੂਬਤ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰੂ ਬਾਹੁੜੀ ਕਰੈਗਾ ਸਭ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ
ਹੋਨਗੇ ਭਾਈ ਬਾਘਾ ਭਾਈ ਮਲਾ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਖਚਰ ਅਰੁ ਬੈ
ਲ ੨ ਚੋਰਾਂ ਧਰਦੇਆਂ ਦੇ ਚੁਰਾਏ ਜਮਾਲਪੁਰ ਤੇ ਸੋ ਤੁਸਾਨੋਂ ਅਗੈ
ਭੀ ਜਾਹਰ ਹੈ ਸੋ ਖਚਰ ਬਕਾਲੇ ਵਿਚਿ ਧਰਦੇਆਲੇ ਹੈ ਅਰੁ
ਬੈਲ ਚੋਰਟਿਆਂ ਤੇ ਅਗੈ ਖੋਰੈ ਹੈਨਿ ਤੁਸਾਡਾ ਮੁਜਰਾ ਹੈ ਖ
ਚਰ ਭੇਜਾਵਣੀ ਜਾਣਾ ਪਾਵੈ ਨਾਹੀ ਗੁਰੂ ਸੰਗਤ ਕਾ ਵਾਧਾ ਕਰੈਗਾ
ਤੁਸਾਡੇ ਮੁਜਰੇ ਦੀ ਵੇਲਾ ਹੈ ਮੇਰੀ ਤੁਸਾ ਉਪਰਿ ਖਰੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ

੩੧

ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਗੁਜਰੀ (?) ਜੀ ਵਲੋਂ ਸੰਗਤਿ ਪੀਰ ਬਸੀਆਂ ਜੋਗੁ
 "...ਨਾਇਕ ਜੀ ਤੁਸਾਡੀ ਅਰਦਾਸਿ ਆਈ ਚਿਰ ਹੋਇਆ ਹੈ ਹੁਣ ਮੇਵੜੇ
 ਭੇਜੇ ਹਨ ਕਾਰ ਭੇਟ... ਦੇਣਾ..."

[ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਿਰ ਸਾਹਿਬ ਪਟਣਾ ਵਿਚ]

੩੧

[ਮਾਤਾ ਜੀ ਦੀ ਲਿਖਤ]

ਨਾਇਕ ਹਰਿਦਾਸੁ ਸਰਬਤਿ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰੂ ਤੁਸਾਡੀ ਰਖੈ
 ਗਾ ਮੇਵੜੇ ਭੇਜੇ ਹਨਿ ਕਾਰ ਭੇਟ ਸੁਖ ਮੰਨਤਿ ਬੋਲਿਆ
 ਚਲਿਆ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਦੇਣਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਰਬ
 ਤਿ ਸੰਗਤਿ ਕੇ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ਕਰੈਗਾ

[ਲਿਖਾਰੀ ਦੀ ਲਿਖਤ]

੧੭ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨਣਾ ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਜੀ ਕੀ ਖੁਸ਼ੀ ਵਾਚਣੀ
 ਨਾਇਕ ਹਰਿਦਾਸੁ ਸਰਬਤ ਸੰਗਤ ਪੀਰ ਬਸੀਆਂ ਕੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
 ਜੀ ਤੁਸਾਡੀ ਰਖੇਗਾ ਏਥੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਦਰ ਸਰਬ ਸੁਖੁ ਹੈ
 ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਰਬਤ ਸੰਗਤ ਨੋ ਸੁਖਾਲਿਆ ਰਖੈਂ ਨਾਇਕ
 ਜੀ ਤੁਸਾਡੀ ਅਰਦਾਸ ਆਈ ਚਿਰੁ ਹੋਇਆ ਹੈ ਹੁਣ
 ਮੇਵੜੇ ਭੇਜੇ ਹਨਿ ਕਾਰ ਭੇਟ ਸੁਖ ਮੰਨਤ ਬੋਲਿਆ ਚ
 ਲਿਆ ਸਰਬਤ ਜੀਆ ਦਾ ਦੇਣਾ ਜੋ ਅਰਦਾਸ ਲੋ
 ਚ ਕੈ ਦੇਹੁਗੇ ਸੋ ਹਜੂਰਿ ਆਈ ਪਹੁੰਚੁ ਸਰਬ
 ਤ ਸੰਗਤ ਕਾ ਬਾਧਾ ਹੋਵੇਗਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਰਬਤ...

੩੨

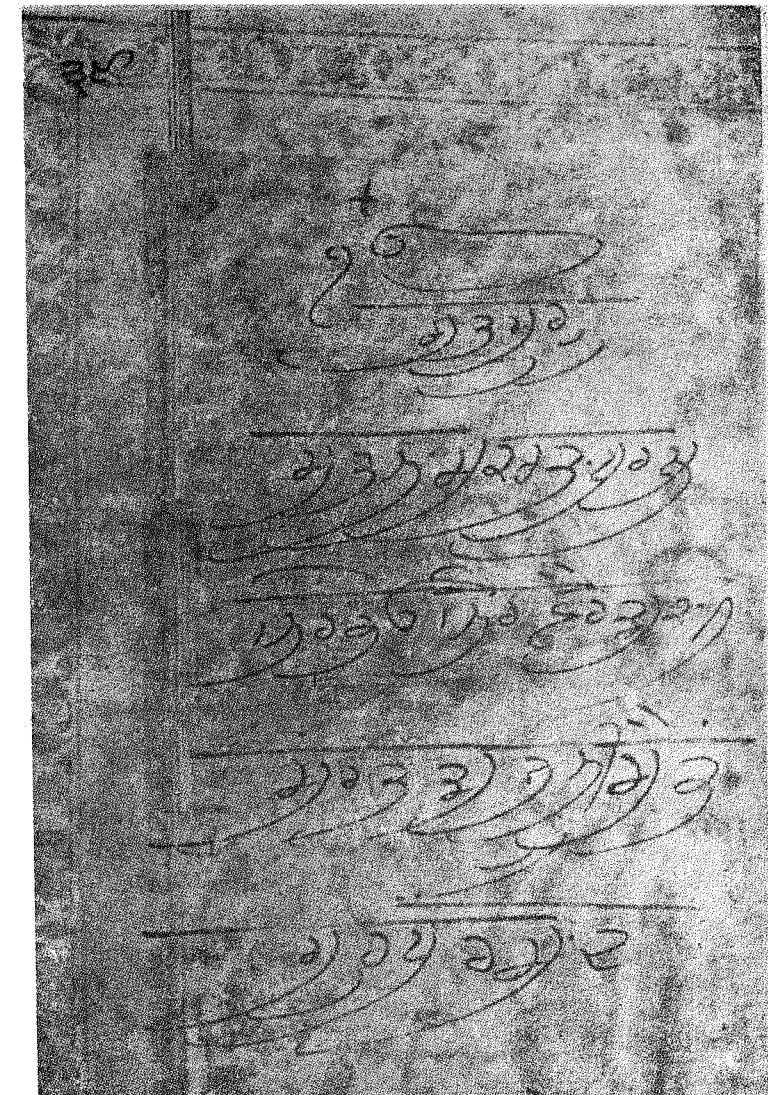
੧੭

ਸਤਗੁਰ

ਸਤਨਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖ
 ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰ ਅਕਾਲ
 ਮੂਰਤ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦ

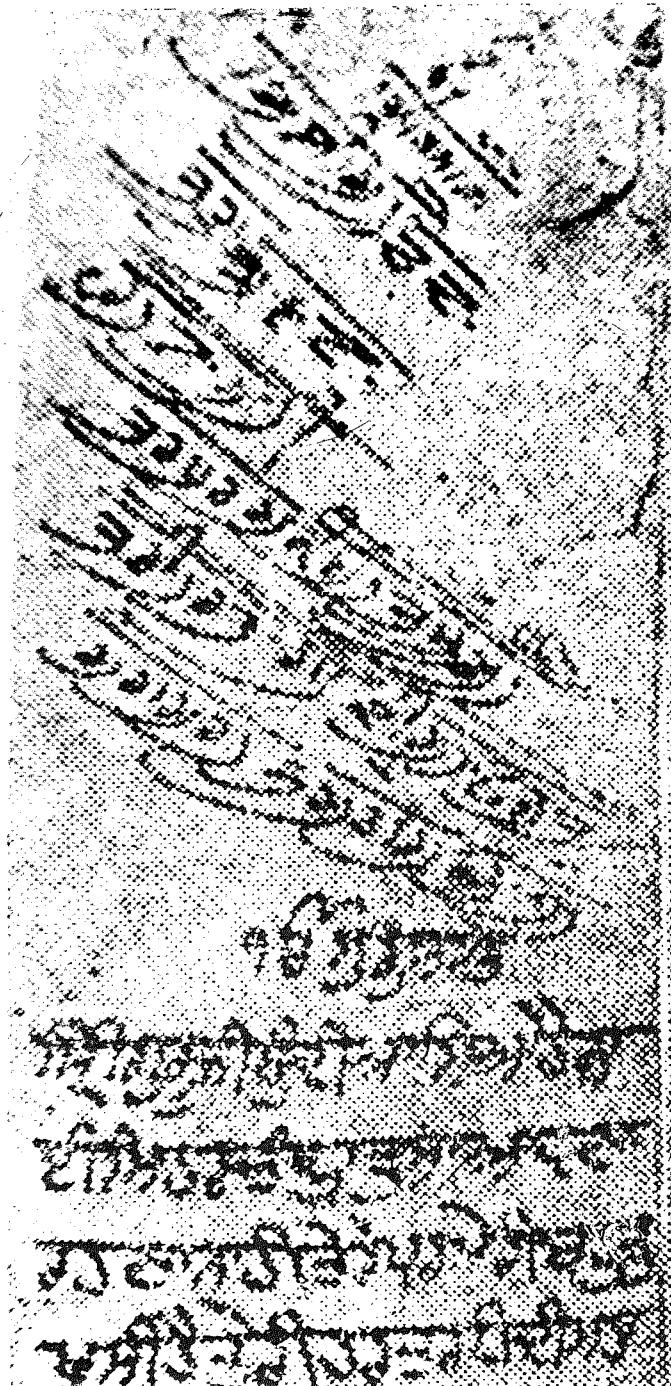
੩੨

ਦਸਵੇਂ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ
 [ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਸੰਮਤ ੧੯੮੮ ਹਾਝ ੨੬, ੨੮ ਜੂਨ ੧੯੮੯]

[ਤਖਤ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮਿਨਦਿਰ ਸਾਹਿਬ ਪਟਣਾ ਦੇ ਖਾਸ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ 'ਬੜੇ ਬਾਬੇ' ਚੌਂ]

ਦਸਵੇਂ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਵਲੋਂ ਭਾਈ ਮਿਹਰਬੰਦ ਰੂਪੇ ਕੇ ਜੋਗ
“...ਤੁਸਾ ਆਵਣਾ ਰਹਣਾ ਨਾਹੀਂ...”

[ਡੇ ਭਾਈ ਚੁਪੇ ਕੇ ਵਿਚ]

[ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਲਿਖਤ]

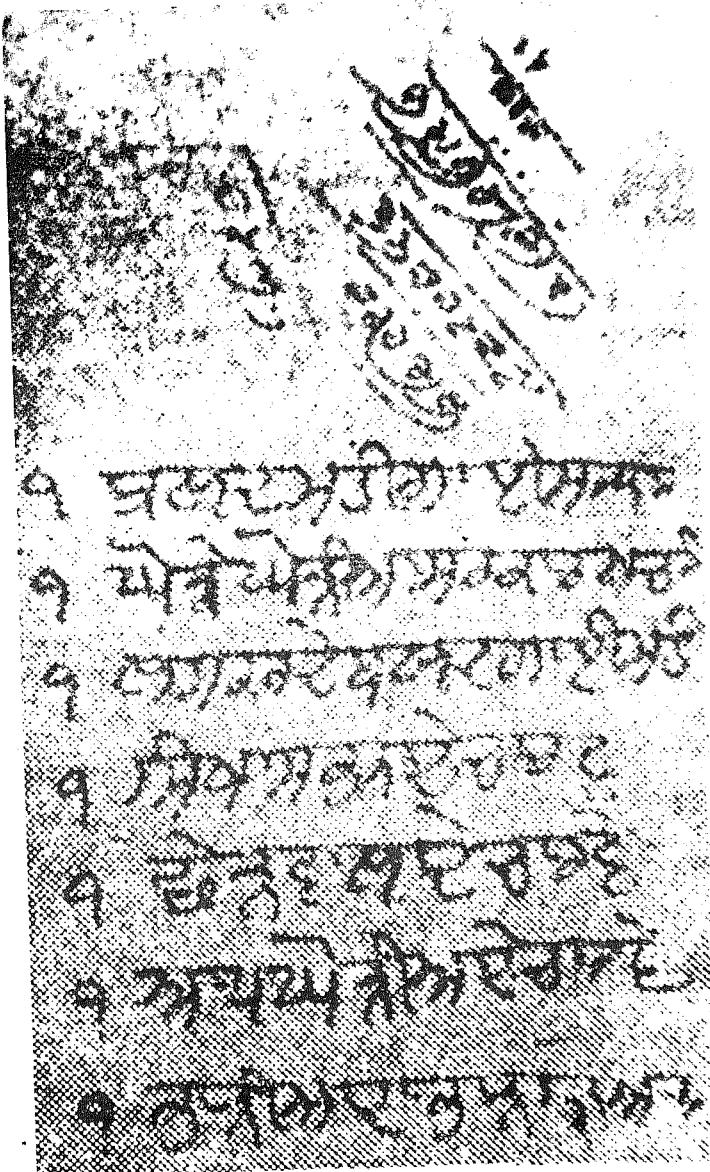
ਭਾਈ ਮਹਿਰ ਚੰਦਾ
ਤੁਸਾਂ ਆਵਣਾ ਰਹਣਾ
ਨਾਹੀਂ ਤੇਰੇ ਪਰ ਮੇਰੀ ਬਹੁਤ
ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ ਤੇਰੀ ਹਰ
ਤਰਹਿ ਦੀ ਮੁਹਾਫਜ਼ਤ
ਮੇਰੇ ਸਿਰ ਹੈ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਸਿਰ ਨਾਲ ਹੈਂ

੧੭ ਗੁਰੂ ਸਤਿ

[ਲਿਖਾਰੀ ਦੀ ਲਿਖਤ]

ਸਿਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀਓ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ ਭਾ
ਈ ਮਹਿਰ ਚੰਦ੍ਰ ਤੁਸਾ ਆਵਣਾ
ਰਹਣਾ ਨਾਹੀਂ ਤੇਰੇ ਪਰ ਮੇਰੀ ਬਹੁਤ,
ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ ਤੇਰੀ ਹਰ ਤਰਹਿ ਦੀ ਮਹਾ
ਫਜ਼ਤ ਮੇਰੇ ਸਿਰ ਹੈ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਸਿਰ ਨਾਲ ਹੈਂ

ਦਸਵੇਂ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦਾ ਰੁੱਕਾ ਭਾਈ ਰੂਪੇ ਕਿਆਂ ਜੋਗੁ
“ਘੋੜੇ ਘੋੜੀਆਂ ਬਲਦ ਚਰਨ ਦੇਣੇ ਸੰਬੰਧੀ”

[ਪਿੰਡ ਭਾਈ ਰੂਪੇ ਕੇ ਵਿਚ]

ਜਗਨੇ ਮੰਸੰਦਹ
ਤਸਾਂ ਚਰਣ ਦੇਣਾ

੧. ਬਲਦ ਮਹੀਂ ਗਾਈਂ ਸਰਕਾਰ
੧. ਘੋੜੇ ਘੋੜੀਆਂ ਸਰਕਾਰ ਖਚਰ
੧. ਲਸਕਰ ਦੇ ਬਲਦ ਗਾਈਂ ਮਹੀਂ
੧. ਸਿਖਾ ਸਭਨਾ ਦੇ ਚਾਰਣੇ
੧. ਛੇੜ ਵਾਲਾਂ ਦੇ ਚਾਰਣੇ
੧. ਆਪ ਘੋੜੀਆਂ ਦੇ ਚਾਰਣੇ
੧. ਭਾਤੀਆਂ ਦਾ ਭਾਜ਼ਾ ਜੋ ਆਣ

੩੫

ਦਸਵੇਂ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਵਲੋਂ ਸੰਗਤਿ ਢਾਕਾ
ਚਟਗਾਂਡ ਆਂਦਿ ਜੋਗੁ

“...ਹੱਛਾ ਹਾਥੀ ਜੰਗੀ ਭੇਜਣਾ...”

੧੯ ਸਤਿਗੁਰੂ

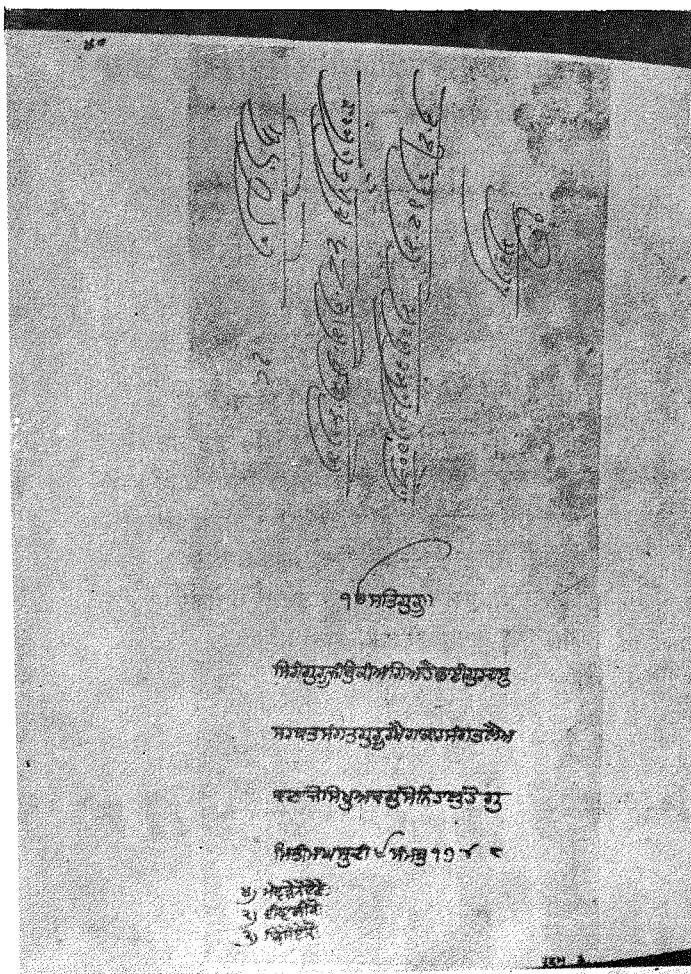
ਸਿਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀਉ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ ਭਾਈ ਹੁਲਾਸ
ਚੰਦ ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਚੰਦ ਸਰਬਤ ਸੰਗਤ ਢਾਕੇ ਕੀ ਸੰਗਤ ਚਟ
ਗਾਵਾਂ ਕੀ ਸੰਗਤ ਸੋਨਦੀਪ ਕੀ ਸੰਗਤ ਸਿਲਹਟ ਕੀ ਸਰਬਤ
ਸੰਗਤ ਗੁਰੂ ਰਖੈਗਾ ਹਛਾ ਹਾਥੀ ਜੰਗੀ ਭੇਜਣਾ ਅਵਲ ਸੰਗਤ
ਨਿਹਾਲ ਹੋਈ ਸੰਗਤ ਦੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਬਰਕਤ
ਕਰੈਗਾ ਸੰਗਤ ਨਿਹਾਲ ਹੋਈ ਜੋ ਸਿਖ ਕਵਡੀ ਪਾਵੇਗਾ
ਸੋ ਨਿਹਾਲ ਹੋਗੁ ਸੰਗਤ ਕੀ ਗੁਰੂ ਬਹੁੜੀ ਕਰੈਗਾ

[ਸੰਗਤ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਢਾਕਾ — 'ਕੌਮੀ ਦਰਦ', ੨੦ ਦਸੰਬਰ ੧੯੩੦]

੩੬

ਦਸਵੇਂ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਵਲੋਂ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਚੌਗੁ
[ਮਾਘ ਸੁਦੀ ੯ ਸੰਮਤ ੧੭੪੮, ੧੭ ਜਨਵਰੀ ੧੯੯੨ ਈ.]

“...ਕਾਰ ਸੰਗਤ ਲੈ ਆਵਣਾ...”

[ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਿਰ ਸਾਹਿਬ ਪਟਣਾ ਵਿਚ]

੩੬

[ਹਕਮਨਾਮਾ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ੧੦]

ਮਾਘ ਸੁਦੀ ੯, ਸੰਮਤ ੧੭੪੮ ਬਿ.
੧੭ ਜਨਵਰੀ ੧੯੯੨ ਈ.

ਅਖੀ ਕੁਰਦਾਸ ਸਰਬਤ ਸੁਖ ਦੁਖ ਰਾਖਾ
ਅਖੀ ਸੰਕਤ ਅਤੇ ਅਵਤਾਰ ਜੋ ਸਿੰਖ ਅਤੇ ਸਾ
ਲਿਖਾਲ ਦੇ ਸਾਡਾ ਗੁਰੂ

੧੮

੧੮ ਸਾਡਾ ਗੁਰੂ

[ਲਿਖਾਰੀ ਦੀ ਲਿਖਤ]

੧੮ ਸਤਿਗੁਰ

ਸਿਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀਉ ਕੀ ਆਂਗੀਆ ਹੈ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ
ਸਰਬਤ ਸੰਗਤ ਗੁਰੂ ਰਖੈਗਾ ਕਾਰ ਸੰਗਤ ਲੈ ਆ
ਵਣਾ ਜੋ ਸਿਖੁ ਆਵਗੁ ਸੋ ਨਿਹਾਲੁ ਹੋਗੁ

ਮਿਤੀ ਮਾਘ ਸੁਦੀ ੯ ਸੰਮਤ ੧੭੪੮

੪) ਮੇਵੜੇ ਨੋ ਦੇਣੇ :

੨) ਦੀਵਾਲੀ ਕੋ :

੨) ਬਿਸੋਏ ਕੋ :

੩੭

ਦਸਵੇਂ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਵਲੋਂ ਸੰਗਤਿ ਢਾਕੇ ਕੀ
ਲਸ਼ਕਰ ਕੀ ਆਦਿ ਜੋਗੁ

“... ਕਾਰ ਭੇਟ ਮੰਨਤ ਕਪੜਾ ਹਥਿਆਰ ਢਾਲ ਜੋ ਗੁਰੂ ਕੇ ਨਵਿਤ ਕੀ
ਕਵਡੀ ਹੋਵੈ ਸੋ ਭਾਈ ਹੁਲਾਸ ਚੰਦ ਨੋ ਦੇਣੀ...”

੧੭ ਸਤਿਗੁਰੂ

ਸਿਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀਏ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ ਭਾਈ ਹੁਲਾਸਚੰਦ ਭਾਈ ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਚੰਦ ਭਾਈ ਬੁਲਾਕੀ
ਦਾਸ ਸੇਵਕ ਮਿਹਰਚੰਦ ਕਾਸੀ ਰਾਮ ਲਾਲ ਚੰਦ ਦਾਨੀਗਾਇ ਬਾਬੂ ਰਾਇ ਮਹੇਸ
ਦਾਸ ਬਿੰਦਰਾ

ਬਨ ਸਰਬਤ ਸੰਗਤ ਢਾਕੇ ਕੀ ਸੰਗਤ ਲਸਕਰ ਕੀ ਚਟਗਾਵ ਕੀ ਸੋਨਦੀਪ ਕੀ ਸੰਗਤ
ਸਿਲਹਟ

ਕੀ ਸਰਬਤ ਸੰਗਤ ਗੁਰੂ ਰਖੇਗਾ ਜਿਨ ਸਿਖ ਵਾਹਗੁਰੂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਿਸਨੇ ਹੁਕਮ ਹੈ
ਕਾਰਭੇਟ ਮਨ

ਤ ਅੰਰਦਾਸ ਕਪੜਾ ਹਥੀਆਰ ਢਾਲ ਜੋ ਗੁਰੂ ਕੇ ਨਵਿਤ ਕੀ ਕਵਡੀ ਹੋਵੈ ਸੋ ਭਾਈ
ਹੁਲਾਸ ਚੰ

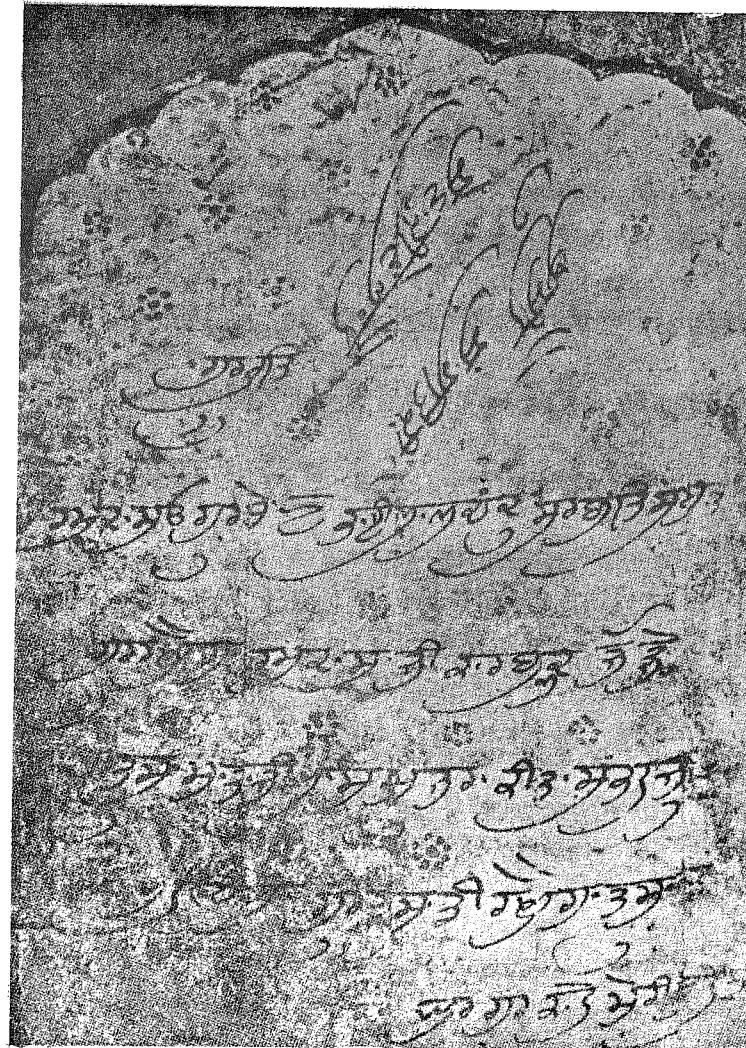
ਦ ਨੋ ਦੇਣੀ ਹੋਰਸੋਨੋ ਨਾਹੀ ਦੇਣੀ ਸੰਗਤ ਮੇਰੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਕੰਮੁ ਹੈ ਭਾਈ ਹੁਲਾਸ ਚੰਦ ਸੰ
ਗਤ ਕਾਰ ਭੇਟ ਲੈ ਕੈ ਦੀਵਾਲੀ ਨੋ ਦਰਸਨ ਆਵਣਾ ਜੋ ਸਿਖ ਦਰਸਨ ਆਵਗੁ ਤਿਸਦੇ
ਕਦਮ ਥਾਇ ਪਉਨਗੇ ਭਾਈ ਗਿਰਪਰ ਲਾਲ ਗੁਰੂ ਪਾਸ ਗਇਆ ਹੈ ਭਾਈ ਮਿਹਰਚੰਦ ਤੈਂ ਜੀ
ਵਿਚ ਕੁਛੁ ਨਹੀਂ ਕਰਣਾ ਤੇਰੇ ਸਿਰ ਉਪਰ ਗੁਰੂ ਹੈ ਨਿਹਾਲ ਹੋਏ ਤੁਲਾ ਰਾਮ ਦਾ
ਦੋਹਤਾ ਲੈ

ਆਵਣਾ ਜੋ ਸਿਖੁ ਆਵਗੁ ਸੋ ਨਿਹਾਲ ਹੋਗੁ ਸੰਗਤ ਕੇ ਰੁਜਗਾਰ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਬਰਕਤ
ਕਰੈਗਾ ਸੰਗਤ ਨਿਹਾਲੁ ਹੋਈ ਸੰਗਤ ਕੇ ਮਨੋਰਥ ਗੁਰੂ ਪੂਰੇ ਕਰੈਗਾ ਗਿਰਦ ਨਿਵਾਹੀ ਦੀ
ਸੰਗਤ ਲੈ ਆਵਣੀ ਕਪੜਾ ਚੀਰੇ ਢਾਲਾਂ ਲੈ ਕੈ ਆਵਣਾ ਸੰਗਤ ਨਿਹਾਲ ਹੋਈ ਜੋ ਸਿਖ
ਕਵਡੀ ਲਾਵੈਗਾ ਸੋ ਨਿਹਾਲੁ ਹੋਗੁ ਖਾਸੀ ਪੁਸਾਕ ਲੈ ਆਵਣੀ ਕਪੜੇ ਦੀ ਫਰਮਾਇਸ
ਦੇਗੁ ਤਿਸਦੇ ਰੁਜਗਾਰ ਵਿਚ ਬਰਕਤ ਹੋਵੈਗੀ ਸੰਗਤੀਏ ਦੇ ਮੁਹਿ ਨਾਹੀ ਲੱਗਣਾ ਸੰਗਤ ਕੇ
ਰੁਜਗਾਰ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਬਰਕਤ ਕਰੈਗਾ ਸੰਗਤ ਨਿਹਾਲ ਹੋਈ ਸੰਗਤ ਕੀ ਬਾਹੁੜੀ ਗੁਰੂ ਕਰੈ
ਗਾ ਸੰਗਤ ਕੇ ਸਭ ਮਨੋਰਥ ਗੁਰੂ ਪੂਰੇ ਕਰੈਗਾ ਖਸਮਾਨਾ ਹੋਵੈਗਾ ਖੁਸੀ ਹੋਈ ਹੈ

[ਸੰਗਤਿ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਢਾਕਾ]

੩੮

ਦਸਵੇਂ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਵਲੋਂ ਰਮਦਾਸ ਉਗਰ ਸੇਣ ਜੋਗੁ
"...ਕਾਰ ਬਲਦ ਜੋੜੇ ਤੁਸਾ ਮਾਤਾ ਜੀ ਪਾਸ ਮੁਜਰਾ ਕੀਤਾ ਸਭ ਹਜ਼ੂਰ ਪਹੁਚਿਆ..."

[ਸਿੱਖ ਰੋਫਰੋਂਸ ਲਾਇਬਰੇਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਚ]

੩੯

[ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ੧੦]

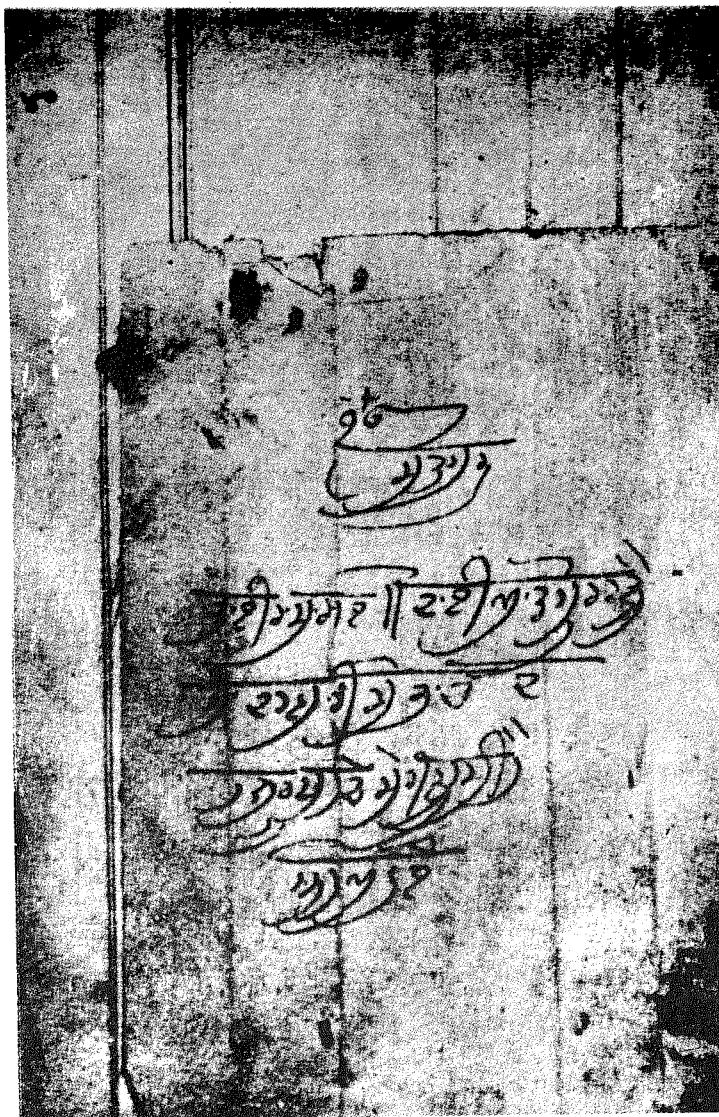
ਸੋਚਾ ਕੀ
ਸੋਖਾ ਕੀ
ਦੁਖੀ ਹੈ
ਸੰਖੇਪੀ ਹੈ

ਗੁਰੂ ਸਤਿ

ਰਮਦਾਸ ਉਗਰਸੇਣ ਭਾਈ ਲਾਲ ਚੰਦੁ ਸਰਬਤਿ ਸੰਗਤ
ਗੁਰੂ ਰਖੈਗਾ ਰਮਦਾਸ ਜੀ ਕਾਰ ਬਲਕ ਜੋੜੇ
ਤੁਸਾ ਮਾਤਾ ਜੀ ਪਾਸ ਮੁਜਰਾ ਕੀਤਾ ਸਭ ਹਜ਼ੂਰ
ਪਹੁਚਿਆ ਗੁਰੂ ਤੁਸਾਡੀ ਰਖੈਗਾ ਤੁਸਾਡਾ
ਘਰ ਗੁਰੂ ਕਾ ਹੇ ਮੇਰੀ ਬਹੁਤ

੩੯

ਦਸਵੇਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਵਲੋਂ ਭਾਈ ਰਾਮਰਾਇ ਤੇ ਦਾਈ ਲਾਡੋ ਦੇ ਨਾਮ

[ਗੁ. ਮੈਣੀ ਸੰਗਤਿ ਪਟਣਾ ਵਿਚ ਸੁਰਖਿਤ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੇ
੪੦ਵੇਂ ਪੱਤਰੇ ਉੱਤੇ ਚਸਪਾਂ ਹੈ]

੩੯

[ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ੧੦]

ੴ ਸਤਗੁਰ

ਭਾਈ ਰਾਮਰਾਇ ਦਾਈ ਲਾਡੋ ਗੁਰੂ ਰਖੈ
ਗਾ ਦਰਬਾਰੀ ਸੋਭਾ ਚੰਦ
ਹਜੂਰ ਪਹੁੰਚੇ ਮੇਰੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ
ਨਿਹਾਲੁ ਹੋਏ

ਦਸਵੇਂ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਵਲੋਂ ਸੰਗਤ ਢਾਕੇ ਕੀ
ਗਿਰਦ ਨਿਵਾਹੀ ਜੋਗ

ਜੇਠ ਸੁਦੀ ੫, ਸੰਮਤ ੧੯੪੮ ਬਿ.
੨੨ ਮਈ, ਸਨ ੧੯੬੯ ਈ.

"... ਭਾਈ ਹੁਲਾਸ ਚੰਦ ਹਜੂਰਿ ਆਇਆ ਸੰਗਤ ਕਾ ਮੁਜਰਾ ਕੀਆ।
ਨਉ ਸੈ ਰੁਪਯੇ ਕੀ ਹੁੰਡੀ ਚੀਰੇ ਕਪੜੇ ਤੇਗੇ ਹਜੂਰਿ ਪਹੁੰਚੇ ..."

੭੭ ਸਤਿਗੁਰ

ਸਿਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀਉ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ ਭਾਈ ਹੁਲਾਸ ਚੰਦ ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਚੰਦ ਮਿਹਰ ਚੰਦ
ਬੁਲਾਕੀ ਦਾਸ ਸੇ
ਵਕ ਦਾਸ ਧਰਮਚੰਦ ਕਾਸੀਰਾਮ ਅਨੂਪਰਾਇ ਦਾਨੀਰਾਇ ਗੁਰਬਖਸ਼ ਲਾਲ ਚੰਦ
ਬਿੰਦਰਾਬਨ ਗੁਲਾ
ਲ ਚੰਦ ਦਿਆਲ ਦਾਸ ਪਾਤੀ ਰਾਮ ਦਖਨੀ ਰਾਇ ਹਰਦਿਆਲ ਜੀਵਨਮਲ ਪ੍ਰੀਤਮ ਦਾਸ
ਸੁਖਦੇਵ
ਲਾਲਮਨ ਬਿਹਾਰੀ ਲਾਲ ਸਰਬਤ ਸੰਗਤ ਢਾਕੇ ਕੀ ਲਸ਼ਕਰ ਕੀ ਗਿਰਦ ਨਿਵਾਹੀ ਕੀ
ਸਰਬਤ ਸੰਗਤ
ਗੁਰੂ ਰਖੇਗਾ ਭਾਈ ਹੁਲਾਸ ਚੰਦ ਹਜੂਰ ਆਇਆ ਸੰਗਤ ਕਾ ਮੁਜਰਾ ਕੀਆ (੫੦੦)
ਨਉ ਸੈ ਰੁਪਯੇ ਕੀ ਹੁੰਡੀ
੮ ਆਠ ਚੀਰੇ ਕਪੜੇ ਤੇਗੇ ਹਜੂਰ ਪਹੁੰਚੇ ਸੰਗਤ ਕਾ ਮੁਜਰਾ ਹੋਆ। ਸੰਗਤ ਨਿਹਾਲ ਹੋਈ
ਸੰਗਤ ਕੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਮੈਂ ਗੁ
ਰੂ ਬਰਕਤ ਕਰੇਗਾ ਅਗੇ ਸਰਬਤ ਸੰਗਤ ਨੋ ਹੁਕਮ ਹੈ ਜੋ ੧੬੦੦) ਸੌਲਾ ਸੈ ਕੇ ੪੦
ਚਾਲੀਸ਼ ਚੀਰੇ ਮੁਕੇਸੀ
ਸੁਨਹਰੀ ੩੦੦) ਤੀਨ ਸੈ ਕੀ ੩੦ ਢਾਲੀ ੧੦੦) ਸਉ ਕੀ ੨ ਦੌ ਢਾਲੈਂ ੧ ਇਕ
ਮਨਾ ਗਾਜਾ (ਇਕ) ਭਾਗਾ ਏਹ

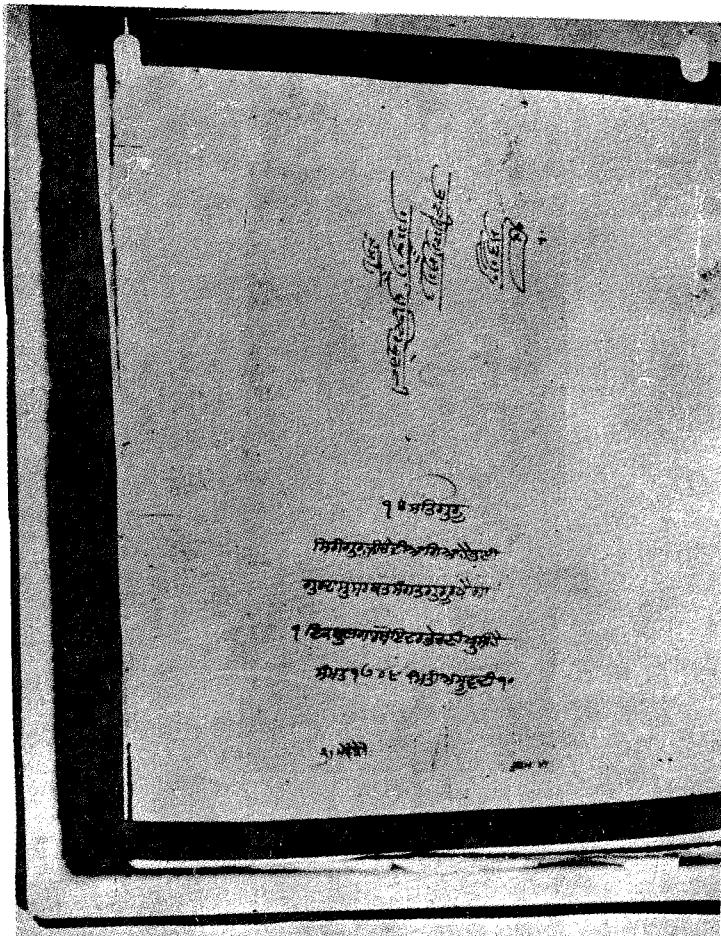
ਸੰਗਤ ਨੇ ਫਰਮਾਇਸ ਏਕਠੇ ਹੋਇ ਕੈ ਕਰਣੀ ਜੋ ਸਿੱਖ ਫਰਮਾਇਸ ਮੈਂ ਰੁਪਯਾ ਮੁਹਰ
ਡਾਲੈਗਾ ਤਿਸ
ਕਾ ਗੁਰੂ ਕੀ ਦਰਗਾਹ ਮੈਂ ਥਾਇ ਪੜੈਗਾ ਸੰਗਤ ਕੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਮੈਂ ਗੁਰੂ ਬਰਕਤ ਕਰੈਗਾ
ਢਾਕਾ ਹਮਾਰਾ
ਘਰ ਹੈ ਏਹ ਫਰਮਾਇਸ ਸੰਗਤ ਨੇ ਏਕਠੇ ਹੋਇ ਕੈ ਦੀਵਾਲੀ ਨੋ ਹਮਾਰੇ ਹਜੂਰ ਭੇਜ
ਦੇਣੀ ਬਹੁਤ ਢੀਲ
ਕਾ ਕਾਮੁ ਨਾਹੀ ਏਹ ਕਾਮੁ ਸੰਗਤ ਨੇ ਏਕਠੇ ਹੋ ਕੈ ਕਰਨਾ ਜੋ ਇਸ ਫਰਮਾਇਸ ਮੈਂ
ਹਮਾਰਾ ਸਿੱਖ ਬਣੇ
ਗਾ ਤਿਸ ਕੇ ਗੁਰੂ ਸਭ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ਕਰੈਗਾ ਉਸ ਸਿੱਖ ਕੋ ਜਮ ਕਾ ਭਉ ਨ ਬਿਆਪੈਗਾ
ਏਹ ਹਮਾਰੀ ਰੀਝ ਕੀ ਫਰਮਾਇਸ ਹੈ ਸੰਗਤ ਕੋ ਹਮਾਰਾ ਹੁਕਮੁ ਹੈ ਜੋ ਏਹ ਫਰਮਾਇਸ
ਸਿਤਾਬੀ ਫਰਮਾਇ
ਸ ਕਰ ਭੇਜਨੀ ਦੀਪਮਾਲਾ ਕੋ ਹਮਾਰੇ ਹਜੂਰ ਪਹੁੰਚੈ ਢਾਕਾ ਹਮਾਰਾ ਘਰੁ ਹੈ ਸੰਗਤ ਕੇ
ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਮੈਂ
ਗੁਰੂ ਬਰਕਤ ਕਰੈਗਾ ਸੰਗਤ ਨਿਹਾਲ ਹੋਈ ਸੰਗਤ ਕਾ ਖਸਮਾਨਾ ਹੋਵੈਗਾ ਮਨੋਰਥ
ਪੂਰੇ ਹੋਏ

[ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸੰਗਤ ਢਾਕਾ ਵਿਚ]

੪੧

ਦਸਵੇਂ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਵਲੋਂ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੋਗ
[ਅਸੂ ਵਦੀ ੧੦, ਸੰਮਤ ੧੯੪੯ ਬਿ., ੨੫ ਦਸੰਬਰ, ੧੯੯੨ ਈ.]

"...ਇਕ ਬੁਲਗਾਰ ਬੋਇਦਾਰ ਭੇਜਣੀ..."

[ਸੀ ਹਰਿਮੰਦਿਰ ਸਾਹਿਬ ਪਟਣਾ ਵਿਚ]

੪੧

[ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ੧੦]

ਅਸੂ ਵਦੀ ੧੦, ਸੰਮਤ ੧੯੪੯ ਬਿ.
੨੫ ਦਸੰਬਰ ੧੯੯੨ ਈ.

[ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਲਿਖਤ]

੧੯੮੮ ਸੱਤ ਗੁਰੂ
ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਸੰਗਤ
ਗੁਰੂ ਚੰਦੇਵਾ ਬੋਇਦਾਰ ਭੇਜਣੀ
ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ

[ਲਿਖਾਰੀ ਦੀ ਲਿਖਤ]

੧੯੮੮ ਸਤਿਗੁਰ

ਸਿਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀਉ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ ਭਾਈ
ਗੁਰਦਾਸ ਸਰਬਤ ਸੰਗਤ ਗੁਰੂ ਰਖੈਗਾ
੧ ਇਕ ਬੁਲਗਾਰ ਬੋਇਦਾਰ ਭੇਜਣੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ
ਸੰਮਤ ੧੯੪੯ ਮਿਤੀ ਅਸੂ ਵਦੀ ੧੦

੨) ਮੇਵੜੇ ਨੋ

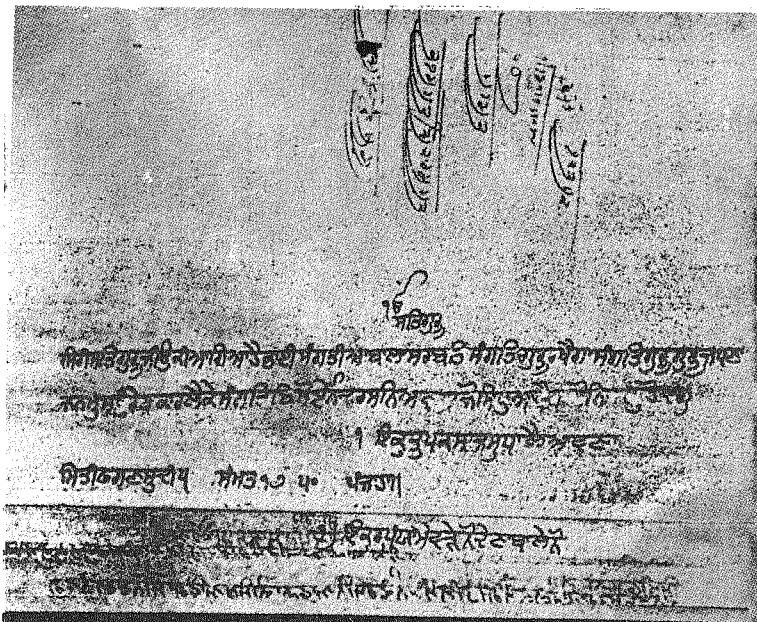
੪੨

ਦਸਵੇਂ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਵਲੋਂ ਭਾਈ ਸੰਗਤੀਆ ਜੋਗ

[ਫਗਣ ਸੁਦੀ ੫, ਸੰਮਤ ੧੭੫੦, ੧੯ ਫਰਵਰੀ ੧੯੬੪]

"...ਸੰਗਤਿ ਬਿਸੋਏ ਨੇ ਦਰਸਨਿ ਆਵਣਾ..."

ਇਕ ਤੁਪਕ ਸਾਜ਼ ਸੁਧਾ ਲੈ ਆਵਣਾ..."

[ਗੁ. ਅਹੀਆ ਗੰਜ ਲਖਨਉ]

੪੨

[ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ੧੦]

ਫੱਗਣ ਸੁਦੀ ੫, ਸੰਮਤ ੧੭੫੦ ਬਿ.

੧੯ ਫਰਵਰੀ, ੧੯੬੪ ਈ.

ਭਾਈ ਸੰਗਤੀਆ ਕਰ ਸੰਗਤ
ਛੇ ਅਵਾਂ ਪੰਜਾਬੀ ਹੈ
੧੯ ਗੁਰੂ ਸਤ

[ਲਿਖਾਰੀ ਦੀ ਲਿਖਤ]

੧੯ ਗੁਰੂ ਸਤ

ਸਿਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀਓ ਕੀ ਆਗਿਆ ਹੈ ਭਾਈ ਸੰਗਤੀਆ ਬਾਲਾ ਸਰਬਤਿ ਸੰਗਤਿ

ਗੁਰੂ ਰਖੈਰਾ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣਾ

ਜਨਮ ਸਉਰੇਗਾ ਕਾਰ ਲੈ ਕੇ ਸੰਗਤਿ ਬਿਸੋਏ ਨੇ ਦਰਸਨਿ ਆਵਣਾ ਜੋ ਆਵੈਰਾ

ਸੋ ਨਿਹਚਲ੍ਹ ਹੋਵਗੁ

੧ ਇਕੁ ਤੁਪਕ ਸਾਜ਼ ਸੁਧਾ ਲੈ ਆਵਣਾ

ਮਿਤੀ ਫਗਣ ਸੁਦੀ ੫ ਸੰਮਤ ੧੭੫੦ ਪੰਜਾਹਾ

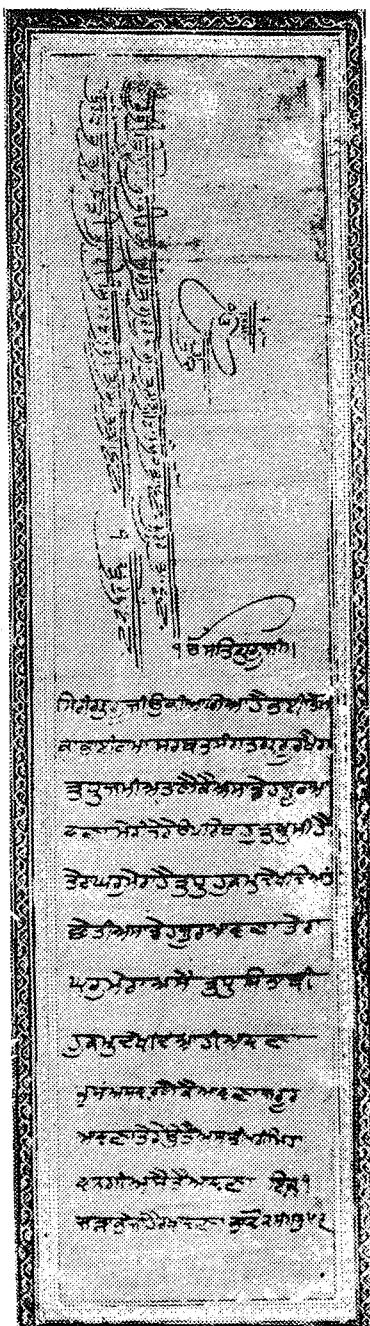
੪੩. ਦਸਵੇਂ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਵਲੋਂ ਭਾਈ ਤਲੋਕਾ ਭਾਈ ਰਾਮਾ ਜੋਗ

[ਭਾਦੋਂ ੨ ਸੰਮਤ ੧੯੫੩ ਬਿ., ੨ ਅਗਸਤ ੧੯੮੯ ਈ.]

“...ਤੁਧੁ ਜਮੀਅਤ ਲੈ ਕੇ ਅਸਾਡੇ ਹਜੂਰ ਆਵਣਾ ਤੇਰਾ ਘਰੁ ਮੇਰਾ ਅਸੈ...”

ਹੁਕਮਨਾਮੇ

੧੪੭

ਬਾਬੁ ਬਾਬਾ ਆਖਾ ਸਿੰਘ, ਵਿਲਾ ਮੁਖਾਚਿਲ, ਪਟਿਆਲਾ

੪੩

[ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ੧੦]

ਭਾਦੋਂ ੨, ਸੰਮਤ ੧੯੫੩ ਬਿ.
੨ ਅਗਸਤ, ੧੯੮੯ ਈ.

[ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਲਿਖਤ]

੧੭ ਸਤਿ ਗੁਰ ਜੀ

ਭਾਈ ਤਲੋਕਾ ਭਾਈ ਰਾਮਾ ਸੰਗਤ ਗੁਰੂ ਰਖੈਗਾ ਤੁਸਾਂ ਅਸਵਾਰ ਲੈ ਕੇ ਆਵਣਾ
ਜਰੂਰ ਆਵਣਾ
ਤੇਰੇ ਉਤੇ ਅਸਾਡੀ ਭਾਰੀ ਮੇਹਰਵਾਨਗੀ ਅਸੈ ਤੈ ਆਵਣਾ ੧ ਜੋੜਾ ਰਖਾਵਣਾ

[ਲਿਖਾਰੀ ਦੀ ਲਿਖਤ]

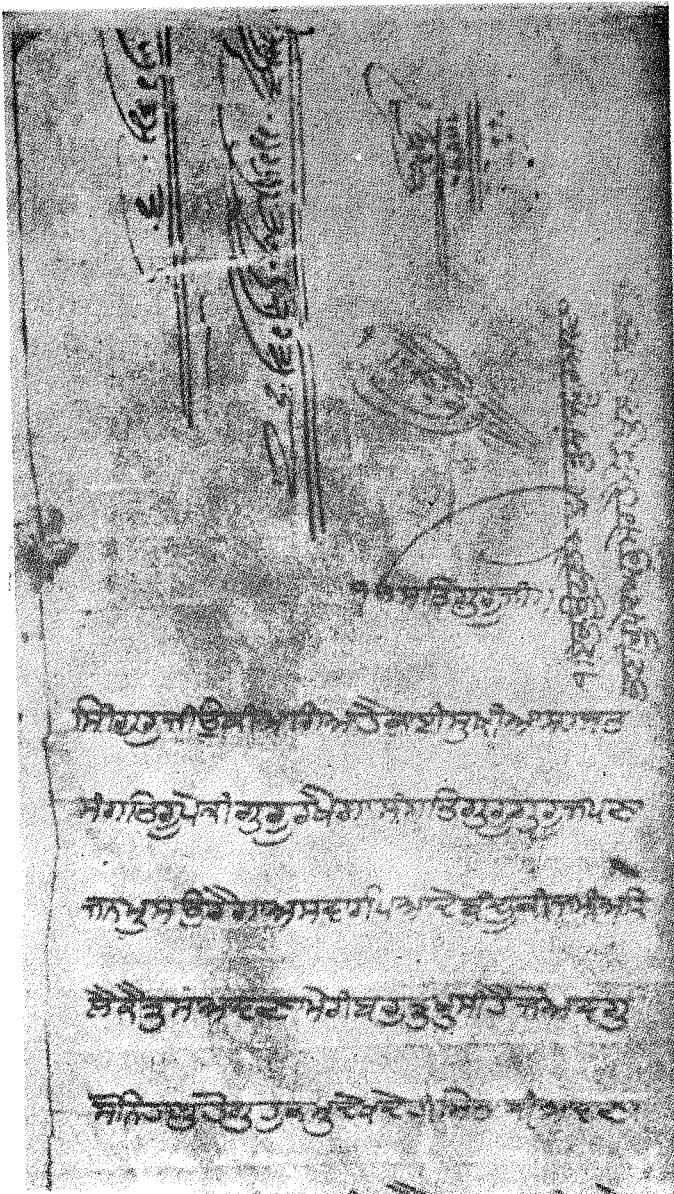
੧੭ ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ

ਸਿਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀਓ ਕੀ ਆਗਿਆ ਹੈ ਭਾਈ ਤਲੋਕਾ ਭਾਈ ਰਾਮਾ ਸਰਬਤ ਸੰਗਤ ਗੁਰੂ ਰਖੈਗਾ
ਤੁਧੁ ਜਮੀਅਤ ਲੈ ਕੇ ਅਸਾਡੇ ਹਜੂਰ ਆ
ਵਣਾ ਮੇਰੀ ਤੇਰੇ ਉਪਰਿ ਬਹੁਤ ਖਸੀ ਹੈ
ਤੇਰਾ ਘਰੁ ਮੇਰਾ ਹੈ ਤੁਧੁ ਹੁਕਮੁ ਦੇਖਦਿਆਂ ਹੀ
ਛੇਤੀ ਅਸਾਡੇ ਹਜੂਰ ਆਵਣਾ ਤੇਰਾ
ਘਰੁ ਮੇਰਾ ਅਸੈ ਤੁਧੁ ਸਿਤਾਬੀ
ਹੁਕਮੁ ਦੇਖਦਿਆਂ ਹੀ ਆਵਣਾ
ਤੁਸਾਂ ਅਸਵਾਰ ਲੈ ਕੇ ਆਵਣਾ ਜਰੂਰ
ਆਵਣਾ ਤੇਰੇ ਉਤੇ ਅਸਾਡੀ ਖਰੀ ਮਿਹਰ
ਵਾਨਗੀ ਅਸੈ ਤੈ ਆਵਣਾ ਇਕ ੧
ਜੋੜਾ ਭੇਜਾ ਹੈ ਰਖਾਵਣਾ ਭਾਦੋਂ ੨ ਸੰਮਤ ੫੩

ਦਸਵੇਂ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਵਲੋਂ ਸੰਗਤਿ ਰੂਪੇ ਕੀ ਜੋਗੁ

[ਭਾਦੋ ੨, ਸੰਮਤ ੧੭੫੩ ਬਿ., ੨ ਅਗਸਤ ੧੯੯੯ ਈ.]

“...ਅਸਵਾਰ ਪਿਆਦੇ ਬੰਦੂਕੀ ਜਮੀਅਤ ਲੈ ਕੈ ਤੁਸਾ ਆਵਣਾ
ਮੇਰੀ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ... ਸਿਤਾਬੀ ਆਵਣਾ...”

[ਪਿੰਡ ਭਾਈ ਰੂਪੇ ਦੇ ਚਿਤ੍ਰ]

[ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ੧੦]

ਭਾਦੋ ੨, ਸੰਮਤ ੧੭੫੩ ਬਿ.
੨ ਅਗਸਤ, ੧੯੯੯ ਈ.

[ਭਾਦੋ] ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਨੁਸਾਰ ਅਨੁਸਾਰ
ਉਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਨੁਸਾਰ ਅਨੁਸਾਰ [ਭਾਦੋ]

[ਭਾਦੋ] ਅਨੁਸਾਰ ਅਨੁਸਾਰ ਅਨੁਸਾਰ

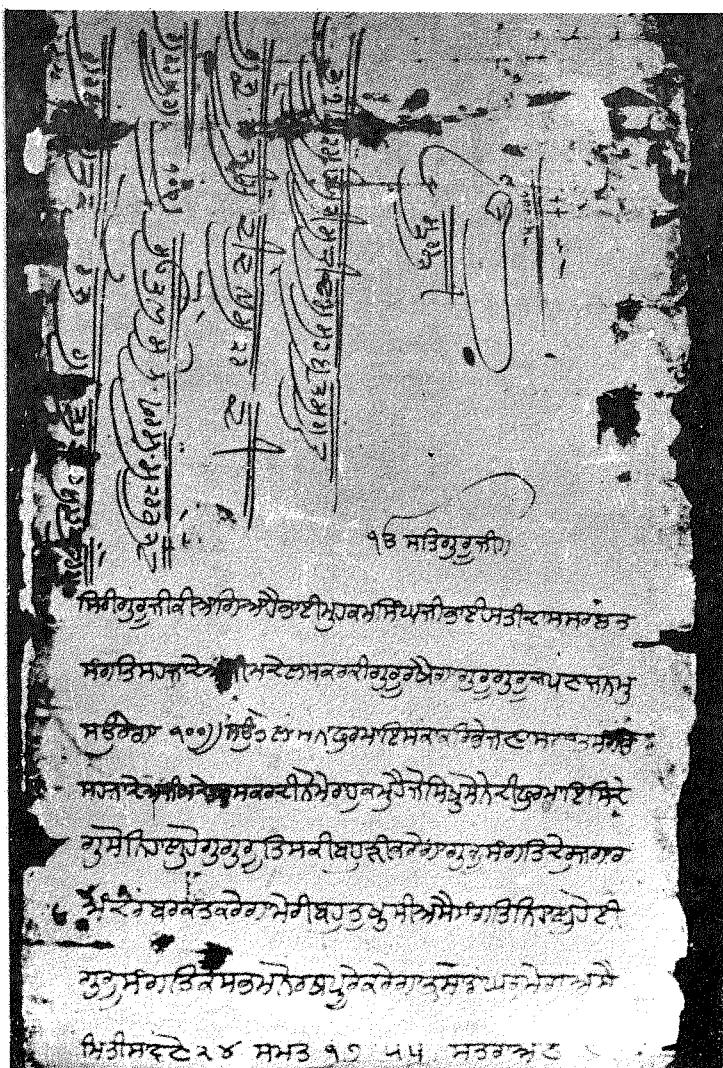
[ਲਿਖਾਰੀ ਦੀ ਲਿਖਤ]

੧੭ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ

ਸਿੰਹ ਗੁਰੂ ਜੀਓ ਕੀ ਆਗਿਆ ਹੈ ਭਾਈ ਸੁਖੀਆ ਸਰਬਤ
ਸੰਗਤਿ ਰੂਪੇ ਕੀ ਗੁਰੂ ਰਖੈਗਾ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣਾ
ਜਨਮੁ ਸਉਰੈਗਾ ਅਸਵਾਰ ਪਿਆਦੇ ਬੰਦੂਕੀ ਜਮੀਅਤਿ
ਲੈ ਕੈ ਤੁਸਾ ਆਵਣਾ ਮੇਰੀ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ ਜੋ ਆਵਣਾ
ਸੇ ਨਿਹਾਲ ਹੋਗੁ ਹੁਕਮੁ ਦੇਖਦੇ ਹੀ ਸਿਤਾਬੀ ਆਵਣਾ
ਗੁਰੂ ਸੰਗਤ ਕੀ ਬਾਹੁੜੀ ਕਰੈਗਾ ਗੁਰੂ ਸੰਗਤ ਕੇ
ਸਭ ਮਨੁਰਬ ਪੂਰੇ ਕਰੈਗਾ ਸੰਗਤਿ ਨਿਹਾਲ ਹੋਈ

੧ ਇਥੁ ਉਠੋ ਲੈ ਆਵਣਾ ਤੁਸਾ ਜ਼ਰੂਰ ਆਵਣਾ।
ਬਾਣੀ ਹੋਪੇ ਦਾ ਘਰੁ ਮੇਰਾ ਹੈ ਮੇਰੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ ਸਤਰਾ ੧੦

ਦਸਵੇਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਵਲੋਂ
ਸੰਗਤਿ ਸਹਜਾਦੇ ਅਜੀਮੁੰਦੀਨ ਦੇ ਲਸ਼ਕਰ ਕੀ ਦੇ ਨਾਮ
[ਸਾਵਣ ੨੪, ਸੰਮਤ ੧੭੫੫ ਬਿ., ੨੪ ਜੁਲਾਈ ੧੯੮੮]
“...ਭਾਈ ਮੁਹਰਕਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਭਾਈ ਸਤੀ ਦਾਸ... ੧੦੦ ਸਉ ਤੌਲਾ ਸੋਨਾ
ਫੁਰਮਾਇਸ ਕਾ ਕਰਿ ਭੇਜਣਾ... ਤੁਸਾਡਾ ਘਰੁ ਮੇਰਾ ਅਸੈ...”

[ਉਚਲਾ ਪਿੰਡ (ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪੂਰਨਿਆ) ਦੇ ਗੁਰਦੁਆਰੇ]

[ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ੧੦]

ਸਾਵਣ ੨੪, ਸੰਮਤ ੧੭੫੫ ਬਿ.
੨੪ ਜੁਲਾਈ, ੧੯੮੮ ਈ.

ੴ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਲਿਖਤ
ਗੁਰੂ ਮਹਾਕਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸਭੀ ਦਾਸ ਸਰਬਤ ਸੋਨਾ
ਗੁਰੂ ਮਹਾਕਮ ਦੀ ਦੇ ਲਸ਼ਕਰ ਦੀ
ਗੁਰੂ ਰਖੇਗਾ ੧੦੦) ਸਉ ਤੌਲੇ ਸੋਨਾ ਫੁਰਮਾਇਸ ਕਰ ਭੇਜਣਾ
ਗੁਰੂ ਸੋਨਾ ਵੱਡੇ ਬਰਕਤ ਕਰੋਗਾ
ਗੁਰੂ ਸੋਨਾ ਵੱਡੇ ਬਰਕਤ ਕਰੋਗਾ

[ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਲਿਖਤ]

ੴ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਜੀ

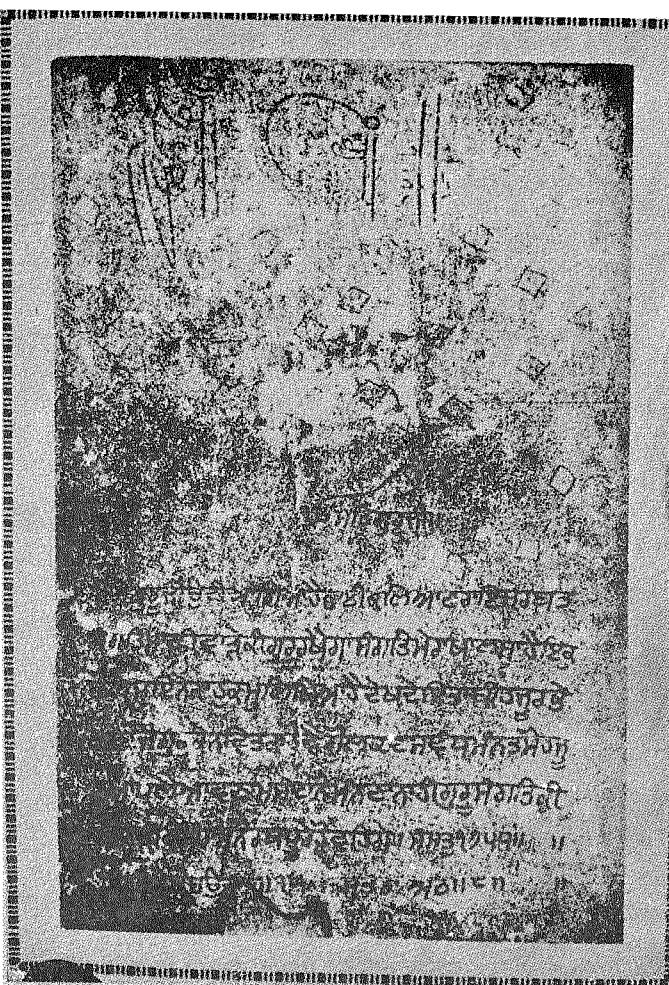
ਸਿਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਆਗਿਆ ਹੈ ਭਾਈ ਮੁਹਰਕਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਭਾਈ ਸਤੀ ਦਾਸ ਸਰਬਤ
ਸੰਗਤਿ ਸਹਜਾਦੇ ਅਜੀਮ ਦੇ ਲਸ਼ਕਰ ਕੀ ਗੁਰੂ ਰਖੇਗਾ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣਾ ਜਨਮ
ਸਉਰੇਗਾ ੧੦੦) ਸਉ ਤੌਲੇ ਸੋਨਾ ਫੁਰਮਾਇਸ ਕਰ ਭੇਜਣਾ ਸਰਬਤ ਸੰਗਤਿ
ਸਹਜਾਦੇ ਅਜੀਮ ਕੇ ਲਸ਼ਕਰ ਦੀ ਨੋ ਮੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਹੈ ਜੋ ਸਿਖੁ ਸੋਨੇ ਦੀ ਫੁਰਮਾਇਸ ਦੇ
ਗੁ ਸੋ ਨਿਹਾਲੁ ਹੋਗੁ ਗੁਰੂ ਤਿਸਕੀ ਬਾਹੁੜੀ ਕਰੇਗਾ ਗੁਰੂ ਸੰਗਤਿ ਦੇ ਰੁਜਗਾਰ
ਅੰਦਰ ਬਰਕਤ ਕਰੇਗਾ ਮੇਰੀ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਅਸੈ ਸੰਗਤਿ ਨਿਹਾਲੁ ਹੋਈ
ਗੁਰੂ ਸੰਗਤਿ ਕੇ ਸਭ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ਕਰੇਗਾ ਤੁਸਾਡਾ ਘਰੁ ਮੇਰਾ ਅਸੈ
ਮਿਤੀ ਸਾਵਣੇ ੨੪ ਸਮਤ ੧੭੫੫ ਸਤਰਾਂ ਅਠ ੮

੪੬

ਦਸਵੇਂ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਵਲੋਂ ਸੰਗਤਿ ਮਾਛੀਵਾੜੇ ਕੀ ਜੋਗ

[ਚੇਤ ੧੪, ੧੭੫੫ ਬਿ., ੧੨ ਮਾਰਚ ੧੯੮੮ ਈ.]

“... ਇਕ ਤੋਲੇ ਸੋਇਨੇ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਦੇਖਦੇ ਸਿਤਾਬੀ ਹਜੂਰਿ ਭੇਜਣਾ...
ਗੋਲਕ ਦਸਵੰਧ ਮੰਨਤ ਸੋ ਹਜੂਰ ਆਪ ਲੈ ਆਵਣਾ ਮਸੰਦਾਂ ਨੋ ਮੰਨਣਾ ਨਾਹੀਂ...”

[ਸੈਂਟਰਲ ਸਿੱਖ ਅਜਾਇਬ ਘਰੂ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ]

੪੬

[ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ੧੦]

ਚੇਤ ੧੪, ਸੰਮਤ ੧੭੫੫ ਬਿ.
੧੨ ਮਾਰਚ, ੧੯੮੮ ਈ.

[ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਣੂ ਤੇ ਲਿਖਤ]

੧ ਭੇਜਣਾ

[ਲਿਖਾਰੀ ਦੀ ਲਿਖਤ]

੧੬ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ

ਸਿਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀਓ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ ਭਾਈ ਕਲਿਆਣ ਰਾਇ ਸਰਬਤ
ਸੰਗਤਿ ਮਾਛੀਵਾੜੇ ਕੀ ਗੁਰੂ ਰਖੇਗਾ ਸੰਗਤਿ ਮੇਰਾ ਖਾਲਸਾ ਹੈ ਇਕ
ਤੋਲੇ ਸੁਇਨੇ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਦੇਖਦੇ ਸਿਤਾਬੀ ਹਜੂਰਿ ਭੇ
ਜਣਾ ਜੋ ਗੁਰੂ ਕੇ ਨਵਿਤ ਕਾ ਹੋਵੇ ਗੋਲਕ ਦਸਵੰਧ ਮੰਨਤ ਸੋ ਹਜੂ
ਰ ਆਪ ਲੈ ਆਵਣਾ ਮਸੰਦਾਂ ਨੋ ਮੰਨਣਾ ਨਾਹੀਂ ਗੁਰੂ ਸੰਗਤਿ ਕੀ
ਬਾਹੁੜੀ ਕਰੇਗਾ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ਹੋਵਹਿਗੇ ॥ ਸੰਮਤ ੧੭੫੫ ॥
ਮਿਤੀ ਚੇਤੇ ਚਉਦਹ ॥ ੧੪ ॥ ਸਤਰਾਂ ਅਠ ॥ ੮ ॥

੮੭

ਦਸਵੇਂ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਵਲੋਂ ਭਾਈ ਦੇਸ ਰਾਜ
ਸੰਗਤਿ ਸਹਲੰਗ ਫਲੜਿਆਂ ਜੋਗੁ

ਵੈਸਾਖ ੨੭, ਸੰਮਤ ੧੭੫੯ ਬਿ.
੨੫ ਅਪ੍ਰੈਲ ੧੯੯੯ ਈ.

“... ਕਾਰ ਸੰਗਤਿ ਭਾਈ ਦੇਸ ਰਾਜ ਨੁ ਦੇਣੀ...”

[ਲਿਖਾਰੀ ਦੀ ਲਿਖਤ]

ਭਾਈ ਦੇਸ ਰਾਜ ਸੰਗਤਿ ਸਹਲੰਗ ਫਲੜਿਆਂ ਕਾ

[ਨਿਸ਼ਾਨ ਦਸਵੇਂ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ ਦਾ]

੧ ਗੁਰੂ ਜੀ

ਭਾਈ ਦੇਸ ਰਾਜ ਨੇ ਸੰਗਤਿ ਕਾਰ ਦੇਣੀ
ਤੁਸਾਡਾ ਭਲਾ ਹੋਵੇਗਾ

[ਲਿਖਾਰੀ ਦੀ ਲਿਖਤ]

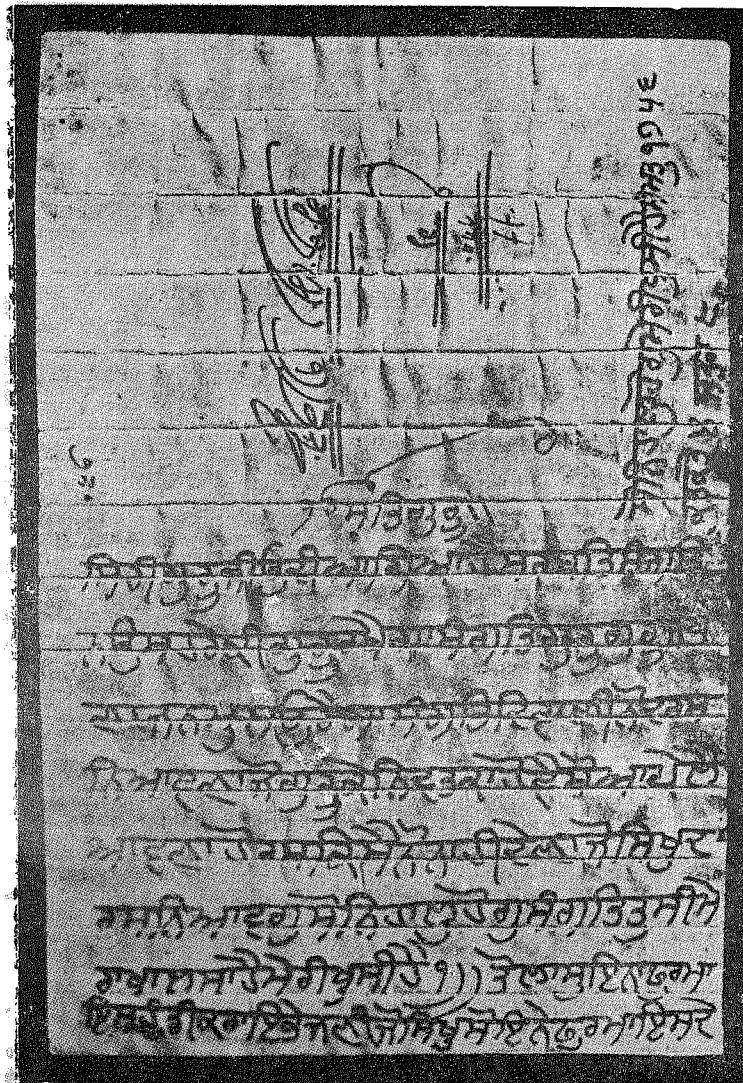
੧੭ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ

ਸਿਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਆਗਿਆ ਹੈ ਭਾਈ ਦੇਸਰਾਜ ਸਰਬਤ ਸੰਗਤ
ਗੁਰਦਾਸ ਭਗਤੇ ਫਲੜੇ ਕਾ ਸਹਲੰਗ ਗੁਰੂ ਰਖੈਗਾ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰੂ
ਗੁਰੂ ਜਪਣਾ ਜਨਮੁ ਸਉਰੈਗਾ ਭਾਈ ਦੇਸਰਾਜੁ ਹਜੂਰ ਆਇਆ
ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਕਾਰ ਸੰਗਤਿ ਭਾਈ ਦੇਸ ਰਾਜ ਨੂੰ ਦੇਣੀ ਮੇਰੀ ਖੁਸ਼ੀ
ਹੈ ਨਿਹਾਲ ਹੋਏ ਮਿਤੀ ਵੈਸਾਖ ੨੭ ਸੰਮਤ ੧੭੫੯ ਸਤਰਾਂ ਪ

[ਪਿੰਡ ਫੱਲੜੇ ਭਾਈ ਕੇ ਵਿਚ]

੪੮

ਦਸਵੇਂ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਵਲੋਂ ਸੰਗਤਿ ਨਉਸ਼ਹਰੇ ਕੀ ਜੋਗੁ
 [ਕਤਕ 8, ੧੭੫੫ ਬਿ., ੫ ਅਕਤੂਬਰ ੧੯੯੯ ਈ.]
 "ਸੰਗਤਿ ਦੀਵਾਲੀ ਨੇ ਦਰਸ਼ਨ ਆਵਣਾ... ਸੰਗਤਿ ਮੇਰਾ ਖਾਲਸਾ ਹੈ..."

[ਨਉਸ਼ਹਰਾ ਪੱਧੂਆਂ ਵਿਚ]

੪੯

[ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ੧੦]

ਕਤਕ 8, ਸੰਮਤ ੧੭੫੬ ਬਿ.
 ੫ ਅਕਤੂਬਰ, ੧੯੯੯ ਈ.

[ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਅਤੇ ਲਿਖਤ]

ਮੇਰਾ ਖਾਲਸਾ ਹੈ ੧) ਭੇਜਣਾ

[ਲਿਖਾਰੀ ਦੀ ਲਿਖਤ]

੨੦

੧੭ ਸੰਤਿਗੁਰੂ

ਸਿਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀਉ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ ਸਰਬਤਿ ਸੰਗਤਿ
 ਨਉਸ਼ਹਰੇ ਕੀ ਗੁਰੂ ਰਥੈਗਾ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪ
 ਣਾ ਜਨਮੁ ਸਉਰੈਗਾ ਸੰਗਤਿ ਦਿਵਾਲੀ ਨੇ ਦਰਸ
 ਨਿ ਆਵਣਾ ਜੋ ਗੁਰੂ ਕੇ ਨਿਵਤ ਕਾ ਹੋਵੇ ਸੋ ਆਪੇ ਲੈ
 ਆਵਣਾ ਹੋਰਸ ਕਿਸੈ ਨੋ ਨਾਹੀ ਦੇਣਾ ਜੋ ਸਿਖੁ ਦ
 ਰਸਨਿ ਆਵਗੁ ਸੋ ਨਿਹਾਲੁ ਹੋਗੁ ਸੰਗਤਿ ਤੁਸੀ ਮੇ
 ਰਾ ਖਾਲਸਾ ਹੈ ਮੇਰੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ ੧) ਤੋਲਾ ਸੁਇਨਾ ਫੁਰਮਾ
 ਇਸ ਹੁਡੀ ਕਰਾਇ ਭੇਜਣੀ ਜੋ ਸਿਖੁ ਸੋਇਨੇ ਫੁਰਮਾਇਸ ਦੇਗੁ

ਮੇਂ ਨਿਹਾਲੁ ਹੋਣੁ ਮੇਰੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ ਸਮਝੁ ੧੭੫੬
 ਕਤਕ ਤੇ ੪ ਸਤ੍ਰਾਂ ੮

੪੬

ਦਸਵੇਂ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਵਲੋਂ ਸੰਗਤਿ ਸਾਰੰਗਦੇਉ ਜੋਗ

ਕਤਕ ੪, ਸਮਤ ੧੭੫੯ ਬਿ.
ਪ ਅਕਤੂਬਰ ੧੯੮੮ ਈ.

“ ਸੰਗਤਿ ਦੀਵਾਲੀ ਨੂੰ ਦਰਸਨਿ ਆਵਣਾ...
ਤੁਸੀ ਮੇਰਾ ਖਾਲਸਾ ਹੋਇ ...”

[ਨੀਸਾਣ] ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

[ਲਿਖਾਰੀ ਦੀ ਲਿਖਤ]

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

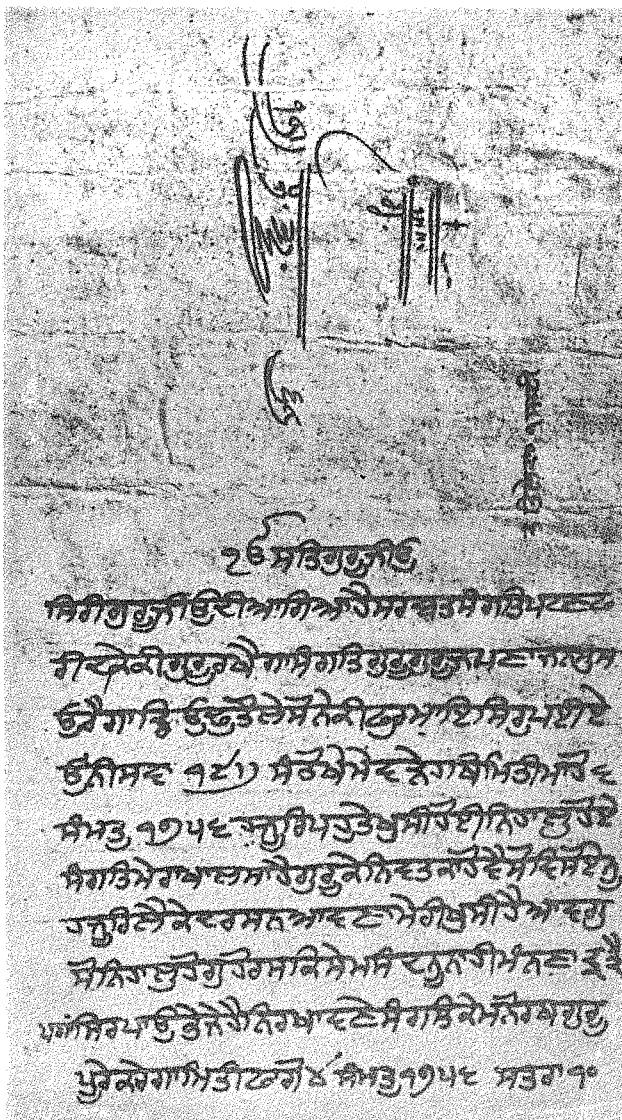
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ ਸ੍ਰੂਤਿ ਸੰਗਤਿ ਸਾਰੰਗਦੇਉ ਦੀ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਨਾ
ਜਨਮਿ ਸਉਰੇਗਾ। ਸੰਗਤਿ ਦਿਵਾਲੀ ਨੂੰ ਦਰਸਨਿ ਆਉਣਾ। ਜੋ ਗੁਰੂ ਕੇ ਨਿ
ਵਿਤਿ ਕਾ ਹੋਵੇ ਸੋ ਆਪੇ ਹੀ ਲੈ ਆਉਣਾ। ਹੋਰਜ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀ ਦੇਣਾ। ਜੋ ਸਿ
ਖ ਆਉਗੁ ਸੋ ਨਿਹਾਲ ਹੋਇਗੋ। ਸੰਗਤਿ ਤੁਸੀ ਮੇਰਾ ਖਾਲਸਾ ਹੋਇ ਦੋਇ
ਤੋਲੇ ਸੁਇਨਾ ਫੁਰਮਾਇਸ ਹੁੰਡੀ ਕਰਾਇਕੈ ਭੇਜ ਦੇਣੀ ਜੋ ਸਿਖ ਸੁਇਨੇ ਕੀ ਫੁ
ਰਮਾਇਸ, ਵਿਚ ਦੇਉਗੁ ਸੋ ਨਿਹਾਲੁ ਹੋਇਗੁ ਜੋ ਸਿਖ ਮੰਨਗੁ ਸੋ ਨਿਹਾਲੁ ਹੋ
ਇਗੁ। ਅਗੇ ਭਾਈ ਸਿਧੂ ਬਿਹਮਣਿ ਤਿਸ ਦੀ ਅੰਸ ਨੂੰ ਮੰਨਗੁ ਸੋ ਨਿਹਾਲੁ ਹੋਇ
ਗੁ ਦੇਉਗੁ ਸੋ ਨਿਹਾਲੁ ਹੋਇਗੁ ॥ ॥ = ॥ = ॥ ਸੰਮਤਿ ੧੭੫੯ ਸਤਾਰਾ ਸੈਇ
ਛਪਿਜਾ ਮਿਤੀ ਕਤਕ ੪ ॥ ਚਉਥਾ ॥ ਸਤਰਾ ਨਉ ॥੯॥

[ਪਿੰਡ ਸਿਰਹਾਲੀ ਵਿਚ]

ਦਸਵੇਂ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਵਲੋਂ ਸੰਗਤਿ ਪਟਣ ਫਰੀਦ ਕੇ ਕੀ ਜੋਗੁ

[ਫਾਗੋ ੪ ਸੰਮਤ ੧੭੫੮, ੧ ਫਰਵਰੀ ੧੭੦੦ ਈ.]

“... ਸੰਗਤਿ ਮੇਰਾ ਖਾਲਸਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਕੇ ਨਿਵਿਤ ਕਾ ਹੋਵੈ ਸੋ ਵਿਸ਼ੇ਷ ਨੂੰ ਹਜ਼਼ਰਿ
ਲੈ ਕੇ ਦਰਸਨ ਆਵਣਾ... ਹੋਰਸ ਕਿਸੇ ਮਸੰਦ ਨੂੰ ਨਾਹੀ ਮੰਨਣਾ...”

[ਸਿੰਘ ਰੈਡਰੋਮ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ ਅਨੰਨਤ ਮੁਖ ਵਿਚ]

[ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ੧੦]

ਫਗਣ ੪, ਸੰਮਤ ੧੭੫੮ ਬਿ.
੧ ਫਰਵਰੀ, ੧੭੦੦ ਈ.

[ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਨੀਸ਼ਾਣੁ ਅਤੇ ਲਿਖਤ]

੨੦੩

[ਲਿਖਾਰੀ ਦੀ ਲਿਖਤ]

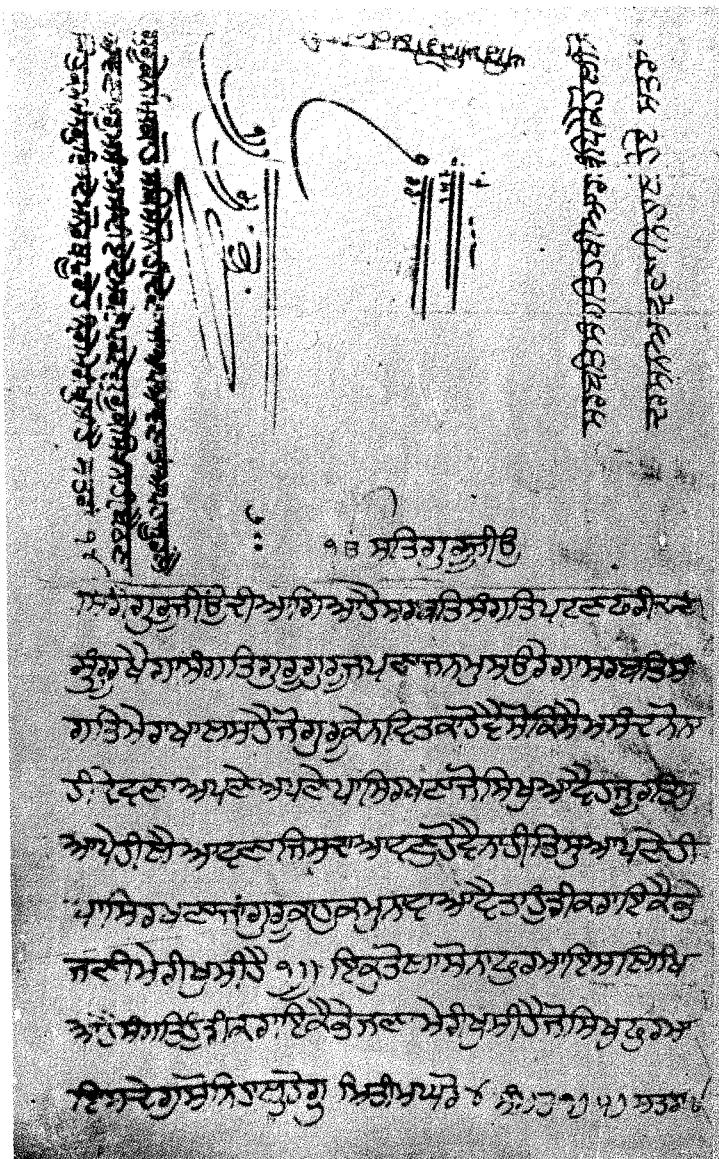
੭੮ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀਓ

ਸਿਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀਓ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ ਸਰਬਤ ਸੰਗਤਿ ਪਟਣ ਫ
ਰੀਦ ਕੇ ਕੀ ਗੁਰੂ ਰਖੇਗਾ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣਾ ਜਨਮੁ ਸ
ਉਹੈਗਾ ਫਿਉਛੁ ਤੋਲੇ ਸੋਨੇ ਕੀ ਫੁਰਮਾਇਸਿ ਰੁਪਈਏ
ਉਨੀ ਸਵਾ ੧੯।) ਸੰਤੋਖੇ ਮੇਵੜੇ ਰੋਗ ਕੇ ਸਿਤੀ ਹੋਵੇ
ਸੰਮਤੁ ੧੭੫੮ ਜੁਥੁ ਪਲੁਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਕਿਤਾਵੁ ਹੋਵੇ
ਸੰਗਤਿ ਮੇਰਾ ਖਾਲਸਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਕੇ ਨਿਵਤ ਕਾ ਹੋਵੈ ਸੋ ਵਿਸ਼ੇ਷ ਨੂੰ
ਹਜ਼਼ਰਿ ਲੈ ਕੇ ਦਰਸਨ ਆਵਣਾ ਮੇਰੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ ਆਵਗਾ
ਸੋ ਨਿਹਾਲੁ ਹੋਗ ਹੋਰਸ ਕਿਸੇ ਮਸੰਦ ਨੂੰ ਨਾਹੀ ਮੰਨਣਾ ੩ ਤੋਂ
ਪਗਾਂ ਸਿਰਪਾਉ ਭੇਜੇ ਹੈਨਿ ਰਖਾਵਣੇ ਸੰਗਤਿ ਕੇ ਮਨੋਰਥ ਗੁਰੂ
ਪੂਰੇ ਕਰੇਗਾ ਮਿਤੀ ਫਾਗੋ ੪ ਸੰਮਤੁ ੧੭੫੮ ਸਤਰਾਂ ੧੦

ਦਸਵੇਂ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਵਲੋਂ ਸੰਗਤਿ ਪਟਣ ਸ਼ੇਖ ਫਰੀਦ ਜੋਗੁ

[ਮੱਖਰੇ ۸، ۹۷۴۹ ਬਿ., ۸ ਨਵੰਬਰ ۹۰੦੦ ਈ.]

“.. ਸੰਗਤਿ ਮੇਰਾ ਖਾਲਸਾ ਹੈ ਜੋ ਗੁਰੂ ਕੇ ਨਵਿਤ ਕਾ ਹੋਵੇ ਸੋ ਕਿਸੇ ਮਰੀਦ ਨੋ ਨਾਹੀ ਦੇਵਣਾ ਆਪਣੇ ਪਾਸ ਰਖਣਾ...”

۴۹

[ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ੧੦]

ਮਘਰ ੪, ਸੰਮਤ ੧੯੫੭ ਬਿ.
੪ ਨਵੰਬਰ, ੧੯੦੦ ਈ.

କ୍ଷେତ୍ର ପାଇଁ ରଜି ରଜି

[ਨਿਸਾਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ]

ਆਵਣਾ ਅਤੇ ਮਸੇਂ ਮਸੀਦੀਏਂ ਦੇ ਮਰਣੇ ਪਹਿਲੇ ਗੁਰੂ ਦੇ ਸਿਖ ਨਾਹੀਂ ਬਣਣਾ
ਜੋ ਹੁਕਮ ਮਨੁਗ ਤਿਸ ਦੇ ਮਨੋਰਥ ਪ੍ਰੰਤੇ ਹੋਨਿਤੇ ਮੇਰੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ ਸਤਰਾਂ ੧੪

200

[ਲਿਖਾਰੀ ਦੀ ਲਿਖਤ]

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਜੀਊ

ਸਿਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀਏ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ ਸਰਬਤਿ ਸੰਗਤਿ ਪਟਣ ਫਰੀਦ ਦੀ
ਗੁਰੂ ਰਖੰਗਾ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣਾ ਜਨਮੁ ਸਉਰੇਗਾ ਸਰਬਤਿ ਸੰ
ਗਤਿ ਮੇਰਾ ਖਾਲਸਾ ਹੈ ਜੋ ਗੁਰੂ ਕੇ ਨਵਿਤ ਕਾ ਹੋਵੈ ਸੋ ਕਿਸੈ ਮਸੰਦ ਨੋ ਨਾ
ਹੀ ਦੇਵਣਾ ਅਪਣੇ ਅਪਣੇ ਪਾਸਿ ਰਖਣਾ ਜੋ ਸਿਖੁ ਆਵੈ ਹਜੂਰ ਤਿਸੁ
ਆਪੇ ਹੀ ਲੈ ਆਵਣਾ ਜਿਸ ਦਾ ਆਵਣੁ ਹੋਵੈ ਨਾਹੀ ਤਿਸੁ ਆਪਣੇ ਹੀ
ਪਾਸਿ ਰਖਣਾ ਜਾਂ ਗੁਰੂ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਨਾਵਾ ਆਵੈ ਤਾਂ ਹੁਡੀ ਕਰਾਇ ਕੈ ਭੇ
ਜਣੀ ਮੇਰੀ ਖੁਸੀ ਹੈ ।) ਇਕੁ ਤੌਲਾ ਸੋਨਾ ਫੁਰਮਾਇਸ਼ ਲਿਖਿ
ਆ ਹੈ ਸੰਗਤਿ ਹੁਡੀ ਕਰਾਇ ਕੈ ਭੇਜਣਾ ਮੇਰੀ ਖੁਸੀ ਹੈ ਜੋ ਸਿਖੁ ਫੁਰਮਾ
ਇਸ ਦੇਗਾ ਸੋ ਨਿਹਾਲੁ ਹੋਗੁ ਮਿਤੀ ਮਘਰੇ ੪ ਸੰਮਤ ੧੯੫੭ ਸਤਰਾਂ ੯

੫੨

ਦਸਵੇਂ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਵਲੋਂ ਸੰਗਤਿ ਨਉਸ਼ਹਰਾ ਜੋਗੁ

[ਮੱਘਰ 8, ੧੭੫੭ ਬਿ., ੪ ਨਵੰਬਰ ੧੭੦੦ ਈ.]

"... ਸੰਗਤਿ ਮੇਰਾ ਖਾਲਸਾ ਹੈ ਜੋ ਗੁਰੂ ਕੇ ਨਵਿਤ ਕਾ ਹੋਇ ਸੋ ਹੋਰਸ ਕਿਸੈ ਨੋ ਨਾਹੀ
ਦੇਣਾ ਆਪੋ ਆਪਣੇ ਪਾਸ ਰਖਣਾ... ਇਕ ਤੇਲਾ ਸੌਨਾ ਫਰਮਾਇਸ ਹੁੰਡੀ ਕਰਾਇ ਭੇਜਣੀ..."

[ਨਉਸ਼ਹਰਾ ਪੰਨਾਂ ਵਿਚ]

੫੨

[ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ੧੦]

ਮੱਘਰ 8, ਸੰਮਤ ੧੭੫੭ ਬਿ.
੪ ਨਵੰਬਰ, ੧੭੦੦ ਈ.

੨੬੯

[ਲਿਖਾਰੀ ਦੀ ਲਿਖਤ]

੧੭ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀਓ

ਸਿਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀਓ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ ਸਰਬਤ ਸੰਗਤਿ ਨਉਸ਼ਹਰਾ ਕੀ ਗੁਰੂ
ਰਖੇਗਾ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣਾ ਜਨਮੁ ਸਉਦੇਗਾ ਸੰਗਤਿ ਮੇਰਾ ਖਾਲਸਾ
ਹੈ ਜੋ ਗੁਰੂ ਕੇ ਨਵਿਤ ਦਾ ਹੋਇ ਸੋ ਆਪੋ ਆਪਣੇ ਪਾਸਿ ਰਖਣਾ ਹੋਰਸ ਕਿਸੈ
ਨੋ ਨਾਹੀ ਦੇਣਾ ਜਾ ਆਵਣਾ ਤਾ ਲੋਇ ਆਵਣਾ ਜਿਸਦਾ ਨ ਹੋਵੈ ਆਵਣਾ ਤਿ
ਨ ਹੁਕਮ੍ਭੁ ਦੇਖਿ ਕੈ ਹੁੰਡੀ ਕਰਾਇ ਭੇਜਣੀ ਆਪਣੀ ਅਰਦਾਸ ਲਿਖਿ ਕੈ
ਹਜੂਰਿ ਭੇਜਣੀ ੧) ਇਕੁ ਤੇਲਾ ਸੌਨਾ ਫਰਮਾਇਸਿ ਹੁੰਡੀ ਕਰਾਇ ਭੇਜਣੀ ਜੋ
ਸਿਖੁ ਫਰਮਾਇਸਿ ਦੇਉਗੁ ਸੋ ਨਿਹਾਲੂ ਹੋਗੁ ਸੰਗਤਿ ਕੀ ਬਾਹੜੀ ਹੋਇਗੀ ਮੇ
ਰੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ ਸੰਮਤੁ ੧੭੫੭ ਮਿਤੀ ਮਘੋ ੪ ਸਤਰਾਂ ਅਠ

ਗੁਰੂ ਕੇ ਨਵਿਤ ਕਾ ਹੋਰ ਕਿਸੈ ਨੋ ਨਾਹੀ ਦੇਵਣਾ ਜਾ ਆਪਿ ਹਜੂਰਿ ਆਵਣਾ
ਤਾ ਆਪਿ ਹੀ ਲੈ ਆਵਣਾ ਮਸੰਦ ਮਸੰਦੀਏ ਦੇ ਮਰਣੇ ਪਰਣੇ ਨਾਹੀ ਬੈਠ
ਣਾ ਸਿਖ ਗੁਰੂ ਕੇ ਜੋ ਹੁਕਮ ਮੰਨੇਗਾ ਸੋ ਨਿਹਾਲ ਹੋਗੁ ੧੩ ਸਤਰਾਂ

ਸੰਗਤਿ ਸੰਗਤਿ ਨੂੰ ਹੁਕਮ੍ਭੁ ਜੈਹੁੰਲੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਨਿ...
ਹਾਥਿਆਰ ਬੰਨਿ ਕੈ ਦਰਸਾਨਿ ਆਵਣਾ ਖੁਸ਼ੀ ਨੂੰ

ਅਧੀ ਥ੍ਰੈਂਗ ਬੋਲਿ ਕਰਾਵੇ

੫੩

ਦਸਵੇਂ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਵਲੋਂ ਸੰਗਤਿ ਦਸੂਹਾ ਜੋਗੁ

[ਮਾਅਰ 8, ੧੭੫੭ ਬਿ., ੪ ਨਵੰਬਰ ੧੭੦੦ ਈ.]

“... ਸੰਗਤਿ ਮੇਰਾ ਖਾਲਸਾ ਹੈ ਜੋ ਗੁਰੂ ਕੇ ਨਵਿਤ ਕਾ ਹੋਵੇ ਸੋ ਬਿਨੁ ਹੁਕਮ
ਕਿਸੇ ਨੋ ਨਾਹੀ ਦੇਣਾ... ਫਰਮਾਇਸ ਸੇਨਾ ਤੌਲਾ ਤੇਚ ਲਚ ਕੈ ਦੇਣਾ...”

[ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਿਰ ਸਾਹਿਬ ਪਟਣਾ ਵਿਚ]

੫੩

[ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ੧੦]

ਮਾਅਰ 8, ਸੰਮਤ ੧੭੫੭ ਬਿ.
੪ ਨਵੰਬਰ, ੧੭੦੦ ਈ.

ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਮੁਹੱਤ ਦੇ ਮੁਹੱਤ ਦੇ ਮੁਹੱਤ ਦੇ ਮੁਹੱਤ ਦੇ ਮੁਹੱਤ ਦੇ ਮੁਹੱਤ ਦੇ ਮੁਹੱਤ

[ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਨਿਸਾਨ ਤੇ ਲਿਖਤ]

[ਲਿਖਾਰੀ ਦੀ ਲਿਖਤ]

੧੭ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਜੀ

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀਉ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ ਸਰਬਤ ਸੰਗਤਿ ਦਸੂਹੇ ਕੀ ਗੁਰੂ ਰਖੈ
ਗਾ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣਾ ਜਨਮੁ ਸਵਰੈ ਸੰਗਤਿ ਮੇਰਾ ਖਾਲਸਾ ਹੈ ਜੋ ਗੁਰੂ
ਕੇ ਨਵਿਤ ਕਾ ਹੋਵੈ ਸੋ ਬਿਨੁ ਹੁਕਮ ਕਿਸੇ ਨੋ ਨਾਹੀ ਦੇਣਾ ਜੋ ਸਿੱਖ
ਦਰਸ਼ਨ ਆਵੈ ਸੋ ਆਪਣੇ ਨਾਲਿ ਲੈ ਆਵੈ ਜਿਸ ਦਾ ਆਵਣ
ਨ ਹੋਵੈ ਜੋ ਗੁਰੂ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਲੈ ਆਵੈ ਹੁੰਡੀ ਕਰਾਇ ਤਿਸਦੈ ਹਵਾ
ਲੈ ਕਰਣੀ ਫਰਮਾਇਸ ਸੇਨਾ ਤੌਲਾ ॥॥) ਡੇਢੂ ਲੋਚਿ ਕੈ ਦੇਣੀ
ਹੁਕਮੁ ਦੇਖਦੇ ਹੀ ਹੁੰਡੀ ਕਰਾਇ ਦੇਣੀ
ਜੋ ਦੇਗੁ ਸੋ ਨਿਹਾਲੁ ਹੋਗੁ ਮੇਰੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ ਸਮਤੁ ੧੭੫੭ ਮਾਅਰ ਮਿਤੀ ੪ ਸਤ੍ਰੂ ੭

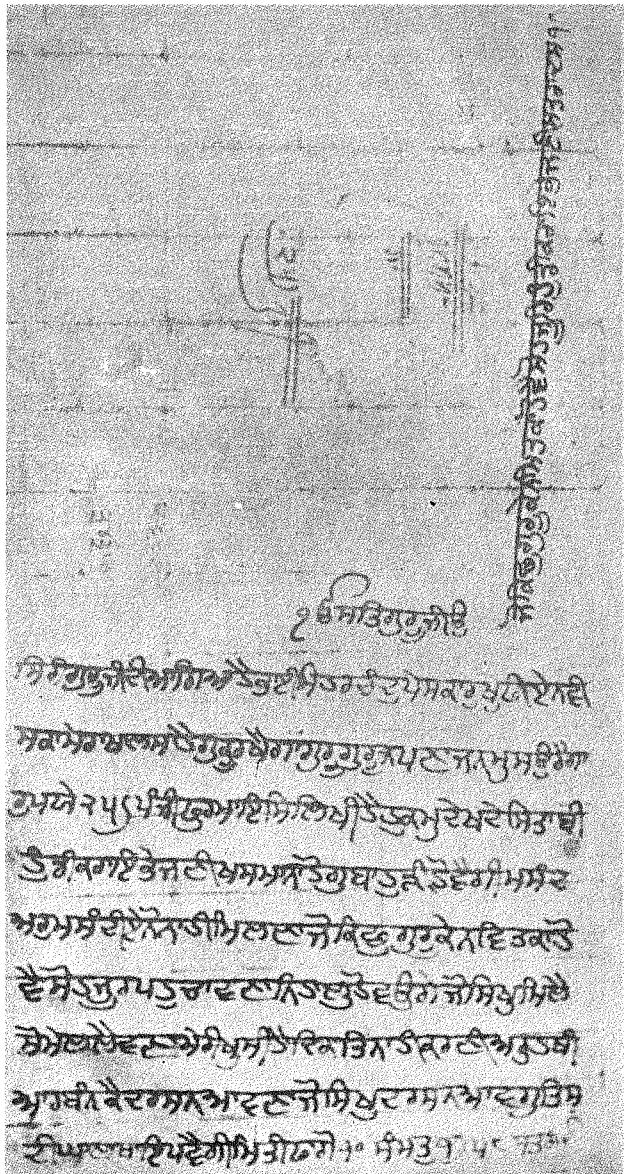
ਗੁਰੂ ਕੇ ਨਵਿਤ ਕਾ ਹੋਰਸ ਕਿਸੇ ਨੋ ਨਾਹੀ ਦੇਣਾ ਜਾ ਆਪਿ ਆਵਣਾ ਆ
ਪੇ ਹੀ ਲੈ ਆਵਣਾ ਅਹੁ ਮੁਹੱਤ ਮੁਹੱਤ ਦੇ ਮਰਣੁ ਪਰਣੁ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸਿੱਖ
ਨਾਹੀ ਜਾਣਾ ਜੋ ਹੁਕਮੁ ਮੁਨਤ੍ਵ ਤਿਸ ਕੇ ਮਨੁਚ ਪ੍ਰੇ ਹੋਨਿਗੇ ਮੇਰੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ

ਸਰਬਤ ਸੰਗਤਿ ਹੋਲੀ ਨੋ ਦਰਸ਼ਨ ਆਵਣਾ ਹਥਿਆਰ ਬੰਠ ਕੇ ॥ ਬਹੁਝੀ ਹੋਣ

ਦਸਵੇਂ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਵਲੋਂ ਭਾਈ ਮਿਹਰ ਚੰਦ ਪੇਸ਼ਕਾਰ ਜੋਗੁ

[ਛੱਗਣ ੧੦, ੧੭੫੮ ਬਿ., ਦੱ ਫਰਵਰੀ ੧੭੦੨ ਈ.]

"...ਪੇਸ਼ਕਾਰ ਖੁਫੀਏ ਨਵੀਸ ਕਾ ਮੇਰਾ ਖਾਲਸਾ ਹੈ... ਰੂਪਥੇ ੨੫) ਪੰਜੀਹ
ਫੁਰਮਾਇਸ਼ ਲਿਖੀ ਹੈ... ਸਿਤਾਬੀ ਹੁੰਡੀ ਕਰਾਇ ਭੇਜਣੀ... ਅਤੁ ਹਬੀਆਰ
ਬੰਨ ਕੈ ਦਰਸਨਿ ਆਵਣਾ... "

[ਗ. ਅਹੀਆ ਗੰਮ, ਲਖਨਊ]

[ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ੧੦]

ਛੱਗਣ ੧੦ ਸੰਮਤ ੧੭੫੮ ਬਿ.
ਦੱ ਫਰਵਰੀ ੧੭੦੨ ਈ.

ਤੇ ਕਿਛੁ ਗੁਰੂ ਨਨਿਤ ਕਾ ਹੋਵੇ ਸੇ ਹਜ਼ਾਰ
ਹੁੰਡੀ ਕਰਾਇ ਭੇਜਣੀ ਸਤਰਾਂ ਦਸ ੧੦

[ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਣ ਅਤੇ ਲਿਖਤ]

[ਲਿਖਾਰੀ ਦੀ ਲਿਖਤ]

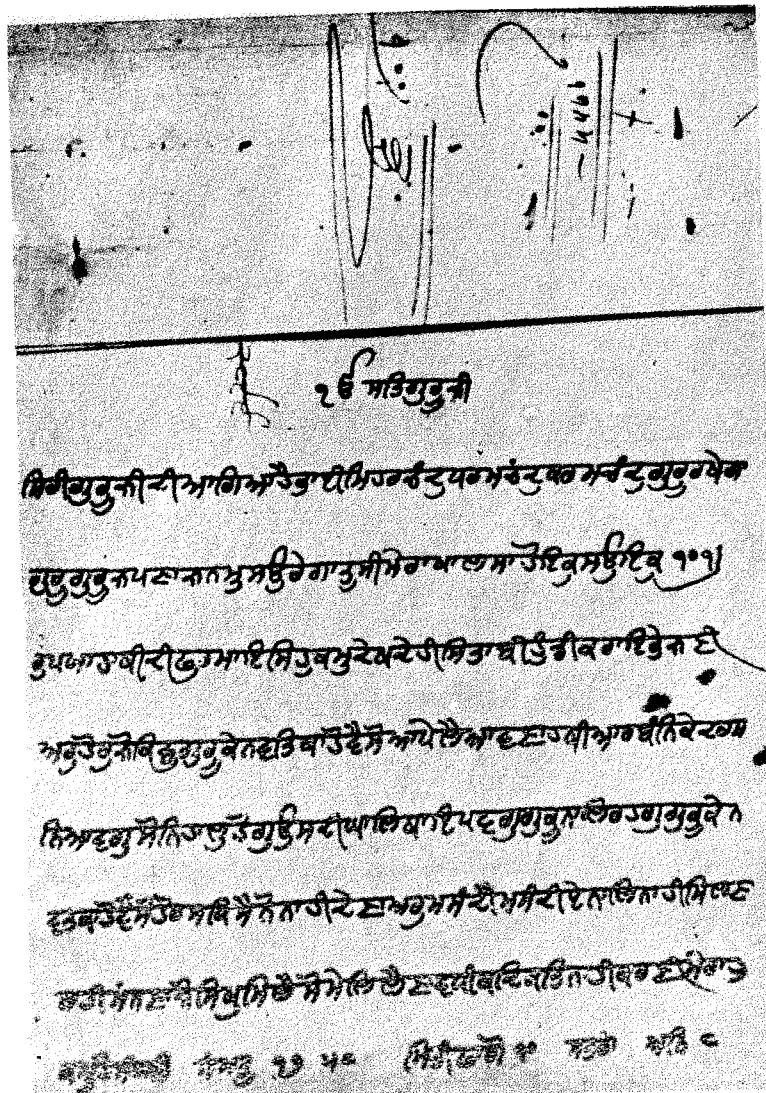
੧੭ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਜੀਓ

ਸਿਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ ਭਾਈ ਮਿਹਰਚੰਦ ਪੇਸ਼ਕਾਰ ਖੁਫੀਏ ਨਵੀ
ਸ ਕਾ ਮੇਰਾ ਖਾਲਸਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਰਖੇਗਾ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣਾ ਜਨਮੁ ਸਉਰੈਗਾ
ਰੂਪਯੇ ੨੫) ਪੰਜੀ ਫੁਰਮਾਇਸ਼ ਲਿਖੀ ਹੈ ਹੁਕਮੁ ਦੇਖਦੇ ਸਿਤਾਬੀ
ਹੁੰਡੀ ਕਰਾਇ ਭੇਜਣੀ ਖਸਮਾਨਾ ਹੋਗੁ ਬਾਹੁੜੀ ਹੋਵੇਗੀ ਮਸੰਦ
ਅਤੁ ਮਸੰਦੀਏ ਨੋ ਨਾਹੀ ਮਿਲਣਾ ਜੋ ਕਿਛੁ ਗੁਰੂ ਕੇ ਨਵਿਤ ਕਾ ਹੋ
ਵੇ ਸੇ ਹਜ਼ਾਰ ਪਹੁੰਚਾਵਣਾ ਨਿਹਾਲੁ ਹੋਵਉਗੇ ਜੋ ਸਿਖੁ ਮਿਲੈ
ਸੇ ਮੇਲ ਲੈਵਣਾ ਮੇਰੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ ਦਿਕਤਿ ਨਾਹੀ ਕਰਣੀ ਅਤੁ ਹਬੀ
ਆਰ ਬੰਨ ਕੈ ਦਰਸਨਿ ਆਵਣਾ ਜ ਸਿਖੁ ਦਰਸਨ ਆਵਗੁ ਤਿਸ
ਦੀ ਘਾਲ ਬਾਇ ਪਵੈਗੀ ਮਿਤੀ ਫਾਗੇ ੧੦ ਸੰਮਤੁ ੧੭੫੮ ਸਤਰਾਂ ੯

ਦਸਵੇਂ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਵਲੋਂ ਭਾਈ ਮਹਿਰ ਚੰਦ ਧਰਮ ਚੰਦ ਜੌਗ

[ਛੱਗਣ ੧੦, ੧੭੫੮ ਬਿ. ਦੂ ਫਰਵਰੀ ੧੭੦੨ ਈ.]

“...ਤੁਸੀਂ ਮੇਰਾ ਖਾਲਸਾ ਹੋ ਇਕੁ ਸਉ ਇਕੁ (੧੦੧) ਰੂਪਯਾ ਹਾਥੀ ਦੀ
ਫੁਰਮਾਇਸ਼ਿ... ਸਿਤਾਬੀ ਹੁੰਡੀ ਕਰਾਇ ਭੇਜਣੀ... ਮਸੰਦ ਮਸੰਦੀਏ
ਨਾਲਿ ਨਾਹੀ ਮਿਲਣਾ ਨਾਹੀ ਮੰਨਣਾ ...”

[ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ੧੦]

ਛੱਗਣ ੧੦, ਸੰਮਤ ੧੭੫੮ ਬਿ.
ਦੂ ਫਰਵਰੀ ੧੭੦੨ ਈ.

ੴ ਸਤਿਗੁਰੂ

[ਨਿਸ਼ਾਨ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ]

[ਲਿਖਾਰੀ ਦੀ ਲਿਖਤ]

੧੦ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ

ਸਿਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ ਭਾਈ ਮਹਿਰ ਚੰਦ ਧਰਮ ਚੰਦ ਕਰਮ ਚੰਦ
ਗੁਰੂ ਰਖੋਗਾ
ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣਾ ਜਨਮੁ ਸਉਰੇਗਾ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰਾ ਖਾਲਸਾ ਹੋ ਇਕੁ ਸਉ ਇਕੁ (੧੦੧)
ਰੂਪਯਾ ਹਾਥੀ ਦੀ ਫੁਰਮਾਇਸ਼ਿ ਹੁਕਮੁ ਦੇਖਦੇ ਹੋ ਸਿਤਾਬੀ ਹੁੰਡੀ ਕਰਾਇ ਭੇਜਣੀ
ਅਰੁ ਹੋਰੁ ਜੋ ਕਿਛੁ ਗੁਰੂ ਕੇ ਨਵਿਤ ਕਾ ਹੋਵੇ ਸੋ ਆਪੇ ਲੈ ਆਵਣਾ ਹਥੀਆਰ
ਬੰਨਿ ਕੇ ਦਰਸ
ਨਿ ਆਵਗੁ ਸੋ ਨਿਹਾਲ ਹੋਗੁ ਉਸ ਦੀ ਘਾਲਿ ਥਾਇ ਪਵਗੁ ਗੁਰੂ ਨਾਲਿ ਰਹਗੁ
ਗੁਰੂ ਕੇ ਨ
ਵਿਤ ਕਾ ਹੋਵੇ ਸੋ ਹੋਰਸ ਕਿਸੇ ਨੋ ਨਾਹੀ ਦੇਣਾ ਅਰੁ ਮਸੰਦ ਮਸੰਦੀਏ ਨਾਲਿ
ਨਾਹੀ ਮਿਲਣਾ ਜੋ ਸਿਖੁ ਮਿਲੈ ਸੋ ਮੇਲਿ ਲੈਣਾ ਵਧੀਕ ਦਿਕਤਿ ਨਾਹੀ ਕਰਣੀ
ਮੇਰਾ ਹੁ
ਕਮੁ ਹੈ ਸੰਗਤਿ ਸੰਮਤੁ ੧੭੫੮ ਮਿਤੀ ਫਾਰੋ ੧੦ ਸਤਰਾਂ ਅਠਿ ੮

ਪਦ ਦਸਵੇਂ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਵਲੋਂ ਸੰਗਤਿ ਪਿਰਾਗ ਜੋਣ

[ਫੱਗਣ ੧੦, ੧੭੫੮ ਬਿ. ਦੁ ਫਰਵਰੀ ੧੭੦੨ ਈ.]

“... ਪੰਜ ਤੋਲੇ ਸੋਨਾ ਫੁਰਮਾਇਸ਼ ਲਿਖੀ ਹੈ... ਹੁਕਮੁ ਦੇਖਦੇ.. ਹੁੰਡੀ ਕਰਾਇ
ਭੇਜਣੀ ਜੋ ਕਿਛੁ ਗੁਰੂ ਕੇ ਨਵਿਤ ਕਾ ਹੋਵੈ ਸੋ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨੇ ਨਾਹੀ ਦੇਣਾ
ਹਜ਼ੂਰਿ ਪਹੁਚਾਵਣਾ ਆਪ ਵਿਚ ਪਿਆਰ ਕਰਣਾ ਸੰਗਤਿ ਹਥੀਆਰ
ਬੰਨ ਕੇ ਦਰਸਨ ਆਵਣਾ ...”

ਹੁ ਕ ਮ ਨਾ ਮੇ

੧੯੩

ਪਦ

[ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ੧੦]

ਫੱਗਣ ੧੦, ਸੰਮਤ ੧੭੫੮ ਬਿ.
ਦੁ ਫਰਵਰੀ ੧੭੦੨ ਈ.

[ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਨਿਸਾਣ ਅਤੇ ਲਿਖਤ]

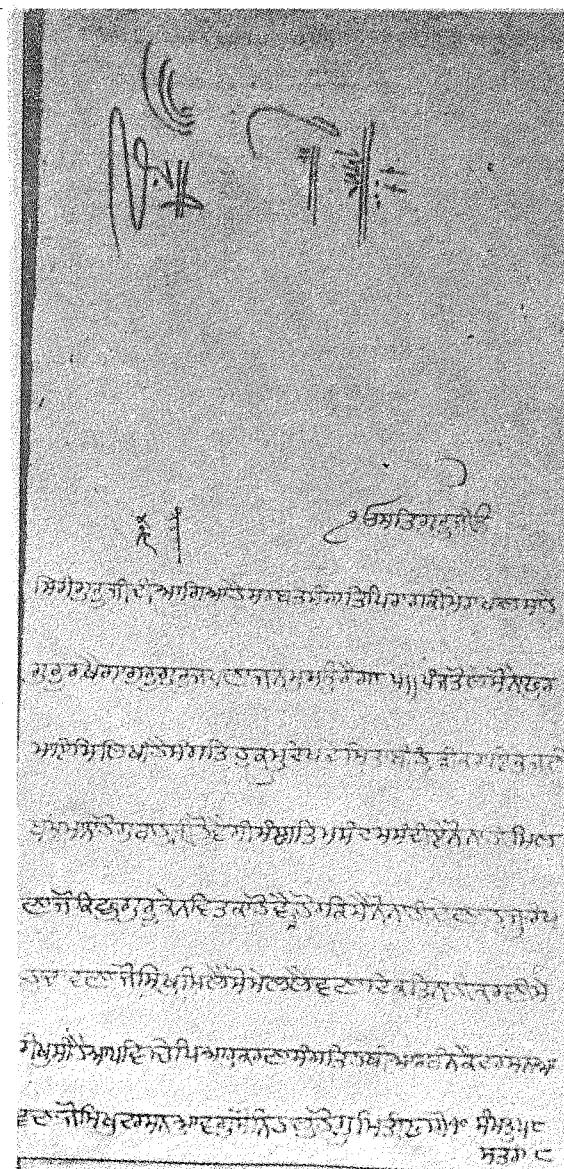
੪੦੬

[ਲਿਖਾਰੀ ਦੀ ਲਿਖਤ]

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਿਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ ਸਰਬਤ ਸੰਗਤਿ ਪਿਰਾਗ ਕੀ ਮੇਰਾ ਖਾਲਸਾ ਹੈ
ਗੁਰੂ ਰਖੇਗਾ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣਾ ਜਨਮੁ ਸਉਰੈਗਾ ੫) ਪੰਜ ਤੋਲੇ ਸੋਨਾ ਫੁਰ
ਮਾਇਸਿ ਲਿਖੀ ਹੈ ਸੰਗਤਿ ਹੁਕਮੁ ਦੇਖਦੇ ਸਿਤਾਬੀ ਹੁੰਡੀ ਕਰਾਇ ਭੇਜਣੀ
ਖਸਮਾਨਾ ਹੋਗੁ ਬਾਹੁੜੀ ਹੋਵੈਗੀ ਸੰਗਤਿ ਮਸੰਦੀਏ ਨੋ ਨਾਹੀ ਮਿਲ
ਣਾ ਜੋ ਕਿਛੁ ਗੁਰੂ ਕੇ ਨਵਿਤ ਕਾ ਹੋਵੈ ਸੋ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨੋ ਨਾਹੀ ਦੇਣਾ ਹਜ਼ੂਰਿ
ਪਹੁਚਾਵਣਾ ਜੋ ਸਿਖੁ ਮਿਲੈ ਸੋ ਮੇਲ ਲੈਵਣਾ ਦਿਕਤਿ ਨਾਹੀ ਕਰਣੀ ਮੇ
ਰੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ ਆਪ ਵਿਚ ਪਿਆਰੁ ਕਰਣਾ ਸੰਗਤਿ ਹਥੀਆਰ ਬੰਨ ਕੇ ਦਰਸਨ ਆ
ਵਣਾ ਜੋ ਸਿਖੁ ਦਰਸਨ ਆਵਗੁ ਸੋ ਨਿਹਾਲ ਹੋਗੁ ਮਿਤੀ ਫਾਗ ੧੦ ਸੰਮਤੁ ੫੮
ਸਤਰਾਂ ੮

੫) ਪੰਜ ਰੂਪਏ ਮੇਵੜੇ ਨੋ ਦੇਣੇ

[ਗੁ. ਅਗੀਆਨ, ਪੰਜਾਬ, ਪਟਿਆਲਾ]

੫੭

ਦਸਵੇਂ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਵਲੋਂ
ਭਾਈ ਬਿੰਦ੍ਰਾਬਨ ਗੁਲਾਲਚੰਦ ਜੌਗੁ

[ਫੱਗਣ ੧੦, ੧੭੫੮ ਬਿ. ਅੰਦਰਵਰੀ ੧੭੦੨ ਈ.]

“... ਤੁਸੀਂ ਮੇਰਾ ਖਾਲਸਾ ਹੋ ੧੦੧) ਇਕ ਸਉ ਇਕ ਰੁਪਯਾ
ਫੁਰਮਾਇਸ ਹੁਕਮ ਦੇਖਦੇ ਹੀ ਹੁੰਡੀ ਕਰਾਇ ਭੇਜਣੀ... ਜੋ
ਦਰਸ਼ਨ ਹਥੀਆਰ ਬੰਨ ਕੇ ਦਰਸ਼ਨ ਆਵਗੁ ਨਿਹਾਲੁ ਹੋਗੁ...”

[ਲਿਖਾਰੀ ਦੀ ਲਿਖਤ]

੬੯ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ

ਸਿਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ ਭਾਈ ਬਿੰਦ੍ਰਾਬਨ
ਗੁਲਾਲ ਚੰਦ ਗੁਰੂ ਰਖੇਗਾ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਹ
ਜਨਮ ਸਉਰੇਗਾ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰਾ ਖਾਲਸਾ ਹੋ ੧੦੧) ਇਕ
ਸਉ ਇਕੁ ਰੁਪਯਾ ਫੁਰਮਾਇਸ ਹੁਕਮੁ ਦੇਖਦੇ ਹੀ ਹੁੰਡੀ
ਕਰਾਇ ਭੇਜਣੀ ਹੋਰੁ ਜੋ ਕੁਛੁ ਗੁਰੂ ਕੇ ਨਵਿਤ ਕਾ
ਹੋਵੈ ਸੋ ਹੋਰਸ ਕਿਸੇ ਨੋ ਨਾਹੀ ਦੇਣਾ ਅਧੇ ਲੈ
ਆਵਣਾ ਜੋ ਦਰਸਨ ਹਥੀਆਰ ਬੰਨਕੇ
ਦਰਸਨ ਆਵਗੁ ਸੋ ਨਿਹਾਲੁ ਹੋਗੁ
ਓਸਦੀ ਗੁਰੂ ਨਾਲਿ ਰਹਗੁ ਅਰੁ ਮਸੰਦ ਮਸੰਦੀਏ
ਨਾਲਿ ਨਹੀ ਮਿਲਣਾ ਨਾਹੀ ਮੰਨਣਾ ਜੋ ਸਿਖ ਮਿਲੈ ਸੋ
ਮੇਲ ਲੈਣਾ ਵਧੀਕੁ ਦਿਗਤਿ ਨਾਹੀ ਕਰਣੀ ਜੋ ਮਿਲੇ ਸੋ
ਮੇਲਿ ਲੈਣਾ ਮੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਹੈ ਸੰਗਤਿ ਨਿਹਾਲੁ ਹੋਗੁ
ਸੰਮਤ ੧੭੫੮ ਮਿਤੀ ਫਾਰੋ ੧੦

[ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੀ ਪਿਠ ਪਰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦ ਦਰਜ ਹਨ]

“ਭਾਈ ਬਿੰਦ੍ਰਾਬਨੁ ਗੁਲਾਲ ਚੰਦੁ ਢਾਕੇ ਕੇ ਜ਼ਿਲਾ
ਪੁਰਬੁ ੧੦੧)

੫) ਪੰਜਿ ਰੁਪਯੇ ਮੇਵੜੇ ਨੋ ਦੇਣੇ”

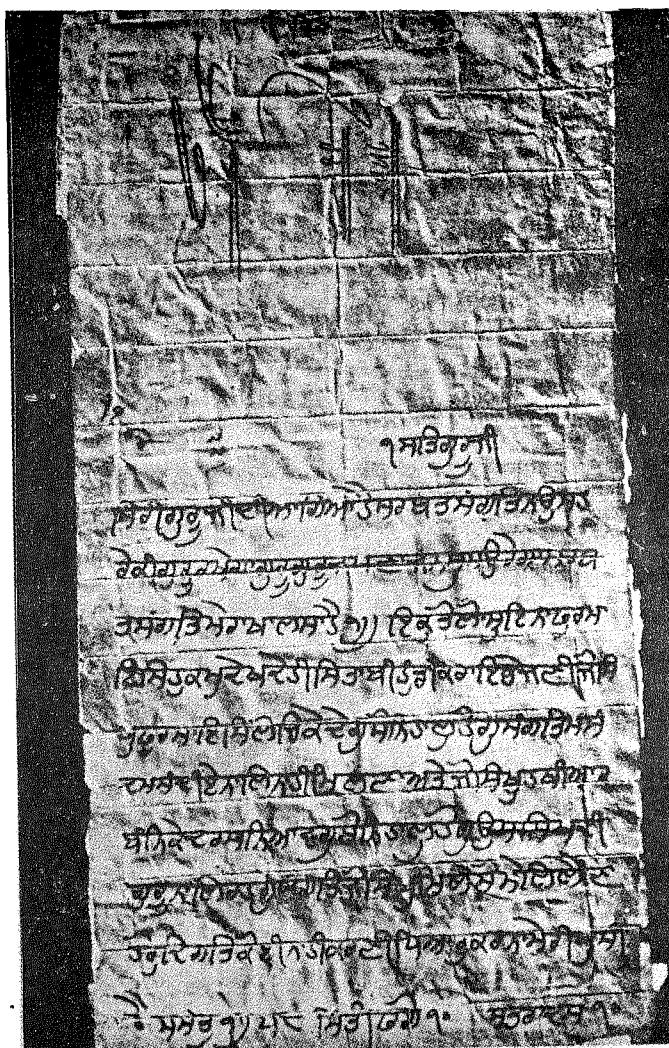
[ਸੰਗਤਿ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਢਾਕਾ ਵਿਚ — “ਅਸਲੀ ਕੌਮੀ ਦਰਦ”, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ,

੨੭-੧੨-੧੯੩੦]

ਪੰ

ਦਸਵੇਂ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਵਲੋਂ ਸੰਗਤਿ ਨਉਸ਼ਹਰੇ ਕੀ ਜੋਗੁ
[ਫੱਗਣ ੧੦, ੧੭੫੮ ਬਿ. ਈ ਫਰਵਰੀ ੧੭੦੨ ਈ.]

“...ਸਰਬਤ ਸੰਗਤਿ ਮੇਰਾ ਖਾਲਸਾ ਹੈ ਸੰਗਤਿ ਮਸੰਦ ਮਸੰਦੀਏ ਨਾਲ ਨਾਹੀ
ਮਿਲਣਾ... ਜੋ ਸਿਖ ਮਿਲੇ ਸੋ ਮੇਲ ਲੈਣਾ ਹੋਰ ਦਿਗਤਿ ਕੋਈ ਨਾਹੀ
ਕਰਣੀ ਪਿਆਰ ਕਰਣਾ ਮੇਰੀ ਖੁਸੀ ਹੈ ...”

[ਨਉਸ਼ਹਰਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਵਿਚ]

ਪੰ

[ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ੧੦]

ਫੱਗਣ ੧੦, ਸੰਮਤ ੧੭੫੮ ਬਿ.
ਈ ਫਰਵਰੀ ੧੭੦੨ ਈ.

[ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਣ]

੧੩੨੦

[ਲਿਖਾਰੀ ਦੀ ਲਿਖਤ]

੩੪
੩੫

੧ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ

ਸਿਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ ਸਰਬਤ ਸੰਗਤਿ ਨਉਸ਼ਹ
ਰੇ ਕੀ ਗੁਰੂ ਰਖੇਗਾ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣਾ ਜਨਮ ਸਉਰੇਗਾ ਸਰਬ
ਤ ਸੰਗਤਿ ਮੇਰਾ ਖਾਲਸਾ ਹੈ ।) ਇਕ ਤੇਲਾ ਸੋਇਨਾ ਫਰਮਾ
ਇਸਿ ਹੁਕਮੁ ਦੇਖਦੇ ਹੀ ਸਿਤਾਬੀ ਹੁੰਡੀ ਕਰਾਇ ਭੇਜਣੀ ਜੋ ਸਿ
ਖੁ ਫਰਮਾਇਸਿ ਲੋਚਿ ਕੇ ਦੇਗੁ ਸੋ ਨਿਹਾਲੁ ਹੋਗੁ ਸੰਗਤਿ ਮਸ
ਦ ਮਸੰਦੀਏ ਨਾਲਿ ਨਾਹੀ ਮਿਲਣਾ ਅਤੇ ਜੋ ਸਿਖੁ ਹਬੀਆਰ
ਬੰਨਿ ਕੇ ਦਰਸਨਿ ਆਵਗੁ ਸੋ ਨਿਹਾਲੁ ਹੋਗੁ ਉਸ ਸਿਖ ਦੀ
ਗੁਰੂ ਨਾਲਿ ਰਹਗੁ ਸੰਗਤਿ ਜੋ ਸਿਖੁ ਮਿਲੇ ਸੋ ਮੇਲ ਲੈਣਾ
ਹੋਰ ਦਿਗਤਿ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਕਰਣੀ ਪਿਆਰੁ ਕਰਨਾ ਮੇਰੀ ਖੁਸੀ
ਹੈ ਸੰਮਤੁ ੧੭੫੮ ਮਿਤੀ ਵਾਗੇ ੧੦ ਸਤਰਾਂ ਦਸ ੧੦

੫੯

ਦਸਵੇਂ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਵਲੋਂ ਸੰਗਤਿ ਰੂਪੇ ਆਣੇ ਜੋਗ

[੧੭੫੯ ਬਿ. ... ੧੭੦੨ ਈ.]

“... ਸਰਬਤਿ ਸੰਗਤਿ ਮੇਰਾ ਖਾਲਸਾ ਹੈ...” ਸੰਗਤਿ ਮੰਜ਼ਦੀਏ ਨੇ
ਨਾਹੀ ਮਿਲਣਾ ਜੋ ਮਿਲੇ ਸੋ ਮੇਲ ਲੈਣਾ...।

ਹਥੀਆਰ ਪੰਜਾਬਨ ਕੇ ਦਰਮਨ ਆਵਣਾ ॥
ਨਿਹਾਲ ਹੋਵੇ ਸੁਭਤ ॥

[ਨੀਸਾਣੁ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ]

[ਲਿਖਾਰੀ ਦੀ ਲਿਖਤ]

੧੬ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀਉ

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀਉ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ ਸਰਬਤਿ ਸੰਗਤ ਰੂਪੇਆਣੇ ਕੀ ਗੁਰੂ ਰਖੇਗਾ
ਸੰਗਤ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣਾ ਜਨਮੁ ਸਉਰੇਗਾ ਸਰਬਤਿ ਸੰਗਤਿ ਮੇਰਾ ਖਾਲਸਾ ਹੈ
੨) ਦੁਇ ਤੌਲੇ ਸੋਨਾ ਫਰਮਾਇਸ ਲਿਖਾ ਹੈ ਹੁਕਮੁ ਦੇਖਦੇ ਸਿਤਾਬੀ ਹੁੰਡੀ
ਕਰਾਇ ਭੇਜਣੀ ਮੇਰੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ ਨਿਹਾਲ ਹੋਏ ਮੰਜ਼ਦੀਏ ਨੇ ਨਾਹੀ
ਮਿਲਣਾ ਜੋ ਮਿਲੇ ਸੋ ਮੇਲ ਲੈਣਾ ਦਿਗਤਿ ਕਛੁ ਨਾਹੀ ਕਰਣੀ ਨਿਹਾਲ
ਹੋਏ ॥ ਬਾਹੋੜੀ ਹੋਗ ॥

[ਭਾਈ ਦੁਰਗਾ ਸਿੰਘ, ਪਟਿਆਲਾ]

੬੦

ਦਸਵੇਂ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਵਲੋਂ ਭਾਈ ਸੁਖੀਆ ਭਾਈ ਪ੍ਰਸਾ ਜੋਗੁ

[੧੭੯੧ ਬਿ. ੧੯੦੪ ਈ.]

“...ਸੰਗਤਿ ਮੇਰਾ ਖਾਲਸਾ ਹੈ ਅਸਵਾਰ ਪਿਆਦੇ ਬੰਦੂਕਚੀ ਭਲੇ ਭਲੇ
ਜੁਆਨ ਸਾਥਿ ਲੈ ਕੇ ਹਜੂਰਿ ਆਵਣਾ ...”

[ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਲਿਖਤ]

[ਲਿਖਾਰੀ ਦੀ ਲਿਖਤ]

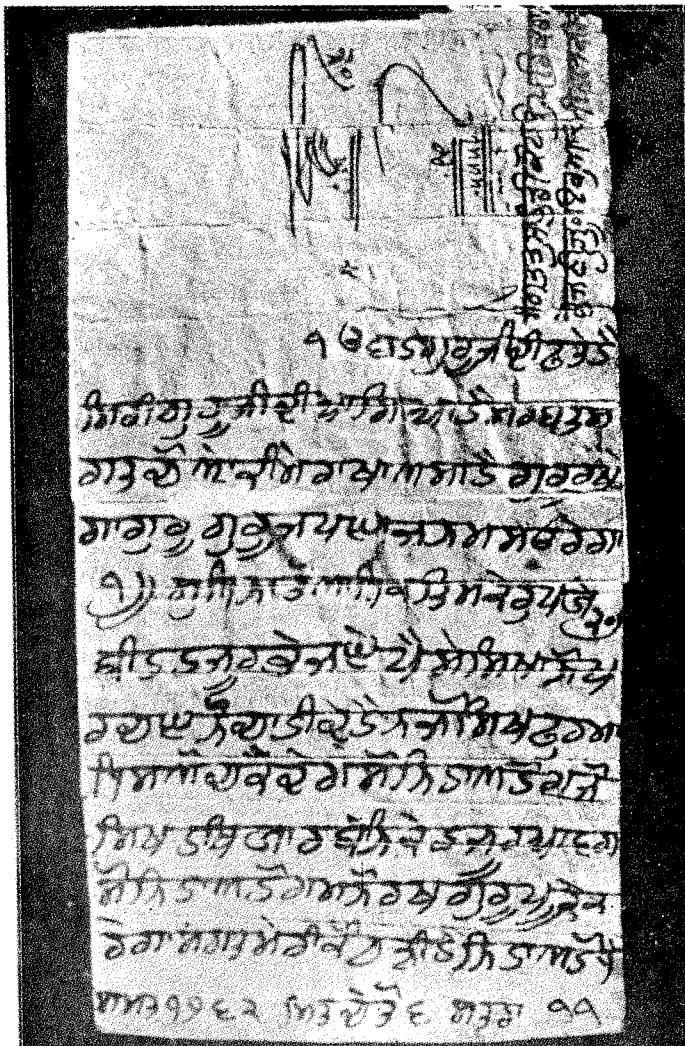
੧੭ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਆਗਿਆ ਹੈ ਭਾਈ ਸੁਖੀਆ ਭਾਈ ਮੁਖੀਆ ਭਾਈ ਪ੍ਰਸਾ
ਸ੍ਰਬਤ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰੂ ਰਖੇਗਾ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣਾ ਜਨਮ ਸਉਰੇਗਾ ਸਰਬਤ
ਸੰਗਤ ਮੇਰਾ ਖਾਲਸਾ ਹੈ ਅਸਵਾਰ ਪਿਆਦੇ ਬੰਦੂਕਚੀ ਭਲੇ ਭਲੇ ਜੁਆਨ
ਸਾਥਿ ਲੈ ਕੇ ਹਜੂਰਿ ਆਵਣਾ ਜੋ ਸਿਖ ਪੁਰੂ ਦਰਸਨਿ ਆਵੈਗਾ ਸੋ ਨਿਹਾਲ
ਹੋਗੁ ਉਸ ਦਾ ਖਸਮਾਨਾ ਹੋਗੁ ਬਹੁੜੀ ਹੋਗੁ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਸਭੇ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ
ਕਰੇਗਾ ਦਰਸਨਿਤੁ ॥ ਸੰਮਤੁ ੧੭੯੧ ॥

| ਭਾਈ ਦੁਰਗਾ ਸਿੰਘ, ਪਟਿਆਲਾ |

ਦਸਵੇਂ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਵਲੋਂ ਸੰਗਤਿ ਚੋਲੇ (ਮਾਝੇ) ਦੀ ਜੋਗ
[ਚੇਤ ਈ, ਸੰਮਤ ੧੭੯੨ ਬਿ. ੪ ਮਾਰਚ ੧੭੦੯ ਈ.]

“... ਰੁਪਯੇ ੨੦ ਬੀਹੇ ਹਜ਼ੂਰਿ ਭੇਜਣੇ ਪੈਸੇ ਸਿਖਾ ਨੇ ਖਰਚਣ ਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹੈਨ...
ਜੋ ਸਿਖ ਹਥਿਯਾਰ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ ਹਜ਼ੂਰ ਆਵੈਗਾ ਨਿਹਾਲ ਹੋਗ ...”

[ਨਉਸ਼ਹਰਾ ਪੱਠਨਾਂ ਵਿਚ]

[ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ੧੦]

ਚੇਤ ਈ, ਸੰਮਤ ੧੭੯੨ ਬਿ.
੪ ਮਾਰਚ, ੧੭੦੯ ਈ.

[ਨਿਸ਼ਾਨ ਅਤੇ ਲਿਖਤ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ]

੨੦੩੧੯੬੨ (੦੮) ਮਾਰਚ ਨੰ

ਗੁਰੂ

ਸੰਗਤ ਤੁਸਾ ਹੁੰਡੀ ਕੇਟ ਉਪਰਿ ਕਰ
ਭੇਜਣੀ ਹਾਸ਼ਰ ਇਲੁ ਆਦਮੀ ਨਾਲ ਕਰਿ

੨
[ਲਿਖਾਰੀ ਦੀ ਲਿਖਤ]

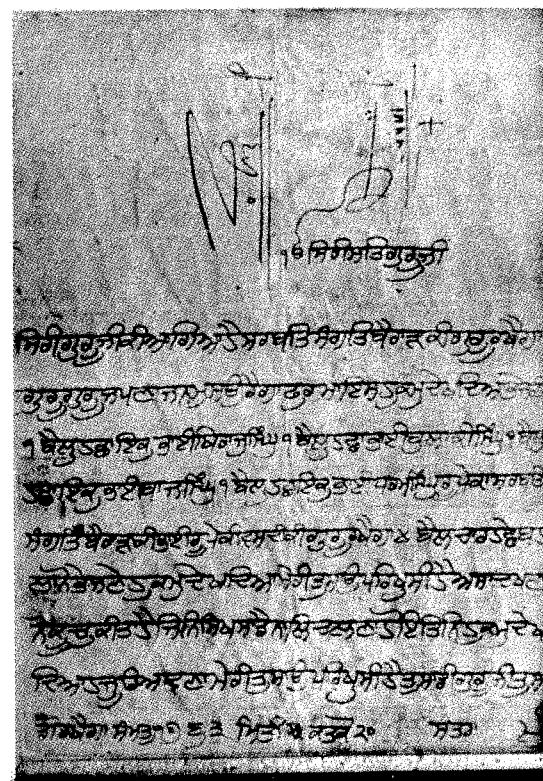
੧੭ ਵਾਹਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਵਤੇ ਹੈ
ਸਿਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ ਸਰਬਤ ਸ
ਗਤ ਚੋਲ੍ਹੇ ਕੀ ਮੇਰਾ ਖਾਲਸਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਰਖੈ
ਗ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣਾ ਜਨਮ ਸਉਰੇਗਾ
੧) ਸੁਇਨਾ ਤੇਲਾ ਇਕ ਤਿਸਕੇ ਰੂਪਯੇ ੨੦)
ਬੀਹੇ ਹਜ਼ੂਰ ਭੇਜਣੇ ਪੈਸੇ ਸਿਖਾ ਨੇ ਖ
ਰਚਣ ਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹੈਨ ਜੋ ਸਿਖ ਫੁਰਮਾ
ਇਸ ਲੋਚ ਕੈ ਦੇਗ ਸੋ ਨਿਹਾਲ ਹੋਗ ਜੋ
ਸਿਖ ਹਥਿਯਾਰ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ ਹਜ਼ੂਰ ਆਵੈਗਾ
ਸੋ ਨਿਹਾਲ ਹੋਗ ਮਨੋਰਥ ਗੁਰੂ ਪੂਰੇ ਕ
ਰੇਗਾ ਸੰਗੜ ਮੇਰੀ ਕੋਠੜੀ ਹੈ ਨਿਹਾਲ ਹੋਏ
ਸਮਤ ੧੭੯੨ ਮਿਤੀ ਚੇਤੋਂ ਈ ਸਤਰਾਂ ੧੧

੯੨

ਦਸਵੇਂ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਵਲੋਂ ਬੈਰਾੜਾਂ ਤੇ
ਭਾਈ ਰੂਪੇ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਦੇ ਨਾਮ

[ਕਤਕ ੨੦, ਸੰਮਤ ੧੭੬੩ ਬਿ. ੨੧ ਅਕਤੂਬਰ ੧੭੦੯ ਈ.]

"...ਅਸਾਂ ਦਖਣ ਨੇ ਕੂਚ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਨਿ ਸਿਖ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਚਲਣਾ ਹੋਏ
ਤਿਨਿ ਹੁਕਮੁ ਦੇਖਦਿਆ ਹਜ਼ੂਰਿ ਆਵਣਾ ..."

[ਪਿੰਡ ਭਾਈ ਰੂਪਾ ਵਿਚ]

੯੨

[ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ੧੦]

ਕਤਕ ੨੦, ਸੰਮਤ ੧੭੬੩ ਬਿ.
੨੧ ਅਕਤੂਬਰ ੧੭੦੯ ਈ.

[ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਲਿਖਤ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਾਨ]

ੴ ਸਤਿਗੁਰ

[ਲਿਖਾਰੀ ਦੀ ਲਿਖਤ]

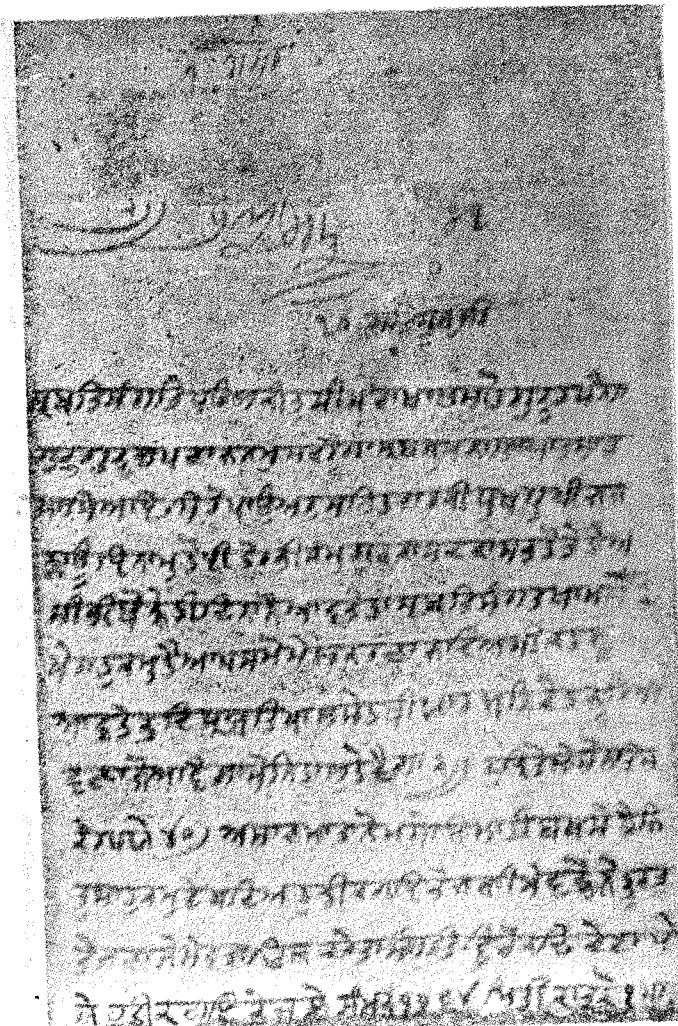
੧੭ ਸਿਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ

ਸਿਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਆਗਿਆ ਹੈ ਸਰਬਤਿ ਸੰਗਤਿ ਬੈਰਾੜਾਂ ਕੀ ਗੁਰੂ ਰਖੈਗਾ
ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣਾ ਜਨਮੁ ਸਉਰੈਗਾ ਫੁਰਮਾਇਸ ਹੁਕਮ ਦੇਖਦਿਆ ਭੇਜਣੀ
੧ ਬੈਲੁ ਹਛਾ ਇਕੁ ਭਾਈ ਬਿਰਾਜੁ ਸਿੰਘ ੧ ਬੈਲੁ ਹਛਾ ਭਾਈ ਬੁਲਾਕੀ ਸਿੰਘ ੧ ਬੈਲੁ
ਹਛਾ ਇਕੁ ਭਾਈ ਬਾਜੁ ਸਿੰਘ ੧ ਬੈਲੁ ਹਛਾ ਇਕੁ ਭਾਈ ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਰੂਪੇ ਕਾ ਸਰਬਤਿ
ਸੰਗਤਿ ਬੈਰਾੜਾਂ ਕੀ ਭਾਈ ਰੂਪੇ ਕੀ ਵਸਦੀ ਕੀ ਗੁਰੂ ਰਖੈਗਾ ੪ ਬੈਲ ਚਾਰ ਹਛੇ ਬਹ
ਲਾ ਨੇ ਭੇਜਣੇ ਹੁਕਮੁ ਦੇਖਦਿਆ ਮੇਰੀ ਤੁਸਾ ਉਪਰਿ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ ਅਸਾ ਦਖਣ
ਨੇ ਕੂਚੁ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਨਿ ਸਿਖ ਸਾਡੇ ਨਾਲਿ ਚਲਣਾ ਹੋਏ ਤਿਨਿ ਹੁਕਮੁ ਦੇਖ
ਦਿਆ ਹਜ਼ੂਰਿ ਆਵਣਾ ਮੇਰੀ ਤੁਸਾ ਉਪਰਿ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ ਤੁਸਾਡੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸਾ
ਡੀ ਰਖੈਗਾ ਸੰਮਤੁ ੧੭੬੩ ਮਿਤੀ ਕਤਕੇ ੨੦ ਸਤਰਾਂ ੯

੬੩

ਦਸਵੇਂ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਵਲੋਂ ਧਉਲ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਜੋਗ
[ਕਤਕ ੧, ੧੭੯੪ ਬਿ. ੨ ਅਕਤੂਬਰ ੧੭੦੨ ਈ.]

ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਬਹਾਦੁਰ ਸਾਹ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ
“... ਅਸੀ ਭੀ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੀ ਦਿਨਾਂ ਨੂੰ ਆਵਤੇ... ਜਦਿ ਅਸੀ ਕਹਲੂਰ ਆਵਤੇ
ਤਦਿ ਸ੍ਰਵਤਿ ਖਾਲਸੇ ਹਥੀਆਰ ਬੰਨ ਕੇ ਹਜੂਰਿ ਆਵਣਾ ...”

[ਨਵਿਸ਼ਹਗ ਪੱਠਨਾਂ ਵਿਚ]

੬੩

[ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ੧੦]

ਕਤਕ ੧, ਸੰਮਤ ੧੭੯੪ ਬਿ.
੨ ਅਕਤੂਬਰ, ੧੭੦੨ ਈ.

[ਨਿਸ਼ਾਨ ਅਤੇ ਲਿਖਤ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ]

[ਲਿਖਾਰੀ ਦੀ ਲਿਖਤ]

੧੭ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ

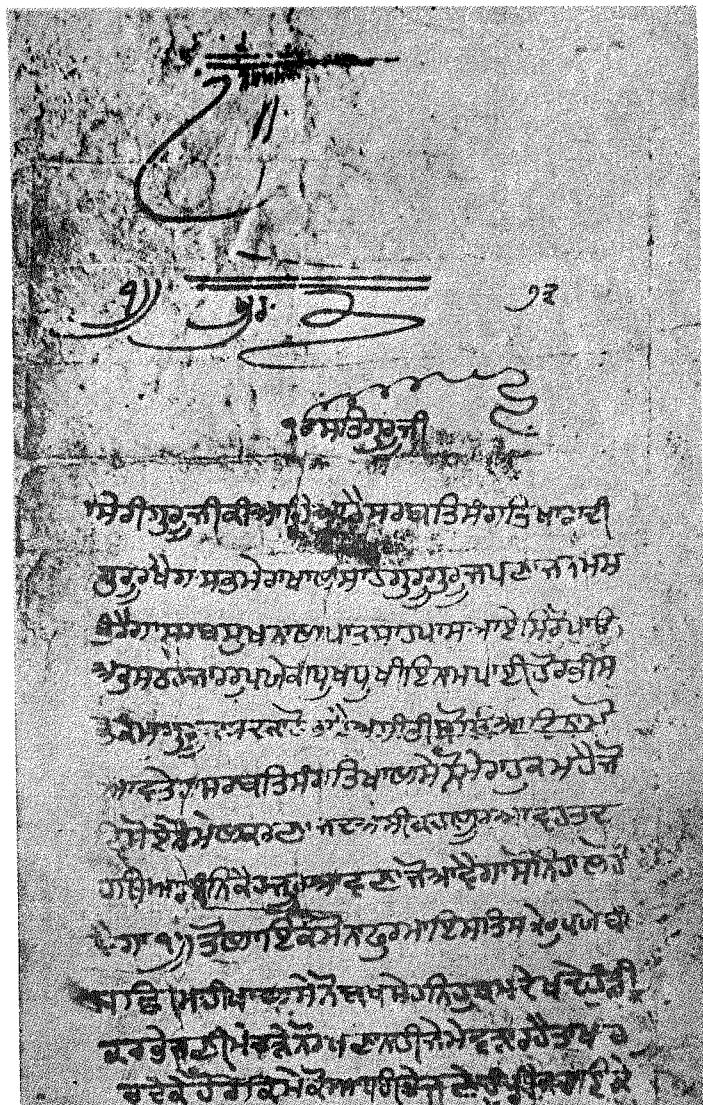
ਸ੍ਰਵਤਿ ਸੰਗਤਿ ਧਉਲ ਕੀ ਤੁਸੀ ਮੇਰਾ ਖਾਲਸਾ ਹੋ ਗੁਰੂ ਰਖੈਗਾ
ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣਾ ਜਨਮ ਸਉਰੈਗਾ ਸ੍ਰਬ ਸ੍ਰਬ ਨਾਲ ਪਾਤਸਾਹ
ਪਾਸਿ ਆਏ ਸਿਰੋਪਾਉ ਅਰੁ ਸਠਿ ਹਜਾਰ ਕੀ ਪੁਖਪੁਥੀ ਜ
ੜਾਊ ਇਨਾਮੁ ਹੋਈ ਹੋਰ ਭੀ ਕੰਮੁ ਗੁਰੂ ਕਾ ਸਦਕਾ ਸਭ ਹੋਤੇ ਹੈਂ ਅ
ਸੀ ਭੀ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੀ ਦਿਨਾਂ ਨੋ ਆਵਤੇ ਹਾਂ ਸ੍ਰਵਤਿ ਸੰਗਤ ਖਾਲਸੇ ਨੋ
ਮੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਹੈ ਆਪਸ ਮੋ ਮੇਲੁ ਕਰਣਾ ਜਦਿ ਅਸੀ ਕਹਲੂਰ
ਆਵਤੇ ਤਦਿ ਸ੍ਰਵਤਿ ਖਾਲਸੇ ਹਥੀਆਰ ਬੰਨਕੈ ਹਜੂਰਿ ਆ
ਵਣਾ ਜੋ ਆਵੈਗਾ ਸੋ ਨਿਹਾਲ ਹੋਵੈਗਾ ੨) ਦੁਇ ਤੇਲੇ ਸੌਨਾ ਤਿਸ
ਕੇ ਰੁਪਯੇ ੪੦) ਅਸਾ ਜਮਾਤਾ ਨੋ ਮਧਾ ਛਿਮਾਹੀ ਬਖਸੇ ਹੈਨਿ
ਤੁਸਾ ਹੁਕਮ ਦੇਖਦਿਆ ਹੁੰਡੀ ਕਰਾਇ ਭੇਜਣੀ ਮੇਵੜੇ ਨੋ ਤੁਰਤੁ
ਭੇਜਣਾ ਜੇ ਮੇਵੜਾ ਢਿਲ ਕਰੈ ਤਾਂ ਸੰਗਤਿ ਵਿਚੇ ਕਚਿ ਦੇਣਾ ਪੈ
ਸੇ ਹੁੰਡੀ ਕਰਾਇ ਭੇਜਣੇ ਸੰਮਤ ੧੭੯੪ ਮਿਤੀ ਕਤਕੇ ੧ ਮਾ.

ਦਸਵੇਂ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਵਲੋਂ ਸੰਗਤਿ ਖਾਰਾ ਜੋਗੁ

[ਕਤਕ ੧, ਸੰਮਤ ੧੭੬੪ ਬਿ. ੨ ਅਕਤੂਬਰ ੧੭੦੭ ਈ.]

ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਬਹਾਦੁਰ ਸਾਹ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ

ਕਹਲੂਰ ਪੁਜਣ ਪਰ ਖਾਲਸੇ ਨੂੰ ਆਉਣ ਲਈ ਹੁਕਮ

[ਭਾਈ ਬੱਨੋ ਵਾਲਿਆਂ ਪਾਸ ਬੱਚੇ, ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼]

[ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ੧੦]

ਕਤਕ ੧, ਸੰਮਤ ੧੭੬੪ ਬਿ.

੨ ਅਕਤੂਬਰ ੧੭੦੭ ਈ.

[ਨਿਸਾਣ ਅਤੇ ਲਿਖਤ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ]

੧) ...

੭੩

[ਲਿਖਾਰੀ ਦੀ ਲਿਖਤ]

੧੭) ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ

ਸਿਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਆਗਿਆ ਹੈ ਸਰਬਤਿ ਸੰਗਤਿ ਖਾਰਾ ਦੀ
ਗੁਰੂ ਰਖੈਗਾ ਸਭ ਮੇਰਾ ਖਾਲਸਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣਾ ਜਨਮ ਸ
ਉਰੈਗਾ ਸਰਬ ਸੁਖ ਨਾਲ ਪਾਤਸਾਹ ਪਾਸ ਆਏ ਸਿਰੋਪਾਉ
ਅਰ ਸਠ ਹਜਾਰ ਰੁਪਯੋ ਕੀ ਧੁਖਧੁਖ ਇਨਾਮ ਪਾਈ ਹੋਰ ਭੀ ਸ
ਭ ਕੰਮ ਗੁਰੂ ਕਾ ਸਦਕਾ ਹੋਤਾ ਹੈ ਅਸੀ ਭੀ ਥੋੜਿਆ ਦਿਨਾ ਅ
ਆਵਤੇ ਹਾ ਸਰਬਤਿ ਸੰਗਤਿ ਖਾਲਸੇ ਨੋ ਮੇਰਾ ਹੁਕਮ ਹੈ ਜੋ
ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੇਲ ਕਰਣਾ ਜਦ ਅਸੀ ਕਹਲੂਰ ਆਵਹ ਤਦ
ਹਥਿਆਰ ਬੰਨ੍ਹ ਕੈ ਹਜੂਰ ਆਵਣਾ ਜੋ ਆਵੈਗਾ ਸੋ ਨਿਹਾਲ ਹੋ
ਵੈਗਾ ੧) ਤੋਲਾ ਇਕ ਸੋਨਾ ਫੁਰਮਾਇਸ ਤਿਸ ਕੇ ਰੁਪਯੋ ਬੀ
ਸ ਛਿਮਾਹੀ ਖਾਲਸੇ ਨੋ ਬਖਸ਼ੇ ਹਨ ਹੁਕਮ ਦੇਖਦੇ ਹੁੰਡੀ
ਕਰ ਭੇਜਣੀ ਮੇਵੜੇ ਨੋ ਰਖਣਾ ਨਾਹੀ ਜੇ ਮੇਵੜਾ ਰਹੈ ਤਾ ਖਰ
ਚ ਦੇ ਕੇ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਕੋ ਆਪ ਹੀ ਭੇਜਣੇ ਹੁੰਡੀ ਕਰਾਇ ਕੇ

...

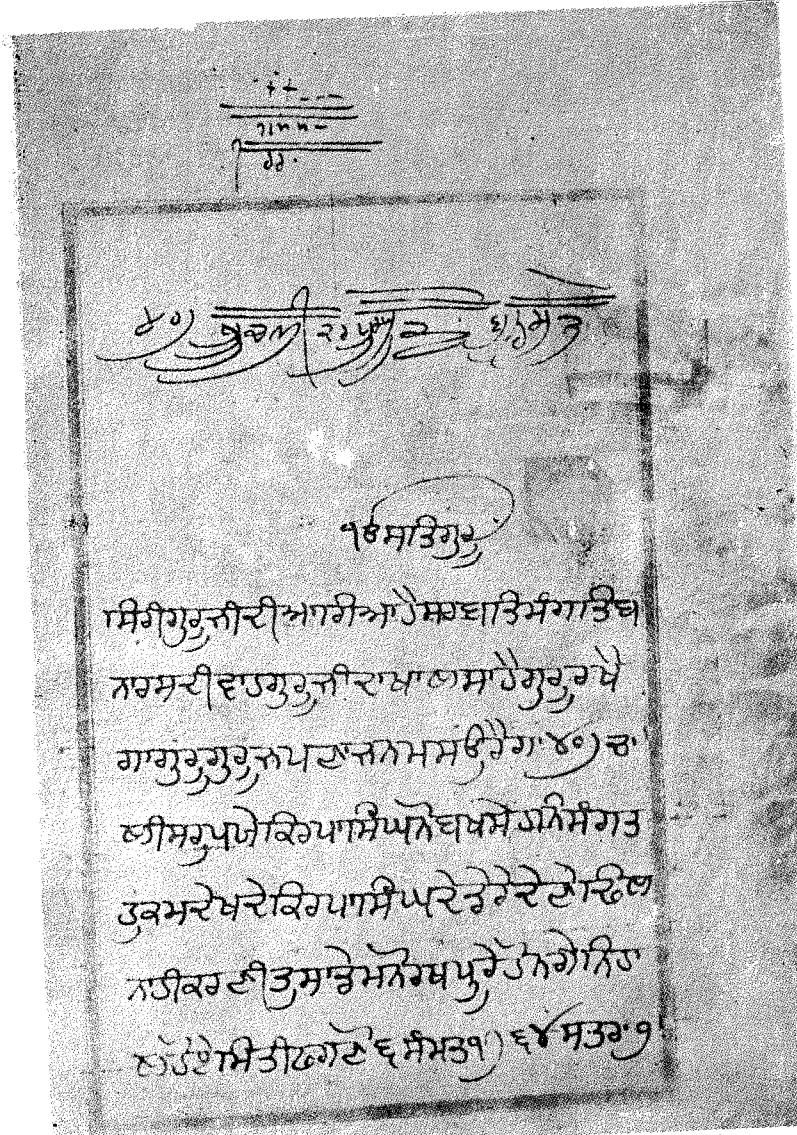
[ਨੋਟ : ਨੰਬਰ ੬੪ ਪਰ ਆਏ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਪਰ ਦਿੱਤੀ ਮਿਤੀ ਦਾ ਹੀ ਸਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।]

ਦਸਵੇਂ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਵਲੋਂ ਸੰਗਤਿ ਬਨਾਰਸ ਜੋਗੁ

[ਫੱਗਣ ਵੰ, ੧੭੬੪ ਬਿ. ੩ ਫਰਵਰੀ ੧੭੦੮ ਈ.]

“... ੪੦ ਚਾਲੀਸ ਰੂਪਯੇ ਕਿਰਪਾ ਸਿੰਘ ਨੋ ਬਖਸ਼ੇ ਹਨ

... ਹੁਕਮ ਦੇਖਦੇ... ਡੇਰੇ ਦੇਣੇ...”

[ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਸੰਗਤਿ ਬਨਾਰਸ ਵਿਚ]

[ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ੧੦]

ਫੱਗਣ ਵੰ, ਸੰਮਤ ੧੭੬੪ ਬਿ.

੩ ਫਰਵਰੀ ੧੭੦੮ ਈ.

[ਨਿਸਾਨ ਅਤੇ ਲਿਖਤ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦੀ]

੪੦) ਚਾਲੀਸ ਰੂਪਯੇ ਕਿਰਪਾ ਸਿੰਘ ਨੋ ਬਖਸ਼ੇ

[ਲਿਖਾਰੀ ਦੀ ਲਿਖਤ]

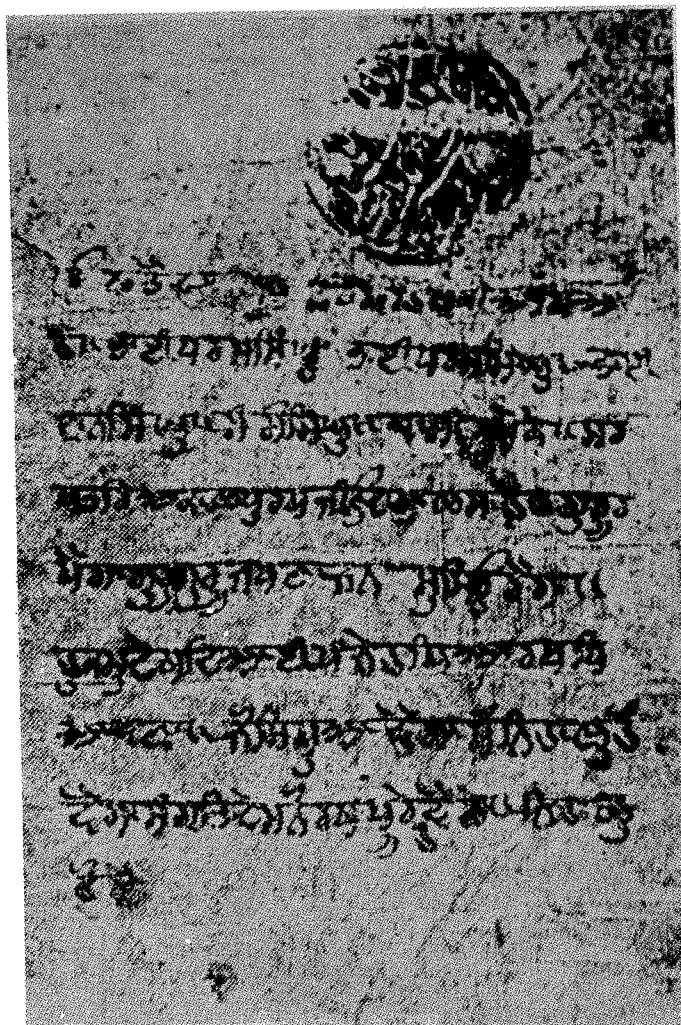
੧੭ ਸਤਿਗੁਰ

ਸਿਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ ਸਰਬਤਿ ਸੰਗਿਤ ਬਨਾਰਸ ਦੀ ਵਾਹਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਖਾਲਸਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਰਖੈ
ਗਾ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣਾ ਜਨਮ ਸਉਦੇਗਾ (੪੦) ਚਾ
ਲੀਸ ਰੂਪਯੇ ਕਿਰਪਾ ਸਿੰਘ ਨੋ ਬਖਸ਼ੇ ਹਨਿ ਸੰਗਤ
ਹੁਕਮ ਦੇਖਦੇ ਕਿਰਪਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਡੇਰੇ ਦੇਣੇ ਦਿਲ
ਨਾਹੀ ਕਰਣੀ ਤੁਸਾਡੇ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ਹੋਨਗੇ ਨਿਹਾ
ਲ ਹੋਏ ਮਿਤੀ ਫੱਗਣ ਵੰ ਸੰਮਤ ੧੭੬੪ ਸਤਰਾਂ ੭

ੰਂ

ਬਾਬਾ ਬੰਦਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਵਲੋਂ ਭਾਈ ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਪਰਮ ਸਿੰਘ
ਵਾਸੀ ਰੂਪੇ ਕੇ ਜੋਗੁ

“... ਸਰਬਤ੍ਰ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਜੀਉ ਦਾ ਖਾਲਸਾ ਹੈ... ਹੁਕਮੁ
ਦੇਖਦਿਆਂ ਈ ਪੰਜੇ ਹਥਿਆਰ ਬੱਧਿ ਆਵਣਾ...”

[ਪਿੰਡ ਭਾਈ ਰੂਪੇ ਕੇ ਵਿਚ]

ੰਂ

[ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਬਾਬਾ ਬੰਦਾ ਸਿੰਘ ਜੀ]

[ਮੋਹਰ]

ਦੇਗੇ ਤੇਗੇ ਡਤਿਹ ਉ ਨੁਸਰਤ ਬੇ-ਦਿਰੰਗ
ਯਾਫਤ ਅਜ ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ

[ਲਿਖਾਰੀ ਦੀ ਲਿਖਤ]

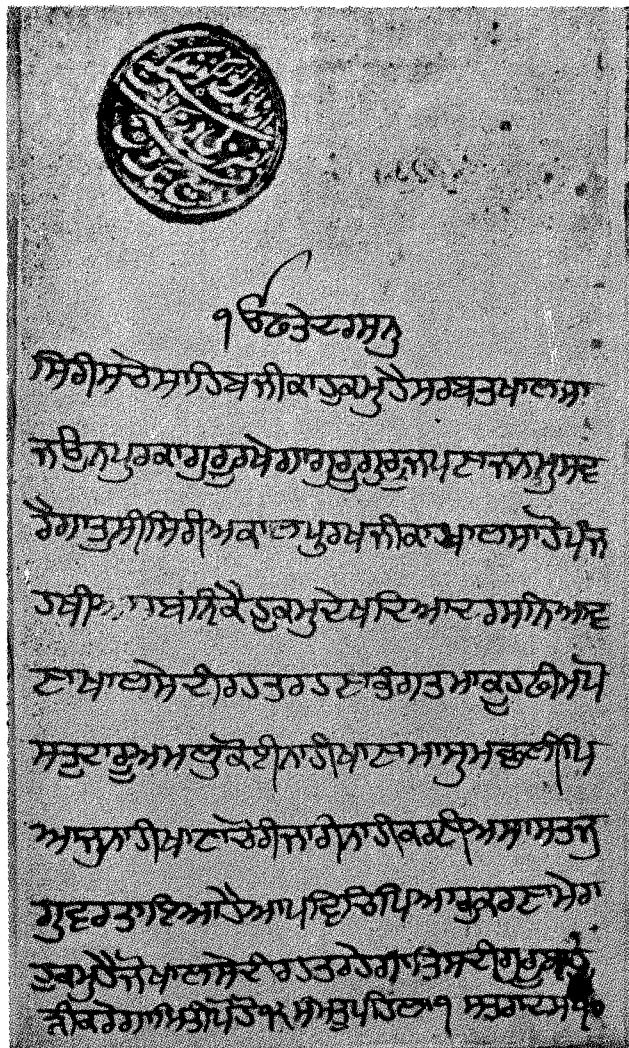
੧੭ ਵਤੈ ਦਰਸਨੁ ਸਚੇ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਆਗਿਆ
ਹੈ ॥ ਭਾਈ ਧਰਮ ਸਿੰਘ ॥ ਭਾਈ ਪਰਾ ਸਿੰਘੁ ॥ ਭਾਈ
ਦਾਨ ਸਿੰਘੁ ॥ ਸੰਗੇ ਸਿੰਘੁ ॥ ਵਾਸੀ ਰੂਪੇ ਕਾ ॥ ਸਰ
ਬਤਰਿ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਜੀਉ ਦਾ ਖਾਲਸਾ ਹੈ ॥ ਗੁਰੂ ਰ
ਖੈਗਾ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣਾ ਜਨਮ ਸਉਰੈਗਾ ।
ਹੁਕਮੁ ਦੇਖਦਿਆਂ ਈ ਪੰਜੇ ਹਥਿਆਰ ਬੱਧਿ
ਆਵਣਾ ॥ ਜੋ ਸਿਖੁ ਆਵੈਗਾ ਸੋ ਨਿਹਾਲ ਹੋ
ਵੈਗਾ ਸੰਗਤਿ ਦੇ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ਹੋਵੈਗੇ ॥ ਨਿਹਾਲੁ
ਹੋਏ

੬੭

ਬਾਬਾ ਬੰਦਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਵਲੋਂ ਸਰਬਤ ਖਾਲਸਾ ਜਉਨਪੁਰ ਜੋਗੁ

[ਪੇਹ ੧੨ ਸੰਮਤ ੧ (੧੭੬੭ ਬਿ.) ੧੨ ਦਸੰਬਰ ੧੭੧੦ ਈ.]

"... ਪੰਜ ਹਥਿਆਰ ਬੰਨ ਕੇ ਹੁਕਮ ਦੇਖਦਿਆਂ ਦਰਸਨ ਆਵਣਾ...
ਖਾਲਸੇ ਦੀ ਰਹਤ ਰਹਣਾ... ਦਾਰੂ ਅਮਲ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਖਾਣਾ..."

[ਡਾ. ਗੰਡਾ ਸਿੰਘ, ਪਟਿਆਲਾ]

੬੭

[ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਬਾਬਾ ਬੰਦਾ ਸਿੰਘ ਜੀ]

[ਪੇਹ ੧੨, ਸੰਮਤ ੧ (੧੭੬੭ ਬਿ.)

੧੨ ਦਸੰਬਰ, ੧੭੧੦ ਈ.]

[ਮੋਹਰ]

ਦੇਗੋ ਤੇਗੋ ਛੁਤਹਿ ਉ ਨੁਸਰਤ ਬੇ-ਦਿੰਦੇ
ਯਾਫਤ ਅਜ ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ

[ਲਿਖਾਰੀ ਦੀ ਲਿਖਤ]

੧੭ ਫਤੇ ਦਰਸਨੁ

ਸਿਰੀ ਸਚੇ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਹੈ ਸਰਬਤ ਖਾਲਸਾ
ਜਉਨਪੁਰ ਕਾ ਗੁਰੂ ਰਖੇਗਾ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣਾ ਜਨਮ ਸਵ
ਰੈਗਾ ਤੁਸੀ ਸਿਰੀ ਅਕਾਲਪਰ ਜੀ ਕਾ ਮਾਲਸਾ ਹੋ ਪੰਜ
ਹਥੀਆਰ ਬਣ੍ਹ ਕੈ ਹੁਕਮੁ ਦੇਖਦਿਆ ਦਰਸਨਿ ਆਵ
ਣਾ ਖਾਲਸੇ ਦੀ ਰਹਤ ਰਹਣਾ ਭੇਗ ਤਮਾਰੂ ਹਵੀਮ ਪੋ
ਸਤੁ ਦਾਰੂ ਅਮਲ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਖਾਣਾ ਮਾਸੁ ਮਛਲੀ ਪਿ
ਆਜੁ ਨਾਹੀ ਖਾਣਾ ਚੌਰੀ ਜਾਰੀ ਨਾਹੀ ਕਰਣੀ ਅਸਾ ਸਤ ਜੁ
ਗ ਵਰਤਾਇਆ ਹੈ ਆਪ ਵਿਚਿ ਪਿਆਰੂ ਕਰਣਾ ਮੇਰਾ
ਹੁਕਮੁ ਹੈ ਜੋ ਖਾਲਸੇ ਦੀ ਰਹਤ ਰਹੇਗਾ ਤਿਸਦੀ ਗੁਰੂ ਬਹੁ
ੜੀ ਕਰੇਗਾ ਮਿਤੀ ਪੋਹੇ ੧੨ ਸੰਮਤੁ ਪਹਿਲਾ ਸਤਰਾਂ ਦੱਸ ੧੦

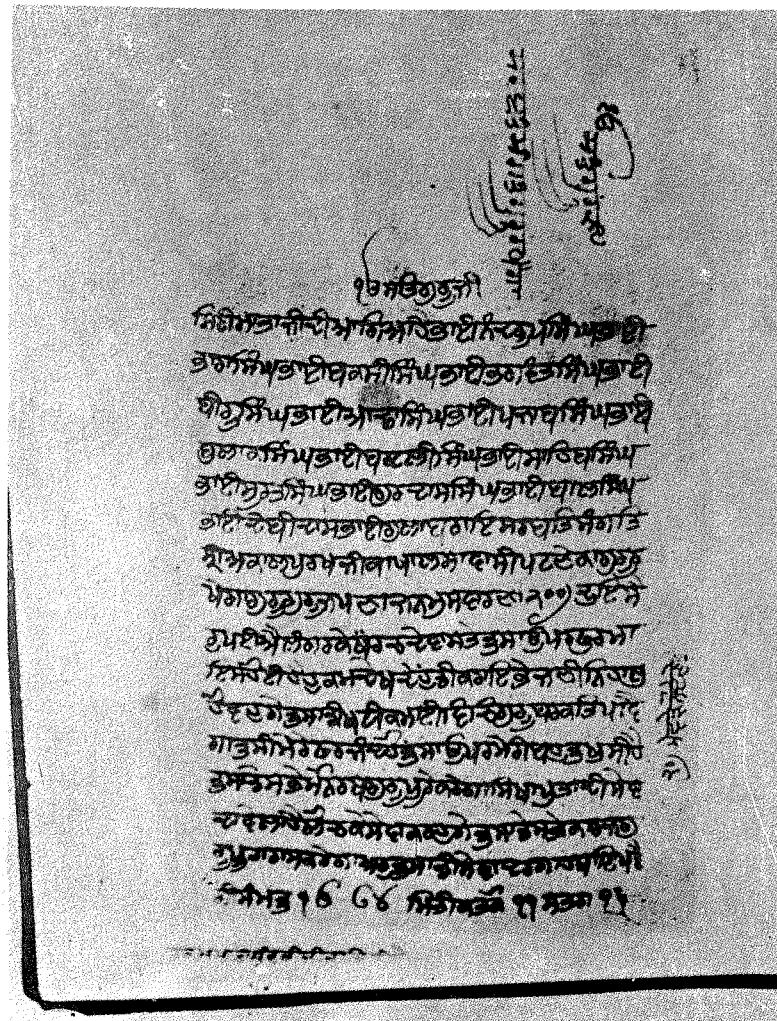
੬੮

ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਸੰਦਰੀ ਜੀ ਵਲੋਂ ਸੰਗਤਿ ਵਾਸੀ ਪਟਣੇ ਕੀ ਜੋਗੁ

[ਕਤਕ ੧੧, ੧੯੭੪ ਬਿ. ੧੨ ਅਕਤੂਬਰ ੧੯੭੭ ਈ.]

“... ੨੦੦ ਦੁਇ ਸੈ ਰੁਪਈਐ ਲੰਗਰ ਕੇ ਖਰਚ ਵਾਸਤੇ...

ਹਕਮ ਦੇਖਦੇ ਹੁੰਡੀ ਕਰਾਇ ਭੇਜਣੇ... ਤੁਸੀ ਮੇਰੇ ਪੁਤ ਫਰਜੰਦ ਹੋ...”

[ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਿਰ ਸਾਹਿਬ ਪਟਣਾ ਵਿਚ]

੬੯

[ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਮਾਤਾ ਸੰਦਰੀ ਜੀ]

ਕਤਕ ੧੧, ਸੰਮਤ ੧੯੭੪ ਬਿ.

੧੨ ਅਕਤੂਬਰ, ੧੯੭੭ ਈ.

[ਮਾਤਾ ਜੀ ਦੀ ਲਿਖਤ]

੧੬ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਜੀ

ਸਰਬਤਿ ਸੰਗਤ ਗੁਰੂ ਰਖੇਗਾ।

[ਲਿਖਾਰੀ ਦੀ ਲਿਖਤ]

੧੬ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ

ਸਿਰੀ ਮਾਤਾ ਜੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ ਭਾਈ ਨੰਦੂ ਰੂਪ ਸਿੰਘ ਭਾਈ
ਭਾਗ ਸਿੰਘ ਭਾਈ ਬਕਸੀ ਸਿੰਘ ਭਾਈ ਭਗਵੰਤ ਸਿੰਘ ਭਾਈ
ਬੀਰੂ ਸਿੰਘ ਭਾਈ ਆਚਾ ਸਿੰਘ ਭਾਈ ਪੰਜਾਬ ਸਿੰਘ ਭਾਈ
ਬੁਲਾਕਾ ਸਿੰਘ ਭਾਈ ਬਵਲੀ ਸਿੰਘ ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ
ਭਾਈ ਸੂਰਤ ਸਿੰਘ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਸਿੰਘ ਭਾਈ ਬਾਲ ਸਿੰਘ
ਭਾਈ ਦੇਵੀ ਦਾਸ ਭਾਈ ਗੁਲਾਬ ਰਾਇ ਸਰਬਤਿ ਸੰਗਤਿ
ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ ਵਾਸੀ ਪਟਣੇ ਕਾ ਗੁਰੂ ਰ
ਖੇਗਾ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣਾ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਣਾ ੨੦੦) ਦੁਇ ਸੈ
ਰੁਪਈਐ ਲੰਗਰ ਕੇ ਖਰਚ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਤੁਸਾ ਉਪਰ ਫੁਰਮਾ
ਇਸ ਹੋਈ ਹੈ ਹੁਕਮ ਦੇਖਦੇ ਹੁੰਡੀ ਕਰਾਇ ਭੇਜਣੀ ਨਿਹਾਲੁ
ਹੋਵਹੁਗੇ ਤੁਸਾਡੀ ਖਟੀ ਕਮਾਈ ਵਿਚਿ ਗੁਰੂ ਬਰਕਤਿ ਪਾਵੈ
ਗਾ ਤੁਸੀ ਮੇਰੇ ਫਰਜੰਦ ਹੋ ਤੁਸਾ ਉਪਰ ਮੇਰੀ ਬਹੁਤੁ ਖੁਸੀ ਹੈ
ਤੁਸਾਡੇ ਸਭੇ ਮਨੋਰਥ ਗੁਰੂ ਪੂਰੇ ਕਰੇਗਾ ਸਿਖਾ ਪੁਤਾ ਦੀ ਸੇਵਾ
ਦਾ ਵੇਲਾ ਹੈ ਲੋਚ ਕੇ ਸੇਵਾ ਕਰਹੁਗੇ ਤੁਸਾਡੇ ਸਭੇ ਕਾਰਜ ਗੁ
ਰੂਪ ਪੁਰਾ ਰਾਸ ਕਰੇਗਾ ਅਰੁ ਤੁਸਾਡੀ ਸੇਵਾ ਦਰਗਾਹ ਬਾਇ ਪਵੈ
ਗੀ ਸੰਮਤ ੧੯੭੪ ਮਿਤੀ ਕਤਕੋ ੧੧ ਸਤਰਾਂ ੧੬

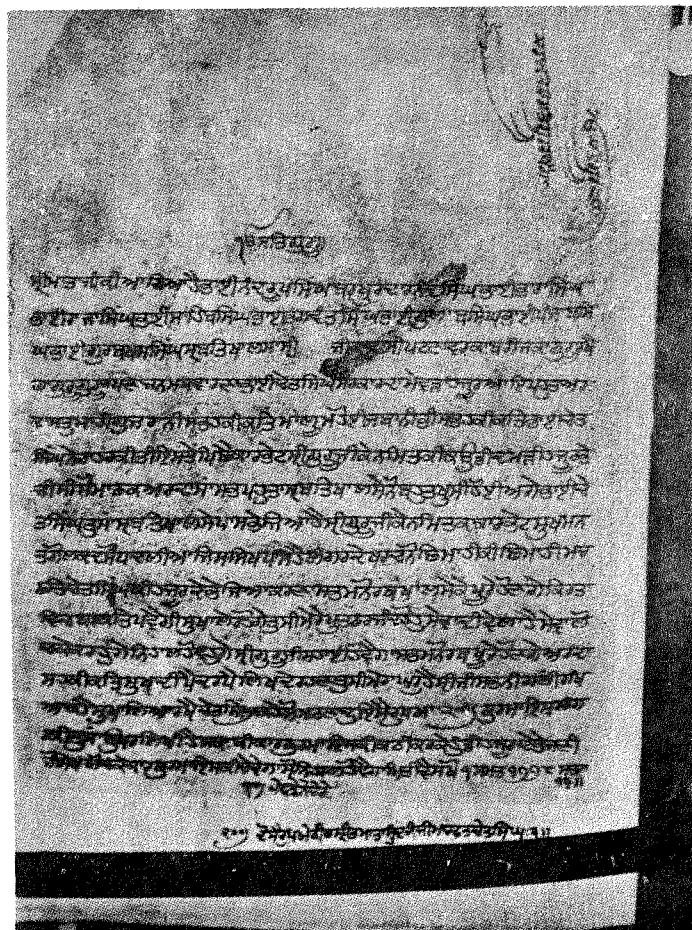
[ਹੁਕਮ ਮਾਤਾ ਸੰਦਰੀ ਜੀ ਕਾ ਦਿਲੀ ਸੇ]

(੧੯
੧੮
੧੭
੧੬)

੬੯

ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਸੁਦਰੀ ਜੀ ਵਲੋਂ ਸਰਬਤਿ ਖਾਲਸਾ ਵਾਸੀ ਪਟਣਾ ਜੋਗ
[ਵੈਸਾਖ ੧, ੧੯੭੮ ਬਿ. ੨੯ ਮਾਰਚ ੧੯੨੧ ਈ.]

"... ਭਾਈ ਚੇਤ ਸਿੰਘ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਮੇਵੜਾ ਹਜੂਰਿ... ਪਹੁਤਾ ਅਰਦਾਸ
ਤੁਮਾਰੀ ਗੁਜਰਾਨੀ... ਇਸ ਤੇ ਪਿਛੇ ਕਾਰ ਭੇਟ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਨਮਿਤ
ਕੀ... ਹਜੂਰ ਭੇਜੀ ਥੀ ਸੋ ਮਾਫਕ ਅਰਦਾਸਾਂ ਸਭ ਪਹੁਤਾ..."

[ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਿਰ ਸਾਹਿਬ ਪਟਣਾ ਵਿਚ]

੬੯

[ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਮਾਤਾ ਸੁਦਰੀ ਜੀ]
[ਵੈਸਾਖ ੧, ਸੰਮਤ ੧੯੭੮ ਬਿ. ੨੯ ਮਾਰਚ ੧੯੨੧ ਈ.]
[ਮਾਤਾ ਜੀ ਦੀ ਲਿਖਤ]

੧ ਓ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਸਰਬਤਿ ਸੰਗਤ ਗੁਰੂ ਰਖੈਰਾ
[ਲਿਖਾਰੀ ਦੀ ਲਿਖਤ]

ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਜੀ ਕੀ ਆਗਿਆ ਹੈ ਭਾਈ ਨੰਦਰੂਪ ਸਿੰਘ ਬਰਖੁਰਦਾਰ ਨੰਦ ਸਿੰਘ
ਭਾਈ ਭਾਰਾ ਸਿੰਘ ਭਾਈ ਰਾਜਾ ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ ਭਾਈ ਭਗਵੰਤ ਸਿੰਘ ਭਾਈ ਗੁਲਾਬ ਸਿੰਘ
ਭਾਈ ਪੰਜਾਬ ਸਿੰਘ ਭਾਈ ਗੁਰਬਖਸ਼ ਸਿੰਘ ਸ੍ਰਬਤਿ ਖਾਲਸਾ ਸ੍ਰੀ... ਜੀ ਕੇ ਵਾਸੀ ਪਟਣਾ ਵ ਰਕਾਬ
ਗੰਜ ਕੇ ਗੁਰੂ ਰਖੈਰਾ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣਾ ਜਨਮ ਸਵਾਰਣਾ ਭਾਈ ਚੇਤ ਸਿੰਘ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਮੇਵੜਾ
ਹਜੂਰ ਆਏ ਪਹੁਤਾ ਅਰਦਾਸ ਤੁਮਾਰੀ ਗੁਜਰਾਨੀ ਸਭ ਹਕੀਕਤਿ ਮਾਲੂਮ ਹੋਈ ਜਬਾਨੀ ਭੀ ਸਭ ਹਕੀਕਤਿ
ਭਾਈ ਚੇਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਜਾਹਰ ਕੀਤੀ ਇਸ ਤੇ ਪਿਛੇ ਕਾਰ ਭੇਟ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਨਮਿਤ ਕੀ
ਕਉਂਡੀ ਦਮੜੀ ਹਜੂਰ ਭੇਜੀ ਸੀ ਜੋ ਮਾਫਕ ਅਰਦਾਸਾਂ ਸਭ ਪਹੁਤਾ ਸ੍ਰਬਤਿ ਖਾਲਸੇ ਨੋ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ
ਅਗੇ ਭਾਈ ਚੇਤ ਸਿੰਘ ਤੁਸਾਂ ਸ੍ਰਬਤਿ ਖਾਲਸੇ ਪਾਸ ਭੇਜਿਆ ਹੈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਨਮਿਤ ਕਾ ਕਾਰ
ਭੇਟ ਸੁਖਮਨ ਤ ਗੋਲਕ ਦਸੋਧ ਚਲੀਆ ਜਿਸ ਪਾਸ ਹੈ ਲੰਗਰ ਦੇ ਖਰਚ ਨੋ ਛਿਮਾਹੀ ਕੀ
ਛਿਮਾਹੀ ਮਾਰਫਤਿ ਚੇਤ ਸਿੰਘ ਕੀ ਹਜੂਰ ਦੇ ਭੇਜਿਆ ਕਰਣਾ ਸਭ ਮਨੋਰਥ ਖਾਲਸੇ ਕੇ ਪੂਰੇ
ਹੋਣਗੇ ਕਿਰਤ ਵਿਚ ਬਰਕਤਿ ਪਵੈਗੀ ਸੁਖਾਲੇ ਰਹੋਗੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਪੁਤ ਵਰਜੰਦ ਹੋਹੁ ਸੇਵਾ ਦੀ
ਵੇਲਾ ਹੈ ਸੇਵਾ ਲੋਚ ਕੇ ਕਰਹੁਗੇ ਨਿਹਾਲ ਹੋਵਹੁਗੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਹਾਈ ਹੋਵੈਗਾ ਸਭ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ
ਹੋਣਗੇ ਅਰਦਾਸ ਹਕੀਕਤਿ ਸੁਖ ਦੀ ਪੈ ਦਰ ਪੈ ਲਿਖਦੇ ਰਹਣਾ ਤੁਸੀਂ ਮੌਰਾ ਘਰੂ ਹੈ ਸ੍ਰੀ ਜੀ
ਸਭਨੀ ਗਲੀ ਰਖਿਆ ਕਰੋ ਸੁਖਾਲਿਆ ਰਖੈ ਚੇਤ ਸਿੰਘ ਕਹੋ ਸੋ ਮਨਣਾ ਦੁਇ ਸੈ ਰੂਪਯਾ ੨੦੦)
ਫਰਮਾਇਸ ਲੋਗ ਰ ਕੀ ਤੁਸਾ ਉਪਰ ਲਿਖੀ ਹੈ ਸਤਾਬੀ ਕਾਰ ਫਰਮਾਇਸ ਕੀ ਕਠੀ ਕਰਕੇ ਹੁਡੀ
ਹਜੂਰ ਦ ਭੇਜਣੀ ਸੋ ਸਿਖ ਲੋਚਕੇ ਕਾਰ ਫਰਮਾਇਸ ਕੀ ਦੇਵੇਗਾ ਸੋ ਨਿਹਾਲ ਹੋਵੇਗਾ ਮਿਤੀ ਵੈਸਾਖ ੧
ਸੰਮਤ ੧੯੭੮ ਸਤਰਾਂ ੧੯੦) ਮੇਵੜੇ ਨੋ ਦੇਣੇ

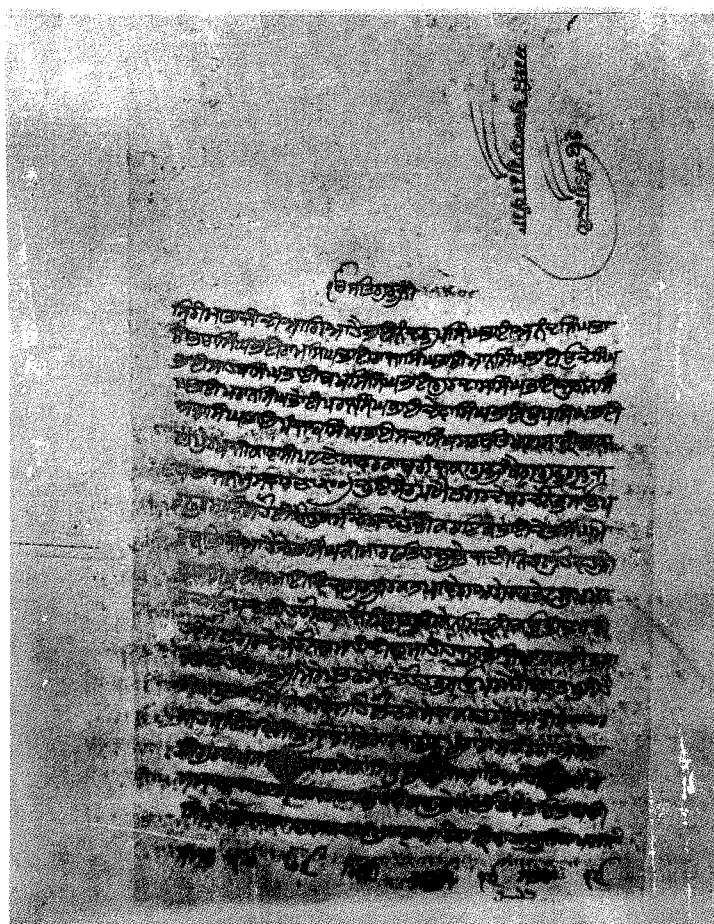
੨੦੦) ਦੋ ਸੈ ਰੂਪਯੇ ਕੀ ਰਸੀਤ ਮਾਤਾ ਸੁਦਰੀ ਜੀ ਮਾਰਫਤ ਚੇਤ ਸਿੰਘ : ੨ ੧੧

੭੦

ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਸੁਦਰੀ ਜੀ ਵਲੋਂ ਸੰਗਤਿ ਵਾਸੀ ਪਟਣੇ ਜੋਗੁ

[ਅੱਸੂ ੧੯, ੧੯੭੯ ਬਿ. ੨੦ ਸਤੰਬਰ ੧੯੨੨ ਈ.]

"... ੨੦੦ ਦੁਇ ਸੈ ਰੁਪਜੇ ਲੰਗਰ ਕੇ ਖਰਚ ਨੋ... ਹੁੰਡੀ ਕਰਾਇ ਕੇ... ਭੇਜਣੀ..."

[ਸ੍ਰੀ ਹਰਮਾਂਦਰ ਸਾਹਿਬ, ਪਟਣਾ ਵਿਚ]

੭੦

[ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਮਾਤਾ ਸੁਦਰੀ ਜੀ]

ਅੱਸੂ ੧੯, ਸੰਮਤ ੧੯੭੯ ਬਿ.

੨੦ ਸਤੰਬਰ ੧੯੨੨ ਈ.

[ਮਾਤਾ ਜੀ ਦੀ ਲਿਖਤ]

੧੭ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਸਰਬਤਿ ਖਾਲਸਾ ਗੁਰੂ ਰਖੈਗਾ

[ਲਿਖਾਰੀ ਦੀ ਲਿਖਤ]

੧੭ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਜੀ

ਸਿਰੀ ਮਾਤਾ ਜੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ ਭਾਈ ਨੰਦਗੁਪ ਸਿੰਘ ਭਾਈ ਅਨੰਦ ਸਿੰਘ ਭਾਈ ਭਾਰਾ ਸਿੰਘ ਭਾਈ ਰਾਮਸਿੰਘ ਭਾਈ ਰਾਜਾ ਸਿੰਘ ਭਾਈ ਮਾਨ ਸਿੰਘ ਭਾਈ ਉਦੇ ਸਿੰਘ ਭਾਈ ਸਾਹਬ ਸਿੰਘ ਭਾਈ ਬਖਸਿ ਸਿੰਘ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਸਿੰਘ ਭਾਈ ਜੁਗਨ ਸਿੰਘ ਭਾਈ ਪਰਾਨ ਸਿੰਘ ਭਾਈ ਪਰਾਨ ਸਿੰਘ ਭਾਈ ਦੇਵਾ ਸਿੰਘ ਭਾਈ ਬੁਧ ਸਿੰਘ ਭਾਈ ਆਡਾ ਸਿੰਘ ਭਾਈ ਪੰਜਾਬ ਸਿੰਘ ਭਾਈ ਸਦਾ ਸਿੰਘ ਸਰਬਤਿ ਖਾਲਸਾ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਜੀ ਕਾ ਵਾਸੀ ਪਟਣੇ ਕਾ ਵ ਰਕਾਬ ਰੰਜ ਕਾ ਗੁਰੂ ਰਖੈਗਾ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜ ਪਣਾ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਣਾ ੨੦੦) ਦੁਇ ਸੈ ਰੁਪਜੇ ਲੰਗਰ ਦੇ ਖਰਚ ਨੋ ਤੁਸਾ ਉਪਰ ਛੁਰਮਾਇਸ ਹੋਈ ਹੈ ਹੁਕਮ ਦੇਖਦੇ ਹੁੰਡੀ ਕਰਾਇ ਕੇ ਭਾਈ ਚੇਤ ਸਿੰਘ ਮੇਵੜਾ ਭੇਜਿਆ ਹੈ ਚੇਤ ਸਿੰਘ ਕੀ ਮਾਰਫਤਿ ਹਜੂਰ ਭੇਜਣੀ ਨਿਹਾਲੁ ਹੋਵਹੁਗੇ ਤੁਸਾਡੀ ਖਠੀ ਕਮਾਈ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਬਰਕਤ ਪਾਵੈਗਾ ਅਗੇ ਕਾਰ ਭੇਟ ਸੁਖ ਮਨਤ ਦਸਉਧ ਚੁਲੀਹਾ ਗੋਲਕ ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਨਮਿਤ ਕੀ ਕਉਡੀ ਦਮੜੀ ਹੋਵੈ ਲੰਗਰ ਦੇ ਖਰਚ ਨੋ ਛਮਾਹੀ ਦੀ ਛਮਾਹੀ ਹਜੂਰ ਭੇਜਿਆ ਕਰਣੀ ਤੁਸਾਡਾ ਭਲਾ ਹੋਵੈਗਾ ਤੁਸੀ ਮੇਰੇ ਪੁਤ ਫਰਜੀਦ ਹੋਹੁ ਤੁਸਾਂ ਉਪਰ ਮੌਰੀ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ ਸਿਖ ਪੁਤਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਵੇਲਾ ਹੈ ਲੋਚ ਕੇ ਸੇਵਾ ਕਰਹੁਗੇ ਤੁਸਾਡੀ ਸੇਵਾ ਦਰਗਹ ਥਾਈ ਪਵੈਗੀ ਤੁਸਾਡੇ ਸਭੇ ਕਾਰਜ ਗੁਰੂ ਪੂਰਾ ਰਾਸ ਕਰੇਗਾ ਅਗੇ ਭਾਈ ਗੁਰਬਖਿਸ ਸਿੰਘ ਖਾਲਸੇ ਕਾ ਸਿਖ ਤੁਸਾ ਪਾਸ ਆਇਆ ਹੈ ਸਿੱਖ ਦਾ ਖਸਮਾਨ ਕਰਣਾ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਕੰਮੁ ਹੋਵੈ ਕਹੁ ਭੇਜਣਾ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਇਤਖਾਰੀ ਸਿੱਖ ਹੈ ਭੇਜਣਾ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਕੰਮੁ ਕਰ ਆਵੈਗਾ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ ਹੈ ਸੰਮਤ ੧੯੭੯ ਮਿਤੀ ਅੱਸੂ ੧੯ ਸਤੰਬਰ ੧੯

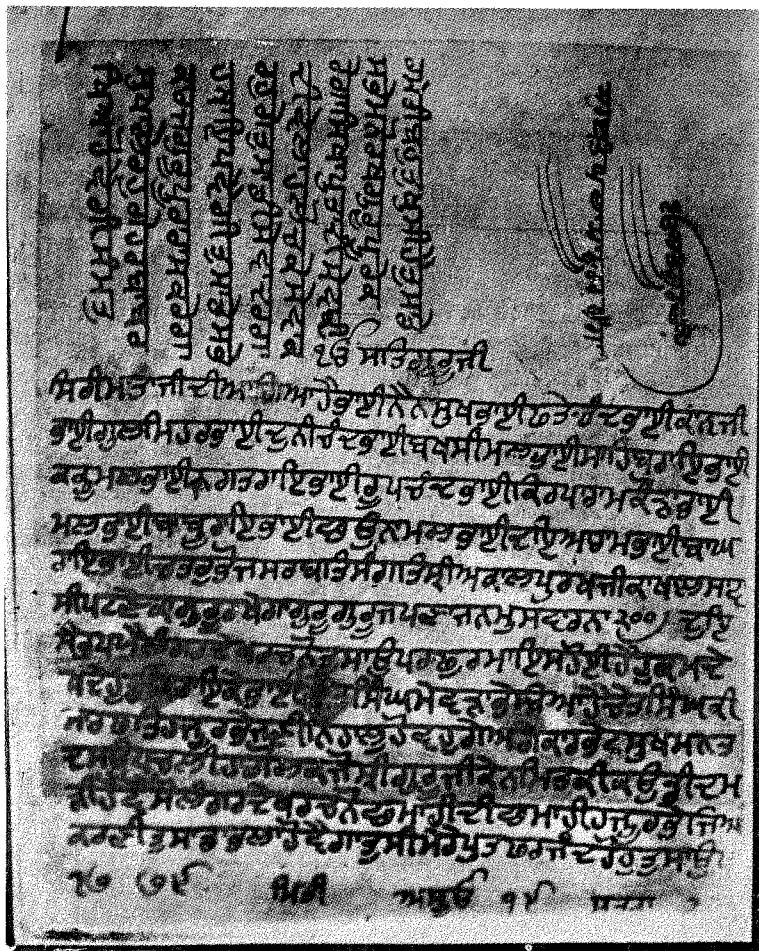
ਮੇਵੜੇ ਕੋ ੭੦)

੭੧

ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਸੁਦਰੀ ਜੀ ਵਲੋਂ ਸਰਬਤਿ ਖਾਲਸਾ ਵਾਸੀ ਪਟਣਾ ਜੇਗੁ

[ਅੱਸ ੧੯, ੧੯੨੯ ਬਿ. ੨੦ ਸਤੰਬਰ ੧੯੨੨ ਈ.]

“... ਕਾਰ ਭੇਟ ਸੁਖ ਮਨਤ ਦਸਉਧ ਚਲੀਹਾ ਗੋਲਕ... ਹੋਵੈ ਸੋ ਲੰਗਰ ਦੇ
ਖਰਚ ਨੋ ਛਿਮਾਹੀ ਦੀ ਛਿਮਾਹੀ ਹਜੂਰ ਭੇਜਿਆ ਕਰਣੀ...”

[ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਿਰ ਸਾਹਿਬ ਪਟਣਾ ਵਿਚ]

੭੧

[ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਮਾਤਾ ਸੁਦਰੀ ਜੀ]

ਅੱਸ ੧੯, ੧੯੨੯ ਬਿ.
੨੦ ਸਤੰਬਰ ੧੯੨੨ ਈ.

[ਲਿਖਾਰੀ ਦੀ ਲਿਖਤ]

[ਮਾਤਾ ਜੀ ਦੀ ਲਿਖਤ]

੭੮ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਸਰਬਤਿ ਖਾਲਸਾ ਹਜੂਰ ਹੁਕਮ

ਰ ਮਰੀ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ ਤੁਸਾਂ ਵੱਡੇ
ਮਛੇ ਮਨੋਰਥ ਗੁਰੂ ਪੜ੍ਹੇ ਬ
ਕੋਵਾ ਸਿਆ ਪਤਾ ਚੀ ਸੇਵਾ
ਦੀ ਵੇਖਾ ਹੈ ਲੋਚ ਕੇ ਸੇਵਾ ਕ
ਰਹ੍ਯੇ ਤੁਸਾਂ ਵੱਡੀ ਸੇਵਾ ਦਰਵਾਹ
ਹ ਬਾਖਿ ਪੜ੍ਹੀ ਚੁਸ਼ੇ ਸੇਵ
ਕਾਰਨ ਕਾਰੂ ਪੜਾ ਰਾਮ ਕਰੋਗਾ
ਸੁਖੇ ਰਹ੍ਯੇ ਹਾਰ ਲਾਥ ਹ
ਕਿਆ ਹਾਵੇਗੀ ਸੰਮਝੇ

੭੯ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਜੀ

ਸਿਰੀ ਮਾਤਾ ਜੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ ਭਾਈ ਨੈਨ ਸੁਖ ਭਾਈ ਫਤੇ ਚੰਦ ਭਾਈ ਕਾਨ ਜੀ
ਭਾਈ ਗੁਲਮਿਹਰ ਭਾਈ ਦੁਨੀ ਚੰਦ ਭਾਈ ਬਖਸ਼ੀ ਮਲ ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਰਾਇ ਭਾਈ
ਕਰੂ ਮਲ ਭਾਈ ਜਗਤ ਰਾਇ ਭਾਈ ਰੂਪ ਚੰਦ ਭਾਈ ਕਿਰਪਾ ਰਾਮ ਕੌੜਾ ਭਾਈ
ਮਲ ਭਾਈ ਬਾਬੂ ਰਾਇ ਭਾਈ ਛਉਨਾ ਮਲ ਭਾਈ ਦਇਆ ਰਾਮ ਭਾਈ ਬਾਘ
ਰਾਇ ਭਾਈ ਚਤੁਰੁ ਭੋਜ ਸਰਬਤਿ ਸੰਗਤਿ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ ਵਾ
ਸੀ ਪਟਣੇ ਕਾ ਗੁਰੂ ਰਖੇਗਾ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣਾ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਨਾ ੨੦੦) ਦੁਇ
ਸੈ ਰੂਪਯੈ ਲੰਗਰ ਦੇ ਖਰਚਨੇ ਤੁਸਾ ਉਪਰ ਹੁਰਮਾਇਸ ਹੋਈ ਹੈ ਹੁਕਮ ਦੇ
ਖਦੇ ਹੁਡੀ ਕਰਾਇ ਕੇ ਭਾਈ ਚੇਤ ਸਿੰਘ ਮੇਵੜਾ ਭੇਜਿਆ ਹੈ ਚੇਤ ਸਿੰਘ ਕੀ
ਮਾਰਫਤਿ ਹਜੂਰ ਭੇਜਣੀ ਨਿਹਾਲੁ ਹੋਵਹੁਗੇ ਅਗੇ ਕਾਰ ਭੇਟ ਸੁਖ ਮਨਤ
ਦਸਉਧ ਚਲੀਹਾ ਗੋਲਕ ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਨਮਿਤ ਕੀ ਕਉਡੀ ਦਮ
ਜੀ ਹੋਵੈ ਸੋ ਲੰਗਰ ਦੇ ਖਰਚ ਨੋ ਛਿਮਾਹੀ ਦੀ ਛਿਮਾਹੀ ਹਜੂਰ ਭੇਜਿਆ
ਕਰਣੀ ਤੁਸਾਡਾ ਭਲਾ ਹੋਵੇਗਾ ਤੁਸੀ ਮੇਰੇ ਪੁਤ ਫਰਜੰਦ ਹੋਹੁ ਤੁਸਾ ਉਪ

੧੭ ੧੯ ਮਿਤੀ ਅੱਸ ੧੯ ਸਤਰਾ ੨੨

੭੨

ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਸੁਦਰੀ ਜੀ ਵਲੋਂ ਸੰਗਤ ਗਾਜ਼ੀਪੁਰ ਜਮਾਨੀਆ ਜੋਗੁ

[੩ ਹਾੜ, ੧੯੮੦ ਬਿ. ੨ ਜੂਨ ੧੯੨੩ ਈ.]

“... ਪ੦) ਪਚਾਸ ਰੂਪਯੇ ਲੰਗਰ ਦੇ ਖਰਚ ਨੇ ਤੁਸਾ ਉਪਰ ਫਰਮਾਇਸ਼
ਹੋਈ ਹੈ... ਹੁੰਡੀ ਕਰਾਇਕੇ ਸਤਾਬੀ... ਹਜ਼ੂਰ ਭੇਜਣੀ...”

[ਮਾਤਾ ਜੀ ਦੀ ਲਿਖਤ]

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ
ਸੰਗਤ ਖਾਲਸਾ ਗੁਰੂ ਰਖੈਗਾ

[ਲਿਖਾਰੀ ਦੀ ਲਿਖਤ]

੧੭ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ

ਸਿਰੀ ਮਾਤਾ ਜੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ ਭਾਈ ਦੋਧ ਸਿੰਘ ਭਾਈ ਬਮਤਾਵਰੀ ਸਿੰਘ
ਭਾਈ ਹੁਕਮ ਸਿੰਘ ਭਾਈ ਮਾਣਕ ਸਿੰਘ ਭਾਈ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਭਾਈ
ਬਹੇੜ ਮਲ ਭਾਈ ਪ੍ਰੇਮ ਚੰਦ ਭਾਈ ਫੜ੍ਹ ਸਿੰਘ ਭਾਈ ਸੰਗਤਿ...
ਈ ਦਾਸੂ ਸਿੰਘ ਭਾਈ ਦਾਇਆ ਸਿੰਘ ਭਾਈ ਗੰਗਾ ਸਿੰਘ ਭਾਈ ਨਿਬ...
ਜੀ ਸਿੰਘ ਸ੍ਰਵਤਿ ਖਾਲਸਾ ਸੀ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਜੀ ਕਾ ਵਾਸੀ
ਗਾਜੀ ਪੁਰ ਜਮਾਨੀਆ ਕਾ ਗੁਰੂ ਰਖੈਸਾ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣਾ ਜਨ
ਮ ਸਵਾਰਣਾ ੫੦) ਪਚਾਸ ਰੂਪਯੇ ਲੰਗਰ ਦੇ ਖਰਚ ਨੇ ਤੁਸਾ ਓਪ
ਰ ਫੁਰਮਾਇਸ਼ ਹੋਈ ਹੈ ਹੁਕਮੁ ਦੇਖਦੇ ਹੁੰਡੀ ਕਰਾਇਕੇ ਸਤਾਬੀ
ਮਾਰਫਤਿ ਹਜ਼ੂਰ ਭੇਜਣੀ ਨਿਹਾਲੁ ਹੋਵਹੁਗੇ ਅਗੇ ਕਾਰ ਭੇਟ ਸੁਖ ਮਨ
ਤ ਦਸੋਧ ਚਲੀਹਾ ਗੋਲਕ ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਨਮਿਤ ਕੀ ਲਾਉਡੀ ਦਮ
ੜੀ ਹੋਵੇ ਸੋ ਲੰਗਰ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਛਿਹਮਾਹੀ ਕੀ ਛਿਹਮਾਹੀ ਮੇਵੜੇ ਕੀ ਮਾਰ
ਫਤਿ ਹਜ਼ੂਰ ਭੇਜਿਆ ਕਰਨੀ ਤੁਸਾਡਾ ਭਲਾ ਹੋਵੈਗਾ ਤੁਸਾਡੀ ਖਟੀ ਕ
ਮਾਈ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਬਰਕਤ ਪਾਵੈਗਾ ਤੁਸੀ ਮੇਰੇ ਪੁਤ ਫਰਜੰਦ ਹੋਹੁ ਤੁ
ਸਾ ਉਪਰ ਮੇਰੀ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ ਤੁਸਾਡੇ ਸਭੇ ਮਨੋਰਥ ਗੁਰੂ ਪੂਰੇ ਕਰੋਗਾ ਸਿ
ਖਾ ਪੁਤਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਵੇਲਾ ਹੈ ਲੋਚਕੇ ਸੇਵਾ ਕਰਹੁਗੇ ਤੁਸਾਡੀ ਸੇਵਾ
ਦਰਗਾਹ ਬਾਏ ਪਵੇਗੀ ਤੁਸਾਡੇ ਸਭੇ ਕਾਰਜ ਗੁਰੂ ਪੂਰਾ ਰਾਸ ਕਰੋਗਾ
ਸੰਮਤੁ ੧੯੮੦ ਮਿਤੀ ਹਾੜਹੁ ੩ ਸਤਰਾ ੧੭

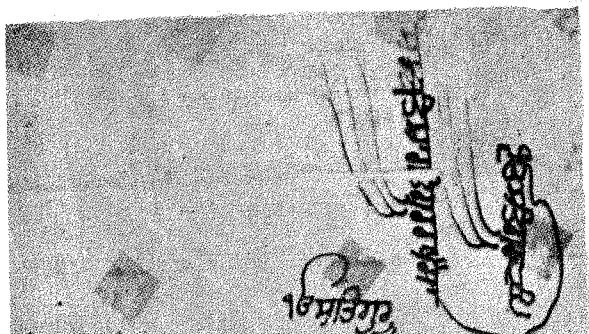
[ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਗਉ ਘਾਟ ਪਟਣਾ ਵਿਚ]

੧੩

ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਸੁਦਰੀ ਜੀ ਵਲੋਂ ਭਾਈ ਚੈਨ ਸਿੰਘ ਭਾਈ ਆਲਮ ਸਿੰਘ ਜੋਗ

[ਕਤਕ ੧੬, ੧੯੮੦ ਬਿ. ੧੮ ਅਕਤੂਬਰ ੧੯੨੩ ਈ.]

“... ਭਾਈ ਲਾਲ ਪਾਲਾ ਤੁਮਾਰੇ ਪਾਸ ਆਏ ਹੈਨ ਭਾਈ ਸੰਗੇ ਨਾਲ ਇਨ ਕਾ
ਲੇਖਾ ਹੈ ਧਰਮ ਨਿਆਉ ਕਰ ਕੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਦੇਵਣਾ...”

ਸਿਰੀਮਤਜੀਨੀਵਾਹਿਆਹੈਭਾਈਚੈਨਸਿੰਘ
ਈਭੋਪਤਸਿੰਘਭਾਈਸੰਗਤਸਿੰਘਭਾਈਆਲਮੀ
ਘਟਾਈਮਨੀਸਿੰਘਸਰਬਤਿਖਲਾਮਾਹੁਕਾਲਪੁ
ਖਜੀਕਾਗੁਰਥੈਗੁਗੁਰਗੁਜ਼ਾਹੁਜਨਮਸਵ
ਗਲਭਾਈਲਾਪਾਲਾਤਮਾਪਾਸਾਏਹੈਨ
ਭਾਈਸੰਗੇਲਾਤਿਕਾਲਭਾਗੇਸੰਗੇਤੀਤਮ
ਤੇਪਾਸਾਵਤੈਸਰਬਤਿਖਾਲਸਾਵਹੁਗੁ
ਜੀਕਾਹੈਜੋਕਛੁਕਾਜ਼ਬੀਗਲਹੈਸੰਕਰੇ
ਵਣੀਰਿਅਗਈਤਕਿਸੀਕੀਹੀਕਰਦੀਤ
ਸਾਡੇਸਰਬਤੋਗਬਪੁਰੇਠਨਗੇਪਮਨਿਆ
ਓਕਰਕੈਲੈਸਲਕਰਦੇਫਲਾਤਿਹਾਲੋ
ਵਹੁਗੇਮੇਰੀਖੁਸ਼ੀਹੈਤਿਹਾਲੋਹੈਥਹੁਜੈ
ਹੁਕੂਮੀਕਰਤਕੇ ੧੬ਸਮਤ੧੯੮੦ ਸਤਗ ੧੨

| ਮੁੰਗਰਮਾਦਰ ਸਾਹਿਬ ਪਟਣਾ ਵਿਚ |

੧੩

[ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਮਾਤਾ ਸੁਦਰੀ ਜੀ]

ਕਤਕ ੧੬, ੧੯੮੦ ਬਿ.
੧੮ ਅਕਤੂਬਰ ੧੯੨੩ ਈ

[ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਜੀ ਦੀ ਲਿਖਤ]

ਸਰਬਤਿ ਸੰਗਤ ਗੁਰੂ ਕਰੈਗਾ
੧੬ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਮੀ

[ਲਿਖਾਰੀ ਦੀ ਲਿਖਤ]

੧੬ ਸਤਿ ਗੁਰੂ

ਸਿਰੀ ਮਾਤਾ ਜੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ ਭਾਈ ਚੈਨ ਸਿੰਘ ਭਾਈ ਭੋਪਤ ਸਿੰਘ ਭਾਈ ਸੰਗਤ ਸਿੰਘ ਭਾਈ ਆਲਮ ਸਿੰਘ ਭਾਈ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਸਰਬਤਿ ਖਾਲਸਾ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਜੀ ਕਾ ਗੁਰੂ ਰਖੈਗਾ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣਾ ਜਨਮ ਸਵਾਰਣਾ ਭਾਈ ਲਾਲ ਪਾਲਾ ਤੁਮਾਰੇ ਪਾਸ ਆਏ ਹੈਨ ਭਾਈ ਸੰਗੇ ਨਾਲ ਉਨਕਾ ਲੇਖਾ ਹੈ ਸੋ ਸੰਗੇ ਭੀ ਤੁਮਾਰੇ ਪਾਸ ਆਵਤਾ ਹੈ ਸਰਬਤਿ ਖਾਲਸਾ ਵਾਹਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਹੈ ਜੋ ਕਛੁ ਵਾਜਬੀ ਗਲ ਹੋਵੈ ਸੋ ਕਰ ਦੇ ਵਣੀ ਰਿਆਇਤ ਕਿਸੀ ਕੀ ਨਾਹੀ ਕਰਣੀ ਤੁਮਾਰੇ ਸਭ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ਹੋਨਗੇ ਧਰਮ ਨਿਆਉ ਕਰਕੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਦੇਵਣਾ ਨਿਹਾਲ ਹੋ ਵਹੁਗੇ ਮੇਰੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ ਨਿਹਾਲ ਹੋਏ ਬਾਹੁੜੀ ਹੋਵੈਗੀ ਕਤਕੇ ੧੬ ਸਮਤ ੧੯੮੦ ਸਤਗ ੧੩

੭੪

ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਸਾਹਬ ਦੇਵੀ ਜੀ ਵਲੋਂ ਭਾਈ ਦੁਨਾ, ਭਾਈ ਸਭਾ,
ਭਾਈ ਆਲਾ... ਕਬੀਲਾ ਭਾਈ ਰਾਮੇ ਫੂਲ ਕੇ

੧੭੮...

੧੭੯... ?

“...ਭਾਈ ਦੁਨਾ, ਸਭਾ ਤੁਸੀ ਜੋ ਅਸਾਡੀ ਵਲੋਂ ਫਿਰ ਰਹੇ ਹੋ ਅਰ ਕਾਰ ਭੇਟ
ਲੰਗਰ ਨੇ ਕਦੀ ਕਿਛੁ ਨਹੀਂ ਭੇਜਦੇ... ਸੇਵਾ ਦੇਹਾ ਵਲਿ ਇਕੋ ਜੇਹੀ ਕਰਨੀ...”

[ਮਾਤਾ ਜੀ ਦੀ ਲਿਖਤ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਾਣ]

੧੭ ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ
ਸਰਬਤ ਕਬੀਲਾ ਭਾਈ ਰਾਮੇ ਫੂ
ਲ ਕੇ ਕਾ ਗੁਰੂ ਰਖੇ

[ਲਿਖਾਰੀ ਦੀ ਲਿਖਤ]

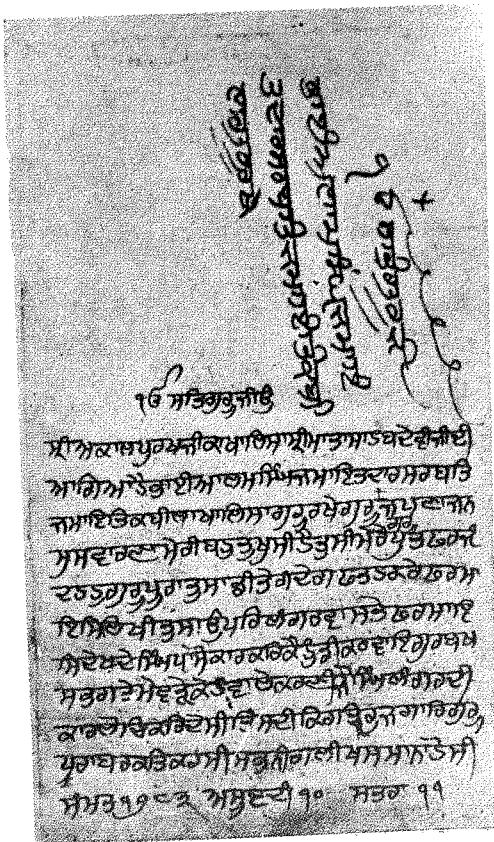
ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਸਾਹਬ ਦੇਵੀ ਜੀ ਆਗਿਆ
ਹੈ ਭਾਈ ਦੁਨਾ ਭਾਈ ਸਭਾ ਭਾਈ ਆਲਾ ਭਾਈ ਬਖਤਾ ਭਾਈ ਲਧਾ ਸਰਬਤਿ
ਕਬੀਲਾ ਭਾਈ ਰਾਮੇ ਫੂਲ ਕੇ ਕਾ ਗੁਰੂ ਰਖੇ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣਾ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਣਾ
ਮੇਰੀ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ ਤੁਸੀ ਮੇਰੇ ਪੁਤ ਫਰਜੰਦ ਹਹੁ ਗੁਰੂ ਪੂਰਾ ਤੁਸਾਡੀ ਪਤਿ ਰਖੇ
ਭਾਈ ਦੁਨਾ ਸਭਾ ਤੁਸੀ ਜੋ ਅਸਾਡੀ ਵਲੋਂ ਫਿਰ ਰਹੇ ਹੋ ਅਰੁ ਕਾਰ ਭੇਟ ਲੰਗਰ ਨੋ
ਕਦੀ ਕਿਛੁ ਨਹੀਂ ਭੇਜਦੇ ਕਿਆ ਤੁਸੀ ਮਾਤਾ ਸੁਦਰੀ ਦੇ ਬਖਰੇ ਆਏ ਹੋ
ਅਸਾ ਤੁਸਾਡੇ ਘਰੁ ਨ ਨਿਰਾਸਿ ਨਾਹ ਕਿਆ ਗੁਰੂ ਕਾ ਘਰੁ ਇਕੋ ਕਰਿ ਜਾਨ
ਣਾ ਤੁਸਾਡਾ ਭਲਾ ਹੋਸੀ ਤੁਸਾਡੀ ਸੇਵਾ ਦਰਗਾਹ ਗੁਰੂ ਕੀ ਬਾਇ ਪਉਸੀ ਸੇਵਾ
ਦੇਹਾ ਵਲਿ ਇਕੋ ਜੇਹੀ ਕਰਣੀ ਤੁਸਾਡਾ ਬੁਹਤ ਭਲਾ ਹੋਸੀ
ਸੰਮਤ ੧੭੮... ਸਤਰਾ ੧੪ ਚੁਇਦਾ

[ਭਾਈ ਦੁਰਗਾ ਸਿੰਘ ਪਟਿਆਲਾ]

ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਸਾਹਿਬ ਦੇਵੀ ਜੀ ਵਲੋਂ ਭਾਈ ਆਲਮ ਸਿੰਘ ਜਮਾਇਤਦਾਰ ਜੋਗੁ

[ਅਸ ਵਦੀ ੧੦, ੧੯੮੩ ਬਿ. ੧੦ ਸਤੰਬਰ ੧੯੨੯ ਈ.]

“... ਗਰੂ ਪ੍ਰਿਤ ਤੁਸਾਡੀ ਤੇਗ ਦੇਗ ਫਤਹ ਕਰੇ... ਲੰਗਰ ਵਾਸਤੇ ਫਰਮਾਇਸ਼
ਦੇਖਦੇ ਹੋ ਸਿੰਘਾਂ ਪਾਸੋਂ ਕਾਰ ਕਰਿ ਕੈ ਹੁੰਡੀ ਕਰਵਾਇ ਗੁਰਬਖਸ਼ ਭਗਤੇ
ਮੇਵੜੇ ਕੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰਣੀ...”

[ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਿਰ ਸਾਹਿਬ ਪਟਣਾ ਵਿਚ]

[ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਮਾਤਾ ਸਾਹਿਬ ਦੇਵੀ ਜੀ]

ਅਸੂ ਵਦੀ ੧੦, ੧੯੮੩ ਬਿ.
੧੦ ਸਤੰਬਰ ੧੯੨੯ ਈ.

[ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਜੀ ਦੀ ਲਿਖਤ]

ବାଦୀ ଆଲ୍ମାନିକ ଅଧିକାରୀ
ତ ଦାର ମରାପିଣ୍ଡ ପାଇବାର
ଲୁହୁ ରେ

[ਲਿਖਾਰੀ ਦੀ ਲਿਖਤ]

੧੭ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀਓ

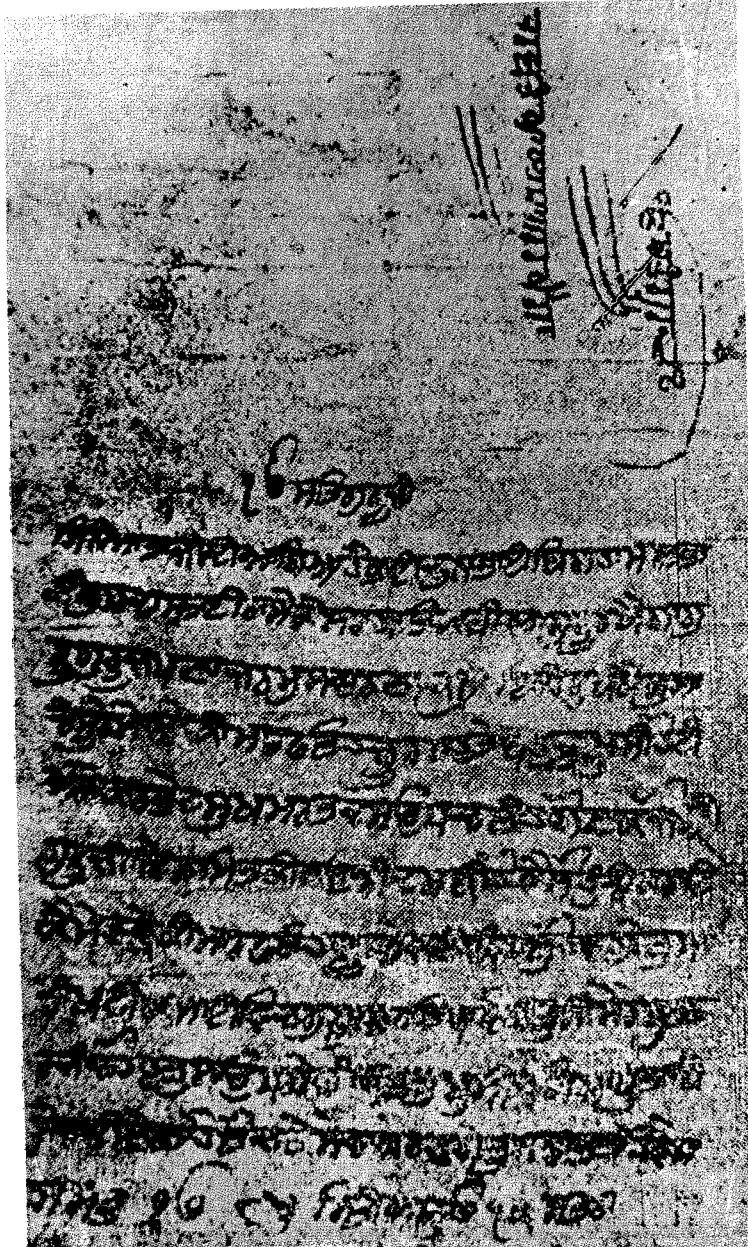
ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਿਸਾ ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਸਾਹਬ ਦੇਵੀ ਜੀ ਦੀ
 ਅਗਿਆਹੈ ਭਾਈ ਆਲਮ ਸਿੰਘ ਜਮਾਇਤਦਾਰ ਸਰਬਤਿ
 ਜਮਾਇਤਿ ਕਬੀਲਾ ਖਾਲਿਸਾ ਗੁਰੂ ਰਖੇ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣਾ ਜਨ
 ਮੁ ਸਵਾਰਣਾ ਮੇਰੀ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਪੁਤ ਫਰਜ਼ੀ
 ਦ ਹਹੁ ਗੁਰੂ ਪੂਰਾ ਤੁਸਾਡੀ ਤੇਗ ਦੇਗ ਫਤਹ ਕਰੇ ਫਰਮਾ
 ਲਿਸਿ ਲਿਖੀ ਤੁਸਾ ਉਪਰ ਲੰਗਰ ਵਾਸਤੇ ਫਰਮਾਇ
 ਸਿ ਦੇਖਦੇ ਸਿੰਘਾ ਪਾਸੋ ਕਾਰ ਕਰਿ ਕੈ ਹੰਡੀ ਕਰਵਾਇ ਗੁਰਬਖ
 ਸ ਭਗਤੇ ਮੇਵੜੇ ਕੈ ਹਵਾਲੇ ਕਰਣੀ ਜੋ ਸਿੰਘ ਲੰਗਰ ਦੀ
 ਕਾਰ ਲੋਚਿ ਕਰਿ ਦੇਸੀ ਤਿਸਦੀ ਕਿਰਤਿ ਤੁਜਗਾਰਿ ਗੁਰੂ
 ਪੂਰਾ ਬਰਕਤਿ ਕਰਸੀ ਸਭਨੀ ਗਲੀ ਖਸਮਾਨਾ ਹੋਸੀ
 ਸਮਤ '੧੯੮੩ ਅਸ ਵਦੀ ੧੦ ਸਤਰਾਂ ੧੧

੭੬

ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਸੁਦਰੀ ਜੀ ਵਲੋਂ ਕਬੀਲਾ ਭਾਈ ਰਾਮੇ ਕਾ ਜੋਗ

[ਅੱਸ ੧੩, ੧੯੮੫ ਬਿ. ੧੩ ਸਤੰਬਰ ੧੯੨੮ ਈ.]

"...੨੧) ਇਕੀ ਰੂਪਯੇ ਤੁਸਾਡੇ ਸੂਰੇ ਮੇਵੜੇ ਕੀ ਮਾਰਫਤਿ ਹਜ਼ੂਰਿ ਪਹੁਤੇ..."

[ਪ੍ਰੰਤੀ ਭਾਈ ਰੂਪੇ ਕੇ ਵਿਦ]

ਹੁ ਕ ਮ ਨਾ ਮੇ

੨੧੩

੭੬

[ਹੁ ਕ ਮ ਨਾ ਮੇ ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਸੁਦਰੀ ਜੀ]

ਅੱਸ ੧੩, ੧੯੮੫ ਬਿ.
੧੩ ਸਤੰਬਰ ੧੯੨੮ ਈ.

[ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਜੀ ਦੀ ਲਿਖਤ]

੧੬
ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ
ਸਰਬਤ ਪਾਲਸਾ ਹੈ ਕੇ ਕਥਾ

[ਲਿਖਾਰੀ ਦੀ ਲਿਖਤ]

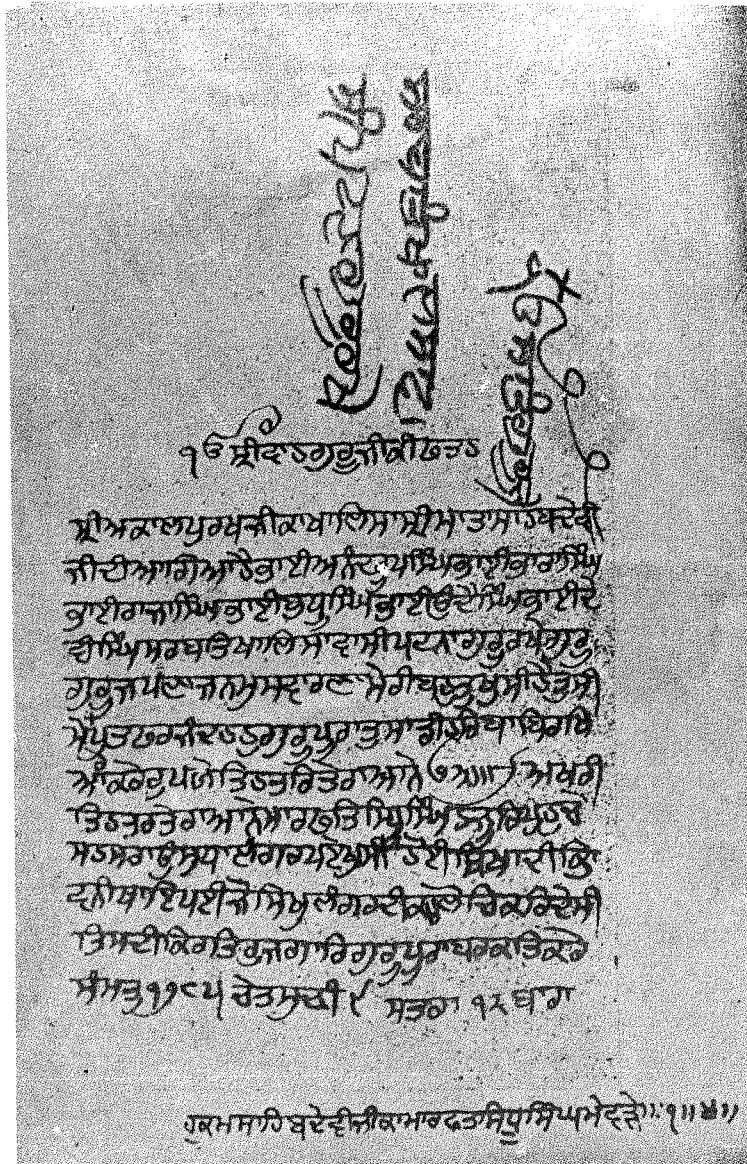
੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ

ਸਿਰੀ ਮਾਤਾ ਜੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ ਭਾਈ ਦੁਨਾ ਭਾਈ ਬਿਗਹਾ ਮਲ ਭਾ
ਈ ਗੁਰਦਾਸ ਭਾਈ ਰਾਮੇ ਕੇ ਸਰਬਤਿ ਕਬੀਲਾ ਗੁਰੂ ਰਖੈਗਾ ਗੁ
ਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣਾ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਣਾ ੨੧) ਇਕੀ ਰੂਪਯੇ ਤੁਸਾ
ਡੇ ਸੂਰੇ ਮੇਵੜੇ ਕੀ ਮਾਰਫਤਿ ਹਜ਼ੂਰ ਪਹੁਤੇ ਬਹੁਤੁ ਖੁਸੀ ਹੋਈ।
ਅਗੇ ਕਾਰ ਭੇਟ ਸੁਖ ਮਨਤ ਦਸਉਧ ਚਲੀਹਾ ਗੋਲਕ ਜੋ ਕਿਛੁ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਨਮਿਤ ਕੀ ਕਉਡੀ ਦਮੜੀ ਹੋਵੇ ਸੋ ਹੋਡੀ ਕਰਾਇ
ਕੇ ਮੇਵੜੇ ਕੀ ਮਾਰਫਤਿ ਹਜ਼ੂਰ ਭੇਜਣੀ ਨਿਹਾਲੁ ਹੋਵਹਗੇ ਤੁਸਾ
ਡੀ ਖਠੀ ਕਮਾਈ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਬਰਕਤਿ ਪਾਵੇਗਾ ਤੁਸੀ ਮੇਰੇ ਪੁਤ ਵ
ਰਜੇਦ ਹੋਹੁ ਤੁਸਾ ਉਪਰ ਮੇਰੀ ਬਹੁਤੁ ਖੁਸੀ ਹੈ ਸਿਖਾ ਪੁਤਾ ਦੀ
ਸੇਵਾ ਦੀ ਵੇਲਾ ਹੈ ਲੋਚ ਕੇ ਸੇਵਾ ਕਰਹਗੇ ਤੁਸਾਡਾ ਭਲਾ ਹੋਵੇਗਾ
ਸੰਮਤੁ ੧੯੮੫ ਮਿਤੀ ਅਸੂਚਿ ੧੩ ਸਤੰਬਰਾਂ ੧੧

ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਸਾਹਿਬ ਦੇਵੀ ਜੀ ਵਲੋਂ ਸੰਗਤਿ ਪਟਣਾ ਜੇਗੁ

[ਚੇਤ ਸੁਦੀ ੯, ੧੯੮੫ ਬਿ. ੨੭ ਮਾਰਚ ੧੯੨੯ ਈ.]

“...ਤੁਸੀ ਮੇਰੇ ਪੁਤ ਫਰਜੀਦ ਹਹੁ ਗੁਰੂ ਪੂਰਾ ਤੁਸਾਡੀ ਹਰ ਬਾਬ ਰਖਿਆ ਕਰੇ ਰੂਪਯੇ
ਤਿਹਤਰ ਤੇਰਾ ਆਨੇ ੭੩॥—) ... ਮਾਰਫਤਿ ਸਿੱਧ ਸਿੰਘ ਹਜੂਰ ਪਹੁੰਚੇ...”

[ਹਕਮਨਾਮਾ ਮਾਤਾ ਸਾਹਿਬ ਦੇਵੀ ਜੀ]

ਚੇਤ ਸੁਦੀ ੯, ੧੯੮੫ ਬਿ.
੨੭ ਮਾਰਚ ੧੯੨੯ ਈ.

[ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਜੀ ਦੀ ਲਿਖਤ]

੧੬ ਸੰਤੋਖ ਜੀ
ਸਰਬਤਿ ਖਾਲਸਾ ਵਾ
ਜੀ ਪਟਣ ਗੁਰੂ ਰਖ

[ਲਿਖਾਰੀ ਦੀ ਲਿਖਤ]

੧੬ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹਿ

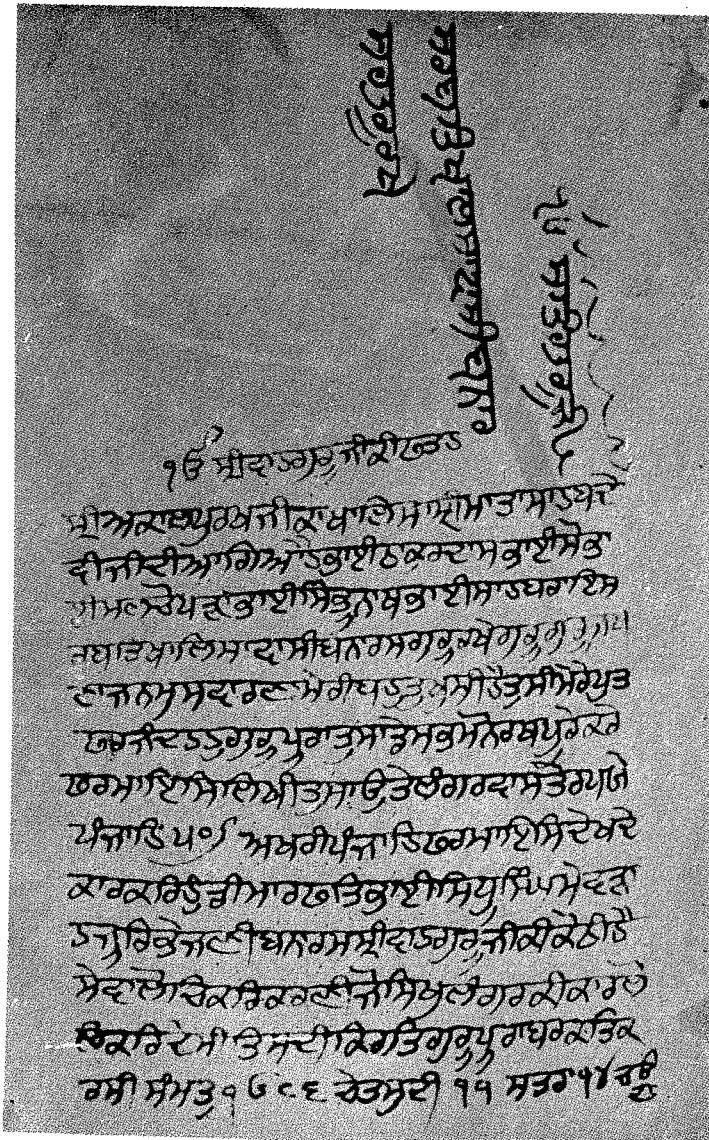
ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਿਸਾ ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਸਾਹਿਬ ਦੇਵੀ
ਜੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ ਭਾਈ ਅਨੰਦ ਰੂਪ ਸਿੰਘ ਭਾਈ ਭਾਰਾ ਸਿੰਘ
ਭਾਈ ਰਾਜਾ ਸਿੰਘ ਭਾਈ ਬੂਪੂ ਸਿੰਘ ਭਾਈ ਉਦੈ ਸਿੰਘ ਭਾਈ ਦੇ
ਵੀ ਸਿੰਘ ਸਰਬਤਿ ਖਾਲਸਾ ਵਾਸੀ ਪਟਨਾ ਗੁਰੂ ਰਖੇ ਗੁਰੂ
ਗੁਰੂ ਜਪਣਾ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਣਾ ਮੇਰੀ ਬੁਲ੍ਹੀ ਜੇਤੁਸੀ
ਮੈਂ ਪੁਰਖ ਜੀ ਰਹਿਗੁਰੂ ਪੂਰਾ ਤੁਸਾ ਗੁਰੂ ਸਿੰਘ ਰਖੇ
ਅੰਕੜੇ ਪਿਛੇ ਤਿਡੁਰਿਤੇਰਾ ਆਨੇ ੭੩॥—) ਅਖੀਨੀ
ਤਿਡੁਰਿਤੇਰਾ ਅਨੁਆਰਲਤਿ ਸਿੰਘ ਕੁਝ ਕੁਝ
ਸਤਕਾਲੁ ਸੁਧਾਏ ਗਰਭਧਿਆਂ ਤੁਈ ਸਿੰਘ ਕਾਰਾਂ ਕਿਉਂ
ਦੀਓ ਯਾਏ ਪਈ ਜੋ ਸਿਖਲੀ ਗਰਭੀ ਕੁਝ ਚਿਲੁ ਕਲੇ ਸੀ
ਤਿਸਦੀ ਕਿਰਤਿ ਰੁਜਾਗਾਰਿ ਗੁਰੂ ਪੂਰਾ ਬਰਕਤਿ ਕਰੇ
ਸੰਮਤ ੧੯੮੫ ਚੇਤ ਸੁਦੀ ੯ ਸਤਰਾ ੧੨ ਬਾਰਾ

ਹੁਕਮ ਸਾਹਿਬ ਦੇਵੀ ਜੀ ਕਾ ਮਾਰਫਤ ਸਿੱਧ ਸਿੰਘ ਮੇਵੜੇ ॥੧॥੪॥

ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਸਾਹਿਬ ਦੇਵੀ ਜੀ ਵਲੋਂ ਸਰਬਤਿ ਖਾਲਸਾ ਵਾਸੀ ਬਨਾਰਸ ਜੰਗ

[ਚੇਤ ਸੁਦੀ ੧੧, ੧੯੮੬ ਬਿ. ੧੯ ਮਾਰਚ ੧੯੩੦ ਈ.]

“.. ਲੰਗਰ ਵਾਸਤੇ ਰੁਪੈ ੫੦ ਪੰਜਾਹਿ ਫਰਮਾਇਸ ਕਾਰ ਕਰਿ ਹੁੰਡੀ
ਮਾਰਫਤ ਭਾਈ ਸਿੱਧੂ ਸਿੰਘ ਮੇਵੜਾ ਹਜੂਰ ਭੇਜਣੀ...”

ਚੇਤ ਸੁਦੀ ੧੧, ੧੯੮੬ ਬਿ.
੧੯ ਮਾਰਚ, ੧੯੩੦ ਈ.

[ਮਾਤਾ ਜੀ ਦੀ ਲਿਖਤ]

ਸਰਬਤਿ ਖਾਲਸਾ ਵਾਸੀ ਬਨਾਰਸ
ਸ ਵਾਹਗੁਰੂ ਜੀ

੧੬ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਗੁਰੂ ਜੀ

[ਲਿਖਾਰੀ ਦੀ ਲਿਖਤ]

੧੬ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹ

ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਿਸਾ ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਸਾਹਿਬ ਦੇ
ਵੀ ਜੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ ਭਾਈ ਠਾਕੁਰ ਦਾਸ ਭਾਈ ਸੋਭਾ
ਈ ਮਲ ਚੋਪੜਾ ਭਾਈ ਸਿੰਘੂ ਨਾਥ ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਰਾਇ ਸ
ਰਬਤਿ ਖਾਲਿਸਾ ਵਾਸੀ ਬਨਾਰਸ ਗੁਰੂ ਰਖੇ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪ
ਣਾ ਜਨਮ ਸਵਾਰਣਾ ਮੇਰੀ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ ਤੁਸੀ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਤੀ
ਫਰਜੰਦ ਹਹੁ ਗੁਰੂ ਪੂਰਾ ਤੁਸਾਡੇ ਸਭ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ਕਰੇ
ਫਰਮਾਇਸਿ ਲਿਖੀ ਤੁਸਾ ਉਤੇ ਲੰਗਰ ਵਾਸਤੇ ਰਪਯੇ
ਪੰਜਾਹਿ ੫੦) ਅਖਰੀ ਪੰਜਾਹਿ ਫਰਮਾਇਸਿ ਦੇਖਦੇ
ਕਾਰ ਕਰਿ ਹੁੰਡੀ ਮਾਰਫਤਿ ਭਾਈ ਸਿੱਧੂ ਸਿੰਘ ਮੇਵੜਾ
ਹਜੂਰਿ ਭੇਜਣੀ ਬਨਾਰਸ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਕੋਠੀ ਹੈ
ਸੇਵਾ ਲੋਚਿ ਕਰਿ ਕਰਣੀ ਜੋ ਸਿਖ ਲੰਗਰ ਕੀ ਕਾਰ ਲੋ
ਚਿ ਕਰਿ ਦੇਸੀ ਤਿਸ ਦੀ ਕਿਰਤਿ ਗੁਰੂ ਪੂਰਾ ਬਰਕਤਿ ਕ
ਰਸੀ ਸੰਮਤ ੧੯੮੬ ਚੇਤ ਸੁਦੀ ੧੧ ਸਤਰਾ ੧੪ ਚਉਦਾ

੭੯

ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਸੁਦਰੀ ਜੀ ਵਲੋਂ ਸਰਬਤਿ ਖਾਲਸਾ ਵਾਸੀ ਪਟਣੇ ਜੋਗੁ

[੧੯ ਜੇਠ, ੧੯੮੭ ਬਿ., ੧੭ ਮਈ, ੧੯੩੦ ਈ.]

"... ੨੧ ਇਕੀਸ ਰੁਪਯੇ ਕੀ ਹੁੰਡੀ ਤੁਸਾਂ ਭੇਜੀ, ਸੋ ਹਜ਼ੂਰਿ ਪਹੁੰਤੀ..."

[ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਿਰ ਸਾਹਿਬ ਪਟਣਾ ਵਿਚ]

੭੯

[ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਮਾਤਾ ਸੁਦਰੀ ਜੀ]

ਜੇਠ ੧੯, ਸੰਮਤ ੧੯੮੭ ਬਿ.

੧੭ ਮਈ, ੧੯੩੦ ਈ.

[ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਜੀ ਦੀ ਲਿਖਤ]

ਸਰਬਤਿ ਖਾਲਸਾ ਵਾਸੀ ਹੁੰਡੀ ਤੁਸਾਂ ਭੇਜੀ

੭੯

[ਲਿਖਾਰੀ ਦੀ ਲਿਖਤ]

੭੯

੭੯ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ

ਸਿਰੀ ਮਾਤਾ ਜੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ ਭਾਈ ਪੰਜਾਬ ਸਿੰਘ ਸੁਭਤ
ਕਬੀਲਾ ਵਾਸੀ ਪਟਣੇ ਕਾ ਗੁਰੂ ਰਖੈਗਾ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਨਾ ਜ
ਨਮੁ ਸਵਾਰਣਾ ੨੧) ਇਕੀਸ ਰੁਪਯੇ ਕੀ ਹੁੰਡੀ ਤੁਸਾਂ ਭੇਜੀ ਸੋ
ਹਜ਼ੂਰ ਪਹੁੰਤੀ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਅਗੇ ਕਾਰ ਭੇਟ ਸੁਖ ਮਨਤ
ਦਸੇਂਧ ਚਲੀਗਾ ਗੋਲਕ ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਨਿਮਿਤ ਕੀ ਕਉ
ਡੀ ਦਮੜੀ ਹੋਵੇ ਸੋ ਹੁੰਡੀ ਕਰਾਇ ਕੈ ਹਜ਼ੂਰ ਭੇਜਣੀ ਨਿਹਾ
ਲੁ ਹੋਹੁਗੇ ਤੁਸਾਡੀ ਖਟੀ ਕਮਾਈ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਬਰਕਤਿ ਪ
ਵੈਗਾ ਤੁਸੀ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਤ ਫਰਜੰਦ ਹੋਹੁ ਤੁਸਾਂ ਉਪਰ ਮੇਰੀ ਬਹੁ
ਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ ਤੁਸਾਡੇ ਸਭੇ ਮਨੋਰਥ ਗੁਰੂ ਪੂਰੇ ਕਰੇਗਾ ਸਿਖਾ ਪੁ
ਤਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਵੇਲਾ ਹੈ ਲੋਚ ਕੇ ਸੇਵਾ ਕਰਹੁਗੇ ਤੁਸਾਡੀ
ਸੇਵਾ ਦਰਗਾਹ ਬਾਇ ਪਵੈਗੀ ਤੁਸਾਡਾ ਭਲਾ ਹੋਵੈਗਾ

ਸੰਮਤ ੧੯੮੭ ਮਿਤੀ ਜੇਠੁ ੧੯ ਸਤਰਾਂ ੧੨

੮੦ ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਸੰਦਰਤੀ ਜੀ ਵਲੋਂ ਸਰਬਤਿ ਖਾਲਸਾ ਵਾਸੀ ਪਟਣਾ ਜੋਗ
... ਪਚਿਸ ਹੁਪੁੰ ਬੇਬੇ ਨੂੰ ਕੀ ਲੜਕੀ ਨੂੰ ਬਿਆਹ ਨੂੰ ਬਖਸ਼ੇ ਹੈਨ ਤੁਸਾ ਹੁਕਮ ਦੇਖੇ.. ਨੂੰ ਨੂੰ ਦੇਵਵੇ..

੧੭ ਸ਼ਾਨਤਿ ਪ੍ਰਾਣੀ
 ਸਿਰੀ ਮਾਤਾ ਸੰਦਰਤੀ ਕੀ ਕਾਗਜ਼ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪ੍ਰਾਣੀ
 ਇਕ ਬਾਈ ਭਾਗ ਸਿੰਘ ਭਾਈ ਹੁਲਾ ਸਿੰਘ ਭਾਈ ਹੁਲਾ ਸਿੰਘ
 ਅਭਾਈ ਗੁਲਾ ਸਿੰਘ ਭਾਈ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਭਾਈ ਹੁਲਾ ਸਿੰਘ
 ਜਾਈ ਵੀ ਹੁਲਾ ਸਿੰਘ ਭਾਈ ਚੰਡੀ ਹੁਲਾ ਸਿੰਘ
 ਅਛੀ ਬਲਲਾ ਸਿੰਘ ਭਾਈ ਭਖਸ਼ਿ ਸਿੰਘ ਭਾਈ ਹੁਲਾ
 ਯਸ ਸਿੰਘ ਭਾਈ ਸਾਗਰ ਸਿੰਘ ਭਾਈ ਚੰਡੀ ਹੁਲਾ
 ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਭਾਈ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਭਾਈ ਗੁਲਾ ਸਿੰਘ ਭਾਈ ਹੁਲਾ
 ਰਾਖਲਾ ਟਕੜੀ ਅਭਾਈ ਜੁਲਾ ਸਿੰਘ ਭਾਈ ਰਾਮ ਸਿੰਘ
 ਬਥੁ ਭਾਲਸ ਕਾਲੀ ਪਟਠਾ ਕਥਾ ਜਲ ਹੁਲਾ ਕੋਈ
 ਹੁਲਾ ਹੁਲਾ ਪਟਾ ਜਲ ਸਵਾਰਣ ੨੫) ਪਚੀਸਾ
 ਏਂ ਜੇ ਜੇ ਗੁਲੀ ਕੀਟਾ ਕੀਟਾ ਕੀਟਾ ਹੁਲਾ ਹੁਲਾ ਹੁਲਾ
 ਕੁਝ ਕੁਝ ਦੇ ਪਲਿਆ ਪ੍ਰਾਣੀ ਹੁਲਾ ਹੁਲਾ ਹੁਲਾ
 ਹੁਲਾ ਹੁਲਾ ਹੁਲਾ ਹੁਲਾ ਹੁਲਾ ਹੁਲਾ ਹੁਲਾ ਹੁਲਾ
 ਤੁਸੀ ਮੇਰੇ ਪੁਤੜੀ ਹੁਲਾ ਹੁਲਾ ਹੁਲਾ ਹੁਲਾ ਹੁਲਾ ਸਿੰਘ
 ਹੁਲਾ ਹੁਲਾ ਹੁਲਾ ਹੁਲਾ ਹੁਲਾ ਹੁਲਾ ਹੁਲਾ ਸਿੰਘ
 ਪੁਤੜੀ ਹੁਲਾ ਹੁਲਾ ਹੁਲਾ ਹੁਲਾ ਹੁਲਾ ਹੁਲਾ ਹੁਲਾ ਹੁਲਾ
 ਸਾਡੇ ਸਾਡੇ ਹੁਲਾ ਹੁਲਾ ਹੁਲਾ ਹੁਲਾ ਹੁਲਾ ਹੁਲਾ ਹੁਲਾ ੧੦

[ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ, ਕਲਾਨਾਲ, ਮੁਲਾਂਕਣਾ, ਪੰਜਾਬ, ਪਾਂਡਾ, ਪੰਜਾਬ]

[ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਿਰ ਸਾਹਿਬ ਪਟਣਾ ਵਿਚ]

ਹੁਕਮਨਾਮਾ

੨੨੯

੮੦

[ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਮਾਤਾ ਸੰਦਰਤੀ ਜੀ]

ਭਾਦੋ: ੯. ਸੰਮਤ ੧੯੮੭ ਬਿ.
੧੦ ਅਗਸਤ, ੧੯੩੦ ਈ.

[ਮਾਤਾ ਜੀ ਦੀ ਲਿਖਤ]

ਸਰਬਤਿ ਖਾਲਸਾ ਗੁਰੂ ਹੁਲਾ

[ਲਿਖਾਰੀ ਦੀ ਲਿਖਤ]

੧੮ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਜੀ

ਸਿਰੀ ਮਾਤਾ ਜੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ ਭਾਈ ਨੰਦ ਰੂਪ ਸਿੰਘ ਭਾਈ ਬਾਈ ਭਾਗ ਸਿੰਘ ਭਾਈ ਰਸਾ ਸਿੰਘ ਭਾਈ ਬੁਪਾ ਸਿੰਘ ਭਾਈ ਮਨੂ ਸਿੰਘ ਭਾਈ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਭਾਈ ਪ੍ਰਾਨ ਸਿੰਘ ਭਾਈ ਵੀਰੂ ਸਿੰਘ ਭਾਈ ਉਦੇ ਸਿੰਘ ਭਾਈ ਲੀਲਾ ਸਿੰਘ ਭਾਈ ਬਦਲੀ ਸਿੰਘ ਭਾਈ ਬਖਸ਼ੀ ਸਿੰਘ ਭਾਈ ਗੁਰ ਦਾਸ ਸਿੰਘ ਭਾਈ ਸਾਗਰ ਸਿੰਘ ਭਾਈ ਦੇਵਾ ਸਿੰਘ ਭਾਈ ਸੁਹਤ ਸਿੰਘ ਭਾਈ ਰਾਮਜੀ ਸਿੰਘ ਭਾਈ ਜਗੁ ਸਿੰਘ ਭਾਈ ਗੁਰ ਬਖਸ਼ ਟਿਕੜੀਆ ਭਾਈ ਜੱਟੂ ਸਿੰਘ ਭਾਈ ਦਾਨ ਸਿੰਘ ਸੁਭਤ ਖਾਲਸਾ ਵਾਸੀ ਪਟਨੇ ਰਕਾਬ ਗੰਜ ਕਾ ਗੁਰੂ ਰਖੇਗਾ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣਾ ਜਨਮ ਸਵਾਰਣਾ ੨੫) ਪਚੀਸ ਹੁਪ ਜੇ ਬਬ ਨੂੰ ਕੀ ਲੜਕੀ ਨੂੰ ਬਿਆਹ ਨੂੰ ਬਖਸ਼ੇ ਹੈਨ ਤੁਸਾ ਹੁਕਮੁ ਦੇਖਦੇ ਪਚੀਸ ਰੁਪਯੈ ਨੂੰ ਨੂੰ ਦੇਵਵੇ ਨਿਹਾਲ ਹੋਵੇ ਹੁਗ ਤੁਸਾਡੀ ਖਟੀ ਕਮਾਈ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਬਰਕਤ ਪਾਵੈਗਾ ਤੁਸੀ ਮੇਰੇ ਪੁਤੜੀ ਵਰਜੇ ਦੇ ਹੈਨ ਤੁਸਾ ਉਪਰ ਮੇਰੀ ਬਹੁਤੂ ਖੁਸੀ ਹੈ ਤੁਸਾਡੀ ਸਭੇ ਮਨੋਰਥ ਗੁਰੂ ਪੁਰੇ ਕਰੇਗਾ ਸਿਖਾ ਪੁਤਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਵੇਲਾ ਹੈ ਲੋਚ ਕੇ ਸੇਵਾ ਕਰਹੁਗੇ ਤ ਸਾਡੀ ਸੇਵਾ ਦਰਗਾਹ ਬਾਇ ਪਵੈਗੀ ਸਮਤ ੧੯ ਮਿਤੀ ਭਾਦੁ ੯ ਸਤਰਾਂ ੧੮

ਸ੍ਰੀਮਾਤਾ ਸਾਹਿਬ ਦੇਵੀ ਜੀ ਵਲੋਂ ਖਾਲਸਾ ਵਾਸੀ ਪਟਣ ਸ਼ੇਖ ਫਰੀਦ ਜੋਗੁ
— 21 —

[ਪੇਹ ੭, ਸੰਮਤ ੧੯੮੭ ਬਿ. ੭ ਦਸੰਬਰ, ੧੯੩੦ ਈ.]

“...ਗੁਰੂ ਕੇ ਨਮਿਤ ਕੀ... ਕਉਂਡੀ ਦਮੜੀ ਜੋ ਹੋਵੈ ਸੇ ਹੁੰਡੀ ਕਰਾਇ ਭੇਜਣੀ...”

[ਸਿੱਖ ਰੈਫਰੈਂਸ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ ਅਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਚ]

ਪੇਹ ੭, ਸੰਮਤ ੧੯੮੭ ਬਿ.
੭ ਦਸੰਬਰ, ੧੯੩੦ ਈ.

[ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਮਿਤਾ ਸਾਹਿਬ ਦੇਵੀ ਜੀ]

[ਮਾਤਾ ਜੀ ਦੀ ਲਿਖਤ]

ମହାରାଜାଙ୍କ ପଦବୀରେ

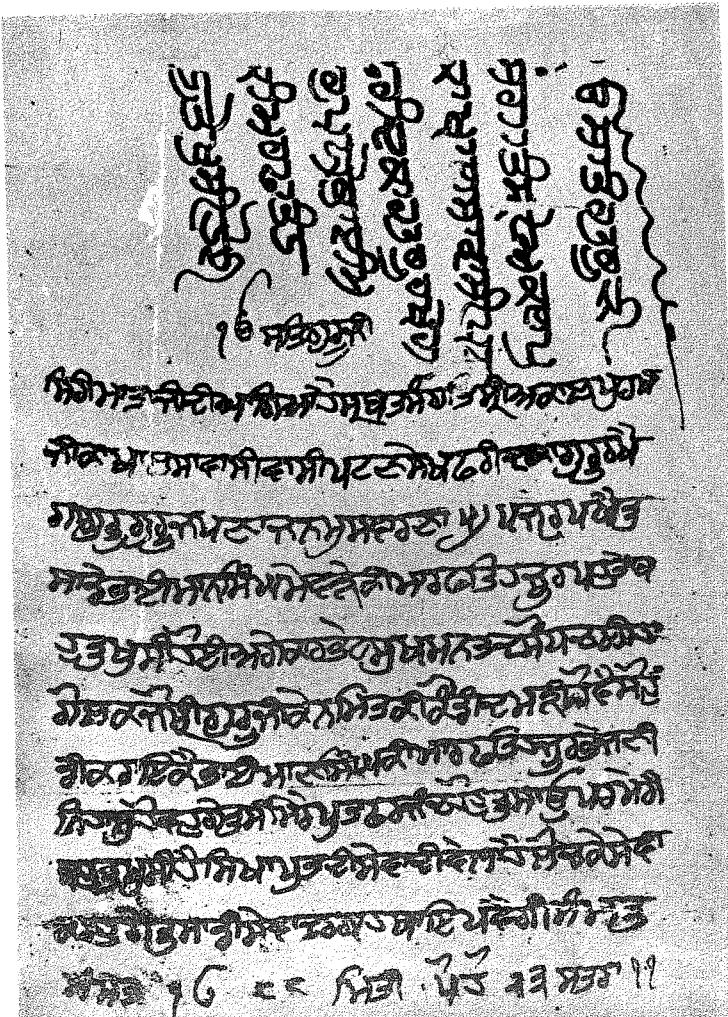
[ਲਿਖਾਰੀ ਦੀ ਲਿਖਤ]

੧੮ ਸਤਿਗਰ ਜੀ

ਸਿਰੀ ਮਾਤਾ ਜੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ ਸ੍ਰਬਤਿ ਸੰਗਤਿ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ ਵਾ
ਸੀ ਪਟਣੁ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਕਾ ਗੁਰੂ ਰਖੈਗਾ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣਾ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਣਾ ਕਾਰ ਬੇ
ਟ ਸਥ ਮਨਤ ਦਸੋਧ ਚਲੀਹਾ ਗੋਲਕ ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਨਮਿਤ ਕੀ ਕਉਡੀ ਦਮੜੀ
ਹੋਵੈ ਸੋ ਹੁੰਡੀ ਕਰਾਇ ਕੈ ਲੰਗਰ ਦੇ ਖਰਚ ਨੋ ਭਾਈ ਮਾਨ ਸਿੰਘ ਮੇਵੜੇ ਕੀ ਮਾਰਫਤਿ ਹ
ਜੂਰ ਭੇਜਣੀ ਨਿਹਾਲੁ ਹੋਵਹੁਗੇ ਤੁਸਾਡੀ ਖਟੀ ਕਮਾਈ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਬਰਕਤਿ ਪਵੇਗਾ
ਤੁਸੀ ਗੇਰੇ ਪੁਤ ਫਰਸੇਦ ਹੋਹੁ ਤੁਸਾ ਉਪਰ ਮੇਰੀ ਬਹੁਤੁ ਖੁੰਜੀ ਹੈ ਤੁਸਾਡੇ ਸਭੇ ਮਨੋਰਥ
ਗੁਰੂ ਪੂਰੇ ਕਰੇਗਾ ਸਿਖਾ ਪੁਤਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਵੇਲਾ ਹੈ ਲੱਚ ਕੇ ਸੇਵਾ ਕਰਹੁਗੇ ਤੁਸਾਡੀ ਸੇਵਾ
ਦਰਗਾਹ ਬਾਇ ਪਵੈਗੀ ਤੁਸਾਡੇ ਸਭੇ ਕਾਰਜ ਗੁਰੂ ਪੂਰਾ ਰਾਸ ਕਰੇਗਾ ਸੰਮਤ ੧੭
੬੭ ਮਿਤੀ ਪੌਰੇ ੨ ਸਤਰ ੫

੮੨

ਸ੍ਰੀਮਾਤਾ ਸਾਹਿਬ ਦੇਵੀ ਜੀ ਵਲੋਂ ਖਾਲਸਾ ਵਾਸੀ ਪਟਣ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੋਗੁ
[ਪੇਹ ੨੩, ਸੰਮਤ ੧੯੮੮ ਬਿ. ੨੩ ਦਸੰਬਰ, ੧੯੯੧ ਈ.]
“... ਪ ਪਜ ਰੁਪਯੇ ਤੁਸਾਡੇ ਭਾਈ ਮਾਨ ਸਿੰਘ ਮੇਵੜੇ ਕੀ ਮਾਰਫਤ ਹਜ਼ੂਰ ਪਹੁੰਚੇ...”

੮੨

[ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਮਾਤਾ ਸਾਹਿਬ ਦੇਵੀ ਜੀ]

ਪੇਹ ੨੩, ਸੰਮਤ ੧੯੮੮ ਬਿ.
੨੩ ਦਸੰਬਰ, ੧੯੯੧ ਈ.

[ਮਾਤਾ ਜੀ ਦੀ ਲਿਖਤ]

੯੭ ਸਾਡਿਗੁਰ ਜੀ

... ਸੰਗਤ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ
[ਗੁਪ] ਕਾ ਖਾਲਸਾ ਵਾਸੀ ਪਟ
[ਲ] ਫਰੀਦ ਕਾ ਗੁਰੂ ਰਖੇਵਾ
[ਪਜ] ਰੁਪਯੇ ਭਾਈ ਮ
[ਨ] ਸਿੰਘ ਕੀ ਮਾਰਫਤਿ
[ਪ] ਹੁੰਦੀ ਖੜੀ ਵੱਡੀ

[ਲਿਖਾਰੀ ਦੀ ਲਿਖਤ]

੯੮ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਜੀ

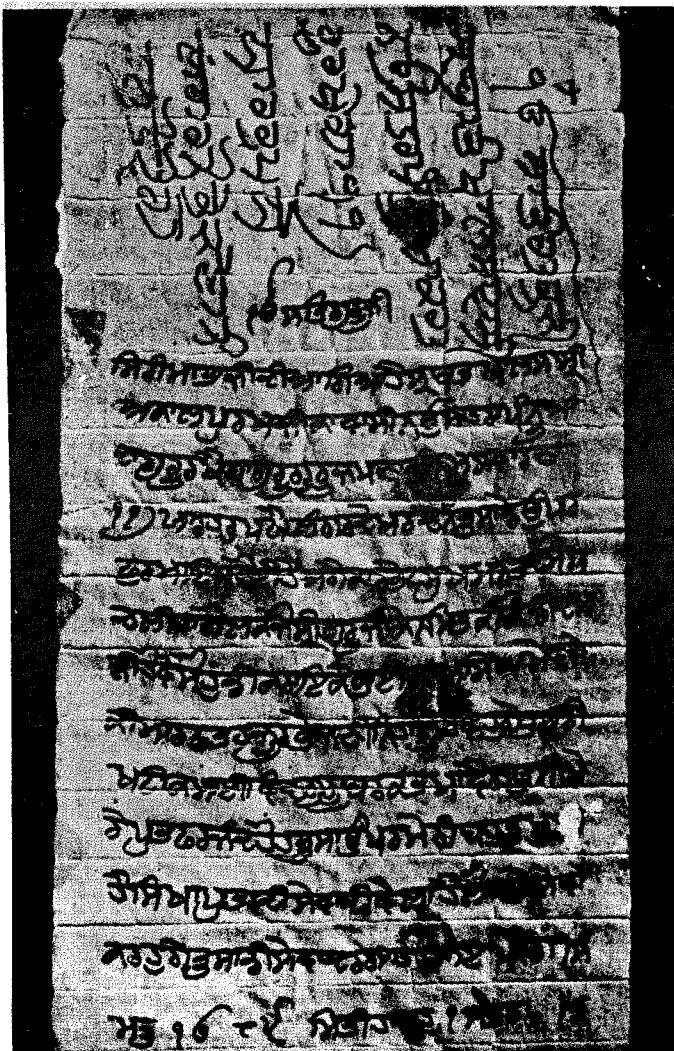
ਸਿਰੀ ਮਾਤਾ ਜੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ ਸ੍ਰਬਤ ਸੰਗਤ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ
ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ ਵਾਸੀ ਪਟਣ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਕਾ ਗੁਰੂ ਰਖੈ
ਗਾ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਪਟਾ ਜਨਮ ਸਵਾਰਣਾ । ੫) ਪੰਜ ਰੁਪਯੇ ਤੁ
ਸਾਡੇ ਭਾਈ ਮਾਨ ਸਿੰਘ ਮੇਵੜੇ ਕੀ ਮਾਰਫਤ ਹਜ਼ੂਰ ਪਹੁੰਚੇ ਬ
ਹੁੰਦੀ ਖੜੀ ਹੋਈ ਅਗੇ ਕਾਰ ਕੇਟ ਸੁਖਮਨਤ ਦਸੇਧ ਚਲੀਗਾ
ਗੋਲਕ ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਨਮਿਤ ਕੀ ਕੇਂਡੀ ਦਮੜੀ ਹੋਵੇ ਸੋ ਹੁੰ
ਡੀ ਕਰਾਇਕੇ ਭਾਈ ਮਾਨ ਸਿੰਘ ਕੀ ਮਾਰਫਤ ਹਜ਼ੂਰ ਭੇਜਨੀ
ਨਿਹਾਲੁ ਹੋਵਹੁਗੇ ਤੁਸੀ ਮੇਰੇ ਪੁਤ ਫਰਜੇਦ ਹੋਹੁ ਤੁਸਾ ਓਪਰ ਮੇਰੀ
ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ ਸਿਖਾ ਪੁਤਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਵੇਲਾ ਹੈ ਲੋਚਕੇ ਸੇਵਾ
ਕਰਹੁਗੇ ਤੁਸਾਡੀ ਸੇਵਾ ਦਰਗਾਹ ਬਾਇ ਪਵੈਗੀ ਸੰਮਤੁ
ਸੰਮਤ ੧੯੮੮ ਮਿਤੀ ਪੇਹੇ ੨੩ ਸਤਰਾ ੧੧

੮੩

ਸ੍ਰੀਮਾਤਾ ਸਾਹਿਬ ਦੇਵੀ ਜੀ ਵਲੋਂ ਖਾਲਸਾ ਵਾਸੀ ਨਉਸ਼ਹਰਾ ਪੱਠ੍ਹਾਂ ਜੋਗੁ

[ਹਾਜ਼ ੧, ਸੰਮਤ ੧੯੮੮ ਬਿ. ੩੦ ਮਈ, ੧੯੩੨ ਈ.]

... ੧੧) ਯਾਰਹ ਰੂਪਯੈ ਲੰਗਰ ਦੇ ਖਰਚ ਨੋ... ਸੌ ਹੁੰਡੀ ਕਰਾਇਕੇ
ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਮੇਵੜੇ ਕੇ ਮਾਰਫਤ ਹਜ਼ੂਰਿ ਭੇਜਣੀ..."

[ਨਉਸ਼ਹਰਾ ਪੱਠ੍ਹਾਂ ਵਿਚ]

੮੩

[ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਮਾਤਾ ਸਾਹਿਬ ਦੇਵੀ ਜੀ]

ਹਾਜ਼ ੧, ਸੰਮਤ ੧੯੮੮ ਬਿ.
੩੦ ਮਈ, ੧੯੩੨ ਈ.

[ਮਾਤਾ ਜੀ ਦੀ ਲਿਖਤ]

ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਸਾਹਿਬ ਦੇਵੀ ਜੀ ਨਾਲ ਪੱਠ੍ਹਾਂ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਣਾ ਪੱਠ੍ਹਾਂ ਜਨਮੁ
ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਜੀ ਕਾ ਵਾਸੀ ਨਉਸ਼ਹਰਾ ਪੱਠ੍ਹਾਂ
ਦਾ ਗੁਰੂ ਰਖੇਗਾ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣਾ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਣਾ
੧੧) ਯਾਰਹ ਰੂਪਯੈ ਲੰਗਰ ਦੇ ਖਰਚ ਨੋ ਤੁਸਾਡੇ ਉਪਰ
ਫਰਮਾਇਸ਼ ਹੋਈ ਹੈ ਅਗੇ ਕਾਰ ਭੇਟ ਸੁਖ ਮਨਤ ਦਸੋਧ
ਚਲੀਹਾ ਗੱਲਕ ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਨਮਿਤ ਕੀ ਕੋਡੀ ਦਮ
ਜੀ ਹੋਵੇ ਸੋ ਹੁੰਡੀ ਕਰਾਇ ਕੇ ਭਾਈ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਮੇਵੜੇ
ਕੀ ਮਾਰਫਤ ਹਜ਼ੂਰ ਭੇਜਣੀ ਨਿਹਾਲੁ ਹੋਵਹੁਗੇ ਤੁਸਾਡੀ
ਖਟੀ ਕਮਾਈ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਬਰਕਤ ਪਾਵੈਗਾ ਤੁਸੀ ਮੇ
ਰੇ ਪ੍ਰਤੀ ਫਰਜੰਦ ਹੋਹੁ ਤੁਸਾ ਉਪਰ ਮੇਰੀ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ
ਹੈ ਸਿਖਾ ਪੁਤਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਵੇਲਾ ਹੈ ਲੋਚ ਕੇ ਸੇਵਾ
ਕਰਹੁਗੇ ਤੁਸਾਡੀ ਸੇਵਾ ਦਰਗਾਹਿ ਥਾਇ ਪਵੈਗੀ ਸੰ
ਮਤ ੧੯੮੮ ਮਿਤੀ ਹਾਜ਼ਹ ੧ ਸਤਗਾ ੧੩

[ਲਿਖਾਰੀ ਦੀ ਲਿਖਤ]

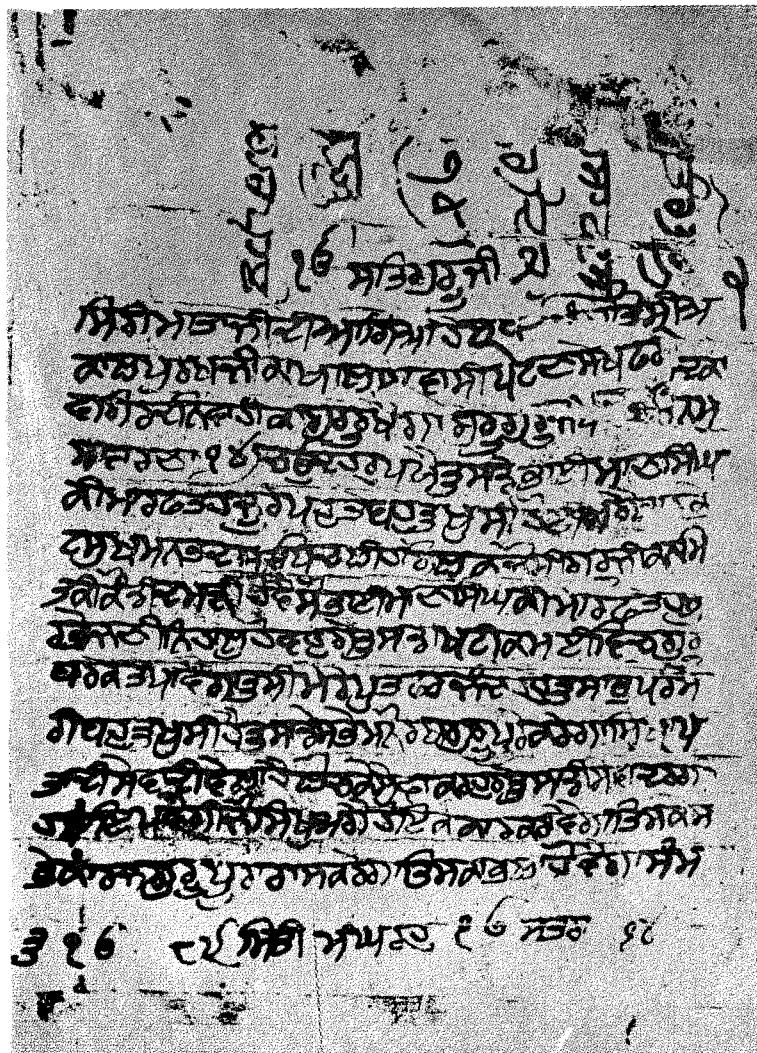
੧੭ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਜੀ

ਸਿਰੀ ਮਾਤਾ ਜੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ ਸ੍ਰੂਤ ਖਾਲਸਾ ਸ੍ਰੀ
ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਜੀ ਕਾ ਵਾਸੀ ਨਉਸ਼ਹਰਾ ਪੱਠ੍ਹਾਂ
ਦਾ ਗੁਰੂ ਰਖੇਗਾ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣਾ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਣਾ
੧੧) ਯਾਰਹ ਰੂਪਯੈ ਲੰਗਰ ਦੇ ਖਰਚ ਨੋ ਤੁਸਾਡੇ ਉਪਰ
ਫਰਮਾਇਸ਼ ਹੋਈ ਹੈ ਅਗੇ ਕਾਰ ਭੇਟ ਸੁਖ ਮਨਤ ਦਸੋਧ
ਚਲੀਹਾ ਗੱਲਕ ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਨਮਿਤ ਕੀ ਕੋਡੀ ਦਮ
ਜੀ ਹੋਵੇ ਸੋ ਹੁੰਡੀ ਕਰਾਇ ਕੇ ਭਾਈ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਮੇਵੜੇ
ਕੀ ਮਾਰਫਤ ਹਜ਼ੂਰ ਭੇਜਣੀ ਨਿਹਾਲੁ ਹੋਵਹੁਗੇ ਤੁਸਾਡੀ
ਖਟੀ ਕਮਾਈ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਬਰਕਤ ਪਾਵੈਗਾ ਤੁਸੀ ਮੇ
ਰੇ ਪ੍ਰਤੀ ਫਰਜੰਦ ਹੋਹੁ ਤੁਸਾ ਉਪਰ ਮੇਰੀ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ
ਹੈ ਸਿਖਾ ਪੁਤਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਵੇਲਾ ਹੈ ਲੋਚ ਕੇ ਸੇਵਾ
ਕਰਹੁਗੇ ਤੁਸਾਡੀ ਸੇਵਾ ਦਰਗਾਹਿ ਥਾਇ ਪਵੈਗੀ ਸੰ
ਮਤ ੧੯੮੮ ਮਿਤੀ ਹਾਜ਼ਹ ੧ ਸਤਗਾ ੧੩

ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਸਾਹਿਬ ਦੇਵੀ ਜੀ ਵਲੋਂ ਖਾਲਸਾ ਵਾਸੀ ਪਟਣ
ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੋਗ

[੧੭ ਮੱਘਰ, ਸੰਮਤ ੧੯੮੯ ਬਿ. ੧੭ ਨਵੰਬਰ, ੧੯੩੨ ਈ.]

.. ੧੪ ਚਉਦਹ ਰੂਪਯੇ ਤੁਸਾਡੇ ਭਾਈ ਮਾਣ ਸਿੰਘ ਕੀ ਮਾਰਵਤ ਹਜ਼਼ਰਿ ਪਹੁਤੇ ..

ਹਕਮਨਾਮਾ ਮਾਤਾ ਸਾਹਿਬ ਦੇਵੀ ਜੀ।

ਮਧਰ ੧੭, ਸੰਮਤ ੧੯੮੯ ਬਿ.

੧੭ ਨਵੰਬਰ, ੧੯੩੨ ਈ.

[ਮਾਤਾ ਜੀ ਦੀ ਲਿਖਤ]

੧੭ ਸਤਿਗਰ
... ਸਾ ਵਸੀ
... ਰੀਦ ਕਾ ...
... ੧੪)
... ਹਜ਼ੂ ...
... ਹ ਚਿ ਪਾਈ

ਲਿਖਾਰੀ ਦੀ ਲਿਖਤ

ੴ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਜੀ

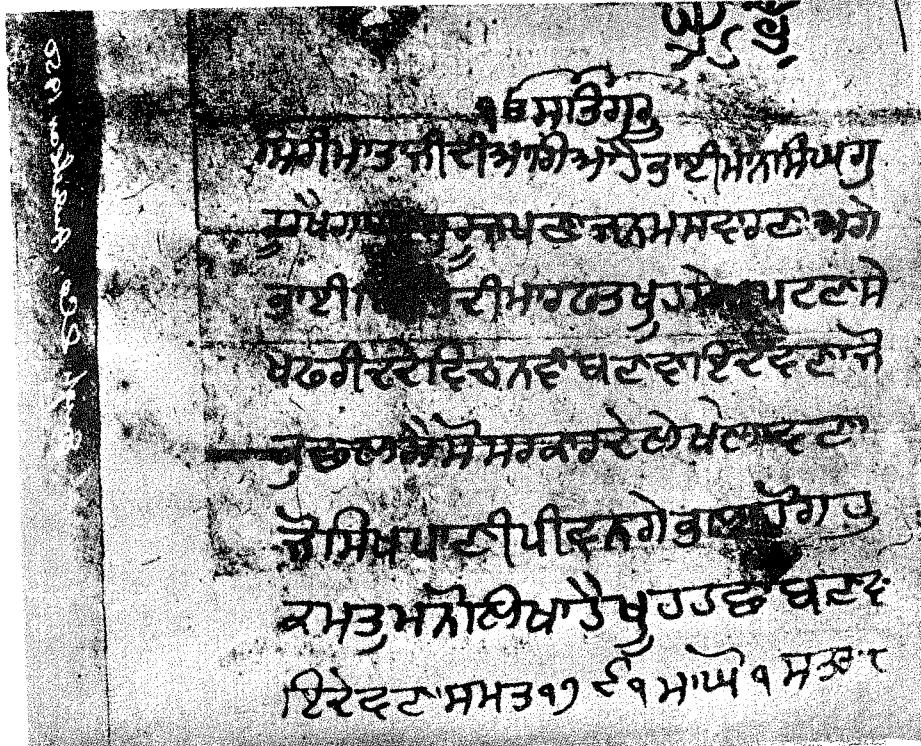
ਸਿਰੀ ਮਾਤਾ ਜੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ ਸੂਬਤ ਸੰਗਤਿ ਸ੍ਰੀ ਅ
ਕਾਲ ਪੁਰਖ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ ਵਾਸੀ ਪਟਣ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਕਾ
ਵ ਕਿਰਦ ਨਿਵਾਹੀ ਕਾ ਗੁਰੂ ਰਖੇਗਾ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣਾ ਜਨਮੁ
ਸਵਾਰਣਾ ੧੪) ਚਉਦਹ ਰੂਪਯੈ ਤੁਸਾਡੇ ਭਾਈ ਮਾਣ ਸਿੰਘ,
ਕੀ ਮਾਰਫਤ ਹਜ਼ੂਰ ਪਹੁੰਚੇ ਬਹੁਤੁ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਅਗੇ ਕਾਰਕੇਟ
ਵ ਸੁਖ ਮਨਤ ਦਸਉਧ ਚਲੀਗਾ ਗੱਲਕ ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਨਮਿ
ਤ ਕੀ ਕੇਡੀ ਦਮੜੀ ਹੋਵੇ ਸੋ ਭਾਈ ਮਾਣ ਸਿੰਘ ਕੀ ਮਾਰਫਤ ਹਜ਼ੂ
ਰ ਭੇਜਣੀ ਨਿਹਾਲੁ ਹੋਵਹੁਗੇ ਤੁਸਾਡੀ ਖਟੀ ਕਮਾਈ ਵਿਚੁ ਗੁਰੂ
ਬਰਕਤ ਪਾਵੇਗਾ ਤੁਸੀ ਮੇਰੇ ਪੁਤ ਫਰਜੇਦ ਹਹ ਤੁਸਾ ਉਪਰ ਮੇ
ਰੀ ਬਹੁਤੁ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ ਤੁਸਾਡੇ ਸਭੇ ਮਨੋਰਥ ਗੁਰੂ ਪੂਰੇ ਕਰੇਗਾ ਸਿਖਾ ਪੁ
ਤਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਵੇਲਾ ਹੈ ਲੋਚਕੇ ਸੇਵਾ ਕਰਹੁਗੇ ਤੁਸਾਡੀ ਸੇਵਾ ਦਰਗਾ
ਹ ਥਾਏ ਪਵੇਗੀ ਜੋ ਸਿਖੁ ਅਗੇ ਹੋਇ ਕੇ ਕਾਰ ਕਰਾਵੇਗੇ ਤਿਸਕੇ ਸ
ਭੇ ਕਾਰਜ ਗੁਰੂ ਪੂਰਾ ਰਾਸ ਕਰੇਗਾ ਤਿਸ ਕਾ ਭਲਾ ਹੋਵੇਗਾ ਸੰਮ
ਤ ੧੭੯੯ ਮਿਤੀ ਮਘਰਹ ੧੭ ਸਤਰਾਂ ੧੪

੮੫

ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਸਾਹਿਬ ਦੇਵੀ ਜੀ ਵਲੋਂ ਭਾਈ ਮਾਨ ਸਿੰਘ ਜੋਗ

[ਮਾਘ ੧, ਸੰਮਤ ੧੯੬੧ ਬਿ. ੩੦ ਦਸੰਬਰ ੧੯੩੪ ਈ.]

... ਭਾਈ ਬਿਨਤੇ ਦੀ ਮਾਰਫਤ ਖੂਹ ਪਟਣ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਦੇ ਵਿਚ ਨਵਾਂ
ਬਣਵਾਇ ਦੇਵਣਾ ਜੋ ਕੁਛ ਲਗੈ ਸੋ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਲੇਖੇ ਲਾਵਣਾ..."

[ਸਿੰਘ ਰੈਫਰੈਂਸ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਚ]

੮੫

[ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਮਾਤਾ ਸਾਹਿਬ ਦੇਵੀ ਜੀ]

ਮਾਘ ੧, ਸੰਮਤ ੧੯੬੧ ਬਿ.
੩੦ ਦਸੰਬਰ, ੧੯੩੪ ਈ.

[ਲਿਖਤ ਮਾਤਾ ਜੀ]

[ਲਿਖਾਰੀ ਦੀ ਲਿਖਤ]

੧੯ ਸਤਿ ਗੁਰ

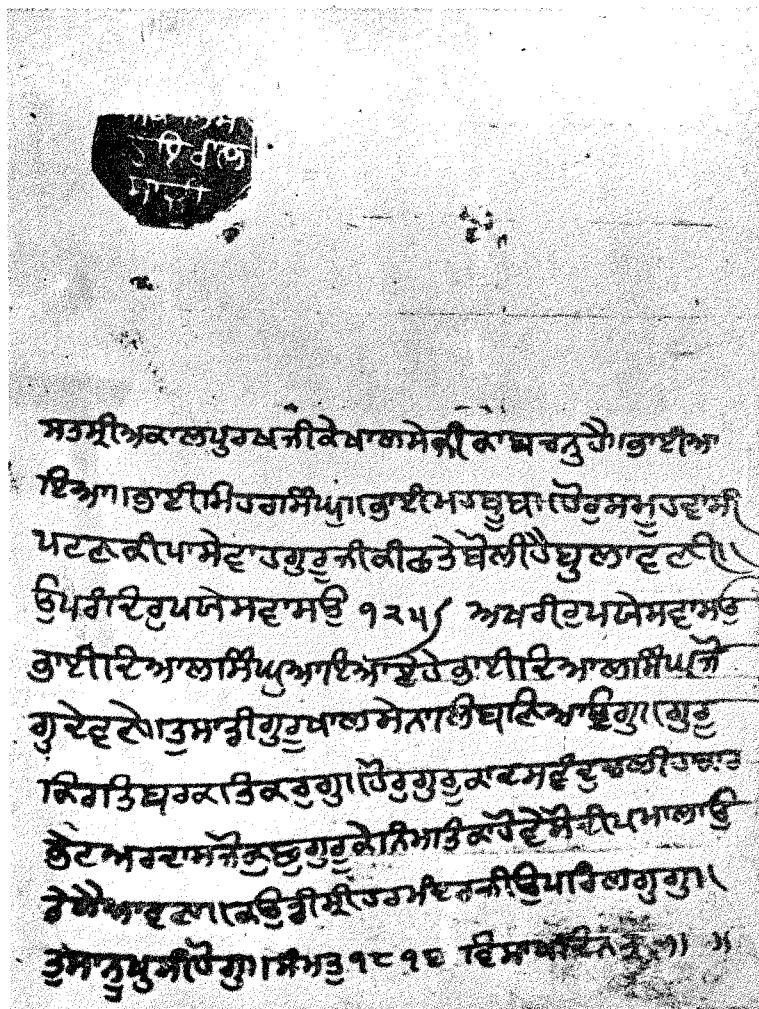
ਸਿਰੀ ਮਾਤਾ ਜੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ ਭਾਈ ਮਾਨ ਸਿੰਘ ਗੁ
ਰੂ ਰਖੈਗਾ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣਾ ਜਨਮ ਸਵਾਰਣਾ ਅਗੇ
ਭਾਈ ਬਿਨਤੇ ਦੀ ਮਾਰਫਤ ਖੂਹ ਪਟਣ ਸੇ
ਖ ਫਰੀਦ ਦੇ ਵਿਚ ਨਵਾਂ ਬਣਵਾਇ ਦੇਵਣਾ ਜੋ
ਕੁਛ ਲਗੈ ਸੋ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਲੇਖੇ ਲਾਵਣਾ
ਜੋ ਸਿਖ ਪਾਣੀ ਪੀਵਣ ਗੇ ਭਲਾ ਹੋਗ ਹੁ
ਕਮ ਤੁਮਨੋ ਲਿਖਾ ਹੈ ਖੂਹ ਹਛਾ ਬਣਵਾ
ਇ ਦੇਵਣਾ ਸਮਤ ੧੯੬੧ ਮਾਘ ੧ ਸਤਰਾਂ ੮

੮੬

ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਕੇ ਖਾਲਸੇ ਜੀ ਵਲੋਂ ਸਮੂਹ ਵਾਸੀ ਪਟਣ ਕੀ ਜੋਗੁ

[ਵਿਸਾਖ ੩, ਸੰਮਤ ੧੯੧੯ ਬਿ. ੧੨ ਅਪਰੈਲ, ੧੯੫੯ ਈ.]

“... ਹੁਪਯੇ ਸਵਾ ਸਉ ੧੨੫) ... ਭਾਈ ਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਜੋਗ ਦੇਵਣੇ... ਹੋਰ
ਗੁਰੂ ਕਾ ਦਸਵੰਦੁ ਚਲੀਹਾ ਕਾਰ ਕੇਟ... ਦੀਪ ਮਾਲਾ ਉਤੇ ਲੇ ਆਵਣਾ...”

[ਸਿੱਖ ਰੈਫਰੈਂਸ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਚ]

੮੬

[ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਵਲੋਂ]

ਵੈਸਾਖ ੩, ਸੰਮਤ ੧੯੧੯ ਬਿ.

੧੨ ਅਪਰੈਲ, ੧੯੫੯ ਈ.

ਮੋਹਰ

[ਲਿਖਾਰੀ ਦੀ ਲਿਖਤ]

ਸਤ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਜੀ ਕੇ ਖਾਲਸੇ ਜੀ ਕਾ ਬਚਨੁ ਹੈ ॥ ਭਾਈ ਆ
ਇਆ ॥ ਭਾਈ ਮਿਹਰ ਸਿੰਘੁ ॥ ਭਾਈ ਮਹਬੂਬੁ ॥ ਹੋਰ ਸਮੂਹ ਵਾਸੀ
ਪਟਣ ਕੀਪ ਮੇਵਾ ਹਗੁਰੂ ਜੀਠੇ ਬੋਲੀ ਹੈ ਬੁਲਾਵਣੀ ॥
ਉਪਰੰਦਿ ਹੁਪਯੇ ਸਵਾ ਸਉ ੧੨੫) ਅਖਗੀ ਹੁਪਯੇ ਸਵਾ ਅਭ
ਭਾਈ ਦੀ ਅਲਾਸਿੰਘ ਆਇਆ ਕੁਰੈ ਭਾਈ ਦੀ ਅਲਾਸਿੰਘੋ
ਗੁਦੇਵ ਲੋਤੁਸਾਡੀ ਗੁਹਾਥਾਲ ਮੇਤਾਲੀ ਥਾਵਿ ਅਥਵਾ ਗੁਹਾਗੁਹੁ
ਕਿਗਤਿ ਥਵਰਤਿ ਕਰੁਗੁ ਹੈ ਕਰੁਗੁ ਕਰਮਵੰਡੁ ਜਥੀ ਹਿਜ਼ਾਤ
ਲੋਟ ਅਰਦਾਸ ਜੋ ਕੁਛ ਗੁਰੂ ਕੇ ਮਿਹਰ ਕਰੇ ਜੇ ਰੀਪ ਮਾਲਾ ਉ
ਗੇ ਮੇਲਾ ਹਲਾਕ ਭਿੜੀ ਸ਼ੀਤਿ ਤਮਿਨ ਕੀ ਉਪਰਿ ਲਗੁਗੁ ।
ਤੁਸਾਨੁ ਮੁਜੀ ਹੈ ਗੁਆਸੁ ੧੮੧੯ ਵਿਸਾਖ ਦਿਨ ੩ ॥

੮੭

|ਹਕਮਨਾਮਾ ਤਖਤ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਰ ਸਾਹਿਬ ਪਟਣਾ ਸਾਹਿਬ ਜੀ|

ਮਾਘ ਸੁਦੀ ੫, ਸੰਮਤ ੧੯੯੯ ਬਿ.,
੪ ਫਰਵਰੀ, ੧੯੯੨ ਈ.

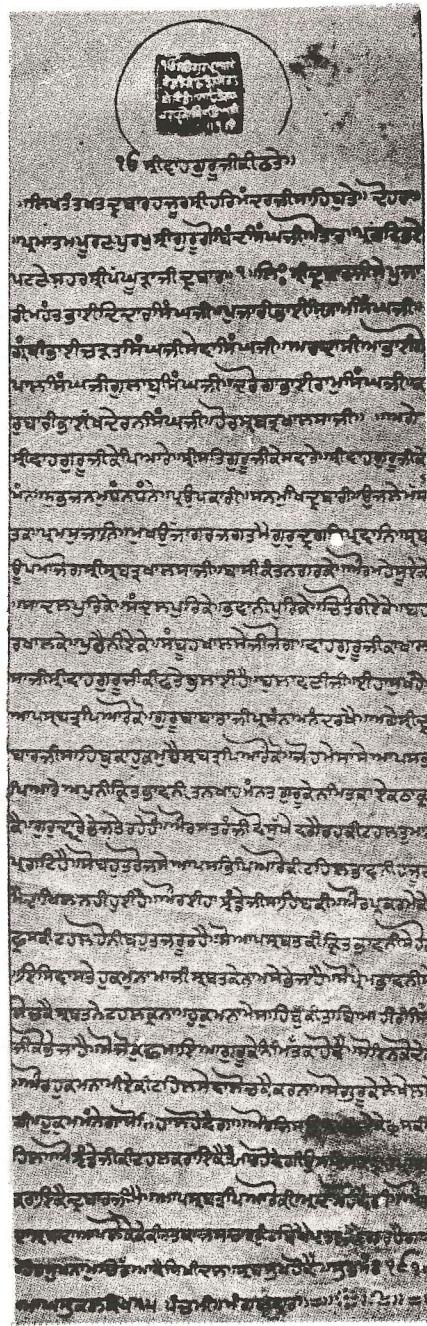
[ਮੋਹਰ]

[ਲਿਖਾਰੀ ਦੀ ਲਿਖਤ]

੭੭ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤੇ ॥

ਲਿਖਤਿ ਤਖਤ ਦਰਬਾਰ ਹਜੂਰ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਰ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥
ਪੁਮਾਤਮ ਪੂਰਣ ਪੂਰਖੁ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਅੰਤਾਰ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਭਏ
ਪਟਣੇ ਸਹਰ ਸ੍ਰੀ ਪੰਡ੍ਹਿੜ ਜੀ ਦ੍ਰਿਬਾਰ ॥ ੧ ॥ ਲਿ: ਸ੍ਰੀ ਦ੍ਰਿਬਾਰ ਜੀ ਸੇ ਪ੍ਰਚਾ
ਰੀ ਮਹੱਤ ਭਾਈ ਦਿਦਾਰ ਸਿੰਘ ਜੀ । ਪ੍ਰਚਾਰੀ ਭਾਈ ਸਿਸ਼ਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ॥
ਗੁਬੀ ਭਾਈ ਚੜ੍ਹਤ ਸਿੰਘ ਜੀ । ਅਰਦਾਸੀਆ ਭਾਈ ਗੋ
ਪਾਲ ਸਿੰਘ ਜਾਂ ਗੁਲਾਬੁ ਸਿੰਘ ਜੀ ॥ ਦਰੰਗਾ । ਭਾਈ ਰਾਮੁ ਸਿੰਘ ਜੀ ॥ ਕਾ
ਰਬਾਰੀ ਭਾਈ ਖਦਰੋਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ॥ ਹੋਰ ਸ੍ਰਬ੍ਰਤ੍ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ॥ ਅਗੇ
ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਸਵਾਰੇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ
ਮੌਨੇ ॥ ਸੁਭ ਜਨਮੁ ਧੰਧੰਧੇਨੇ ॥ ਪ੍ਰਉਪਕਾਰੀ ॥ ਸਨਮੁਖ ਦ੍ਰਿਬਾਰੀ ॥ ਉਜਲੇ ਮੱਸ
ਤਕ ॥ ਪ੍ਰਮਹਜਾਨਿ ॥ ਮੁਖ ਉਜਾਗਰ ਜਗਤ ਮੈ ਗੁਰੂ ਦ੍ਰਿਬਾਰਿ ਪ੍ਰਵਾਨਿ ॥ ਸ੍ਰਬ
ਊਪਮਾ ਜੋਗ ਸ੍ਰੀ ਸ੍ਰਬ੍ਰਤ੍ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ॥ ਬਾਸੀ ਕੇਤਨਗਰ ਕੇ ॥ ਅੰਰ ਮੇਹਸੂਦੇ ਕੇ ॥
ਸਾਲਲਪੁਰਿ ਕੇ ॥ ਸੰਦਲਪੁਰਿ ਕੇ ॥ ਭਵਾਨੀਪੁਰਿ ਕੇ ॥ ਚਿਤੋਵੀਏ ਕੇ ॥ ਬਹ
ਰਖਾਲ ਕੇ ॥ ਪੁਰੈਨੀਏ ਕੇ ॥ ਸੰਬੂਹ ਖਾਲਸੇ ਜੀ ਜੋਗ ॥ ਵਾਹਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲ
ਸਾ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤੇ ਬੁਲਾਈ ਹੈ ॥ ਬੁਲਾਵਣੀ ਜੀ ॥ ਈਹਾ ਸੁਖ ਹੈ ॥
ਆਪ ਸ੍ਰਬ੍ਰਤ੍ ਪਿਆਰੇ ਕੋ ॥ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਰਾਜੀ ਪ੍ਰਸਨ ਅਨੰਦ ਰਖੈ ॥ ਅਗੇ ਸ੍ਰੀ ਦ੍ਰਿ
ਬਾਰ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਹੈ ਸ੍ਰਬ੍ਰਤ੍ ਪਿਆਰੇ ਕੋ ॥ ਜੇ ਹਮੇਸਾ ਸੇ ਆਪ ਸਭ
ਪਿਆਰੇ ਆਪੁਨੀ ਕ੍ਰਿਤ ਭਾਵਨੀ ਤਨਖਾਹ ਮੰਨਤ ਗੁਰੂ ਕੇ ਨਾਮਿਤ ਕਾ ਏਕਠਾ ਕ੍ਰ
ਕੈ ॥ ਗੁਰੂਦਵਾਰੇ ਭੇਜਤੇ ਰਹੇ ਹੋ ॥ ਅੰਰ ਸਤਰੰਜੀ ਵੇ ਸੁਖੇ ਵਗੈਰਹ ਕੀ ਟਹਲ
ਤਮਾਰੀ

[ਗੁਰੂ ਦੀ ਲਿਖਤ, ਪਟਣਾ ਸਾਹਿਬ ਪਟਾ, ਜਿਥਾ ਪ੍ਰਤਿਲਿਪੀ, ਤਾਖਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਤਿਲਿਪੀ, ਵਾਹਗੁਰੂ (ਬਿਹਾਰ) ਦੇ ਗੁਰੂ ਦੀ ਲਿਖਤ ਸੁਰੱਖਿ]

੮੭ ਤਖਤ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਰ ਸਾਹਿਬ ਪੁਟਾ ਵਲੋਂ ਸੰਗਤਿ ਵਾਸੀ ਕੇਤਨਗਰ ਮੇਹਸੂਦੇ ਆਦਿ ਜੋਗ

[ਮਾਘ ਸੁਦੀ ੫, ਸੰਮਤ ੧੯੯੯ ਬਿ., ੪ ਫਰਵਰੀ, ੧੯੯੨ ਈ.]

... ਬਹੁਤ ਰੇਸ਼ ਸੇ ਆਪ ਸਭ ਪਿਆਰੇ ਕੀ ਟਹਲ ਭਾਵਨੀ ਹੁਕਮੁ ਮੈ ਦਾਖਿਲ ਨਹੀਂ ਹੂਧੀ ਹੈ । ਹੋਰ ਈਹਾ ਇੱਕੇ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਕੀ
ਅੰਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੇ ਛੂਸ ਕੀ ਟਹਲ ਹੋਣੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰ ਹੈ ਸੇ ਆਪ ਸ੍ਰਬ੍ਰਤ੍ ਕੀ ਬਿਤ ਭਾਵਨੀ ਸੇ ਹੋਣਾ ..

ਪ੍ਰਗਟਿ ਹੈ । ਸੋ ਬਹੁਤ ਰੋਜ਼ ਸੇ ਆਪ ਪਿਆਰੇ ਕੀ ਟਹਿਲ ਭਾਵਨੀ ਹਜੂਰ
ਮੈਂ ਦਾਖਿਲ ਨਹੀਂ ਹੁਈ ਹੈ ॥ ਅੰਨ੍ਤ ਏਹਾ ਝੰਡੇ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ॥ ਅੰਨ੍ਤ ਪ੍ਰਕਰਮੇ ਕੇ
ਫ੍ਰਸ਼ ਕੀ ਟਹਲ ਹੋਨੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰ ਹੈ ॥ ਸੋ ਆਪ ਸ੍ਰਬਤ ਕੀ ਕ੍ਰਿਤ ਭਾਵਨੀ
ਸੇ ਹੋਗਾ
॥ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਜੀ ਸ੍ਰਬਤ ਕੇ ਨਾਮ ਸੇ ਭੇਜਾ ਹੈ ॥ ਸੋ ਪੇਮ ਭਾਵਨੀ ਸੇ
ਲੋਚਕੈ ਸ੍ਰਬਤ ਨੇ ਟਹਲ ਕ੍ਰਨਾ ॥ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਤਾਬਿਆ ਹੀਰਾ ਸਿੰਘ
ਜੀ ਕੇ ਭੇਜਾ ਹੈ ॥ ਸੋ ਜੋ ਕੁਛ ਮਾਇਆ ਗੁਰੂ ਕੇ ਨਿਹਾਤ ਕਾ ਹੋਵੈ ॥ ਸੋ
ਇਨਕੋ ਦੇਨਾ
॥ ਅੰਨ੍ਤ ਹੁਕਮਨਾਮੀਏ ਕੀ ਟਹਲ ਸੇਵਾ ਲੋਚਕੈ ਕਰਨਾ ॥ ਸੋ ਗੁਰੂ ਕੇ ਲੇਖੇ ਲਗੇ
ਗੀ ॥ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨੇਗਾ ਸੋ ਨਿਹਾਲ ਹੋਵੈਗਾ ॥ ਅੰਨ੍ਤ ਜਿਸ ਦਿਨ ਪ੍ਰਕਰਮੇ ਕੇ
ਫ੍ਰਸ਼ ਕੀ ਟ
ਹਿਲ ॥ ਅੰਨ੍ਤ ਝੰਡੇ ਕੀ ਟਹਿਲ ਕਰਾਇਕੈ ਤੈਯਾਰ ਹੋਵੈਗੀ ਉਸ ਦਿਨ ਕੜਾਹ
ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਕਰਾਇਕੈ ਦ੍ਰਿਬਾਰ ਜੀ ਸੈ ॥ ਆਪ ਸ੍ਰਬਤ੍ਰ ਪਿਆਰੇ ਕੀ ਅ੍ਰਦਾਸ ਹੋਵੈਗੀ ॥ ਅੰਨ੍ਤ ਸ
ਦਾ ਸ੍ਰਬਦਾ ਆਪ ਲੋਕੋ ਕੇ ਕੀਰਤ ਕਾ ਜਸ ਚਥਰ ਕੁੰਟ ਬਿਖੇ ਪ੍ਰਤਫਲ ਫੈਲ ਤਹੈਗਾ ॥
ਹੋਰ ਸੁਖ ਨਾਮੁ ਚਿਤ ਆਵੈ ਸਿੰਖੀ ਦਾਨ ॥ ਸ੍ਰਬ ਸ੍ਰਬ ਹੋਵੈ ॥ ਸੁਭ ਸੰ: ੧੯੧੯
॥ ਮਾਘ ਸੁਕਲ ਪਖ ॥ ੫ ਪੰਚਮੀ ॥ ਮੰਗਲਵਾਰ ॥ = ॥ * ॥ = ॥ = ॥

ਹੁਕਮਨਾਮਿਆਂ ਵਿਚ ਆਏ ਉਘੇ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਨਾਉਂ
[ਅੰਕ ਹੁਕਮਨਾਮਿਆਂ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਦੇ ਹਨ]

ਉਗਰਸੈਣ, ੩੮	ਸਿੰਭੂ ਸੇਠ, ੧੯
ਉਤਮ, ੨	ਸਿੜਾਮ ਸਿੰਘ ਪੁਜਾਰੀ, ੮੭
ਉਦੇ ਸਿੰਘ, ੨੦, ੨੨, ੨੦	ਸਿਰੀਪਰ, ੧੦
ਅਣੀ ਰਾਇ, ੬, ੨੨	ਸਿੰਘਾ, ੧੩, ੨੧
ਅਨੂਪ ਰਾਇ, ੮੦	ਸਿੰਭੂ ਨਾਥ, ੭੮
ਅਨੰਤਾ, ੨, ੨੨	ਸੁਕੈਰੇ, ੨
ਅਨੰਤ ਦਾਸ, ੨੧	ਸੁਖੀਆ, ੪੪, ੬੦
ਅਨੰਦ ਸਿੰਘ, ੨੦	ਸੁਖਦਿਉ, ੧੯, ੨੧, ੨੨
ਅਨੰਦਰੂਪ ਸਿੰਘ, ੨੨	ਸੁਖਦੇਵ, ੮੦
ਅਮਾਲੀਆ, ੧੩, ੧੭, ੨੨, ੨੩	ਸੁਦੰਦਰ, ੨
ਆਢਾ ਸਿੰਘ, ੬੯, ੨੦	ਸੁਤ ਕਰਣ, ੨੨
ਆਲਮ ਸਿੰਘ, ੧੩, ੨੪	ਸੁਭਾ ਚੰਦ, ੧੭, ੨੧-੨੩, ੩੯
ਆਲਾ, ੨੮	ਸੁਭਰ ਸਿੰਘ, ੨੧, ੨੨
ਆਇਆ ਸਿੰਘ, ੮੯	ਸੇਵਕ ਦਾਸ, ੩੭, ੮੦
ਸਭਾ, ੧੪	ਸੇਭ ਚੰਦ, ੧੩, ੧੫
ਸਤੀ ਦਾਸ, ੪੫	ਸੋਭਾਈ ਮਲ ਚੌਪੜਾ, ੭੮
ਸਦਾ ਸਿੰਘ, ੨੦	ਸੰਕਰ ਦਾਸ, ੨੨
ਸੁਦਾ ਨੰਦ, ੧੩, ੧੭, ੨੧-੨੩	ਸੰਗਤ ਸਿੰਘ, ੧੩
ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ, ੬੮-੭੦	ਸੰਗਤ ਦਾਸੁ, ੧੩, ੧੭, ੨੧-੨੩
ਸਾਹਿਬ ਰਾਇ, ੧੧, ੮੮	ਸੰਗੋ ਸਿੰਘ, ੬੯
ਸਾਗਰ ਸਿੰਘ, ੮੦	ਸੰਗਤੀਆ, ੨, ੪੨
ਸਾਧੂ, ੨੨	ਹਰਜੀ ਮਲ, ੨੩
ਸਾਮਦਾਸ, ੨	ਹਰਦਾਸੁ, ੨, ੩੧
ਸਿੰਘ ਬ੍ਰਾਹਮਣ, ੫੦	ਹਰਦਿਆਲੁ, ੪੦
ਸਿੰਘ ਸਿੰਘ, ੨੨, ੮੮	

ਹਰਦੁਆਰਾ, ੨
ਹਜ਼ੂਰੀ, ਵੰ
ਹੀਰਾ ਨੰਦੁ, ੫੭, ੨੧-੨੩
ਹੀਰਾ ਮੰਨ, ੧੧
ਹਰਿਕਿਸ਼ਨ, ਗੁਰੂ, ਵੰ
ਹਰਿਕਿਸ਼ਨ, ੨੦
ਹਰਿਕੇਸ, ੨੧, ੨੨
ਹਰਿਦੇਵ ਰਾਮ, ੨
ਹਰਿ ਰਾਮ, ੨
ਹੁਕਮ ਸਿੰਘ, ੨੨
ਹੁਲਾਸ ਚੰਦ, ੩੪, ੩੭, ੪੦

ਕਰਮ ਚੰਦੁ, ੫੫
ਕਵਲ ਨੈਨ, ੧੩, ੧੭, ੨੧, ੨੩
ਕੁ ਮਲ, ੨੧
ਕਲਿਆਣ, ੨
ਕਲਿਆਨ ਦਾਸ, ਵੰ, ੧੪, ੧੬, ੧੮
ਕਲਿਆਣ ਰਾਇ, ੮੬
ਕਾਂਸ਼ੀ ਰਾਮ, ੩੭, ੪੦
ਕਾਨ ਜੀ, ੧੦
ਕਿਸ਼ਨ, ੨
ਕਿਰਪਾਲ, ੨, ੧੩, ੧੭, ੨੨, ੨੩
ਕਿਰਪਾਲ ਦਾਸ, ੧੧, ੧੪, ੧੬, ੧੮, ੧੯
ਕਿਰਪਾ ਸਿੰਘ, ਵੰਪ
ਕਿਰਪਾ ਰਾਮ ਕੌਰਾ, ੧੧
ਕੇਵਲ ਰਾਮ, ੨, ੨੨
ਕੋਕਾ, ੧੬

ਖਦਰੇਨ ਸਿੰਘ, ਵੰ

ਗਜਭਾਨ, ੨
ਗਜਮਲ, ੨੧, ੨੨

ਗਜੂਆ, ੨੨
ਗਿਰਧਰ ਲਾਲ, ੩੭
ਗੁਜਰ ਮਲ, ੧੩, ੧੭, ੨੨
ਗੁਪਾਲ ਸਿੰਘ ਅਰਦਾਸੀਆ, ਚੰ
ਗੁਰਦਾਸ, ੨-੪, ੩੮, ੮੦, ੧੬
ਗੁਰਦਿੱਤਾ, ਬਾਬਾ ੪
ਗੁਰਦਾਸ ਸਿੰਘ, ਵੰਦ, ੧੦, ੮੦
ਗੁਰਬਖਸ਼, ੪੦
ਗੁਰਬਖਸ਼ ਸਿੰਘ, ਵੰਦ, ੧੦
ਗੁਰਬਖਸ਼ ਸਿੰਘ ਟਿਕੜੀਆ, ੮੦
ਗੁਲ ਮਿਹਰ, ੧੧
ਗੁਲਾਬ ਸਿੰਘ, ਵੰਦ
ਗੁਲਾਬ ਸਿੰਘ ਅਰਦਾਸੀਆ, ਚੰ
ਗੁਲਾਬ ਰਾਇ, ਵੰਦ
ਗੁਲਾਲ ਚੰਦ, ੨੫, ੪੦, ੪੭
ਗੋਪੀ, ੨
ਗੰਗਾ, ੨
ਗੰਗਾ ਸਿੰਘ, ੧੨
ਗੰਗਾ ਰਾਮ, ੧੧

ਘਨਿਸਿਆਮੁ, ੧੭
ਘਨਿਸਿਆਮੁ ਦਾਸ, ੨੧, ੨੨
ਘਾਸੀ, ੧੩, ੧੬

ਚਤਰਭੋਜ, ੨੦, ੧੧
ਚੜ੍ਹਤ ਸਿੰਘ ਗ੍ਰੰਥੀ, ਚੰ
ਚਿਮਨਾ, ੨੨
ਚਿੰਤਾ, ੧੩, ੧੭
ਚੇਤ ਸਿੰਘ, ਵੰਦ-੧੧
ਚੇਤਨ, ੨੧, ੨੩
ਚੈਨ ਸਿੰਘ, ੧੩
ਚੈਨ ਸੁਖ, ੧੩, ੧੫, ੧੭, ੨੧-੨੪

ਛਉਨਾ ਮਲ, ੧੧
ਚੜ੍ਹ ਮਲ, ੨੭
ਛਬੀਲ ਦਾਸ, ੧੩, ੧੭, ੨੧, ੨੩
ਛਬੀਲ ਦਾਸ ਸੇਠ, ੨੨
ਛੁਟਮਨ, ੧੬, ੧੮
ਛੁਟਮਲ, ੧੪
ਜਗਮਨ, ੧੭, ੨੧, ੨੩
ਜਟਮਲ, ੧੧, ੧੪, ੧੬
ਜਗਤ ਰਾਇ, ੧੧
ਜਗਜੀਵਨ, ੨
ਜਗਦੇਉ, ੧੩, ੧੭, ੨੧, ੨੨
ਜਗਨਾ, ੩੪
ਜੱਗੂ ਸਿੰਘ, ੮੦
ਜਸੁ, ੮
ਜਸੋਧਾ, ੨੨
ਜਟੂ ਸਿੰਘ, ੮੦
ਜਵੇਹਰਿ ਮਲ, ਵੰ-੧੧, ੧੪, ੧੬, ੧੮, ੧੯
ਜਾਦੇ, ੧੧, ੧੬, ੨੩
ਜਾਪੂ, ੨-੮
ਜੁਗਨ ਸਿੰਘ, ੨੦
ਜੇਠਮਲ, ੧੩, ੧੫, ੧੭, ੨੧-੨੪
ਜੈਤਾ, ੨, ੩
ਜੈ ਸਿੰਘ, ੨੨
ਜੈ ਰਾਮ, ੨
ਯਬਰ ਸਿੰਘ, ੧੩, ੧੭, ੨੧-੨੩
ਠਾਕੁਰ ਦਾਸ, ੭੮
ਡੇਡ ਮਲ, ੧੨, ੧੩, ੧੫, ੧੭, ੨੧-੨੪
ਫੇਡਾ, ੨

ਤਲੋਕਾ, ੪੩
ਤਾਰਾ ਚੰਦ, ੨
ਬਿਰਾਜ ਸਿੰਘ, ਵੰਦ
ਦਾਅਰਕਾ ਦਾਸ, ੨, ੧੫, ੧੮
ਦਇਆ ਸਿੰਘ, ੨੨
ਦਇਆ ਰਾਮ, ੧੧
ਦਖਣੀ ਰਾਇ, ੪੦
ਦਰਗਹ ਕੇਸੁ, ੨
ਦਰਗਹ ਮਲ, ੨
ਦਰਬਾਰੀ, ੧੨, ੧੩, ੧੫, ੧੭
੨੧-੨੪
ਦਰੀਆ, ੧੩, ੧੭
ਦਲਪਤ ਦਾਸ, ੧੧, ੧੩, ੧੪, ੧੭,
੧੯, ੧੬, ੨੧, ੨੨
ਦਾਸੂ ਸਿੰਘ, ੭੨
ਦਾਨ ਸਿੰਘ, ਵੰਦ, ੮੦
ਦਾਨੀ ਰਾਇ, ੩੭, ੪੦
ਦਿਆਲ ਸਿੰਘ, ਵੰਦ
ਦਿਆਲ ਚੱਦਾ, ੨
ਦਿਆਲ ਦਾਸ, ੧੧-੧੩, ੧੬, ੧੭,
੧੯, ੧੬, ੨੧-੨੪, ੪੦
ਦਿਆਲਾ, ੨, ੩
ਦਿਦਾਰ ਸਿੰਘ, ਪੁਜਾਰੀ ਮਹੰਤ, ਚੰ
ਦੀਨਾ ਨਾਥ, ੧੩, ੧੭, ੨੧
ਦੁਰਗਦਾਸ, ੧੧
ਦੀਨ ਦਿਆਲ, ੨੧, ੨੩
ਦੁੱਨਾ, ੭੮, ੭੯
ਦੁਨੀ ਚੰਦ, ੨੧
ਦੇਸ ਰਾਜ, ੪੭
ਦੇਬੀ ਦਾਸ, ਵੰਦ

ਦੇਵਾ ਸਿੰਘ, ੧੦, ੮੦
ਦੇਵੀ ਸਿੰਘ, ੭੭
ਦੋਧ ਸਿੰਘ, ੭੨

ਪਰਮ ਸਿੰਘ, ੬੨, ੬੯
ਪਰਮ ਚੰਦ, ੪੦, ੫੫
ਪਰਮਾਰਥੀ, ਮਲ ੨

ਨਥਾ, ੨
ਨਾਇਕ, ੩੧
ਨਾਨਾ, ੨
ਨਿਹਰਲ, ੬
ਨਿਹਾਲ, ੨
ਨੂਪੀ, ਬੇਬੇ, ੮੦
ਨੈਨ ਸੁਖ, ੨੧-੨੩
ਨੰਦ ਕੁਆਰ, ੧੩, ੧੫, ੧੭, ੨੧-੨੩
ਨੰਦ ਸਿੰਘ, ੬੮
ਨੰਦਰੂਪ ਸਿੰਘ, ੬੮-੭੦, ੮੦
ਨੰਦਨ, ੨੨
ਨੰਦ ਲਾਲ, ੨੨, ੨੩

ਪਹਲਾਦ ਦਾਸੂ, ੧੩, ੧੫, ੧੭, ੨੧-੨੩
ਪਖਰੀਏ, ੨
ਪਰਸਰਾਮ, ੨੧, ੨੨
ਪਰਸਾ, ੬੦
ਪਰਮ ਸਿੰਘ, ੬੬
ਪਰਾਨ ਸਿੰਘ, ੧੦, ੮੦
ਪਰਾਨ ਨਾਥ, ੧੩, ੧੭, ੨੧-੨੩
ਪਰੀਤਮ ਦਾਸੂ, ੧੩, ੧੫, ੧੭, ੨੨, ੮੦
ਪਰੇਮ ਚੰਦ, ੭੨
ਪਾਤੀ ਰਾਮ, ੪੦
ਪਾਲਾ, ੨੧, ੨੩

ਪੇੜੀ ਬਾਈ, ੧੩, ੧੫, ੧੭, ੨੧-੨੩
ਪੰਜਾਬ ਸਿੰਘ, ੬੮-੭੦, ੮੦
ਫਤਹ ਚੰਦ, ੨੧, ੭੧
ਫਤੂ ਸਿੰਘ, ੭੨
ਫਾਗੂ ਸਾਹ, ੧੪, ੧੬
ਫਿਰੰਦਾ, ੨
ਫੇਹੁ, ੧੭, ੨੧-੨੩
ਬਸੰਤ ਰਾਇ, ੨੨
ਬਕਾਸਿ ਸਿੰਘ, ੧੦
ਬਕਸੀ ਸਿੰਘ, ੮੦
ਬਕਸੀ ਮਲ, ੧੧
ਬਖਸੀ, ੨੨
ਬਖਸੀ ਸਿੰਘ, ੨੨
ਬਖਸੀਸ਼ ਚੰਦ, ੩੪, ੩੭, ੮੦
ਬਖਤਾ, ੨੪
ਬਖਤਾਵਰੀ ਸਿੰਘ, ੧੨
ਬੱਠਾ, ਭਾਈ, ੬, ੮, ੨੪-੨੮
ਬਦਲੀ ਸਿੰਘ, ੮੦
ਬਨਵਾਲੀ, ੨
ਬਨਾਰਸੀ, ੨
ਬਵਲੀ ਸਿੰਘ, ੬੮
ਬਲਾਕਾ ਸਿੰਘ, ੬੮
ਬਲਾਕੀ ਦਾਸ, ੩੭, ੮੦
ਬਲੀ ਰਾਮ, ੨੨
ਬਾਘਾ, ੩੦
ਬਾਘ ਰਾਇ, ੭੧
ਬਾਜ ਸਿੰਘ, ੬੮
ਬਾਬੂ ਮਨੀ, ੧੬
ਬਾਬੂ ਰਾਇ, ੧੧, ੧੪, ੧੮, ੧੯, ੧੯, ੨੧

ਬਾਲਾ, ੨, ੨੨
ਬਾਲ ਸਿੰਘ, ੬੮
ਬਾਲ ਕਿਸਨ, ੧੪, ੧੬, ੧੮
ਬਾਲ ਗੋਬਿੰਦ, ੧੩, ੧੭, ੨੧-੨੩
ਬਾਲ ਚੰਦ, ੨੦
ਬਿਹਾਰੀ, ੨, ੪੦
ਬਿਗਹਾ ਮਲ, ੬੮
ਬਿੰਦਰਾਬਨ, ੧੩, ੧੭, ੨੧, ੨੩, ੩੭, ੪੦, ੫੭
ਬੀਰੂ ਸਿੰਘ, ੬੮
ਬੁਧ ਸਿੰਘ, ੧੦
ਬੁਧੂ ਸਿੰਘ, ੨੨, ੮੦
ਬੁਲਾਕੀ ਸਿੰਘ, ੬੮
ਬੈਜ ਨਾਥ, ੧੩, ੧੭, ੨੧, ੨੩
ਬੈਰਾੜ, ੬੩
ਬੋਹੜ ਮੱਲ, ੬੨
ਬੰਸੀ, ੧੩, ੧੫, ੧੭
ਬੰਸੀਧਰ, ੨੧, ੨੨
ਭਗਤਾ, ੨੧
ਭਗਵਾਨ, ੧੭
ਭਗਵਾਨ ਦਾਸ, ੧੩, ੨੧, ੨੨
ਭਗਵੰਤ ਸਿੰਘ, ੬੮, ੬੯
ਭਾਗ, ੨੨, ੨੩
ਭਾਗ ਸਿੰਘ, ੬੮
ਭਾਗ ਮਲ, ੨੨
ਭਾਈ ਮਲ, ੧੧
ਭਾਰਾ ਸਿੰਘ, ੬੮, ੭੦, ੭੭, ੮੦
ਭਾਰਾ, ੧੩, ੧੭
ਭਿਖਾਰੀ ਦਾਸ, ੧੪, ੧੬, ੧੮, ੧੯
ਭੋਜ ਰਾਜ, ੧੭
ਭੋਜ ਰਾਇ, ੧੩, ੨੩

ਭੋਪਤ ਸਿੰਘ, ੭੩
ਭੋਤੀ ਸੇਨ, ੧੧, ੧੪, ੧੬, ੧੮
ਮਹਿਸੂਬ ਸਿੰਘ, ੮੬
ਮਹਾਂਦੇ, ੧੧, ੧੪
ਮਹਾਰਾਜ, ੧੪, ੧੬
ਮਹੇਸੁ ਦਾਸ, ੩੭
ਮਥਰਾ, ੨
ਮਨਸੁਖ, ੨੨
ਮਨੀ ਸਿੰਘ, ੭੩
ਮਨੀ ਰਾਮ, ੧੪
ਮਨੁ ਸਿੰਘ, ੮੦
ਮਨੋਹਰ, ੨
ਮੱਲਾ, ੩੦
ਮੁਲੂਕ ਦਾਸੀਆ, ੨੧, ੨੩
ਮਾਣ ਸਿੰਘ, ੮੮
ਮਾਣਕ ਸਿੰਘ, ੭੨
ਮਾਨ ਜੀ, ੧੪
ਮਾਨ ਸਿੰਘ, ੧੪, ੧੬, ੧੮, ੨੦, ੨੧, ੨੨, ੨੪
ਮਾਨਾ, ੧੬
ਮਿਹਰੁ ਸਿੰਘ, ੬੮
ਮਿਹਰ ਚੰਦ, ੧੩, ੧੪, ੫੭, ੨੧-੨੪, ੩੩, ੩੭, ੪੦, ੪੮, ੪੫
ਮਿਤਰ ਸੈਨ, ੨੧
ਮੁਹਕਮ ਸਿੰਘ, ੪੫
ਮੁਖੀਆ, ਮੇਵੜਾ, ੬੦
ਮੁਰਲੀ, ੧੫, ੧੭
ਮੁਰਲੀਪਰ, ੧੩, ੧੭, ੨੧-੨੩
ਮੁਰਲੀਪਰ ਬਖਸੀ, ੨੨
ਮੁਲਾ, ੨੩
ਮੋਹਨ ਦਾਸ, ੨, ੧੩, ੧੫, ੧੭, ੨੧-੨੩

ਰਾਖੂ ਨਾਥ, ੧੧, ੨੧
 ਰਾਖੂ ਨਾਥ ਦਾਸ, ੨੨
 ਰਾਉ, ੨
 ਰਾਘੋ ਦਾਸ, ੧੩, ੧੫, ੧੯, ੨੧, ੨੩
 ਰਾਜਾ ਸਿੰਘ, ੮੮, ੨੦, ੨੨, ੮੦
 ਰਾਮਜੀ ਸਿੰਘ, ੮੦
 ਰਾਮ ਚੰਦ, ੧੩, ੨੨
 ਰਾਮਾ, ੪੩, ੭੪, ੭੬
 ਰਾਮ ਸਿੰਘ, ੨੦, ੨੨, ੮੦
 ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਦਰੋਗਾ, ੮੭
 ਰਾਮ ਸਿੰਘ, ਮੇਵੜਾ, ੮੩
 ਰਾਮਾ ਜਾਦੇ ਘਾਸੀ, ੧੧, ੧੯
 ਰਾਮਦਾਸ, ੩੮
 ਰਾਮਾ ਨੰਦ, ੧੪, ੧੭
 ਰਾਮ ਹਾਉ, ੨
 ਰਾਮਰਾਇ, ੨, ੧੨, ੧੩, ੧੫, ੧੭,
 ੧੯, ੨੧-੨੪, ੩੮

ਰੂਪ ਚੰਦ, ੭੧
 ਰੂਪਨ, ੨੧
 ਰੂਪ ਨਰਾਇਣ, ੧੯
 ਰੰਗਾ, ੬
 ਲਛੂਆ, ੨੨, ੨੩
 ਲੱਧਾ, ੨੮
 ਲਾਡੇ, ਦਾਈ, ੩੯
 ਲਾਲ, ੨, ੭੩
 ਲਾਲ ਦਾਸ, ੨
 ਲਾਲ ਮਿੰਨ, ੧੩, ੧੭, ੨੧-੨੩, ੪੦
 ਲਾਲ ਚੰਦ, ੩੭, ੩੮, ੮੦
 ਲਾਲੂ, ਭਾਈ, ੨੦
 ਲੀਲਾ ਸਿੰਘ, ੨੦
 ਵੀਰੂ ਸਿੰਘ, ੮੦

ਹੁਕਮਨਾਮਿਆਂ ਵਿਚ ਆਏ ਕੁਝ ਕੁ ਐਖੇ ਸ਼ਬਦ

[ਅੰਕ ਹੁਕਮਨਾਮਿਆਂ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਦੇ ਹਨ]

ਅਲੂਡਾ (੧੦), ਰੋਜੀਨਾ, ਖਰਚਾ ਗੁਜ਼ਾਰਾ, ਵਜੀਡਾ, ਤਨਖਾਹ
 ਇਕਦਾਸੀ, ਇੱਕੋ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੇ ਸੇਵਕ
 ਇਕ ਮਜ਼ਤ, ਮੋਹਰੀ ਮੁਖੀਏ ਆਗੂ ਦੀ ਸਲਾਹ ਵਿਚ ਇਕ ਹੋ ਕੇ, ਇਕ ਸਲਾਹੀ
 ਇਲਾਇਚਾ (੨), ਅਲਾਇਚਾ, ਲਾਚਾ, ਮੋਟੀ ਬੁਣਤੀ ਦੀ ਚਾਦਰ ਜਿਸ ਦੇ
 ਸਿਰਿਆਂ ਪਰ ਲਾਲ ਸੂਤਰ ਜਾਂ ਰੇਸ਼ਮ ਦੇ ਪੱਲੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ
 ਸੇਹਤ ਖਾਨਾ, ਪਾਖਾਂਕੇ ਜਾਣ ਲਈ ਬਾਉ, ਟੱਠੀ ਲਈ ਪੜਦਾ, ਜੋ ਤੇਬੂ ਦੇ ਨਾਲ
 ਜ਼ਰਾ ਹਟਵਾਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
 ਕਲੰਦਰੀ (੨੩), ਤੰਬੂ ਦਾ ਪੜਦਾ, ਇਕ ਕਿਸਮ ਦਾ ਰੇਸ਼ਮੀ ਕਪੜਾ
 ਕਾਮਨਾ, ਇੱਛਾ, ਮੰਗ, ਖਾਹਸ
 ਕਾਰਵਾਰਲਾ, ਕਾਰਮੁਖਤਾਰ, ਗੁਮਾਸਤਾ, ਉਗਰਾਹੀਆ
 ਖਸਮਾਨਾ ੨, ੬, ੩੭, ਰਖਿਆ, ਬਚਾਊ, ਮਦਦ, ਸਹਾਇਤਾ, ਪੱਖ ਪੂਰਨਾ
 ਗੁੜ੍ਹਾ (੨), ਮੋਟੀ ਪੀਡੀ ਬੁਣਤ ਦਾ ਖੱਡੀ ਦਾ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਪੜਾ
 ਤੁਪਕ (੪੨), ਤੌਪ
 ਪੁਖਪੁਖੀ (੯੩, ੯੪), ਧੁਕਪੁਕੀ, ਛਾਤੀ ਪਰ ਲਟਕਣ ਵਾਲੀ ਬਹੁਮੁੱਲੀ ਜੜਾਊ
 ਚੇਕੀ ਜੋ ਗਲ ਵਿਚ ਪਹਿਨੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ
 ਪਹੁਤਾ (੨), ਪਹੁੰਚਿਆ, ਪੁਜ ਗਿਆ
 ਪਾਊ ਘੜੀ (੧੨), ਘੜੀ ਦਾ ਚੌਥਾ ਹਿੱਸਾ, ਬਿਲਕੁਲ ਬੋੜਾ ਸਮਾ
 ਬਾਸਨ, ਭਾਂਡਾ, ਬਰਤਨ, ਸੁਰਾਹੀ, ਜਲ-ਪਾਤਰ
 ਬਾਸਲਾ (੨), ਬੋਰਾ
 ਬਾਹੁੜੀ (੬), ਬਾਂਹ ਫੜਨਾ, ਪਹੁੰਚ ਕੇ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨਾ, ਓਟ ਦੇਣਾ
 ਬੁਲਗਾਰ, ਬੁਲਗਾਰੀ (੪੧), ਖੁਸ਼ਬੂਦਾਰ ਕਮਾਇਆ ਹੋਇਆ ਚਮੜਾ, ਰੂਸੀ ਚਮੜਾ
 ਬੇਇਦਾਰ (੪੧), ਖੁਸ਼ਬੂਦਾਰ
 ਮਜ਼ਿਤ (੨), ਮਜਦ, ਵੱਡਿੱਕਾ, ਆਗੂ, ਮੋਹਰੀ, ਮੁਖੀਆ, ਵੱਡੇ ਦੀ
 ਸਲਾਹ, ਆਗਿਆ

ਮੁਜਰਾ (੬), ਹਿਸਾਬ ਵਿਚ ਗਿਣ ਲੈਣਾ, ਬਦਲੇ ਦੇ ਦੇਣਾ
ਮੇਵਤਾ (ਪੰ). ਡਾਕੀਆ, ਜੋ ਸੁਨੇਹਾ, ਪਾਤੀ, ਚਿੱਠੀ ਲੈ ਕੇ ਦੌੜ ਕੇ ਪਹੁੰਚਾਵੇ
ਮੁਕੈਸੀ (੮੦), ਚਾਂਦੀ ਦੀ ਤਾਰਾਂ ਨਾਲ ਕਵਿਆ ਹੋਇਆ
ਮੁਜਹ (੪), ਵਲੋਂ ਤਰਵੋਂ ਪਾਸਿਓਂ
ਮੁਜ਼ਹ (੨), ਰਾਉਟੀ, ਰਾਉਂਟੀ. ਅਟਾਰੀ, ਅਟਾਲਿਟਾ, ਮਮਟੀ. ਤੇਬੂ ਦੇ ਧਰ
ਰਾਵਟੀ (੨੩), ਰਾਉਟੀ, ਰਾਉਂਟੀ. ਅਟਾਰੀ, ਅਟਾਲਿਟਾ, ਮਮਟੀ. ਤੇਬੂ ਦੇ ਧਰ
ਉਪਰ ਦਾ ਦੇਹਰਾ ਕਪੜਾ
ਲੋਚ ਕੇ (੧੧), ਟੋਲ ਕੇ, ਤਲਾਸ ਕਰ ਕੇ, ਇੱਛਾ ਕਰ ਕੇ, ਢੂਡ ਭਾਲ ਕੇ,
ਖੋਜ ਕਰ ਕੇ
ਵਾਸਨ, ਬਾਸਨ, ਭਾਂਡਾ, ਬਰਤਨ, ਸੁਰਾਹੀ, ਜਲ-ਪਾਤਰ

ਤਤਕਰਾ

ਊਗਰਸੇਣ, ੧੩੭
ਊਤਮ, ੯੩
ਊਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼, ੧੧, ੧੮੮
ਊਦੇ ਸਿੰਘ, ੨੦੧, ੨੧੪, ੨੨੧

ਅਗਿਮਦ ਨਗਰ, ੩੦
ਅਜੀਮੁੱਸੀਨ, ੧੫੧
ਅਣੀ ਰਾਇ, ੨੩, ੧੦੪
ਅਨੂਪ ਤਾਇ, ੧੪੦
ਅਨੰਤਾ, ੯੩, ੧੦੪
ਅਨੰਤ ਦਾਸ, ੧੦੩
ਅਨੰਦ ਸਿੰਘ, ੨੦੧
ਅਨੰਦਰੂਪ ਸਿੰਘ, ੨੧੪
ਅਮਲੀਆ, ੮੭, ੯੫, ੧੦੫, ੧੦੬
ਅਬਦੂ-ਸਮੱਦ ਖਾਨ, ੬
ਅਮਰ ਸਿੰਘ, ੨੨
ਅਰਜਨ, ਗੁਰੂ, ੧੧, ੩੮
ਅਲਛ ਖਾਂ, ੩੧
ਆਜਮ, ੩੦, ੩੨
ਆਨੰਦਪੁਰ, ੧੧, ੨੪, ੨੭, ੨੮, ੩੨
ਆਚਾ ਸਿੰਘ, ੧੯੯, ੨੦੧
ਆਲਮ ਸਿੰਘ, ੨੦੧, ੨੧੧
ਆਲਮ ਗੰਡ, ੩੮
ਆਲਾ, ੨੦੬
ਆਇਆ ਸਿੰਘ, ੨੩੩
ਅਰਿਦਮਨ ਸਿੰਘ, ੮
ਐਰੋਜੋਬ, ੨੩, ੨੮-੩੦, ੩੨
ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ੭, ੧੧, ੧੩, ੧੬, ੩੫.
੯੧, ੯੨, ੧੫, ੧੬, ੧੧੦, ੧੧੨,

੧੧੪, ੧੧੬, ੧੧੮, ੧੩੬.
੧੫੨, ੧੬੦, ੨੨੨, ੨੨੪.
੨੨੮, ੨੩੦, ੨੩੨

ਸਹਜਾਦਪੁਰ, ੩੮
ਸੱਭਾ, ੨੦੮
ਸਤਾਰਾ ਗੜ੍ਹ, ੩੩
ਸਤੀ ਦਾਸ, ੧੫੧
ਸਦਾ ਸਿੰਘ, ੨੦੧
ਸਰਹੇਦ, ੨੨, ੩੪
ਸਦਾਨੰਦ, ੮੭, ੯੫, ੧੦੩, ੧੦੫,
੧੦੬
ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ, ੧੯੭, ੧੯੯, ੨੦੧
ਸਾਹਿਬ ਰਾਇ, ੨੦੩, ੨੧੭
ਸਾਗਰ ਸਿੰਘ, ੨੨੧
ਸਾਦਲਪੁਰ, ੩੮
ਸਾਧੂ, ੧੦੫
ਸਾਮਦਾਸ, ੯੩
ਸਾਰੰਗ ਦੇਉ, ੫੦
ਸਿਧੂ ਸਿੰਘ, ੨੧੫, ੨੧੭
ਸਿਯਾਮ ਸਿੰਘ ਪੁਜਾਰੀ, ੨੩੫
ਸਿਰਹਾਲੀ, ੧੫੬
ਸਿਰੀਧਰ, ੮੧
ਸਿਲਹਟ, ੩੮
ਸਿੰਘ, ੮੭, ੧੦੩
ਸਿੰਭੂ ਸੇਠ, ੯੮
ਸਿੰਭੂ ਨਾਥ, ੨੧੭
ਸੁਕੇਰ, ੯੩
ਸੁਖੀਆ, ੧੪੮, ੧੮੧

ਸੁਖਦਿਉ, ੯੩, ੧੦੩, ੧੦੫
ਸੁਖਦੇਵ, ੧੪੦
ਸੁਦਰ, ੯੩
ਸੁਫੇਰ, ਚੰਦ, ੧੦੩, ੧੦੫
ਸੁਭ ਕਰਣ, ੧੦੫
ਸੁਭਾ ਚੰਦ, ੯੫, ੧੦੩, ੧੦੫,
 ੧੦੭, ੧੩੯
ਸੂਜਾ ਰਾਮ, ੧੦੩, ੧੦੫
ਸੁਰਤ ਸਿੰਘ, ੧੯੭, ੨੨੧
ਸੇਵਕ ਦਾਸ, ੧੩੫, ੧੪੦
ਸੈਫ਼ ਬਾਦ, ੨੨
ਸੈਫ਼ ਖਾਨ, ੨੨, ੧੦੯
ਸੋਨਦੀਪ, ੩੫, ੩੭
ਸੋਭ ਚੰਦ, ੮੭, ੯੩
ਸੋਭਾਈ ਮਲ ਚੱਪੜਾ, ੨੧੭
ਸੰਕਰ ਦਾਸ, ੧੦੫
ਸੰਗਤ ਸਿੰਘ, ੩੮, ੨੦੭
ਸੰਗਤ ਦਾਸ, ੮੭, ੯੫, ੧੦੩,
 ੧੦੫, ੧੦੭
ਸੰਗੋ ਸਿੰਘ, ੩੩, ੩੪, ੧੯੩
ਸੰਗਤੀਆ, ੯੩, ੧੪੫
ਸੰਦਲਪੁਰ, ੩੮

ਹਰਜੀ ਮਲ, ੧੦੭
ਹਰਦਾਸ, ੯੩, ੧੨੩
ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ, ੮
ਹਰਦਿਆਲ, ੧੪੦
ਹਰਦੁਆਰਾ, ੯੩
ਹਜੂਰੀ, ੭੩
ਹਿਰਦੇ ਰਾਮ, ੯੩
ਹੀਰਾ ਸਿੰਘ ਦਰਦ, ੯, ੧੦
ਹੀਰਾ ਨੰਦ, ੯੫, ੧੦੩, ੧੦੫, ੧੦੭

ਹੀਰਾ ਮੰਨ, ੯੩
ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ, ਗੁਰੂ, ੧੧, ੧੨, ੧੪, ੨੬,
 ੩੦, ੩੮, ੯੧-੯੯
ਹਰਿ ਰਾਇ, ਗੁਰੂ, ੧੧, ੧੨, ੧੧
ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ, ਗੁਰੂ, ੧੧, ੧੨, ੩੦,
 ੧੨, ੭੩
ਹਰਿ ਕਿਸ਼ਨ, ੧੦੧
ਹਰਿਕੇਸ, ੧੦੩, ੧੦੫
ਹਰਿ ਰਾਮ, ੯੩
ਹਰਿਮੰਦਿਰ, ੨੩੪
ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ, ੩੮
ਹੁਕਮ ਸਿੰਘ, ੨੦੫
ਹੁਲਾਸ ਚੰਦ, ੧੩੩, ੧੩੫, ੧੪੦
ਹੈਦਰਾਬਾਦ, ੩੨

ਕਹਲੂਰ, ੩੧, ੩੨, ੩੮
ਕਰਤਾਰਪੁਰ, ੧੧
ਕਰਮ ਸਿੰਘ, ੧੦
ਕਰਮ ਚੰਦ, ੧੭੧
ਕਵਲ ਨੈਨ, ੮੭, ੯੫, ੧੦੩, ੧੦੭
ਕੁ ਮਲ, ੭੧
ਕਲਿਆਣ, ੯੩
ਕਲਿਆਣ ਦਾਸ, ੮੮, ੯੮, ੯੩, ੯੭
ਕਲਿਆਣ ਰਾਇ, ੧੫੩
ਕਾਂਸੀ ਰਾਮ, ੧੩੫, ੧੪੦
ਕਾਨ ਜੀ, ੨੦੧
ਕਿਸਨ, ੯੩
ਕਿਰਪਾ ਸਿੰਘ, ੧੯੧
ਕਿਰਪਾ ਰਾਮ ਕੌਰਾ, ੨੦੩
ਕਿਰਪਾਲ, ੯੩, ੮੭, ੯੫, ੨੦੫, ੧੦੭
ਕਿਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਨਾਰੰਗ, ੮
ਕਿਰਪਾਲ ਦਾਸ, ੯੩, ੮੮, ੯੩, ੯੭, ੯੮

ਕੇਵਲ ਰਾਮ, ੯੩, ੧੦੫
ਕੋਕਾ, ੯੩
ਕੰਤ ਨਗਰ, ੩੫, ੩੮

ਖਦਰੇਨ ਸਿੰਘ, ੨੩੫
ਖਾਰਾ, ੨੬, ੩੮
ਖਾਲਸਾ ਜੀ, ੨੩੨

ਗਜ਼ਡਾਨ, ੬੩
ਗਜਮਲ, ੧੦੩, ੧੦੫
ਗਜੂਆ, ੧੦੫
ਗਨੀ ਖਾਂ, ੯
ਗਵਲੀਅਰ, ੩੦
ਗਾਜੀਪੁਰ ਜ਼ਮਾਨੀਆ, ੩੮
ਗਿਰਧਰ ਲਾਲ, ੧੩੫
ਗੁਜਰ ਮਲ, ੮੭, ੯੫, ੧੦੫
ਗੁਪਾਲ ਸਿੰਘ ਅਰਦਾਸੀਆ, ੨੩੫
ਗੁਰਦਾਸ, ੯੩, ੯੭, ੯੯, ੧੩੩,
 ੧੪੦, ੧੧੩
ਗੁਰਦਾਸ ਸਿੰਘ, ੧੯੭, ੨੦੧, ੨੨੧
ਗੁਰਦਿੱਤਾ, ਬਾਬਾ, ੧੧, ੧੨,
 ੯੮, ੯੯
ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ, ੭
ਗੁਲ ਮਿਹਰ, ੨੦੩
ਗੁਲਾਬ ਸਿੰਘ, ੧੯੮
ਗੁਲਾਬ ਸਿੰਘ ਅਰਦਾਸੀਆ, ੨੩੫
ਗੁਲਾਬ ਰਾਇ, ੧੯੭
ਗੁਲਾਲ ਚੰਦ, ੧੦੩, ੧੪੦, ੧੧੫
ਗੋਪੀ, ੯੩

ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਗੁਰੂ, ੯੮, ੯, ੧੧-੧੩,
 ੧੫, ੧੭, ੧੮, ੨੦, ੨੧,
 ੨੩-੨੬, ੨੮, ੩੦, ੩੧, ੩੩,
 ੩੪, ੩੭, ੩੮, ੧੨੫-੧੯੦

ਗੋਬਿੰਦ ਦਾਸ, ੩੮
ਗੋਗਾ, ੯੩
ਗੀਗਾ ਸਿੰਘ, ੨੦੫
ਗੇਡਾ ਸਿੰਘ, ਡਾਕਟਰ, ੧੯੮

ਘਨਿਸ਼ਿਆਮੁ, ੯੫
ਘਨਿਸ਼ਿਆਮੁ ਦਾਸ, ੧੦੩, ੧੦੫
ਘਾਸੀ, ੯੩, ੯੩

ਚਤਰਭੇਜ, ੧੦੩, ੧੧੫
ਚੜ੍ਹਤ ਸਿੰਘ ਗ੍ਰੰਥੀ, ੨੩੫
ਚਮਕੋਰ, ੨੮
ਚਾਟਗਾਂਵ, ਦੇਖੋ ਚਿਟਾਗਾਂਵ
ਚਿਟਗਾਂਵ, ੩੮
ਚਿਤੇਰੀਆ, ੩੮
ਚਿਮਨਾ, ੧੦੫
ਚਿੰਤਾ, ੮੭, ੯੫
ਚੇਤ ਸਿੰਘ, ੮, ੧੯੮, ੨੦੩, ੨੦੩
ਚੇਤਨ, ੧੦੩, ੧੦੭
ਚੈਨਸੁਖ, ੮੭, ੯੧, ੯੫, ੧੦੩, ੧੦੫,
 ੧੦੭, ੧੦੯
ਚੌਲ੍ਹਾ, ੩੮, ੧੮੩

ਛਉਨਾ ਮਲ, ੨੦੩
ਛਜ ਮਲ, ੧੦੫
ਛਬੀਲ ਦਾਸ, ੮੭, ੯੫, ੧੦੩, ੧੦੭
ਛਬੀਲ ਦਾਸ ਸੇਠ, ੧੦੫

ਛੁਟਮਨ, ੮੯, ੯੩, ੯੭
ਛੁਟਮਲ, ੮੯
ਜਉਨਪੁਰ, ੩੩, ੩੪, ੪੦
ਜਸੂ, ੨੨
ਜਸੰਧਾ, ੧੦੫
ਜਹਾਂਗੀਰ, ੩੦
ਜਕਰੀਆ ਖਾਨ, ੬
ਜਗਮਨ, ੯੫, ੧੦੩, ੧੦੭
ਜਗਤ ਰਾਇ, ੨੦੩
ਜਗਜੀਵਨ, ੬੩
ਜਗਦੇਉ, ੮੭, ੯੫, ੧੦੩, ੧੦੫
ਜਗਨਾ, ੧੨੯
ਜੱਗ੍ਹ ਸਿੰਘ, ੨੨੧
ਜਟਮਲ, ੬੩, ੮੯, ੬੩
ਜਟੂ ਸਿੰਘ, ੨੨੧
ਜਮਾਲਪੁਰ, ੪੦
ਜਵੇਹਰਿ ਮਲ, ੮੯, ੮੧, ੬੩, ੮੯,
 ੬੩, ੮੭, ੮੯
ਜਾਜ਼ਉ, ੩੧
ਜਾਦੋ, ੮੩, ੬੩, ੧੦੭
ਜਾਪੂ, ੬੩, ੬੭, ੬੯
ਜਾਲੰਧਰ, ੧੧
ਜੁਗਨ ਸਿੰਘ, ੨੦੧
ਜੇਠ ਮਲ, ੮੭, ੯੧, ੯੫, ੧੦੩,
 ੧੦੪, ੧੦੭, ੧੦੯
ਜੈ ਸਿੰਘ, ੧੦੫
ਜੈਤਾ, ੬੩, ੬੭
ਜੈ ਰਾਮ, ੬੩
ਜੋਧ ਸਿੰਘ, ਭਾਈ, ੧੧
ਯ਼ਬਰ ਸਿੰਘ, ੮੭, ੯੫, ੧੦੩, ੧੦੫,
 ੧੦੭, ੧੦੯

ਠਾਕੁਰ ਦਾਸ, ੨੧੭
ਡੇਡਮਲ, ੮੫, ੮੭, ੯੧, ੯੫, ੧੦੩,
 ੧੦੪, ੧੦੭, ੧੦੯
ਡੇਡਾ, ੬੩
ਛਾਕਾ, ੨੩, ੩੮, ੮੦, ੧੩੧, ੧੩੫,
 ੧੪੦, ੧੭੫
ਤਲੋਕਾ, ੧੪੭
ਤਾਰਾ ਚੰਦ, ੬੩
ਤੇਗ ਬਹਾਦੁਰ, ਗੁਰੂ, ੧੧, ੧੨, ੧੫,
 ੧੭, ੨੨-੨੨, ੨੫-੨੧੮
ਬਿਰਾਜ ਸਿੰਘ, ੨੯, ੧੯੫, ੧੯੫
ਦਾਇਆ ਸਿੰਘ, ੨੦੫
ਦਾਇਆ ਰਾਮ, ੨੦੩
ਦਸੂਹਾ, ੮੦
ਦਖਨੀ ਰਾਇ, ੧੪੦
ਦਰਗਹ ਕੇਸ਼, ੬੩
ਦਰਗਹ ਮਲ, ੬੩
ਦਰਬਾਰੀ, ੮੫, ੮੭, ੯੧, ੯੫, ੧੦੩,
 ੧੦੪, ੧੦੭, ੧੦੯
ਦਰੀਆ, ੮੭, ੯੫
ਦਲਪਤ ਦਾਸ, ੮੩, ੮੭, ੮੯, ੯੫,
 ੯੯, ੧੦੩, ੧੦੫
ਦਸ਼ਾ ਸਿੰਘ, ੨੮, ੨੯
ਦਸੂ ਸਿੰਘ, ੨੦੫
ਦਾਨ ਸਿੰਘ, ੩੩, ੧੯੩, ੨੨੧
ਦਾਨੀ ਰਾਇ, ੧੩੫, ੧੪੦
ਦਿਆਲ ਸਿੰਘ, ੨੩੩
ਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਚੱਢਾ, ੬੩

ਦਿਆਲ ਦਾਸ, ੨੧, ੨੩, ੮੩, ੮੫,
 ੮੭, ੯੩, ੯੫, ੮੯, ੧੦੩,
 ੧੦੪, ੧੦੭, ੧੦੯, ੧੪੦
ਦਿਆਲਾ, ੬੩, ੬੭
ਦਿਦਾਰ ਸਿੰਘ, ਪੁਜਾਰੀ ਮਹੰਤ, ੨੩੫
ਦੀਨ ਦਿਆਲ, ੧੦੩, ੧੦੭
ਦੀਨਾ ਨਾਥ, ੮੭, ੯੫, ੧੦੩
ਦੁਆਰਕਾ ਦਾਸ, ੬੩, ੯੧, ੯੭
ਦੁੱਨਾ, ੨੦੯, ੨੧੩
ਦੁਨੀ ਚੰਦ, ੨੦੩
ਦੁਰਗਾਦਾਸ, ੬੩
ਦੁਰਗਾ ਸਿੰਘ, ੧੯੬, ੧੯੭, ੨੦੯
ਦੇਸ ਰਾਜ, ੧੫੫
ਦੇਹਰਾਦੂਨ, ੪੦, ੭੧
ਦੇਵੀ ਦਾਸ, ੧੯੭
ਦੇਵਾ ਸਿੰਘ, ੨੦੧, ੨੨੧
ਦੇਵੀ ਸਿੰਘ, ੨੦੫
ਦੇਧ ਸਿੰਘ, ੨੦੫
ਪਉਲ, ੨੯, ੪੦, ੧੯੭
ਧਰਮ ਸਿੰਘ, ੨੮, ੨੯, ੩੩, ੧੯੫,
 ੧੯੩
ਧਰਮ ਚੰਦ, ੧੪੦, ੧੫੧
ਧਰਮਾਰਥੀ ਮਲ, ੬੩
ਨਉਸ਼ਹਗਾ, ੪੦, ੧੨੦, ੧੫੬, ੧੫੭,
 ੧੬੪, ੧੬੫, ੧੬੯, ੧੭੨,
 ੧੮੬, ੨੨੭, ੨੨੯
ਨਥਾ, ੬੩
ਨਦਾਊਣ, ੩੧
ਨਬੀ ਖਾਨ, ੬
ਨਾਇਕ, ੧੨੩
ਨਾਨਕ, ਗੁਰੂ, ੩੮

ਪਟਿਆਲਾ, ੩੮, ੧੪੯, ੧੭੯, ੧੮੧,
 ੧੯੪, ੨੦੯
 ਪਠਾਨਕੋਟ, ੩੩
 ਪਰਸ ਰਾਮ, ੧੦੩, ੧੦੫
 ਪਰਸਾ, ੧੮੧
 ਪਰਮ ਸਿੰਘ, ੩੩, ੧੯੩
 ਪਰਾਨ ਸਿੰਘ, ੨੦੧, ੨੨੧
 ਪਰਾਨ ਨਾਥ, ੮੭, ੯੫, ੧੦੩, ੧੦੫,
 ੧੦੬
 ਪਰੀਤਮ ਦਾਸੁ, ੮੭, ੯੧, ੯੫, ੧੦੫,
 ੧੪੦
 ਪਰੇਮ ਚੰਦ, ੨੦੫
 ਪਾਤੀ ਰਾਮ, ੧੪੦
 ਪਾਲਾ, ੩੪, ੧੦੩, ੨੦੭
 ਪਿਰਾਗ, ੪੦, ੧੭੩
 ਪ੍ਰੁਣੀਆ, ਪੂਰਨੀਆਂ, ੪੦, ੨੩੫, ੧੫੦
 ਪੇੜੀ ਬਾਈ, ੮੭, ੯੧, ੯੫, ੧੦੩,
 ੧੦੫, ੧੦੭, ੧੨੦
 ਪੰਜਾਬ ਸਿੰਘ, ੧੯੭, ੧੯੯, ੨੦੧, ੨੧੯
 ਛਤਹ ਚੰਦ, ੧੦੩, ੨੦੩
 ਛੜੂ ਸਿੰਘ, ੨੦੫
 ਫਵੜੇ, ਫਵੜੇ ਭਾਈ ਕੇ, ੪੦, ੧੫੫
 ਫਰੁਖਸੀਅਰ, ਈ
 ਫਾਗੂ ਸ਼ਾਹ, ੮੮, ੯੩
 ਫਿਰੰਦਾ, ੬੩
 ਫੇਰੂ, ੯੫, ੧੦੩, ੧੦੫, ੧੦੭
 ਬਸੰਤ ਰਾਇ, ੧੦੫
 ਬਹਾਦੁਰ ਸ਼ਾਹ, ੩੦, ੩੩, ੩੭
 ਬਹਾਦੁਰ ਗੜ੍ਹ, ੨੨
 ਬਕਾਲਾ, ੪੦, ੧੨੧
 ਬਹਿਰਖਾਨ, ੪੦, ੨੩੫

ਬਕਸ਼ ਸਿੰਘ, ੨੦੧
 ਬਕਸੀ ਸਿੰਘ, ੨੨੧
 ਬਕਸੀ ਮਲ, ੨੦੩
 ਬਖਸੀ, ੧੦੫
 ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਚੰਦ, ੧੩੧, ੧੩੫, ੧੪੦
 ਬਖਤਾ, ੨੦੯
 ਬਖਤਾਵਰੀ ਸਿੰਘ, ੨੦੫
 ਬੱਠਾ, ਭਾਈ, ੬੩, ੭੭, ੧੧੧, ੧੧੩,
 ੧੧੫, ੧੧੭
 ਬਦਲੀ ਸਿੰਘ, ੨੨੧
 ਬਨਵਾਲੀ, ੬੩
 ਬਨਾਰਸ, ੨੦, ੩੮, ੪੦, ੭੮, ੭੯,
 ੮੦, ੮੧, ੮੨, ੮੩, ੮੫,
 ੮੮, ੮੯, ੯੩, ੯੮, ੧੦੦,
 ੧੮੦, ੧੯੧, ੨੧੯, ੨੧੯
 ਬਨਾਰਸੀ, ੬੩
 ਬਲਾਕਾ ਸਿੰਘ, ੧੯੭
 ਬਲਾਕੀ ਦਾਸ, ੧੩੫, ੧੪੦
 ਬਲੀ ਰਾਮ, ੧੦੫
 ਬਵਲੀ ਸਿੰਘ, ੧੯੭
 ਬਾਘਾ, ੧੨੧
 ਬਾਘ ਰਾਇ, ੨੦੩
 ਬਾਘੇਰ, ੨੯
 ਬਾਜ ਸਿੰਘ, ੨੮, ੧੮੫
 ਬਾਬੂ ਮਨੀ, ੬੩
 ਬਾਬੂ ਰਾਇ, ੮੩, ੮੮, ੯੨, ੯੯,
 ੧੩੫, ੨੦੩
 ਬਾਲ ਸਿੰਘ, ੧੯੭
 ਬਾਲ ਕਿਸਨ, ੮੮, ੯੩, ੯੭
 ਬਾਲ ਗੋਬਿੰਦ, ੮੭, ੯੫, ੧੦੩, ੧੦੫,
 ੧੦੭
 ਬਾਲ ਚੰਦ, ੧੦੧

ਬਾਲਾ, ੬੩, ੧੦੫
 ਬਿਹਾਰ, ੨, ੪੦, ੯੧, ੨੩੪
 ਬਿਹਾਰੀ, ੬੩, ੧੪੦
 ਬਿਗਹ ਮਲ, ੨੧੩
 ਬਿੰਦਰਾਬਨ, ੮੭, ੯੫, ੧੦੩, ੧੦੭,
 ੧੩੫, ੧੪੦, ੧੭੫
 ਬਿਰਾਜ ਸਿੰਘ, (ਬਿਰਾਜ ਸਿੰਘ), ੧੮੫
 ਬੰਨੂ ਸਿੰਘ, ੧੯੭
 ਬੁਧ ਸਿੰਘ, ੨੦੧
 ਬੁਧੂ ਸਿੰਘ, ੨੧੫, ੨੨੧
 ਬੁਰਜ ਆਲਾ ਸਿੰਘ, ੧੪੯
 ਬੁਲਾਕੀ ਸਿੰਘ, ੨੯, ੧੮੫
 ਬੈਜਨਾਥ, ੮੭, ੯੫, ੧੦੩, ੧੦੭
 ਬੈਰਾੜ, ੪੦, ੧੮੫
 ਬੋਹੜ ਮਲ, ੨੦੫
 ਬੌਸੀ, ੮੭, ੯੧, ੯੫
 ਬੰਸੀਧਰ, ੧੦੩, ੧੦੮
 ਬੰਗਾਲ, ੨
 ਬੰਦਾ ਸਿੰਘ ਬਹਾਦੁਰ, ੬, ੧੧, ੧੩, ੧੭,
 ੧੮, ੩੩, ੩੪, ੧੯੨, ੧੯੮
 ਭਗਤ ਸਿੰਘ, ਬਾਵਾ, ੩੮
 ਭਗਤਾ, ੧੦੩
 ਭਗਵਾਨ, ੬੫
 ਭਗਵਾਨ ਦਾਸ, ੮੭, ੧੦੩, ੧੦੫
 ਭਗਵੰਤ ਸਿੰਘ, ੧੯੭, ੧੯੯
 ਭਵਾਨੀ ਪੁਰ, ੪੦, ੨੩੫
 ਭਾਈ ਮਲ, ੨੦੩
 ਭਾਈ ਰੂਪਾ, ੮, ੩੩, ੪੦, ੪੧, ੧੪੯,
 ੧੨੯, ੧੨੮, ੧੮੮, ੧੭੯, ੧੭੮,
 ੧੮੫, ੧੯੨, ੧੯੩, ੨੧੨
 ਭਾਗ, ੧੦੫, ੧੦੭

ਭਾਗ ਸਿੰਘ, ੧੯੭
 ਭਾਗ ਮਲ, ੧੦੫
 ਭਾਰਾ, ੮੭, ੬੫
 ਭਾਰਾ ਸਿੰਘ, ੧੯੯, ੨੦੧, ੨੧੫, ੨੨੧
 ਭਿਖਾਰੀ ਦਾਸ, ੮੮, ੬੩, ੬੭, ੬੯
 ਭੋਜ ਰਾਇ, ੮੭, ੧੦੨
 ਭੋਜ ਰਾਜ, ੬੫
 ਭੋਪਤ ਸਿੰਘ, ੩੪, ੨੦੮
 ਭੋਤੀ ਸੇਠ, ੮੩, ੮੮, ੯੩, ੯੭
 ਮਹਬੂਬ ਸਿੰਘ, ੨੩੩
 ਮਹਾਬਤ ਖਾਂ, ੩੩
 ਮਹਾਂ ਸਿੰਘ, ਭਾਈ, ੧੧
 ਮਹਾਨੰਦ, ੮੩, ੮੮
 ਮਹਾਰਾਜ, ੮੮, ੯੩
 ਮਹੇਸ ਦਾਸ, ੧੩੫
 ਮਹੇਸੂਆ, ੩੪, ੪੧, ੨੩੫
 ਮਹਰਾ, ੬੩
 ਮਨਸੂਖ, ੧੦੫
 ਮਨੀ ਸਿੰਘ, ੨੦੭
 ਮਨੀ ਰਾਮ, ੭੯
 ਮਨੁ ਸਿੰਘ, ੨੨੧
 ਮਨੇਹਰ, ੬੩
 ਮੱਲਾ, ੧੨੧
 ਮਲੁਕ ਦਾਸੀਆ, ੧੦੩, ੧੦੯
 ਮਾਛੀਵਾੜਾ, ੪੧, ੧੫੩
 ਮਾਣ ਸਿੰਘ, ੨੨੯
 ਮਾਣਕ ਸਿੰਘ, ੨੦੫
 ਮਾਤਾ ਜੀ, ੧੨੦
 ਮਾਤਾ ਸਾਹਿਬ ਦੇਵੀ, ੧੧, ੧੩, ੧੯,
 ੩੪, ੩੫, ੨੦੯-੨੧੦, ੨੧੪-
 ੨੧੬, ੨੨੨-੨੩੦
 ਮਾਤਾ ਸੁਦਰੀ, ੧੧, ੧੩, ੧੯, ੩੮,
 ੧੮੯-੨੦੯, ੨੧੩, ੨੧੩-
 ੨੨੦

- ਮਾਤਾ ਗੁਜਰੀ, ੧੧, ੧੨, ੧੬, ੧੭, ੧੨੨
 ਮਾਨ ਸਿੰਘ, ੩੫, ੮੯, ੯੩, ੯੭, ੨੦੧,
 ੨੨੩, ੨੨੫, ੨੩੧
 ਮਾਨ ਜੀ, ੯੯
 ਮਾਨਾ, ੯੩
 ਮਿਹਰੁ ਸਿੰਘ, ੨੩੩
 ਮਿਹਰ ਚੰਦ, ੮੭, ੯੧, ੯੫, ੧੦੩,
 ੧੦੫, ੧੦੭, ੧੦੯, ੧੨੭,
 ੧੩੫, ੧੪੦, ੧੬੬, ੧੭੧
 ਮਿਤਰ ਸੈਨ, ੧੦੩
 ਮਿਰਜ਼ਾਪੁਰ, ੪੧, ੧੦੧
 ਮੀਰ ਮੰਨ੍ਹ, ੯
 ਮੁਅੱਜਮ ਸਾਹ, ੨੩, ੩੦, ੩੧
 ਮੁਹਕਮ ਸਿੰਘ, ੧੫੧
 ਮੁਹੰਮਦ ਸਾਹ, ੯
 ਮੁਖੀਆ ਮੇਵੜਾ, ੧੮੧
 ਮੁਨਇਮ ਖਾਂ, ੩੨
 ਮੁਰਲੀ, ੯੧, ੯੫
 ਮੁਰਲੀਧਰ, ੮੭, ੯੫, ੧੦੩, ੧੦੫,
 ੧੦੭
 ਮੁਰਲੀਧਰ ਬਖਸ਼ੀ, ੧੦੪
 ਮੁਲਤਾਨ, ੨੯
 ਮੂਲਾ, ੧੦੭
 ਮੁਹਨ ਦਾਸ, ੯੩, ੮੭, ੯੧, ੯੫, ੧੦੩,
 ੧੦੫, ੧੦੭
 ਮੁੰਗੇਰ, ੨੧, ੪੧, ੯੩, ੯੧, ੯੩
 ਯਾਹੀਆ ਖਾਨ, ੯
 ਯਾਹੀਆ ਪੁਰ, ੩੮
 ਯੂ. ਪੀ., ੭
 ਰਕਬਗੰਜ, ੩੫, ੪੧, ੧੬੬, ੨੨੧
 ਰਘੂਨਾਥ, ੯੩, ੧੦੩
 ਰਘੂਨਾਥ ਦਾਸ, ੧੦੫
 ਰਣਧੀਰ ਸਿੰਘ, ੭
 ਰਾਉ, ੯੩
 ਰਾਘੇ ਦਾਸ, ੮੭, ੯੧, ੯੫, ੧੦੩, ੧੦੭
 ਰਾਜਾ ਸਿੰਘ, ੧੬੬, ੨੦੧, ੨੧੫, ੨੧੧
- ਰਾਜਪੁਰਾ, ੨੨
 ਰਾਜਿਸਥਾਨ, ੨੯, ੩੨
 ਰਾਜਪੁਤਾਨਾ, ੩੦, ੩੨
 ਰਾਮ ਚੰਦ, ੮੭, ੧੦੫
 ਰਾਮਜੀ ਸਿੰਘ, ੨੨੧
 ਰਾਮ, ੧੪੨, ੨੦੯, ੨੧੩
 ਰਾਮ ਸਿੰਘ, ੨੦੧, ੨੦੫, ੨੨੧
 ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਦਰੋਗਾ, ੨੩੫
 ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਮੇਵੜਾ, ੨੨੭
 ਰਾਮ ਸਿੰਘ, ਰਾਜਾ, ੨੨
 ਰਾਮ ਦਾਸ, ੧੩੭
 ਰਾਮ ਰਾਉ, ੯੩
 ਰਾਮ ਰਾਇ, ੨੧, ੨੨, ੯੩, ੯੫, ੮੭,
 ੯੧, ੯੫, ੯੯, ੧੦੩, ੧੦੫,
 ੧੦੭, ੧੦੯, ੧੩੯
 ਰਾਮਾ ਜਾਦੇ ਘਾਸੀ, ੯੩, ੯੩
 ਰਾਮਾ ਨੰਦ, ੮੯, ੯੫
 ਰੂਪ ਚੰਦ, ੨੦੩
 ਰੂਪਨ, ੧੦੩
 ਰੂਪ ਨਗਇਣ, ੯੩
 ਰੰਗਾ, ੯੩
- ਲਖਨਊ, ੩੬, ੧੪੪, ੧੬੬, ੧੭੨
 ਲਡੂਆ, ੧੦੪, ੧੦੭
 ਲੱਧਾ, ੨੦੯
 ਲਾਹੌਰ, ੨੪
 ਲਾਡੋ ਦਾਈ, ੧੩੯
 ਲਾਲ, ੩੪, ੯੩, ੨੦੨
 ਲਾਲ ਦਾਸ, ੯੩
 ਲਾਲ ਮੰਨ, ੮੭, ੯੫, ੧੦੩, ੧੦੫,
 ੧੦੭, ੧੪੦
 ਲਾਲ ਚੰਦ ੧੩੫, ੧੩੭, ੧੪੦
 ਲਾਲੂ, ਭਾਈ, ੫੦੧
 ਲੀਲਾ ਸਿੰਘ, ੨੨੧
 ਲੋਹਗੜ੍ਹ, ੩੩
 ਵੱਜੀਰ ਖਾਨ, ੩੮
 ਵੀਰੂ ਸਿੰਘ, ੨੨੧